

AUTHOR _____

NO. 2308

TITLE ס' הפעיון עאריוטל

RR _____

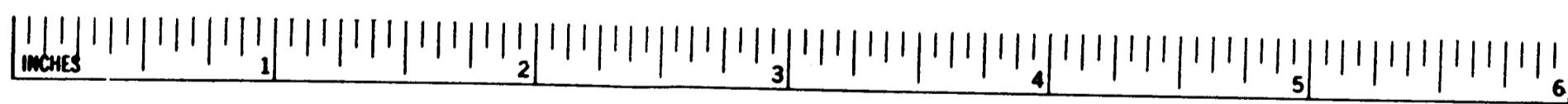
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

IMPRINT _____

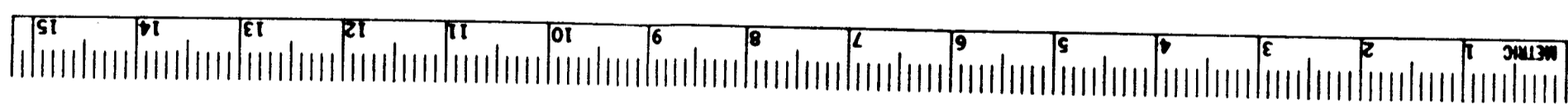
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ACC. 0045

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

23

verses 10 beg. from Jacob Anatoli's transl. of Gregor-
see Cat. Hamburg p. 182 ^{non}

1-7

Categories א ס ק ה ז ח ט י כ ל מ נ ס פ צ ק ר ש ת 12-64
 beg in ch. 7. et. 8 beg. 19°
 Hermonymy א ס ק ה ז ח ט י כ ל מ נ ס פ צ ק ר ש ת " 64-185
 חלק 64-85
 סוגיות א ס ק ה ז ח ט י כ ל מ נ ס פ צ ק ר ש ת " 136-193
 breaks of ch. 10 (סוגיות-183)

Not documented or published
in Louis Ginzberg's *Studia Aegyptiaca*
Amsterdam.

p 32 62

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

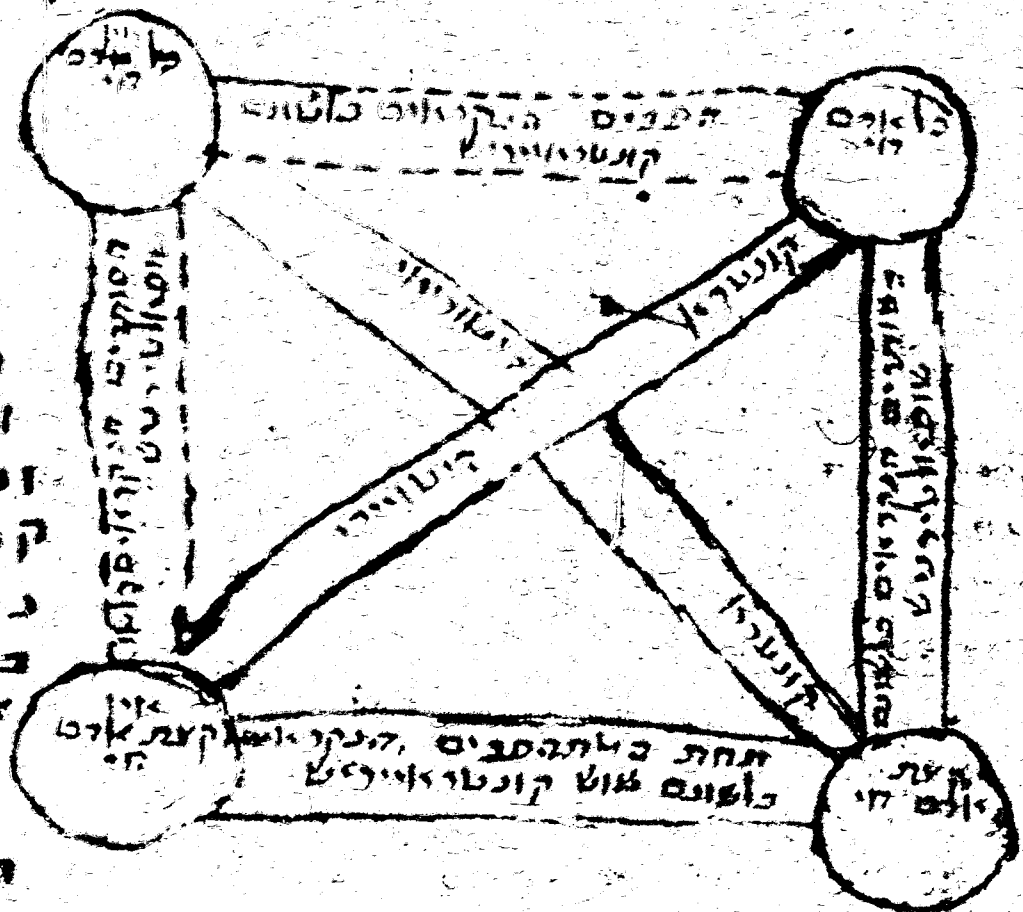
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

Cot Hamb. p 182

0045

והוקן שולל ויאלו נקראים שופאליטורני והנה באזה
 ידוע דנקרא באלו לאני פיעל בזאת התעלומה

שאלה מיני
 דינאמיקאלי
 דיטארטאזיאני
 שאר אדעקט
 פלעטאונקראט
 באלונם טאטוריאן
 ואיפלדיה
 זנקראט באלונם
 קונטיננטאל
 נאגלעז זנקראט
 באלונם קונטיננטאל
 און רילאטיוו
 הנכבליה
 הנקראים

באלונם טאטוריאן היין שיהנשוזן הוא הדינאמיקאלי
 הנשאר זנאד באלונם טאטוריאן קונטיננטאלי פניקראט
 אינו דינאמיקאלי דו טאטוריאן בלו אדם היי
 האופלדיה הנקראים באלונם קונטיננטאלי היין
 שהנשוזן איפטר באלונם הנשאר ואיפטר להיין
 בלו בלו אדם אפן
 הנקראים באלונם דינאמיקאלי היין שיהנשוזן
 אינו איפטר להיין אפן הנשאר בלו אדם חלוק
 און אדם אפן
 הנשורה הנקראים באלונם היין וטארטאזיאני
 הנקראים באלונם טאטוריאן דינאמיקאלי

Handwritten text in the right margin, partially cut off, including words like 'חבר', 'שאלה', 'אולי', 'הוא', 'אדם', 'אפן', 'הוא', 'אדם', 'אפן', 'הוא', 'אדם', 'אפן'.

על המדע פוזאטיון קאנטריקאן וי...
 יחד בהכרח זענם לנקראו בלשונם קיס...
 כן אדם נן זון אדם אין כן...
 ללמד אדם נן אדם...
 וזוהי אונם להתחברים בשום זמן כלא אדם...
 ין וסוס לתנועה...
 ללמד אדם כלא זמן יש להם ללמד אדם כזה...
 האולם כלא אדם חי ואדם אין חי...
 להתחברים כהפך כלא אדם הוא חי...
 אדם...
 הלל מתחברים בכל זמן כלא זה הסדר להם הם...
 בלתי נקראים כנקראים בלתי קונטראריים...
 תחת הלה פכים ונקראו בלשונם אוקטאריים...
 וזהם נקראים משפטים סותרים ונקראים...
 בלשונם קונטראריים שום טענה...
 אוקטאריים בלשונם קונטראריים...
 הלה פכים הנקראים בלשונם קונטראריים...
 הוא הכללי לחייב והכללי השולל כלא אדם...
 נגן זון אדם נן...
 הנקרא בלשונם שום קונטראריים הוא הפך...
 החייב והפכי השולל כלא קצת אדם נן קצת...
 אדם אין כן...
 טרא דיטאריא הוא הכללי לחייב והלוקי השולל...
 כלא כל אדם נן קצת אדם אין נן...
 זון הלוקי לחייב והשולל השולל קצת אדם...
 נן אין כל אדם נן...
 הסותרים הנקראים שום אטורני כלא כל...
 אדם נן קצת אדם נן זון אין כל אדם נן...
 נקרא אדם אין נן השולל השולל בלתי...
 לחייב וחלקי לחייב והשולל כלא שולל

וזו
 יד
 כל
 ה
 ש
 ה
 ש
 כל
 ה
 ש
 א
 ה
 ה

וכן תמצא...
 ק

הוא שאם אחת אילת האחרת שקר ולא בעל
הקדוה הסכים הנקראים קונטרס איירי וכו' יכולת
היוה שניהם יחד שקר
אויפשיית הנקראות קונטרס איירי היין כולו
כל אדם לבן וזוין אדם אבן
הנקראות בלשונם נאטוראל לאטירי היין שאם
האחד אילת האחרת היין שקר בעל ההפך
כלו כל אדם חי ואין אדם חי
הנקראות בלשונם היינו לאטירי לאטירי שאם האחד
אילת האחרת שקר כלו כל אדם חלוק אין
אדם חלוק והפשיית כשהלקרה לחובב
הנקד בלשונם לויפשיית כלו כל אדם שקור
אין אדם שקור
להיות שקר יחד בעל שאין בכל זמן באיפשיית
הנקראות בלשונם אינקונטרס איירי וכו' וכו'
אויבם יכולות להיות שקר
הנקרא בלשונם ויחלק לאטירי וכו' אם היה הטבעת
לקדו בלשונם נאטוראל לאטירי וכו' וכו' וכו' וכו'
הנקראים בלשונם קונטרס איירי יהיה שמוס לאחת
אילת האחרת היין שקר וכו' יהיה בלדה הטבעת
כלו קצת אדם חי קצת אדם אין חי אבל אין
יהיה כך בתחת הסכים בלדה האופשיית
הנקראות בלשונם קונטרס איירי וכו' יכולות להיות
יחד אולימות בעבור שהסדר אין הסכים
בכל כולו הסדר אין תחת הסכים
הסדר אין הקונטרס איירי היין כך שאם האחד
אולימות באחרת היין שקר בכל מקום בלשונם וכו'
את הסכים הנקראו בלשונם אולם אינקונטרס וכו'
בלדה ויהיה וינים יכולות להיות יחד אולימות וכו'
אחד שקר כשום ענין אין הפשיית
הסדר אין הסותרים הנקד בלשונם שופוטיק היין
כך שאם קבלית אותה החוקית אותה אבל לא בהפך
על אין הפשיית וכו' האמתות עזרת או
אחת כולו וכו' הנקד בלשונם אינקונטרס איירי וכו'

ובזה הענין נשגה כלל לחיב וחוקי שונן כלוא אדם
הוא כי שכל אין חי אדם וקצת אדם אינו
אובן וקצת אין שד אובן אינו הוא אין אדם
הוא שוא ששנעב גזק ענין אטד הוא
בלשונם ויהיה וקנה הוא פג שני פשוט
אין אין בעצ לקנה אש לא בעצ לקנה
הנה באל קונטלדא פשיטיאון וכן לשלע
הקונטלדא פשיטיאון פשיטיאון אינם
השוקא הנה שיש לה שתי קאטיקאטיאון
השניים הנקל בלשונם פשיטיאון פשיטיאון
לעצמה כלוא אדם הוא חי הוא
אין הפיר פשיטיאון אינו פשיטיאון האחת
היא הכרחית ונקראת בלשונם קונטלדא
והאחרת היא קולרת ונקראת
בלשונם קונטלדאטיב וקאחרת לתקנת
ונקראת בלשונם דיאנטיב וקאחרת לסובבת
ונקראת בלשונם קואל והאחרת תלידית
ונקראת בלשונם טינסוראון וקאחרת
להותלת ונקראת בלשונם פשיטיאון דוקאון
ההכרחית היא לה שלתקנת שנים
קאטיקאטיקאטי פשיטיאון ובעצ זאת
הלה לתקנת יחד כלוא אדם כן
אדם לתקנת השלם לתקנת היא
שלתקנת שנים קאטיקאטי פשיטיאון
פשיטיאון ובעצ זה לתקנת יחד כלוא
קאטיקאטי אדם או חלוד השלם שנים
כיא שלתקנת שנים קאטיקאטי פשיטיאון
פשיטיאון פשיטיאון כלוא אדם הוא
ביתא השלם השלם השלם השלם

ואין הנדבכים לא אין אומר ואין זה זה
אזנים יכולים לעלות מאתל הנקי באזנים
אכאאאעט יחד וזה לונה בזה הלכח
השורה הנקראו באלו דילקיש
ש שום דולש קולם לפני השולח

שלח הנהגה
שלח הוא כולו כן התחתית המסביב
כך התחתית הלמסק ללח הנקרא
בלשון קונטרס דיטוייך הוא קצת אדם
אין כך וכן האזניים

השורה השנית היא שאם שום כולם
בלו יהיה לונה השולח לבוקש
התחתית לתהפכים שלו כולו באדם
אין חי אין אדם הוא חי וזה

התחתית הלמסק שלו הנקי קונטרס
דיטוייך כולו אין אדם כך באדם
כך וכן הם כל האזניים שולח

קטורה השלישית היא שאם ש שום
כולם באלו או סבטי יהיה לונה
או אחר לונה השולח ללח לבוקש
התחתית הלמסק שלו הנקי

טופלטיני באלו כולו כן כולו אין
כל אדם אין כך קצת אדם
כך אין קצת אדם אין כך

יהיו לחירות הנקד בלשון אור די סודי שיש
קלעבא ויבול לעלא . . . אל

השקננת לן התמידית ערך שיהיו
נחלקים אכלה ובולים הנקד בלשון אור די סודי

אלו האנליצית לן הסבבנות
צניק שקצת וין השנים ובלבב תנועות
יפוי ויסרונת ולקום אחת

אלו השקננת לן הלסבבנות הוותיקה
ערך שיהיו יעאיים אכלה וקולות
אלו האנליצית

לן הלסבבנות צניק ליהט שיהיה
צניק סבה דיקונטאיעט ולאן יהיה יסול
להיות השולדינטל אוליתני בלתי הקונטאיעט

כלו אם השולט לאיד על הארץ בודאי
יום הוא אלו השקננת לן צניק
לחלק אלו יהיה סבה לן האחר

כלו סלונ כן יום הוא
הדקונטאיעט הנקראים קיסולניטי יועלים
להם אלו החילונם בלמונט ולייהם

ונקראים בלשון וויזבי פני קונטאיעט
דיט פני פול קי סופטאיעט

כלו אין כל קצת אין כל אין
אין כל אין כל קצת

אין קצת אין כל קצת
אין קצת אין כל קצת
אין קצת אין כל קצת

יהיו לחירות הנקד בלשון אור די סודי שיש
קלעבא ויבול לעלא . . . אל
השקננת לן התמידית ערך שיהיו
נחלקים אכלה ובולים הנקד בלשון אור די סודי
אלו האנליצית לן הסבבנות
צניק שקצת וין השנים ובלבב תנועות
יפוי ויסרונת ולקום אחת
אלו השקננת לן הלסבבנות הוותיקה
ערך שיהיו יעאיים אכלה וקולות
אלו האנליצית
לן הלסבבנות צניק ליהט שיהיה
צניק סבה דיקונטאיעט ולאן יהיה יסול
להיות השולדינטל אוליתני בלתי הקונטאיעט
יום הוא אלו השקננת לן צניק
לחלק אלו יהיה סבה לן האחר
כלו סלונ כן יום הוא
הדקונטאיעט הנקראים קיסולניטי יועלים
להם אלו החילונם בלמונט ולייהם
ונקראים בלשון וויזבי פני קונטאיעט
דיט פני פול קי סופטאיעט
כלו אין כל קצת אין כל אין
אין כל אין כל קצת
אין קצת אין כל קצת
אין קצת אין כל קצת
אין קצת אין כל קצת

כא אדם כן וכן הדומים לו

נדרתם הרביעית אשר לאם שני חסם

כאלו היה לומר לקעת אור הנקרא

בלשון אוראטיאן האמת אור חלקי

הנאמן והאחד אור חלק מן השלשון

הכאמון לבוקט הקונטרס היטליאני

אלו בעש הקונטרס היטליאני

השני לבוקט הקונטרס

היטליאני של בעש זה השורה אין

דבר ואין דבר לבוקט הקונטרס

היטליאני של הוא קצת דבר הוא

בעש השני השורה השנית קצת

דבר בא אין ונאל זאת הילת

בלשונם קשקון מן ואין דבר

קשקון מן הקונטרס היטליאני

של הוא אין כל ונאל זאת הילת

של מן דיין כלו מן לא אין

הקונטרס היטליאני של הוא אין

כל הנאמן של מן דיין

בכר שחבר בעש השורה השנית

שאין דבר הנאל בלשון קידוש

קאכזו הקונטרס היטליאני

של הוא אין כלו בלשון אין

של קידוש הקונטרס היטליאני

של הוא אין כלו בלשון אין

של קידוש הקונטרס היטליאני

של קידוש הקונטרס היטליאני

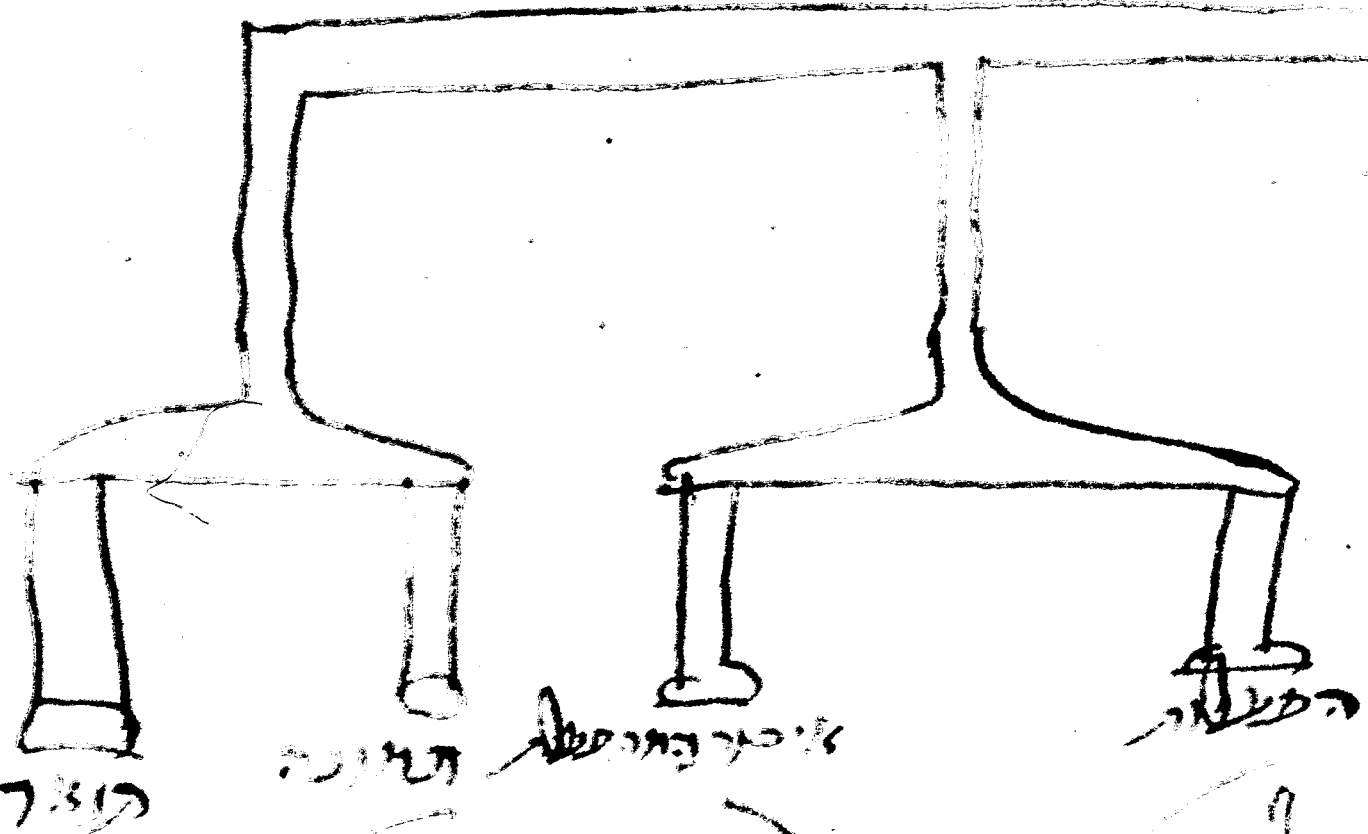
ועד נבא לביאור הסוף הלל. הסוף הלל
 צנו הדין הלל. אולי האומר הוא הנקרא
 המעלות נאמר המעלה וכתוב נבאר
 אלא עתה נאמר נאמר מי הם האיכות הנכס
 המה זה הסוף נאמר נכס ספק הנכס על
 זה דבר כי הפעולה יאמר על שלשה בנות
 הכונה הכוונה יאמר הפעולה במה שהיא אבי
 אל פועל אלה מאת המעלה דרך אל האל
 אחת הלעיה הוא פועל והלעיה המעלה קנה
 החתונה והוא הפעולה ועל זאת הכונה הפעולה
 הוא אומר נכס זה האומר כולם נבאר כמות
 הכונה הלעיה יאמר הפעולה על המעלה הכוונה חושית
 אלה בה נעדיק אעל פעולה מה נכס ילענה
 הדין הייחודי אולי הלעיה מה כמו הפעולה והכמות
 אלה ולעיה הלעיה נכס ודווקא אלה ידבר גם
 כספי הנכס כלה ובזאת הכונה האמת הפעולה הוא
 במאמר האיכות כי הוא אומר הלעיה ועל הלעיה
 סוף הוא אולי הוא יענה שהוא כסף או פתח וכך
 אולי הפעולה על זאת הכונה יכנס בסוף הלעיה האומר
 בין שהיו הכמות הנכס הכוונה והכמות העליונה כלל
 אלה כספי האדם הן כנה והסוף הלעיה הכונה
 אלה יאמר הפעולה על אומר הלעיה הייחודי אולי
 החתונה הלעיה נעדיק אולי נאמר הלעיה באיכות
 הוא כחל כן דרך העבודה כמו דרך אל הלעיה נכס
 על כולם נאמר אולי כנס ועל זאת הכונה הפעולה
 הוא הכמות מה והוא המסוף הדין יאמר המעלה
 הוא יאמר הכמות הלעיה כן או לעל הלעיה
 נכס מאת הכמות המעלה כחל כענין המעלה
 ובזאת המעלה הלעיה כחל כן דרך הלעיה
 כלומר כלל החתונה כחל הפעולה ככלל
 החתונה הלעיה כחל ונכס כחל המעלה המעלה
 המעלה או כחל המעלה כחל ונכס המעלה הלעיה
 המעלה הלעיה כחל ונכס המעלה הלעיה
 המעלה כחל ונכס המעלה הלעיה

אלו יבא התלמוד והוא כהנהגה ונמצאת החתמות בהתלמוד
 מצד המלך חפץ לכתוב אמר להפעלות פניו סוף
 אודותיו פני המעש ובלבד האדמות והוא לעשה
 בדרך נהלק אהרה לו יקרא כלל זה האדם הנה אודך
 ולא כפי אופן אופן לו יקרא כלל זה האדם הנה אודך
 האש וכירות בעל הירקון ופניו התלמוד בהתלמוד
 יבאר הוא חנה של ונראה הסבה קדון
 והוא הפעולת בסכר ולכן נמצאת החתמות און
 כי לעת אמת אמת למ קיימת יצא וידע על השלש
 עזי אל אחר המבוא הפעולת בחול בעין אמת חפץ
 לכתוב אמת בסוף הנפל לקחלים יפעלו המעשים
 כבוד אמת וחבירו אקבל כן החתמים אל החתמים
 נכבדו החתמים באש יבנה בקיץ לקחון יבנה
 אמר אמת החתמים אל החתמים הפעולת בחתמים
 הנה כבי עליה המעשה הפעולת ונמצאת החתמים
 נבנה נבדל חתמים האיכות הנבדל בסוף דבר כי
 כדור הסוף השלש חתמים כל איכות הנה אמת
 דבר אמת המעשים כמו דרך נמצאת החתמים
 נמצאת החתמים יבנה וכל אמת חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים איכות חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים
 נמצאת החתמים חתמים חתמים חתמים חתמים

קדמו

200 77 (0) 2714

19

Cable

Nick bar

Nick bar

Cable

Right hand carriage

Right hand carriage

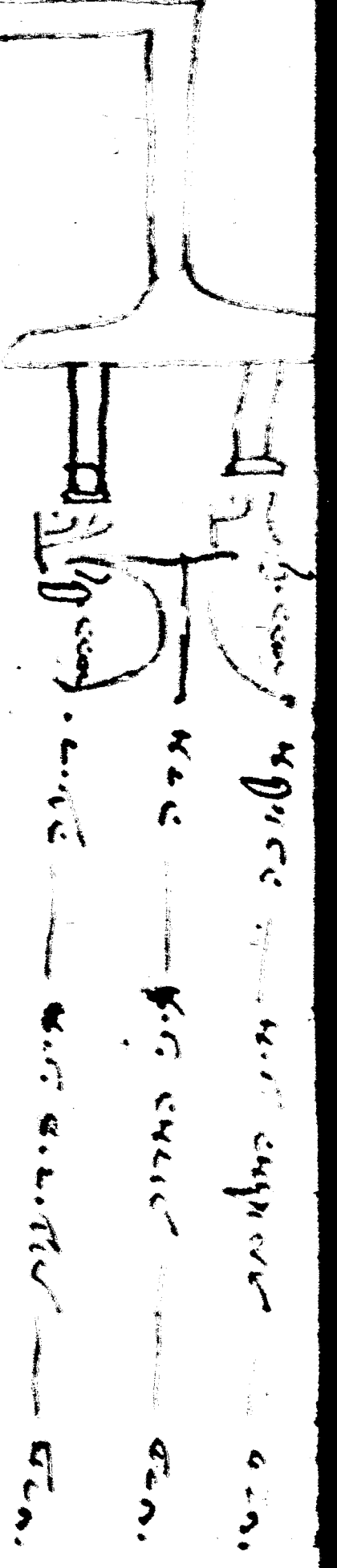
Right hand carriage

Right hand carriage

Right hand carriage

Right hand carriage

35

1. *Handwritten text, possibly a list or description of parts.*
 2. *Handwritten text.*
 3. *Handwritten text.*
 4. *Handwritten text.*
 5. *Handwritten text.*
 6. *Handwritten text.*
 7. *Handwritten text.*
 8. *Handwritten text.*
 9. *Handwritten text.*
 10. *Handwritten text.*
 11. *Handwritten text.*
 12. *Handwritten text.*
 13. *Handwritten text.*
 14. *Handwritten text.*
 15. *Handwritten text.*
 16. *Handwritten text.*
 17. *Handwritten text.*
 18. *Handwritten text.*
 19. *Handwritten text.*
 20. *Handwritten text.*
 21. *Handwritten text.*
 22. *Handwritten text.*
 23. *Handwritten text.*
 24. *Handwritten text.*
 25. *Handwritten text.*
 26. *Handwritten text.*
 27. *Handwritten text.*
 28. *Handwritten text.*
 29. *Handwritten text.*
 30. *Handwritten text.*
 31. *Handwritten text.*
 32. *Handwritten text.*
 33. *Handwritten text.*
 34. *Handwritten text.*
 35. *Handwritten text.*
 36. *Handwritten text.*
 37. *Handwritten text.*
 38. *Handwritten text.*
 39. *Handwritten text.*
 40. *Handwritten text.*
 41. *Handwritten text.*
 42. *Handwritten text.*
 43. *Handwritten text.*
 44. *Handwritten text.*
 45. *Handwritten text.*
 46. *Handwritten text.*
 47. *Handwritten text.*
 48. *Handwritten text.*
 49. *Handwritten text.*
 50. *Handwritten text.*
 51. *Handwritten text.*
 52. *Handwritten text.*
 53. *Handwritten text.*
 54. *Handwritten text.*
 55. *Handwritten text.*
 56. *Handwritten text.*
 57. *Handwritten text.*
 58. *Handwritten text.*
 59. *Handwritten text.*
 60. *Handwritten text.*
 61. *Handwritten text.*
 62. *Handwritten text.*
 63. *Handwritten text.*
 64. *Handwritten text.*
 65. *Handwritten text.*
 66. *Handwritten text.*
 67. *Handwritten text.*
 68. *Handwritten text.*
 69. *Handwritten text.*
 70. *Handwritten text.*
 71. *Handwritten text.*
 72. *Handwritten text.*
 73. *Handwritten text.*
 74. *Handwritten text.*
 75. *Handwritten text.*
 76. *Handwritten text.*
 77. *Handwritten text.*
 78. *Handwritten text.*
 79. *Handwritten text.*
 80. *Handwritten text.*
 81. *Handwritten text.*
 82. *Handwritten text.*
 83. *Handwritten text.*
 84. *Handwritten text.*
 85. *Handwritten text.*
 86. *Handwritten text.*
 87. *Handwritten text.*
 88. *Handwritten text.*
 89. *Handwritten text.*
 90. *Handwritten text.*
 91. *Handwritten text.*
 92. *Handwritten text.*
 93. *Handwritten text.*
 94. *Handwritten text.*
 95. *Handwritten text.*
 96. *Handwritten text.*
 97. *Handwritten text.*
 98. *Handwritten text.*
 99. *Handwritten text.*
 100. *Handwritten text.*

1. *Handwritten text.*
 2. *Handwritten text.*
 3. *Handwritten text.*
 4. *Handwritten text.*
 5. *Handwritten text.*
 6. *Handwritten text.*
 7. *Handwritten text.*
 8. *Handwritten text.*
 9. *Handwritten text.*
 10. *Handwritten text.*
 11. *Handwritten text.*
 12. *Handwritten text.*
 13. *Handwritten text.*
 14. *Handwritten text.*
 15. *Handwritten text.*
 16. *Handwritten text.*
 17. *Handwritten text.*
 18. *Handwritten text.*
 19. *Handwritten text.*
 20. *Handwritten text.*
 21. *Handwritten text.*
 22. *Handwritten text.*
 23. *Handwritten text.*
 24. *Handwritten text.*
 25. *Handwritten text.*
 26. *Handwritten text.*
 27. *Handwritten text.*
 28. *Handwritten text.*
 29. *Handwritten text.*
 30. *Handwritten text.*
 31. *Handwritten text.*
 32. *Handwritten text.*
 33. *Handwritten text.*
 34. *Handwritten text.*
 35. *Handwritten text.*
 36. *Handwritten text.*
 37. *Handwritten text.*
 38. *Handwritten text.*
 39. *Handwritten text.*
 40. *Handwritten text.*
 41. *Handwritten text.*
 42. *Handwritten text.*
 43. *Handwritten text.*
 44. *Handwritten text.*
 45. *Handwritten text.*
 46. *Handwritten text.*
 47. *Handwritten text.*
 48. *Handwritten text.*
 49. *Handwritten text.*
 50. *Handwritten text.*
 51. *Handwritten text.*
 52. *Handwritten text.*
 53. *Handwritten text.*
 54. *Handwritten text.*
 55. *Handwritten text.*
 56. *Handwritten text.*
 57. *Handwritten text.*
 58. *Handwritten text.*
 59. *Handwritten text.*
 60. *Handwritten text.*
 61. *Handwritten text.*
 62. *Handwritten text.*
 63. *Handwritten text.*
 64. *Handwritten text.*
 65. *Handwritten text.*
 66. *Handwritten text.*
 67. *Handwritten text.*
 68. *Handwritten text.*
 69. *Handwritten text.*
 70. *Handwritten text.*
 71. *Handwritten text.*
 72. *Handwritten text.*
 73. *Handwritten text.*
 74. *Handwritten text.*
 75. *Handwritten text.*
 76. *Handwritten text.*
 77. *Handwritten text.*
 78. *Handwritten text.*
 79. *Handwritten text.*
 80. *Handwritten text.*
 81. *Handwritten text.*
 82. *Handwritten text.*
 83. *Handwritten text.*
 84. *Handwritten text.*
 85. *Handwritten text.*
 86. *Handwritten text.*
 87. *Handwritten text.*
 88. *Handwritten text.*
 89. *Handwritten text.*
 90. *Handwritten text.*
 91. *Handwritten text.*
 92. *Handwritten text.*
 93. *Handwritten text.*
 94. *Handwritten text.*
 95. *Handwritten text.*
 96. *Handwritten text.*
 97. *Handwritten text.*
 98. *Handwritten text.*
 99. *Handwritten text.*
 100. *Handwritten text.*

צדיק אכן נקרא עם לאוויק בני
עם המעולה הדין לעצמו בכת -
הטבע והבנין משל אלמן היו
כאלו נראי האיש באחיה מפני -
ואכריזי אפני שיש לו הכח טבע
על זה אבל לא נמצא אלמן לך
אונת על האונת כולו יצי לוי -
דין משל פניו וכרכי נכאול -
לפני כלונת זה ס הוא הדין
המשל הונו כאלו יתואר האניק
בשם שיש לאונת ההונו אלמן עם
איוחד אבל לו ישנו האונת
האונת עם האונת האונת
ורדנו אהא הוא אונת האונת
אונת אונת אונת אונת אונת
זה כאלו יש אונת אונת אונת
אונת אונת אונת אונת אונת
יש עם אונת אונת אונת אונת
אונת אונת אונת אונת אונת
אונת אונת אונת אונת אונת
אונת אונת אונת אונת אונת

אני כ' הדברים הנכספים בתהום
באישורם של שבעה איש - שלמה
באלה השנים הוא חן הנפש ואל
בשפתו - חן הכבוד אשר לא
כבודו ובהנהיגו סוף ימי חייו
באשר נהנה - חן השלום
באלה השנים חן השלום אשר לא
אשר לא חן השלום אשר לא
אשר לא חן השלום אשר לא

דבר כי כל נפש אישית יקרא אחיה
על פי האיסור העצום כי אדם
על אלה הדברים הדבר היותר
באשר יבוא באישית הדבר אשר לא
אשר אישית ויהיה האישית על
הדבר אשר יבוא חן השלום
באשר חן השלום אשר לא אישית
באשר חן השלום אשר לא אישית
חן השלום אשר לא אישית
חן השלום אשר לא אישית
חן השלום אשר לא אישית
חן השלום אשר לא אישית
חן השלום אשר לא אישית

לדבר

בדבר האיסור להיו שמה מקרה מקרי
אשר על פיה כל זקבל משה יקרא
מוניק - ולפי יקרא מוניק
אויכות המופיעה בהלכה בל
גיה על המה מופיע בהלכה
במה לפי ה חמימות
על הדבר בין המה והמופיע
כי המופיע יקרא יתבאר
מהל המה המופיע להלכה
מכלל המופיע להלכה
לפי ולא להלכה
הנה יתבאר שכן המופיע
המופיע שכל המופיע
המופיע שכל המופיע

הדברים המיוחדים לאיסור הם
שלה היחוד המה כי
האיכות יקבל ההפכות הייח
שיחצו במינוי ההפכות כי
החמימות דרך משל הפך קריכות

וְאוֹתוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְךָ כִּי זֶה הוּא
כִּי אֵינֶנּוּ הַמְּקוּשֵׁה הוּא כִּי יוֹסֵפֶת
אֵלֶיךָ תִּשָּׂא כִּי הִנֵּה בְּיָמֶיךָ אֲשֶׁלֶּם
דְּרָכִים הַנְּכֻבָּדִים וְנִקְיָו מְקוּשֵׁה
מִפֶּנֶם שֶׁעַל זֶה הַדִּיךְ קָשׁוּה הַמְּקוּשֵׁה
בְּיַעֲקֹב נִאֵין לְךָ דִּיךְ וְאוֹסֵף לְהוֹדוֹת
עַל הַיּוֹם הַלְּבָבוֹת בְּלִפְנֵי כִּי אֵם
בְּיַעֲקֹב לֵב וְכִי אֵינֶנּוּ לֵב הוּא
מִדֹּרָה עַל אֵינֶנּוּ לֵב הַדָּבָר הַזֶּה
לֵב וְעִנְיָן בְּמִשְׁלֵי וְכִי לֵב
הַיּוֹסֵפֶת לֵב לֵב הַדִּיךְ לֵב וְ
זֶה כִּי אֵין לְיֹסֵפֶת לֵב כִּי לֵב
בְּיַעֲקֹב וְכִי לְהוֹדוֹת לֵב וְיֹסֵפֶת
כִּי אֵין שְׁהוֹדַעְתָּ לְךָ כִּי לֵב וְ
וְיֹסֵפֶת הַיּוֹסֵפֶת אֵלֶיךָ כִּי יוֹסֵפֶת
הַמְּקוּשֵׁה לֵב יֵהִי לֵב וְיֹסֵפֶת
יֹסֵפֶת לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב
הַדָּבָר הַזֶּה וְיֹסֵפֶת לֵב לֵב
לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב

בְּיַעֲקֹב

ימי ההפכו, בכל הימים שיהיה
הסוף השלישי כמו באיכיל, האמצעי
דרך משל בקוים אין כי ימי כל
ימים מהם ההפכו, כמו הלך והלך
הקוים האמצעיים לי ימי בים כי יין
דרך משל איך הפך הימים וכן
הדין באיני השמים דרך משל אין כי
האחריות והאחריות להם ימי
הם הפכים אבל מקום השמים
לכניהם אינם הפכים כמו דרך
משל החומים והאלים וכן כל
הרי ארץ וזה לפי מה שכתבנו
לוי ימי כל מיני האומות ימי
אם בלתי ימים כמו באיני ימי
יהי פעם כולו נבאר במקומו כי
כולו החמימות הפך הנהיגו כן
דרך משל ההתחלות הפך
ההתחלות ימי כן זה הנהיגו
אין הנהיגו האומות

והחומר הפך היבלי וכן כל
קדש כי זה היחוד אינו לחוד
האומות לוייתו כן הוא אסעלוי
על דרך האופן השל מפני של
נמצא בכל מיני האומות וגם
ימצאו בחינים אחרים אינו נמצא
בכל מיני האומות יעל כי בחי
הרביעי ממיני האומות שהוא
מאונק ורואה לא נמצא בו
ההפכו כי כמו שלכאורה
לא נמצא ההפכו בקול
כיוצא בחיזודין כן בחינות
וגוארם האיוסדים בטאו
לא נמצא ההפכו והאש
דרך אש אינו הפך האובע
לכב ידעך ודך ההפכים להם
אשר הם סוף אחד בלשון האמת
זה מה ידוע וכה לא ראוי
בחינים נמצאין וכן לא

יורד או פתור ארובת מחברו כי
 כחו שיעקל למ ארובת על הקדול
 כן יצדק על הזקן ויהי לא נעמי
 בקצת מיני הסוקה שלט כמו דרך
 משל הצמח פדים שהוא כח טבע
 לא יצא אדם יורד צומח בכח האד
 אחר וכן רוקם על שיהיה יצא
 כי זה היחוד אינו אציל
 ולפי כן כאלו עת
 אנו צריכים בשיטת פשוט ויפה דברים
 על אישית קולל דרך משל כולם
 נואח לבן פתור או יתר חלקם
 ככה בנה לטול פלש נעמי ב יצא
 מהלכות יצא יצא אצל כחופי
 לאו האצא פקוד ויכח כי הלכות
 באה להוא לכתוב אין כח פקוד
 ויהיו
 היחוד השלם הוא של פיה יאמר
 דומה ובלתי דומה כמו על לבן

היחוד הלך הו"כ האומר
הנבט חמוץ ויגד כ בלכנים
דלך גשן יש לבן יוגד מלכך
וכן הצדיקים צדין פחוד מחנה
וקם זק היחוד איש יהוד
אגידת לויטה כ לא נמצא באינ
האומר לבד קין נמצא באינ
אחרים וקם לא נמצא בלוינ
האומר נמצא באינ אחי
שהיה בבב יוגד לנמצא
במצטת וקם נמצא ביעל
ויבב סולל נואר כפדך
הצא בדי לא יצדן בלוינ
האומר כ לא יצדן בלוינ
הסון הרבעו כצו בלוינ
האמארים על דין האספ
כמו משלל מרובע ודואיה
כ אין לעצא מרובע ודול
מחבבו מל מקום לא נמצא

גירוב

הנה דונה אוק כ כ שלוקח דמיו
 ככלל יוצא במאמר בצמ יוצא
 ובידי שיהיה וכופעל ובידי פעל
 אכל שלוקח דמיו בפדטור הכוב
 על השלוקח וההסטה לענין שלוקח
 דברים בשימוש בזה מצינו הדין
 היינו מצינום האחרונים חן הדין
 כמו בלשון או בלשון בדין
 וכדין ודומיהם נהלה הדמיו
 הוא הפכה ועל זאב הסנה
 דונה וכלל דונה הנו ודוד אחר
 למאמר האיטלי ומהסטה זכרון

הכניעו

לנה דע כ דונה נלבי דונה
 ודוד אחר על שלוקח אוספים או
 בהחלט דונה או בלשון דונה ב
 בלשון דונה על דין האחר
 בהחלט דומים הם אלבי דומים
 אחר עצה מיעה אחרים על
 כענין אחר ודין דין
 ועל שני דומים על דונה

ולבן אחר ויאר דואים על לבן
ושאר בלתי דואים ויהי
היחוד הוא יחוד אצתי ואימתי
והוא מסקלת האונק הרבית
וכדיק את לענין דק על שני דבי
ראשונה דע כ הדאין והפני
ילקח על שני כוונת בללג
נדברטני בבללג יאר
על כל השניו והדאוי יאר
לבין שני דברים בנייה עליו
והכלל הדאוי כולל לוי יאר
בליאוי הוא ועל אצת הכתב
יגבא הדאוי עלמי דואה עם
עם חוק חמוקה הוימתי יעל
על שני פועלים או שני אצת עלים
יארדו דואים או כלמי דואים
ועל אצת יאר עולם להק
דואים באנלוג וככה הכח
ועל שני דואים בעצמות ועל
אצת בללג יאר כלמי על דה

דייק

כבא אופנים נואה ציפיעל
 והאופן האיומה לכונע
 בחלק השני נבואה צדק
 ואזכרתם סוף ואינו ורשי
 האילן / בחלק השלישי נבואה
 הדברים האיומים איומה
 ציפיעל

בחלק הרשון דע כי לפי
 דברי אוריאל נבטיע אמה
 שאורח הטבע מעלה הפתח חלק
 האלעף לפני אופנים האופן
 האחד נקרא מעולה עומד
 האופן השני מעולה עומד
 מעולה עומד היא הפעולה
 הנשואה בפועל נהיה נשוא
 כן נמשלמה על פי טבע האיומה
 לר נאולה הם מעולה הופע כעו
 ההשכלה הפונה החצה וכלל
 כל מעולה האיומה כ

כהחלל בלתי דווקים הם אשר
באיכות אחת כלל לא ירדו בלש
הדדקב אצח כמו דרך חלל הלך
והפסם על דרך האי שגב הם
אשר בייצג אחת ירדו ונק במילון
המדקק כמו שט דבבים לבני
לאחת שט מדקק לבני ולש
שלה או איכשה אצח כונת
אריסטו הנה קיווהו דואה ובלתי
דואה היו על האוסף השט נס
על הכלל דואה חלק על האוסף
אין שיק ליה בים דואה ובלתי
דואה ולב חוב ענין אהל
ביאור אחת האויבת ובלתי
לש חובותי בענין השלש
איש

היה [אחיני] כזה הפסד
יחזיק אצח
שמיטת השלש הפסד השלש
חלקים חלקן השלש חלקן

בכזה

ברושא הגיומה
עוד פעולה עובד הבחלק
לשן חלום. מן שני אופנים האין
האחד נקרא פעולה השני
נקרא עשייה פעולה היא
כאשר לא יראה שהפעולה הביא
מעשה זה הנשאר אחריה כמו דין
גם פעולה השלישית והנחלק
אחר השלש האחרות בכיבוד דג
אחד הנקרא אנושיות דבר זה
שנקרא בשלש פעולות הנעם הנה
עשייה עם גיומה ולשון של
הפעולה וזה בשלש יובי פועל
הנשאר אחריה כמו דרך השלש
פעולות הבנות הנה כולם יפעלו
הכנייה הנה אחת הפעולה שאור
הכנייה הנעלה הפעולה הנה נעלה
הנעלה נעלה אחת אחת נעלה

כל אדם צריך ללמוד עבודת
האלהים כי דרך האמת היא
ללמוד את דברי תורה ויהי מושל
בדבר שהוא שגור לא יודע
ללמוד כלל ויש להביא
הנבונים אשר הם באהבה
ללמוד ויש להביא את
הטובים אשר הם באהבה
והוא כולו מושל בדבר
משהו ענין כי הוא המושל
המאובן המושל את הקהל
בדבר והוא המושל את
אשר המושל הוא המושל
את המושל ויש להביא
הוא המושל ויש להביא
הוא המושל ויש להביא
הוא המושל ויש להביא
הוא המושל ויש להביא
הוא המושל ויש להביא

כפי לבואו סודו וזוהו וכיוצא
הסודים הנהגוים חזק שיעור

הם ^{שם} ^{היה} הנהגוים חזק
הנהגוים ^{הנהגוים} ^{הנהגוים} ^{הנהגוים}

הנהגוים חזק חזק חזק חזק
לאלה ופניהם חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

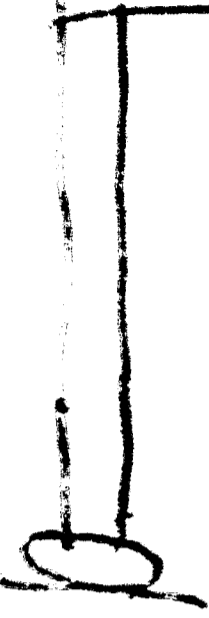
חזק חזק חזק חזק חזק חזק

חזק חזק חזק חזק חזק חזק

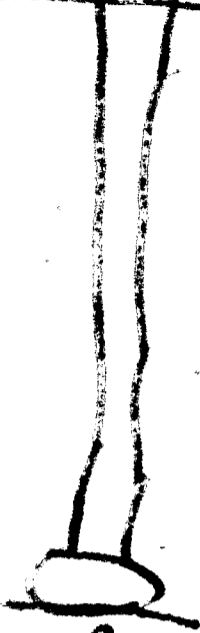
ואוחד להודיעך כל מה יע
כי הכונה הנב בפעל הייח
על הפעולה העובדת כי
הפעולה העובדת הנב באיכות
הזוית - כאלו הנל להבין
אולם פירוט לא נעשה והכונה
על הפעולה נעשית

ועתה נבין לביטוי הקצר
הפעולה על פני כוונת השוה - פעולה
היא אולם על פי יוצר הסוד פעולה
בגד להוואת אולם כגון החוקים
החוקים יוצר פעולה בגד להוואת
כגון בעצם נעל כן החטיבה היא
פעולה אולם על פי יוצר הסוד
פעולה היא סוף גולל כל הפעולה
עם העצרת בגד להוואת נעשית
הכל כי הפעולה העובדת הנל
הפעולה אינו נעשית כן הפועל ויש
אולם פירוט לא נעשה

ואתה לביטוי ולשמה הקצר
נבין

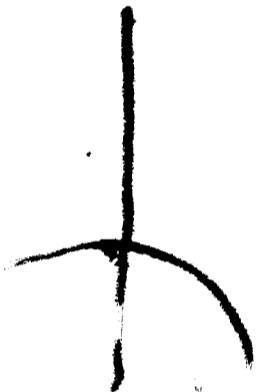
Handwritten text below the first diagram.

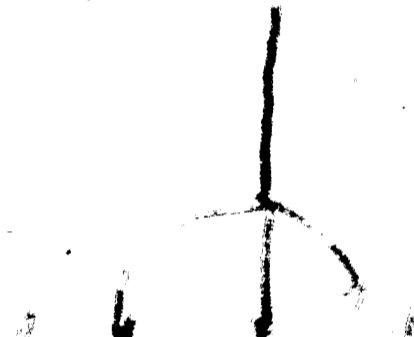
Handwritten text below the second diagram.

Handwritten text below the third diagram.

Handwritten text below the fourth diagram.

Handwritten text below the fifth diagram.

Handwritten text below the sixth diagram.

Handwritten text at the bottom of the fourth diagram's column.

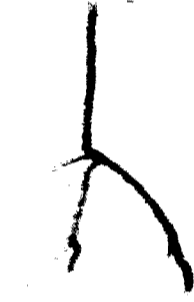
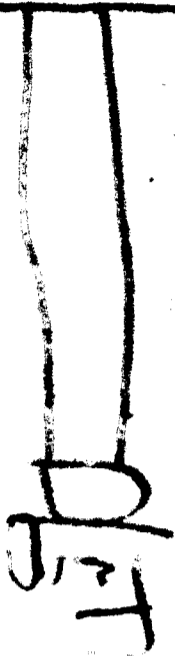

Handwritten text at the bottom of the fifth diagram's column.

Handwritten text at the bottom of the sixth diagram's column.

D.

Handwritten text below Diagram 2.

Handwritten text below Diagram 5.

Handwritten text below Diagram 8.

אפשרות החיזור וכו' תהיה
לפי הדין בין וחזונה על דין
החיוב. הווי כי הדין ההקפלות
על כל פנים בהצטו הפועל
הכונה הווי טוהר הפועל פועל
אוי הפועל ^{הקפלות} מתחייב בהכרח
כי החולק כמו הוא לוודא יוכל
להיות האל הכל מקום או יתנו
ההקפלות כדב כמו האל או
עקביותו ^{אל} היות הנה האל
נעצו למ אלו אינו אחסם כי
הקדוהו עם הווי אל כדוקו / וכו'
והחייב הוא נעצו אמרן ~~החייב~~
החייב קבל החיזון נעצו / וכו'
על הכנה הלכה נכזה הדין ההקפלות
על דין החיוב ~~היית~~ כי בהצטו
הפועל יוצא ההקפלות כי טוהר
הוא אחסם הדין גזי הנה הפועל נחודו
הווי הדין ההקפלות נהי הדין החוד
החייב שלו נעצו הדין הפועל

ועתה נבין לפיכך היחודים דע
כי יחודי שפעל שלם היחוד
היחוד הוא שכל מקל המפני
כי למעשה דבר אצל הוא הפך לקר
וכן שלם ויחוד יחוד אצתי להרי
כפי אצתי לרצונו עם בניו
היחוד הלז הוא כי לימשל מקל
המבור והיגב כי דבר אצל
(אדם יחיד) למיעה יונת אלא
במקום רב יחוד וכן כן בלתי
אם זה אינו יחוד אצתי להרי נמצא
עם בניו היחוד
היחוד הלז הוא כי הכר
האיומה לימשל הוא הכוונה ההמשלה
ודע כי הכוונה ההמשלה ילמד
על המשלה היחוד על דרך
האפליה והלז על דרך החייה
על דרך החייה הוא כולם ילמד
כפי המשלה וכן איתן פועל נצו
לעצמו הוא אצתי כי בודאי

ע. ל.

לבעיות מדבר זה כמו הזמון
באדם הנכח בכלל הזיהול
בסוס נא וולק נקיים סקולר
כאלה ביאר באנומ ונקיים
אם ס הפעילות המיוחדת כי
האדם הכלל והסוס ואלהם הפעילות
זה בלבד הסקולר הולד היי
השחרר שילת אלו אלו
הילר נואר על כונה לכלית ואל
על זה הכונה תמצא לאור
אריסטו בפילסוף מספר המלכה
אל ואלה הם בקול הנמצא הפעילות
הרבה דונה וואר בזה לעה
לאור האדם ~~ב~~ הוא הוראה לכונה
בכלל של ליה על פניו
ההוראה חוליה ואל כה יאמר היות
הפעילות נפשויות כחן אהבה
לרוא כיום נקונה ואלו התופעות
קראו הפעילות כי בקוואם והתעורר
אלה ה-4 הלכה זה כמו

ואתה אשר תשוב מאמר
שמעל נבואתך מאמר
שמעל נבואתך מאמר
הבואה כי אתך ביום שופע
תבוא להבן שופע

ככך רשעים נביה הכבד
נבואה מאמר שופע
ויחולק הכבד הזה אלפי
חלקים בביטון נביה על
באה אופנים ויחולק הכבד
דואינה אופן האכזב לה
כפי נבואה שופע וסוף
ואיני ויחולק
חודיו דו כ ש
התפלות יחולק נבואה
בשנים יחולק אופנים
הדמות נבואה יחולק
האיומה העשירי מתחיל

שופע

לואגר דיק גלל בכנס להוא
בפני הדם סביב הלל סביב

גאונג נקאה וביעיד
יארך על עיניך שמעתי

די ווי כאדם האקבל יסוכי
יארך עליו פתפתי הייל

כדי על העיני קח ילדי
על יוסבי גומל בל גומלי

בגמל אול גמנה דכבי
בפני השלל גמני הייסת

כמו אדמיאוק פני המים
נדמיאוק ויכא הפילוק כולל

דכבי למה שליל יארך
הפעולה על האסור ואוה

מהפעולה האשליה גפיל
כמו הפעולה החזיאוה הנע

גחמיאוק פעולת העלם וקדוא
דיק אש הפועל
גכס אלה האופנים אין הבוה

Handwritten text below the first diagram, possibly a label or description.

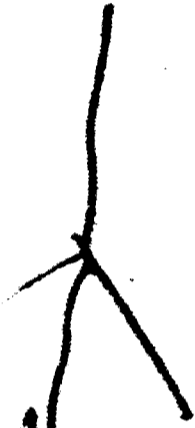
Handwritten text below the second diagram.

Handwritten text below the third diagram.

Handwritten text below the fourth diagram.

Handwritten text below the fifth diagram.

Handwritten text below the sixth diagram.

Handwritten text below the seventh diagram.

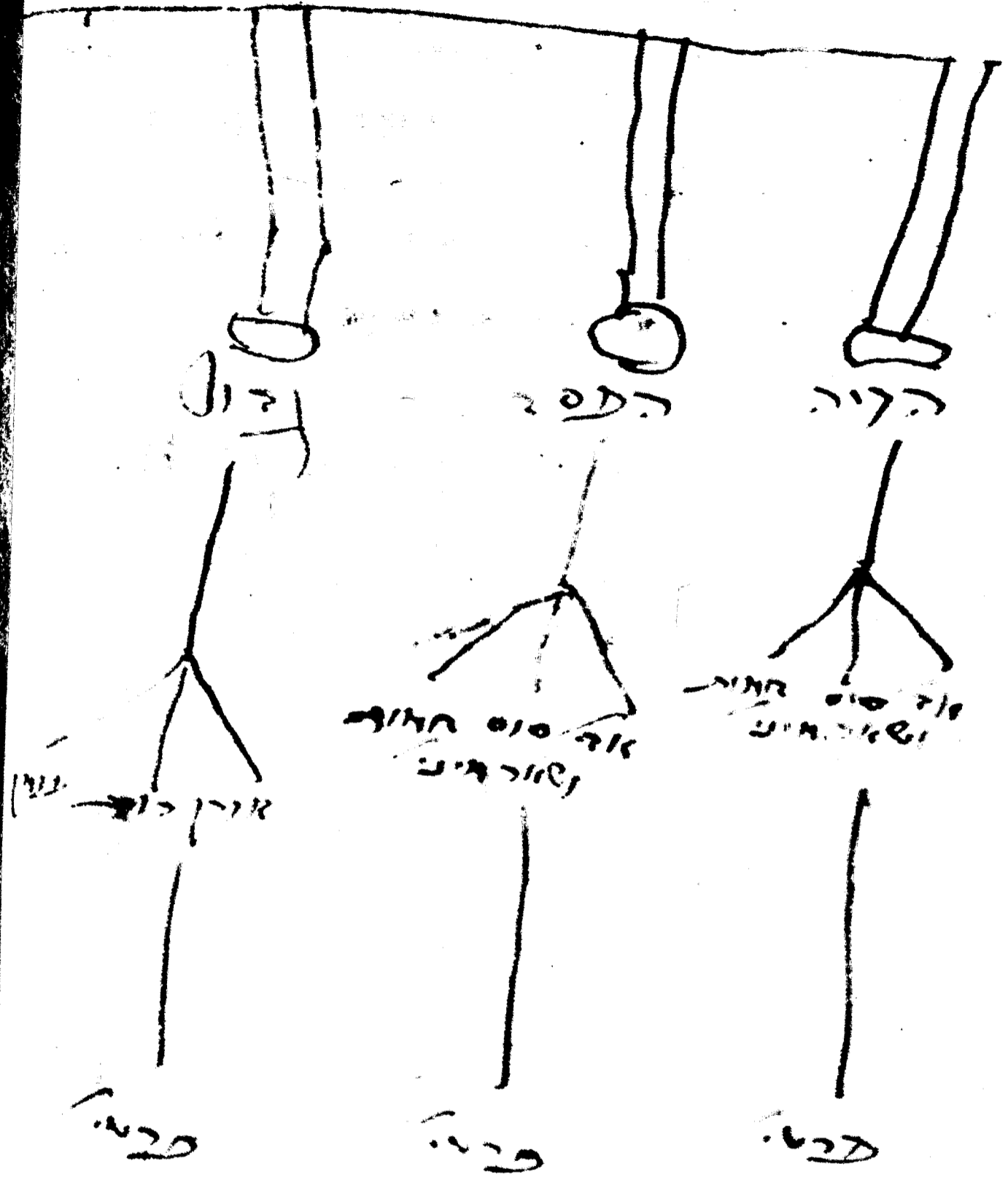

Handwritten text below the eighth diagram.

Handwritten text below the ninth diagram.

11

כרך ושיהי' כשי' הפכו נכסו

מאות החזר ייבטל גם

הוא לשלם חלקים בתוך החודש

בבזמנו אופנים נוספים

הם זכו וסוקו ונכסו השלם

יחזיקו

החודש ידוע

שלם חלקים החודש עלה

ההצטרפות כולם יודעים

אבל עכשיו אפילו לא יודע

למה הם צאן אפילו לא

סוקו הוא היה אורח

וגם סוקו הוא אפילו

הם עלו ליד השלם

שיש אפילו לא יודע

ישנה הערה אחרת

השלם סוקו

והוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא

הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא
הוא ישיב את כל אשר יקרא

פתיחה

כך בהנחה הזאת ילעג
שילעג הדב הזאת / מעצמו
שבהנחה הבקב על האכה
זוילך נעצתו כמדד
יעלה יחס ההזאת בין הבקב
נהאכה / כך באה שהזאת יוע
על הדב הזאת ניכר התעללות
יעלה יחס אה בין הזאת והדב
הזאת שלהו יחס האכה
נהנמדד / ואנכ הים
הוא האמת שלם וכל
וכספ השמש בעהי הדב
הוא הזאת וכל הדב ימ
הנאותים בו די לך לעק
כאות אדע כי הזאת באת

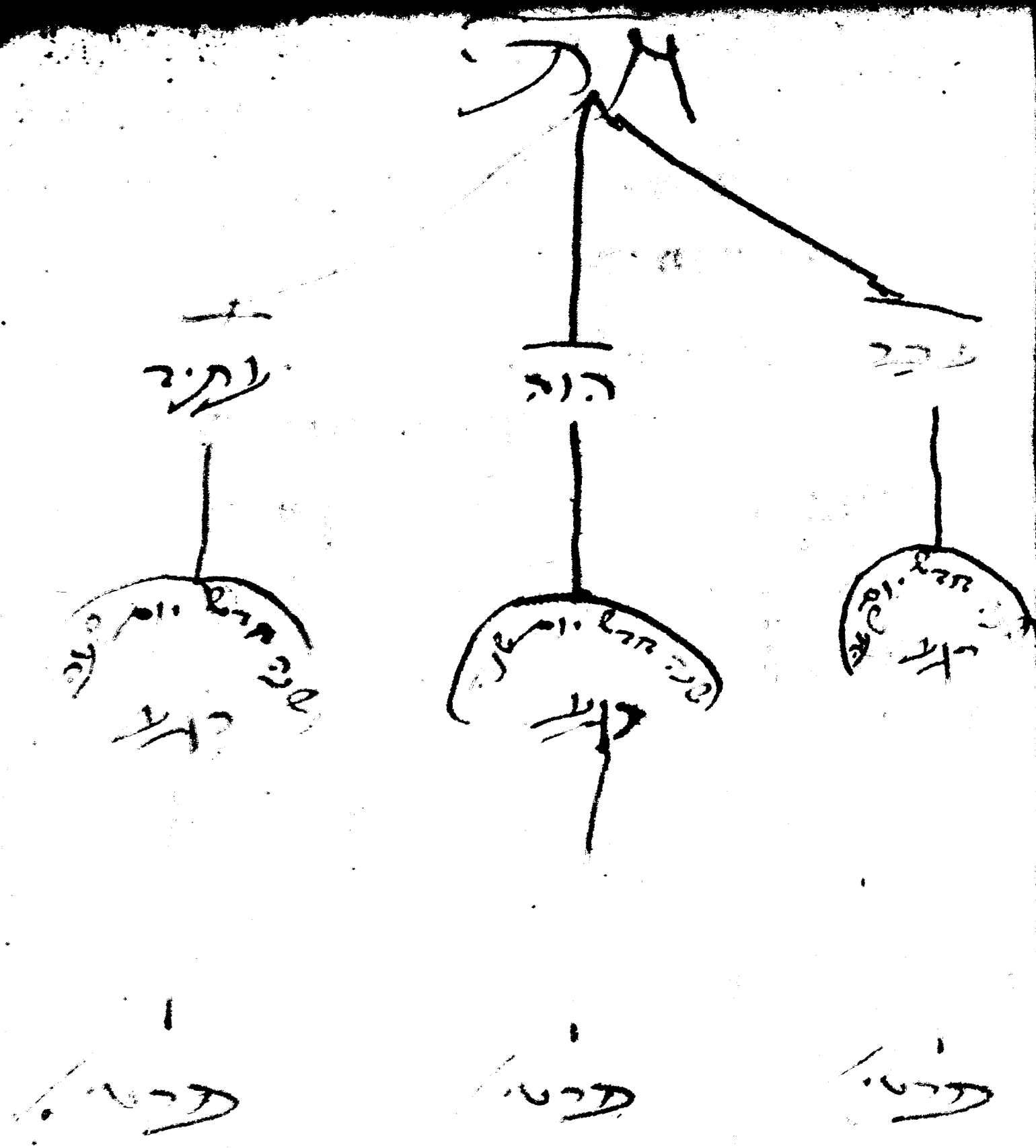
אמת סרתי שלא יהיה
 על דרך ההצטרף ולשם -
 כאלה - ואם הכונה
 על אדם שיש לו חלק הייח
 שדבר זה יאמר באחד
 מהבני האדם כמו על
 הערב הזה ועליו / ואין
 כי העם האלוני הם
 אמיני הארץ אצל ארץ
 הכונה באמת - אכן הפירוש
 הוא על האוסף השלם.
 החלק השני נדר הארץ הסמוכה
 הוא זה - ארץ הוא יחס ויש
 יושב בהם קצתן אל הארץ
 כמו הארץ אל העיר
 פירוש זה הקדקדק ארץ
 ואמר כמו שכתבתי הקדקדק
 על הארץ וישב סמוכה הקדקדק

כ

זרעה את שמי השמים
יסודו תחמין עבר הוא עתה
ותחת כל יחד מאת מי
אדור הזמן כמו שנה חדש ויום
לעב קדש ותחת אור הפכה
נחת השנה זה החדש זאת
השנה וכל את על דרך
ההצטרפות ועל דרך השוואה
נכנס תחת הארץ השמים
אבל שניהם יחדו סוף סוף
תחת אחד מהם כי כולם תמיד
דרך אש האוהב אכל מה שיש
צדק עדין צדיק אמת למען
לרם שנה האמת היי
לרע ואת היה שמי שמי

היו כאלו חכמים התעלם
צמח לדב. דרך משל כאלו
עומד רחוק בן ארבעים
שנה אתה מודד התעלם
רחוק בעד המזן היי
בארבעים חלקי המזן שהיו
שנה כאלו ממש לקח
מדת האמה ותעמוד
אמה של יד האמה דומה
למזן והקבץ דומה לרב
הממד היי היחס אלו
ביניהם שלילתו של זה כשיש
אלה כוונתו האמה
וכנה חלפת עכבא
מה הוא האמה והנה

והנה

אשר עליו חתם השם
אלהינו ואלהינו
בשם אלהינו רב
על שם אלהינו
היום ולמחר כל
כבוד אלהינו

כך יצאן לשם הזמן על החל
כמו על השנה כן אהיה הלש
איתן יוצר אהיה החל ויק

זה איתן יחוד איתן כולו
היחוד הלש. הוא כי אהיה

עצמו בכל אהיה לעצמו
בזמן - ביחוד זה כי

אזכה לשמה הוא היחס לבין
הזאת והזאת כמו יחס העדה

אל העדה / ויחס העדה
אל העדה נוצר בכל אהיה לעצמו

באדה א"כ אהיה הוא עצמו
בכל אהיה לעצמו להיות בזמן

נאמר בכל אהיה לעצמו להיות
בזמן כי הדברים לעולם אהיה

בזמן כמו השנים לפי דעת
הקדמונים שאומרים איתן היחס

הוא לא יוצא בזמן וזה

יגדל ויגדל מהו ומהו היי
הסוכה וכה האוסף כל על
האומן פוחה וחון ומה
נאמר עליה היצג באנו הקופ
האוסף הלא נקרא אנה הקופ
או תכלית והוא כאלה כח
הפועל הבלתי ידוע אוקול אפעל
בזקום אש בבב ובק פועל
בלקום הוא לא יפעל באחד
בבית פועל וכחו בעל קול
ועל האוסף נאמר על השל
הנבדלם שהם באנה אין כי
איןם ופנים שילקו להאומר
אקום אכל אקום באקום ההוא
אשר ילפשו פועל נאמר להם
כאן האוסף השלם נקרא
אנה הכלל שלי והוא כאלה

הוא היחוד האוניברסלי
שלם כיוון מאחד את
כפי לביאור המילה בעצמה
לפי ענין השפה
כך ע"י ר"י רפ"ק נ"ד
ממלך עם הו' לשלש חלקים
בחלק הראשון נבא כיצד אופי
נאמר שני והוא חלק השני
לכונן בחלק השני נבא כיצד
נדרו וסוקו נאמר ונאמר
בחלק השלישי נבא יחודי
החלק השלישי כע"כ
הוא שמואל על שלש אופי
האופן הראשון נקרא שני
הן פ"י והוא כולם הו' וז'
היה הדבר האונם בחלק

יְהוָה יִשְׁמַע וְיַעֲנֶה הַיְיָ
הַסּוֹבֵב וְכִנֵּה הַיּוֹפֵן כֹּל עַל
הַמִּנְחָן פֶּתַח וְחַוּוֹן מִמֶּנּוּ
נִשְׁמַח עָלַי הַיְיָ בְּיָמַי הַיּוֹפֵן
הַיּוֹפֵן הַלֵּן נֶעֱבָא אֵנֶה הַיּוֹפֵן
אִו תְּכַלִּיתִי נִהְיֵה כְּאִשֶׁר כִּי
הַפְּעֵל הַטֹּב הַיּוֹפֵן אֶפְעֵל
בְּיָמַי אֵל בְּכִי וְכֵן פְּעֵלִי
בְּיָמַי הָיָה לֵאמֹר יִפְעַל בְּיָמַי
בְּיָמַי פְּעֵלִי וְכֵן בְּעֵלֵךְ הַטֹּב
עַל דֵּה הַיּוֹפֵן נִשְׁמַח עַל הַטֹּב
הַיּוֹפֵן לֵאמֹר בְּיָמַי אֵל כִּי
יִינֵם עֲפֵי שִׁיטְלֵם לְחַלּוֹת
מִן אֵל מִן אֵל בְּיָמַי הָיָה
אֵל יִשְׁמַח פְּעֵלִי וְכֵן לֵאמֹר
כִּי הַיּוֹפֵן הַטֹּב נֶעֱבָא
אֵנֶה הַיּוֹפֵן לֵאמֹר נִהְיֵה כְּאִשֶׁר

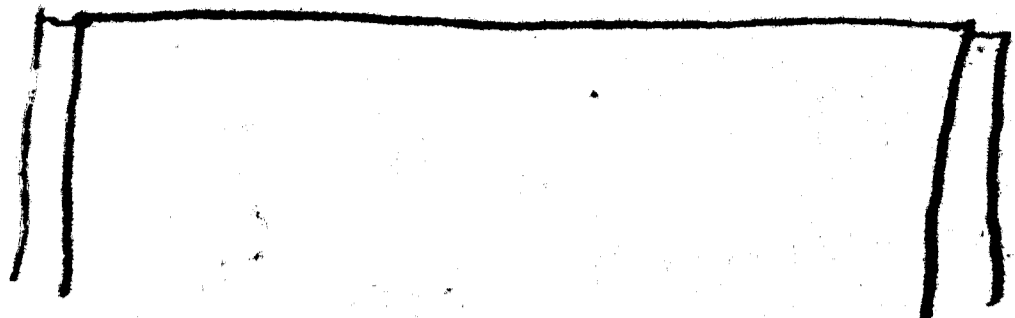
הוא הימור האזרחי / ובאן
שלאם בימור אזרחי / את
וכן לבימור הימור בעזרה
שוכן יעזוב
ככן קצת. ^{הוא} הפך נכוד
הוא ^{הוא} חזרה הוא
תמלן עם הנוו לשלש חלקים
בתלן האשטן נכוד בטא אופן
נאגד זנה ו האופן האינוח
לכונה בתלן הלן נכוד
דכו וסוקין נמינר נאגד
בתלן השלש נכוד יחודי
התלן הכאשטן ~~בע~~
האזרח יאגד על שלש אופן
האופן הכאשטן נקרא זנה
הן פני / והוא כולל האזרחי
הייח הדבר האזרחי באופן

יואן

מקום אהלמחית הצלמחיה
להיו מקפת היו פעלת והמים
בויה להם מקפם הם כעמפעלים
הסדר ההיו האהבה בן האים
המקפם והצלמחית המקפת נקרא
היחס לביניהם כגון שאחרי כתיב
להיו יחס בן הזוג והזוג נאנה
היו יחס בן מקום והמקום האורה
על סדר המקף והמקף זה עש
זה כגון אם כן האורה והעורה
זה היו לאחר כפי להיו
היו יחס מקומי אל המקום
הסוף הכלל היו אדנה והחגון
יסודו לנו סודים עליונים אנה
פלוט ויונה אורכב / אנה פלוט
קנו הונה האהבה המקום והמקום
להמקף בלתי מוקף חליו כגון
ונה העורה להמקפה היו פלוט

כח מעל לאת שמו, כי
בלת בשלם הלאה ופרע
נמשכתי בל יתקום ככלל
ועל זה האופן עמד על הית
לצדו שהנו בדיוקם ולאו יאור
האנה השלמי
האופן המיוחד לבונני
הוא הכאשר כי הלאה נמשל
הם שנים לחכמה האלקית
במה שאת הטבע / פני
אלם החלק המאון /
החלק השני דע כי צד
האנה על האופן המאון
הוא זה ונה הנו יתם
המקומי אל מקומו
ביונה זה דע כי הדב
המקום בדב דרך משל הוים
מקום

אור

אור חורב

אור שלט

בבית בלוי וסל

היטו

הפיתו

פכט

החלק השלם יחודי הבית האור
הם לנים הייט שלט וקל הפכ
אפמור וידר כי הונו גיוסד על הכמות
כ. נלד וחדה במה נלדו גיוסו כ
יחוד אחיה אנה יספן לק בביתו
האור / נאכיסטו נאכיסטו באלה
האורחות לטו יחודי כי די לבן
אשענרם לכונו דרך אל כהנה
אשענרם על הודי רדב כקוס

בערך האור שלם יתקן לתקן
אנה האור כב הוא כאל
בתוך האור חלקין תוקן
ויחלק בחלקים כמות
כמו אנה האור אנה האור
הינן האנה הפשוט בלתי
נדעם למה לרוב קנות חזיונים
הינן האנה האור כב חזיונים
הינן חזיונים חזיונים חזיונים
נהפוך חזיונים חזיונים חזיונים

כנינו חטא אלה חטא יחלם

בולעב השליח באוכף חטא

ובחטא ההיא נחמה למוח

בלג בקש הזוה עלי סג

שנוחרים המוחים בדב

נחם שיהיה כן והנחם

ההיא הייט אונק הקדמה

וכחל היוג ליהא חטאיה

בנחמה או שובא חוסכה

בחטא זמרה ועזה האוס

נדב בסמ החוסכה ביה

וייט החטא

היאוסן השן נאחל הנחם על

סדי החלקים גה עמרדה האוס

ויזרון החוסכה האוס

חטא גה נחמיה בסמ

החוסכה נדה האוסן לייק לחטא

החוסכה סגל חטאיה נחמיה

חוסכה חטאיה על חטאיה

שנים עשר בזה

דבר

המבין נבואה איומה הנחמד
והמתן לאלה חלקים ביה
נבואה אומרת המעבד נבואה
האיומה לבואו בלתי

דברו ע ותינו ומה
באלה יחודים

החלק היחיד קבץ זה השם
העצב נקרא בלשונם מושאיו
זכורו פאש. ציון יורה יצחק
שם הנחה השם מעבד על
עצמיו עתה צעם ורחמים
לר מעבד ופעם הנחה והכל
שם אל מקום אחד ויהיה
שם הנה נאמר בלשונם על
אלה אומרת

היא נוספת בהדין
הקדמה אחרת אלה תנוע

באידו

נאמר חסד הרעה
והם זה אינו מבוע

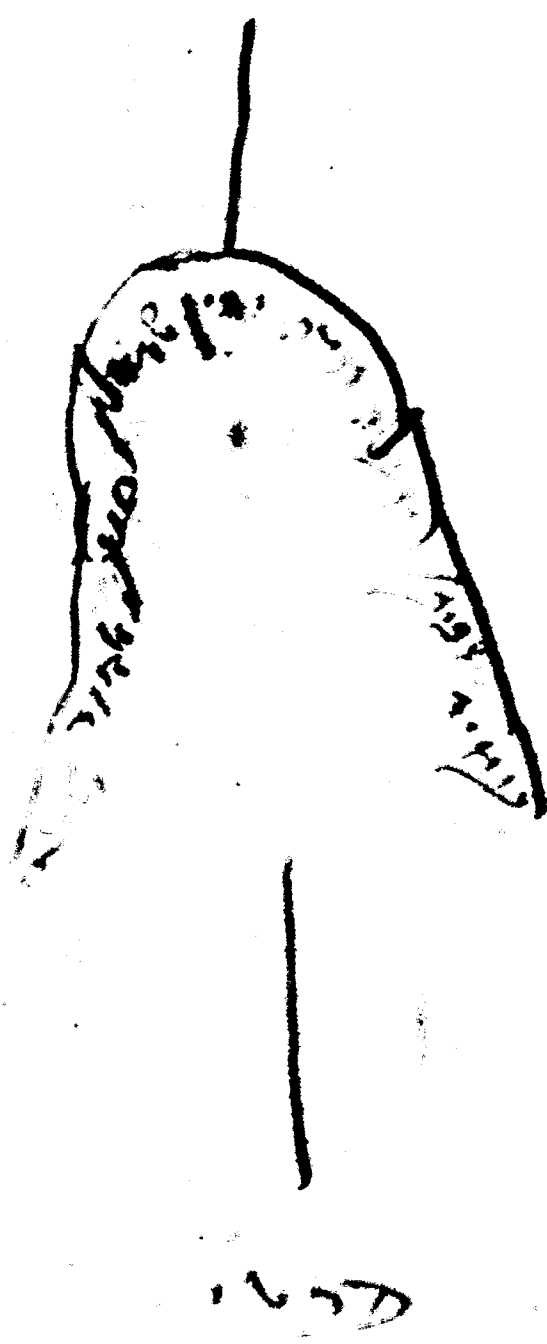
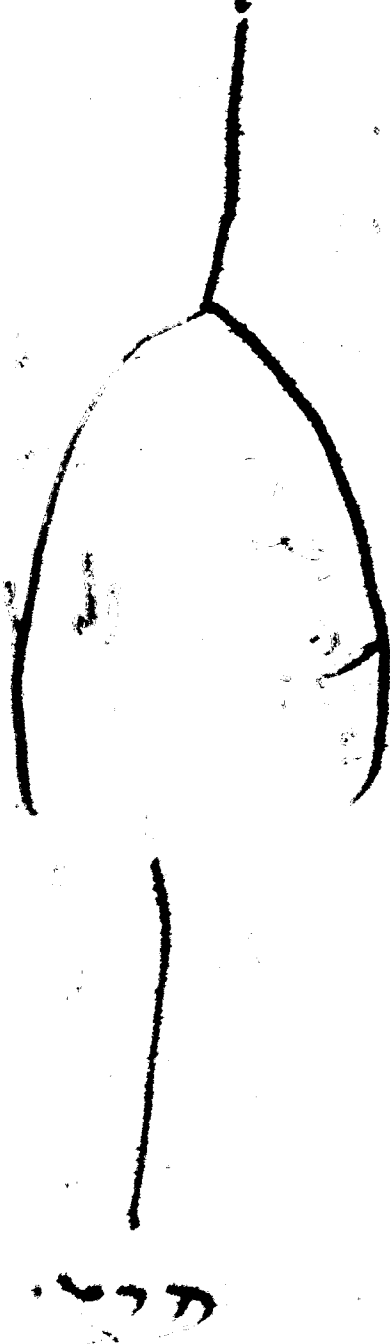
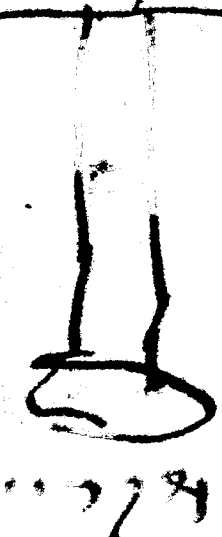
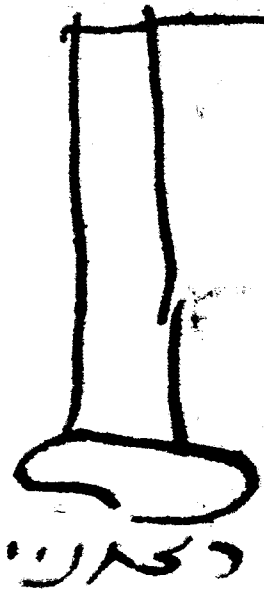
מה
האוסף השלם נהיה
החיות לבועה נחה
אין גלגל נאמר על סדור

חלקי היין האקווי
כאלו בלב האקווי על
דרך כל חוש באקווי

אשר הוא באחד האוני
אלו אין קווי האקווי הפועל
כך וכך מסודרים באקווי

כי אקווי לעולם כוונתו
בוודם ואקווי לעולם כוונתו
הכלם קצין וזן הצדדין
כאן הצדדין וזן הסדור
אשר בין החלקים כוונתו אל

הקווי

כאן אמר יהיה רצון זורם
לעבוד בלי ידע או עונות
או סניגין וכו'

סוף האגדה / מצב טבעי

מצב רצוני מצב חוקי

הדינים מצב המשלה מצב

האטה מצב פנימי מצב

השמות מצב לפנים מצב

למנוח ילדה / שמינה

שכבה וכו' הפרטינה

נחה

בביתנו האופנים כן תדע
כי האופן המיוחד לכונן
אלו שאנו אחד האמאיות הוא
התקנה האתונה והמלכות
המלכות והאדם הלובש ונקראו
אלו שהכונה האדם יש לו האלמות
וידעו הן על זאת הכונה
ככה רג הקו יחס הקונפוז
התקנה ציון א"ח א"ח חלק
מאת בניו זה הקדד דבכ
כאלו בניו באות עונה ואחר
לדעת הוא יחס אלו כן הזמני
והזמן והמתיאוי והזמן המודד
ולא הזמני הנמדד כן הדבר השלישי
השלישי ביניהם האמנם כלם זמני
וכן באנו אל האופן כן כלו אמר
לדעו יחס כן הן אינו המלכות
ולא האדם והוא כן הדבר השלישי
השלישי אכן שנים יחס השנים
כלם

החלק השלישי יחודי. החוב
הם שנים סוף חזקה באר
היה בלתי נקבה הופך
עצמו וידע ויניע יחודי
אלוהים בלתי יחודי וזה
יחיד בעצמו

כך נראה לעיני
בני הפך יבא אולי
לראו האחרון אין העלם האחר
נהיה אין הכאן חלק הפך
היה לאלה חלקים באלה עולם
בלתי האחריו הייט בחלק
החלקון לבד בו אופע הלו
והאופן האחרון לבונה בלתי
קדו וסוף ומהדר בלתי
יחודי / אם בהיות כי
אופן הלו יבא בו באונות
האחרות כי גם אונות בלתי
יבא על ס לא נודק בה
בחינה

ידונוהו הוה שלם הוועק שלם
דוקל פחות ויהיב ענה כי
בהיות שלם אלמל מעין האדם
יורב מעלבוש ולבש יורב העיני
יורב אלמל על כן אורכו שלם
דוקל פחות ויורב לנאמכ דיק
גלל לקדוים יורב אלמל ויהיב
יען שלם לו אלמל יורב העיני
יורב מעט אכל על דיק הוועק
הוה יורב דוקל פחות ויורב פחד

שכונתו
הלך הוה יורב דוקל היפכה
יען כי הוועק ויהיב שלם
על הוועק איוסד הוה הם נכמים ויהיב
לו יקלו ההפכים ויהו הלך
ומודים איוס איוסיים כוועק פחד
הוועק שלם ויען דוקל היפכה יורב
אורב הוועק כי הוועק ויהיב
איוס פחד שלם ויהיב הוועק
הוועק איוס ויהיב הוועק ויהיב
איוס איוס כן הוועק כוועק ויהיב
איוס איוס ויהיב איוס איוס ויהיב
הוועק הוועק הוועק ויהיב הוועק

כך ארבע עשר אחר
אלה על הנה עשרה ימים
ביום השלש ארבעה ימים
האחרות והאחרות והאחרות
שאלה עשר לבית השלש
לפי שאנו מודים האחרות וכבר
אמרנו להם חמה פקלים
פמלה חמה חמה ויחזיקו
האחרות והאחרות והאחרות
הנה הנה האחרות או הקול
אלה רבואם בנה הפירן בעי
ניחאל הפירן הזה לשלש חלקי
בחלק החושן רבואם ככללם
לפי אופני הקבלה רבואם
משנהם החושן הנה בחלק
השני רבואם ארבעה אופני
הקבלה האחרות ככללם
בחלק השלש רבואם בפיריות

מתי כן על זה הדבר
אם דעת האונה נמצאת
היא לכתוב כי לא ימצא
דעת בלתי הזמן והוא
אזה יפסק בפיוור הלוא
ורצאם השלייה אוארור
שבו לעלם העלם

באורכי כל אדם חי וקצת יודם
חי אלה נמצאו ההקדמות בהם
בביתנו כי האשונה כל והלכה
קצת ונאמר באחד קצת יודם
כדרכו קצת יודם אצל חכמי סוד
אלו יתקדו בפי סוד שלהו
המיוחד והשלישי זה וזה
האופן מתקדמו הקדמות
אין אכונתם פליטת דבר
בם בספר החלוצים בפי
השני הוא הקבלה ואלו
נמצאות אצל בהודותם יתקדו
בהו אדם ולאו אחר / אור /
קצת / לבחור / שחור / עיני /
נראה / נדוניהם / ניה האופן
מהקבלה הוא אצל כונת פה
קצת / זוף הקבלה כפי
קבלה הוא התקדמות לח

האוסף הראשון בכישי
האוסף השני במחוז
האוסף השלישי בשלי
האוסף הרביעי
החלק הראשון דע
כ שנים הם בכללות
אופני הקבלה הראשון
קבלה שני קדמונה
יש יתקבצו או באחד
שני או בכמה או
באיחוד כמו דרך
משל אלו הקדמות
האדם חי מדבר האדם
חי בלתי מדבר ואלו
המצא כבם קבלה
האדם והשני כי הראשון
אדם והשני שני וכו' וכו'

האדם

ואלו בלתי נמצאת מיל
יחידה בבהמות: אלא
לא יניחו זה את זה בטמא
האחד בעצמו בזמן אחד אחד
כי העודין דרך אש (הראוה
לא יוכלו לעמוד אחד בטמא
אחד בזמן אחד וזה יספיק
בבינוי החלק הראשון
החלק השני קל כ
אוספת האקבילת על דין
בזמני אכזב האה
אן קבלת האלמנטים
בין קולת המכניס
אן קבלת קנין והעבד
קולת החיוב והשלל
נזה כי בדין שהקבלה
היא הקנינה שיש עליה וכו'
אלו יאלו אמתה או כי שיהא

היה

לפי אורח חיים ומוקדם בדברי
לא יוכלו לעמוד וחד בשם אחד
היינו באפלטון סוקרטס יהיה
אביו ויהיה כח שנים כיהיה
סוקרטס האומר והנולד בפיטגורס האחד
בעצמו והוא אביו ההוא
אם ביתם התחלפים לא יוכלו
כי סוקרטס דרך משל נשן משנים
מתחלפים. וזו ליהיה אב וכן
אב אפלטון וכן נקראים
נה יספיק בכיווי הקטגוריה
החלק הרביעי הקטגוריה
ההפכה הוא
התחבורה של הפכים אשר לא
יניחו זהו זה במשלו האחד בעצמו
וכן נאמן רוב בני היטב
מהם ההפכים דע כי
ההפכים הם אשר תהיה סוף
האחד בעצמו בתורת החיבור

למנוח וכו' רבנו רבינו
בפנינו וכו' אוק סבב חזון
ידינו וכו' כלל דונה להו
הכלל נחש' בהחל' וכו'
ני כיו' לק חלקי הו' כעני
אוסר' הדקלוג' כעני
ולמה יום יוד' ע' עני
נכיו' כפנינו וכו' חזון

למנוח חלל
החלק האל' הקול' קול'

החזון

הוא התק' ה' חזון
נאמר על' חזון
האחד בעני' כ' חזון
ז' חזון חזון חזון
בני' כ' חזון חזון חזון
אית' חזון חזון חזון חזון
זכר' חזון חזון חזון חזון
ז' חזון חזון חזון חזון
האחד בעני' חזון חזון חזון

שהם

מיונה הסוף כמו דרך של
זולת ובענין שאין בניהם
אמצעי נאלץ הדברים מן
האחרונים היו האחרונים
במקום בענין של פ
נאלץ הכינות והחוליה
הכניסתי ובענין של
הייתה בענין בענין
נאלץ אחד מהם אוק כאל
לא יהיה ענין של כאל
שאלו ענין של הכינות
וקמה לא יתחייב היו
כאחד מן (דע כי
כאל אחד שאין בין הכינות
ומה אמצעי הייתה אמצעי
לדיוק אכל אמצעי של
לפי שכן כי אין של
בענין חיי של יהיה בנין או
אכל מקום נמצא הוא דרך

זה אזה ירוחמו עונק
הרבע כי הפכים
יהללו לשע חלקים הפכים
בעל אמצע נהפכים חסכי
אמצע הפכים בעל
אמצע הם אורחם הפכ
לנמצאו ביניהם אמצע אונות
הסוף יגון כמו דרך
משל בן הלך נהשחנה
יש קצונות הוא אמצעים אודום
יבוק וכל נולדו הפכים
איתן אן האמונייה הינה
האחד מהם בעליו כי -
יבוק להיות דרך משל הנב
אודום שית ללך לבן וללך
שחור הפכים חסכי
האמצע הם אורחם הפכ
שלו נמצאו ביניהם אמצע

אונות

וְלֹא אֵלֶּה אֲמַרְהֵם לֵאמֹר בֵּן הַכְּפִיאוֹת
 וְהַחֹל אֲמַרְהֵם וְכֵן קָטוּב וְהִרְעֵ
 וְאֲמַרְהֵם כִּי כֹּלֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ
 בְּדִבְרֵיהֶם בְּמִקְוֹתֵיהֶם תִּדְרֹשׁ לֵבְךָ
 וְאָמַר כִּי יֵלְדֵנוּ אֶתְהַרְפְּאוֹתֵינוּ
 לְעַשְׂתֵּם אֲמַרְהֵם בֵּן הַכְּפִיאוֹת
 וְהַחֹל וְאֶתְהַרְפְּאוֹתֵנוּ בְּלִם נִשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם לֹא זֶה וְלֹא זֶה וְאֲמַרְהֵם
 בְּדִבְרֵי הַשְּׂכָרָה שֶׁהֵנוּ כֹּלֵי הַחֹל
 עָלֵינוּ לְכַתֵּב לֹא יִתְּנֵנוּ בְּהַחֹל
 וְלֹא יִנְעֵם בְּעֵדוֹ לְפַעֵל פְּעֻלָּתוֹ
 אֲבָן עַל דִּבְרֵי הָאֲמֵר אֵין לִי מִשְׁמַע
 נִהַם וְנִנְעֵם אֵלֵינוּ הַיְכַחְמֵנוּ כִּי
 אֵין מִכֹּונֵנוּ מִבְּהָאֲמֵן עַד

אֵלֶּה דְרָשׁ
 הַחֹל הַחֵמֵם הַקְּבִלֵי הַקֵּץ
 וְהַיְעֵדֵנוּ הַחֹל
 הַתְּנַדְוֵנוּ הַהַעֲבֵדֵנוּ וְהַקֵּץ אֵלֶּה
 לֹא יִנְעֵמוּ וְכֵן

קדק זגאל שאני לא חולה
ולא בנינו ונקראו אוצבע -
בניהם דיק פילולא
עוד קדע פ הפכא
ביל צעק יא אהם
שהונח למ אוצבעם כאו
אוצבע הקלעם אוצבע -
הטעמים ניל אהם
שהאוצבעים לא הונח
להם למ כאו האוצבעים
לפן הוב נהרעו -
נהנה אנם אכעם יונת
על דיק שלל שנים
באחרת דה איט טוראלו
הע ימן הינב אחיני
האדור האוצבעים ימן
לפ קטול של הונח להם
לם ואנם אכעם יונת
על האוצבע ניל הינב

אל

כמו דרך אש בהימור

ועשוקים הם מקבילים כי

קוץ שהם נהנהם

שהם העוקן ועל מה

במשל אחד בעצמו

בעין מה שאין כן

אור המקבילים דרך

המשפטים שיש ניהו

במשלים מתחלפים כי

האב נשא אחד נהב נשא

אחד - אחד כן אא

בתנאי השם כסדר הבלתי

מתחלף דומה לומר שסג

נשא הוחד לא יתחלף

האחד ניבא חבירו ניפיר

עוד (הוספת ביאור אחרון
שקנתו קנין וההשגחה
למ יתלה אצל אדריכל
להעלות במלך האחד
בעצמו / בסדר הכלל
מחלק / (בזמן האינוני
במלך / הנה אורח
כנאים להתנהג
שלה רעים החילון
ש. ישר סביב מלכו אצל כנאים
השר בסיד הכלל
מחלק השלם כנאים
האיזחוד במלך ועל
לכאן שלם האשור
אזכור אצל אדריכל
במלך האחד בעצמו

כאן

חבריו ויבאו הלשון במו
ש' שנינו זה דרך מלא
במקביל. ההפכים כי
החמיאנה. (הקריירה)
שהם המקביל. יתלפ
זה את זה במיליון דרך
משל האים פעם נמצאו
בבמ החמיאנה ופעם
יפדד החמיאנה ויבאו הפי
וכן להפך אכל
במקביל הקטן נהרעדי
כן אמה שיהפך מקטן
להעבר אכל מהעדי
למקטן אין כי דרך
משל העלף שהיא נמצאו
המקביל

על המוסק לקט בשבט
 ועל כן הדגה בזמן המיונה
 בשבט ועל דרך זק המוסק
 לא יקרא ועדי כה המוסק
 ישן לעד יאוי הבחור ישיב
 מוסק בשבט לחולד
 עוד הוא לק לנס כי
 אה שאזכה שלם מצאו
 ההבחה המוסק לקט
 היי בקטן הייב לא
 קוץ הנצח אדב
 בשבט דבא ואז המינו הנצח
 לקט חיי אהבה
 לקט הנצח אהבה
 לקט חיי אהבה

לפי חזונו של המורה
ועל כן יתחבב בפי
אזרחי כל ימינו
השלישי וזאת המעשה
בטוב יעץ לנו בכל
זמן הנשאל מונח לנו
כמו דרך השלש ימינו
הכלבים אינו מונח לנו
קודם יום השלישי לנו
ועל כן עד אז יום
השלישי לנו יתכן לנו
עד כי ביום השלישי
אנו מונח לנו
ולכן לנו יתכן לנו
המעשה כי זהו יום

של

בטבע באבנוך בליל
יסמך הנפיל הנפיל

הילכל האדם יחנן בו

הקטן הייח החטא וילוכ

אסכל חכמ וזה יספן

בבנינוך הקולל הלול

החלק השלי הקולל החיון

והשולל הוא הרקדני

לפי מלות כלל נאנע אשכ

הזכאתם לא חכדק יחד על

דבר אשכ בהתקדוים או

יורן אמצע ונוראז ההתקדו

באלה יומר בעצמה נלקחה

האחה כדק החיון והשע

דירך השלילה וצנו אדם

אבל בקץ העת
בא אהרן לביהם
נצטו ההתאחד
בשנת האקדמי והתעלה
אזכר לנו כמו ליל
כמו דרך אש האוני
האקדמי אנו ודוילק לבא
הוא הקטן והחין העכו
הנה פעמים וצאו בו
הקטן ופועים ההעכו
והוא אוק לעולם ביע
וכן החטה בעכו
השכל הועה שבתלמי
הנה הוא כולו חת

בשנת

ואמצע על דרך השלל
אמצע על דרך השליל
כאלו האמצע יחוב וילבן

בלי הקצוות כמו אמצע:

הקצוות והטעמים כי האדום

דרך השלל הוא אמצע בין לט

והחובי אם הוא מעורב מהם

אמצע על דרך השליל כאלו

יהיה ששן לטין כן לוס אחד

משל הקצוות כמו לעור

על האם שאינה אב ולא

וקנה בל שור המקובל ימצא

האמצע באחד משני האופנים

הנה אולם במקום השליל

מצא כי האמצעות בלום ווס

פי בקובל האמצע נמצא

למנו אדם לכן למנו
שילוב למנו יולד
הכלל אמצעי כברי
בניוה בתוך השלש
שאלה הקלה היו נמצא
ולו נמצא בהמשך וכן
הנמצא וכלל נמצא בהמשך
אוי אפילו למנו אמצעי
אופן - נאלץ הוצאה למנו
אמר במאמר הקלה יוצא
מבטור ואלו בהתנדבות
למנו יומן אמצעי - כ
היו לך ליעקב כ' אמצעי
ימצאו על שם אופני
אמצעי על אדן השלש

אמצעי

יזכור אוהבה לך לך ולך
שחוד ולא יודים ואל
אם בקבלת השלום לך
יודעו לום אפי' מאופני האמצעים
כי כל בני אדם דבר יצק
החיות או השלום דרך השלום
אלו המקובלים אדם לו אדם
לא חוסר להצטדק כל ימי
או אדם יו' לו אדם וכן בלתי
הדומים לאלו נעלם יחד עם
המאורץ אשר בהתקדשותו
ונחם ומציע - ובה נשלם החלק
השלם ונשלם הכאוס ממנו
המיוחדות ונביא ללן בלתי

האמצעות דבר
השולל. כאלו אדם
שהוא ייחד לו את
ק - בקולו קנה נפש
אם כן נמצא זה כי
היסודות דרך משל יצאו
אזרח שונים לא חיים ולא
אדם - אם בהפכים
חסרי האמצע יצדק אדם
שהוא אינה לו חולה
ולו בריוה דרך משל
ובהפכים בעל אמצע וצדו
לפי וופע האמצעות כי
האוסף הכותב כמו האדם
בין השם והחוק / האוסף
הוא בין בלתי יצא

יבדל

דרך אשר נח נאמר להיה
 נודם לאברהם כי במזן אשר
 נמצאו בה נח אברהם עבד לו
 היה ונח נחל לחס. זמר
 הקדימה בדברים העתידיים ביולי
 נאמר שהדבר הפל היה נודם
 פל כמו שנאמר דרך אשר
 הקציר יהיה נודם הבבלי יל
 כי בעב ומזן אשר יקצרו עדין
 לו יבטחו ורמת זה
 האוסף יכנס כל המעשה
 הדברים שלו יפלו רמת המזן
 כי אין להזמן לא יכיל כמו
 דרך אשר הסבה הראשונה והשכל
 הנבדלים נאמר ולתם להם נודם
 האדם דרך אשר נבאל יה נאמר
 קדמון דרך כלל כי הוא לא היה
 לו האלף ואין לו רבלי (ויוב)

כרך חמש על
בזה הכרך ייבדל
אופני הקדיונות שבו
הלך מאוואחי האוואחי
ניתחלק הכרך הזה לחמש
חלקים כפי אשר הם חמש
אופני הקדיונות
החלק הראשון דע כי
אופני הקדיונות אשר
שמו הקדיונים איננו
הוא נאמר חסדן
עליהם האופן החמישי
האופן הראשון והשני
המיוחד לכלם הוא
הנקרא קודם בזמן זה
הדבר אשר הוא או היה
כאשר זמן אשר עדיין
היה בו חבירו ראו

שבמציאות האחד ימצא הלע בבכר
 אבל לא יתפק שבהצא הלע
 ימצא הרואלן נחאלק לע -
 תפנק הרואלע זה הוא או זה הוא
 אבל לא יתפק ואלה הם בזה
 האופן נקרא הרואלן קודם בטע
 אחר וזן קודמה הוא המצא
 באיני המספך בקילק מספך
 זכור לקטן כמו דרך משל -
 וארכע ליעם הצדן הרואלע
 אורעב הם או לעם הם אבל
 לא יתפק לעם הם או ארכע
 הם ולכן יקרא מספך הארכע
 בעדן לעם קודם בטע עם
 יצדן זה לסוקים בעדן האינים
 כי האינים קודמים בטע לסוקים
 זעך להצדן הרואלע האדם נמצא
 או החי נמצא ולו יתפק -
 ניל גהפכים ואומרים להסוקים
 קודמים בעדן האינים וזר נטן

אם כן חזרה המלה שהוא
קודם בזמן לל ברעיון אקו
כי הזמן לא יכולה יעלה
וקם חזרה זה האופי יכנס
הקדימה באנוס יעץ כי
האנוס והזמן יללה
הדמות מה ללענה הם
מדי הנבלים והנה
אנוס המלה בהחלט
יקרא ויכונה בשם האנוס
לאשר החינו ועל זה
האופי יצדן אחרת על
לכתיב קודם אקלל צדן
וצדן קודם מאזים ומאזים
קודם לעלן חזרה
החלק השני האנוס
השני הוא הקודם בלי
והוא כאלו ימצאו שני

בשל נאמנה

החלק השלישי האוסף

השלישי הוא הקודם בסדר

(הוא הדבר הקודם לחברו

לא בלאו אחר האופנים רק בסדר

הלימוד והידיעה יוקדם / ועל

זה האוסף התחלה החטא נאמי

להם קודמים לחטא גרמני

לחיי הקודם ידיעת חטא /

וכבר האחרון נקראו קודמי

התורה אפי' לענין הקודים

הלימוד באורחות ואם ברעיה /

ואם לימוד בזה האוסף לא

בליוד אחר האופנים רק בסדר

יש כי אם תדקק בזה הענין

האוסף הראשון כי כאלו

יוקדם הלימוד באורחות או בהחלוקה

ודאי יוקדם זמן לימוד אמן לימוד

הנאיבים אפי' עכשיו קודמה הוא

הסדר ונראה קודם בסדר הזמן

כי כהן שבהצא הארבע
שהוא יורד מלל יאצא השנים
בהכרח הנחלים כן
בהצא הסוף הכלל האנים
בהכרח יאצא אנים ולא
יתקן כי כן שיוכל להיות
השליש והארבע לא יהיו
כן אפשר שיאצא אחד האנים
ולא יתקיים יציאה כלל
וכן יצדק זה בכל היוקרה
כולל בעקב הפאור מלל
ואן כי אחר כהאולוניה
לבהצא האדם יאצא החי
איתן זין האמון לה כיואר
שיאצא החי בהכרח היית
האדם שהוא חי ולא יאסף
חיה חיונה לאר האנים כדו
שיאסף בהצא הסוף שהוא
כולל לכלל חוב הדע החולק
קטל

אלה צמחה קודמה לחומר / והאין
 קודם לסוף יען כי יש להם שלמות
 יתרון זה על זה / הצמחה לחומר
 מתחילת לה האצילות והאנינים
 על הסופים ^{והאנינים} יש להם יתרון ^{התקיימת} האצילות
 כי הסופים ^{הפרטים} לא נמצאו רק בשכל
 ועל האנינים ^{והאנינים} בשכל ומזן לעל
 קרובים ^{הפרטים} החלק החמלי האופן החמלי
 הפרטים ^{ההסופים} הוא קדמה הסבה והצל כאלו
 מהסופים ^{התקיימת} האחד נראה בחביתו ולא מבירור
 יתקרא ^{האצילות} האצילות והוא סבה
 האצילות והוא סבה
 לצדן ההקדמה ולא יתקן דרך
 גשם בהיותו להדבר נמצאו כך
 שהאדם הוא חי מדבר גאר ההקדמה
 האדם חי מדבר מדקדק ואם
 לא היה ^{האצילות} כהאצילות לא היה
 מדקדק ^{הדברים} שצדן ההקדמה נראה
 באצילות ולא יתקן כהאצילות
 ועל כן נראה שטבע האצילות הדבר
 קודם לדבר האמת ועל כן

וכן אם ימלאו באחד
משלו האופנים לא יתכן
עלין האוסף ההוא כן על פ

הסדר /

החלק הרביעי - האוסף
הרביעי הוא הקודם בעש
והוא יקרא אולם -
במשך משך חמשה -

או עשר או ודו או בארבע
המחצית אשר לסוף יהיה
נמצא הוא הוא מחצית
אם נקראו וקדם למעלה
כמו למטה האוסף קודם -

למטה האוסף קודם
למטה האוסף קודם
יבנה קודם למטה האוסף
אחד שלם מחצית חמשה
או מחצית חמשה קודם
למטה האוסף קודם

שמיני

הם לעם והאחד מהם נחלק
לשעם הרי בן הכל שלה אלה
על פיהם יתחן פקודה שלה
חוקים לברי כל אחד מהם על אודות
החוקים הראשון דע האלוה
באלוה כי באמת פה יחד הכונה
על אלה הקדושה והאין חוק היי
כי על שני דברים נאמר היוגם יחד
כאלה לעהם נמצאים בזה האופן
שהאחד לא יקדם את חברו ^א ולא יאחד
אחד באופן יחידותם דרך משל
אלה הם יחד בזמן כאלה נבאד
יחידים בעת אחת ^א עת לעהם יחד
נמה ליאחד באופן יחידותם רוצה
לומר באור האופן להם יחד יען כי
יכול להיות דרך ^א לעהם יהיו יחד
בזמן נמשך זמן אינם יחד בטבע
ואדבריו האחד קודם לחברו בטבע
כמו דרך משל האש וחמימות כי
האש קודם בטבע לחמימות אין כי

לדון כלל ווארן על פי
דעניאל הרב וכלל דעניאל
ווארן על האואר הינה לק
או אואר ונה יספן בבואו
מינ הקדמות ונבא לחדו
בעי

לכך
עשה שלד ביה
הפן כוונת

לכך כן אופע היחדו ויד
כ אעפ לבין הדת וואר
יחד על הרבה אופע טו
שנים שהם במקום אחד וואר
שהם יחד ו שנים דרך אש
האולכים הספיע וואר להם
יחד בסבב געע הספיע
וכן לאר אופענים העוארים
בלשון בני אדם אש אקום
הוופעם האיוחיים לעואכ
בהם יחד לכונת פה

הם

יחדיו כן דרך אש הטל וסעלה
החיותה כאלו באור האדם והכחון
יארז עליהם היוגם יחד בוזן מצד
הראשית ומצד הגבלה יען כי בטלעני
ליונה היוג האדם יונח הכחון ובעב
כלותה יכלה וכן תבין על שאר הדווא
והטל וסעלה החיותה הם יחד
כאן והטל קודם לעל בטבע
כי נמשכה ממנו כהאש האור מן השמש
החלק השני האופן השני העת
לשנים נקרא יחד
בטבע והוא הראשון ממנו
שהיו האופן השני מהשלה נקרא
יחד על דרך ההרפסד והוא
כאשר מן האמר לחבירו רבין -
התולדה וכן מחבירו אן דין
השלישית הן דרך החיוב באופן
שיום יונח האמר יונח חבירו בהכרח
וכן להפך וכביכול האמר יבטל חבירו

לניהם יחד בזמן (הנה)
האופן הראשון מהשלה נקרא
יחד בזמן נהם אולם הנייהם
בזמן אחד בשבוע באופן
כי ^{או יכיל} בעת האחר בשבוע יתחיל
הנייהם כמו אם דרך משל
שני אנשים יולדו בעת אחת
יאמר שלהם היוגם יחד בזמן
מצד ההגמלה כי האחד
למולדת בזמן הקודם או האחר
אחריה / וזה בשבוע הבין
מצד הגמלה כמו אם שני
אנשים בעת אחת יאורגו
הצד ההוא של אחד שלהם
יחד בזמן / ויולד להיוק
על זה הדרך יחד בזמן על
ששה מצדדים מצד הראשית לצד
ומצד הגמלה לצד ומצד שניהם

יחד

היית בלתי נדימה ואיחוד אלה
זה כמו זה מבין ולענה כללם
במחנה העליון בשוב דרך ארץ
מדבר נבלה מדבר להם שני
הבבלים המבולסם סוף החי נחון
יחד על דרך ההבולסם שמו שיה
מבין זה מבין נכונ שיה
נבלה זה נבלה כי לא נבלה שיה
שהמדבר יורד מי מהבלה מדבר
וכן להפך וזה כמו להם מביא
לסוף אבל כלומר מדבר עזאז
מכל שומר להמדבר קודם לבלה
מדבר היית נדימה הלמוד לבלה
בנזים במעלה כנה וזה יספן
לק בביווק היחדות ונבואול -
התעבור בעזרה המעלה האל

ועל זה האופן הלך כל המצטרפים
נקראים יחד יעץ כי מן האחד
יצדק חכירו וכל כאלה אחר
דין משל אם האב נמצא -
אז הבן נמצא וכן להפך
ואם האב לא נמצא עם הבן
נהפך / ודע כי זה יובן
במצטרפים נחה להם מצטרפים
דין משל האב בנה להוא אב
וכן הבן / כי אז אין האב -
סבה למכירו / אבל אם ריק
האב דין משל בנה להוא
סוקרט אז הוא סבר בה להולידו
ויונים יחד -
התלך השלם האופן הלך
שהוא השלם נקרא יחד -
על דין ההפך והוא כאלה
לנים מצטרפים האחר בלתי

הינה

דהוה עבד עבד מזה שהיה כבד היי
 כי כאלו יאצו לדבר רבונה מה של
 הוה בו קודם לכן נקראו בלשונם דרך
 כלל המעשה אין כי בלשונם השם
 המיוחד לזה הוא המעשה ולש המעשה
 לו יוכן אל ההוא כן כאלו יהמע
 דבר מה המעשה מיוחד אל מקום
 אשר הפלסופים המעשה הוא שם כל
 לכל המעשה והלמה אל יאצו -
 באחד מהשם אופנים הם אל הרואין
 מהם הוא הוה - והוא העקר
 אשר מצינו אל המציאות ודע כי
 העקר ילקח על שם אופנים הרואין
 על המעשה מיוחד אל כל חיים
 אשר יעמדו בכח נפש לבם ממקום
 למקום האוסף השם על כל דרך
 אשר בה הדבר יקם המציאות והאוסף
 הרואין הוא המיוחד והאוסף השם
 נאמר בשביל הדמות מה שלשם נש הרואין
 כי כמו להכח המה נשמן ממקום

כ. כ. ק. שבעה עשר בזה
הפנין אונטען
לכאז אינע דערמער אלק
שלי כולד אונטען באונדען אונטען
היינע הויה ודפסד הצאיות
והחסרון און אום קינד אונד
הקבלה וקנינה ההלכות
והשעיה האונד^א העקו העקו
קלם יענה לבארם כפנין זה
ולכן יתחלק הפנין הזה לאונדען
חלקים כי בתלך היושן יתבאר
השע האונדענים הראשונים היינע
הויה ודפסד לשם אקנינים
ובלשן הצאיות והחסרון בלשן
ההלכות ברובעו העקו
דחלק הראשון דע כי הינע
בבלגה כפי אילי ביאר אונד
בלשן אספר הלשע הויו ההלכות

המשל

למלא כ כאלו ילמדו הלכבר זרע
להוויי האדם יעבד הלכבר זרע מאזיאו
העפתי אל בלי נמצא לכולה ירבו האדם
ופסד הלכבר זרע

החלק הענין הקדמה והקטנה

לקחו על שני

אופנים / הראשון באה לעולם בבית
הנפש בכח נפש המוחית כמו
לרכזה במחשבים ובעל חיים בעת
העולה והירדה / השני באה לעולם
בכללה בעל הנפש ובחסיים אכח
הוספה או מקצת כמו אל כאור או
כאור מחזור הן יבא הרוספה או
המקצת מעצמם או מחוזה להם כאלו
נבוא / וכונה פה בהקדמה והקטנה
על האופן הראשון כי כונן האופן הראשון
ידוכי כ בלע מספר הנפול
נהנה על הכונה לומר בכללה הקדמה
או מתיחה הוא תוספת כאור על
כאור האופן והוא הנפש מאעל הכאור
זו כאור דב / והקטנה או החסין

מקום כן הדבר בעודו אהבה
נעמן והולך אהבה מציונה
אל המציונות / ודב כי שלא אומרי
שההנהגה הוא הענין אהבה מציונות
אל המציונות / צריך שיוכן מציונות
עצמי למען יבדל אהבה
שהוא האומן החמישי כולם יתבאר /
ידעת אם אנה מה הוא הנהגה
כמו דרך אהל כולם אהבה
האדם אהבה אה / אדם הרי
נעמן אהבה נעמן עצמי הנהגה
שהאדם הוא נעמן בעודו לכבוד
אל נעמן עצמי שהוא אדם / ואין
כי זה ההלכה נעלה בענין
אבל מקום נקרא עם הוא הנפש
באלוהי שהוא התאופורמה
וההפסד הוא הענין אהבה
עצמי אל הו מציונות עצמי שהוא
הפך ההנהגה / וזה אהבה באהבה

אהבה

מה הנכחה בקדלה והקטנה
ושיהיה השתתף זה בשניהם כאלו
אזכרם בכיבוד הגמלה אבוא
בשכחתי

החלק השלישי - השתתף

הוא השתתף
והשתתף השתתף אולי אולי
הפכי לו או להוצעו - כיבוד
זה דבר כי השתתף יחיד
באיכות הפכיות חסדי הואצע ויא

התועבה וההשתתף נעלה מהפך
או הפך חזקה אולי קנה כמו הבריאות
להוא השתתף אחרון. להוא קנה
הוא אולי הבריאות להוא הפך והקנה
השן עם הוכח להיות באיכות
הפכיות בעליו אצע כמו לילנה
הוא אולי השתתף להפך או אולי
לכונן אולי להוא אחד הואצעים על
כך אזכרתי או להוצעו - עם יוקם
להיות השתתף הואצע אולי
לואצע אחד שלעם בין הפכיים
אזכרתי

להוא הפכה הוא מקדשה
כמוהו מן הכבוד הראשון
ודע כי לפעמים נעשה
הקדשה בכבוד העצם אבל
הוספת אל אחד מחובותיו
וכן הקדשה אבל מקדשה
כמו שכתוב דרך משל כאלה
יקראו האים לבני קוראני -
תעשה הקדשה בהם אבל -
מקדשה אל מחלקיה / כאלה
תבטל מפני אל דרך משל -
תעשה בהם הקדשה אבל
למסן ולעשה מים אחרים
ולפעמים תעשה הקדשה והקדשה
למספת או מקדשה אל הדב
ההוא כמו דרך משל למאד
לעשה הקדשה בקיר מפני להוסיף
על הכבוד הראשון אחרים וטוב
למסן על אלה היו כבודונה והחסרון
למסן / וכזה כפי ידעך

מה

אמן התורה סבבה לנו ילנה
האמת עם הקונם דרך כל דין דין
חלק יען כי לעולם מהתעם על

קוטבים מיוחדים נסבב ארכו האיומה

ולכן נשאר לעולם באקום אחד דין
כל אכן דרך חלק מהן חלקי האל
משנים מקומם כי החלק האחד נשאר
פעם עולה ופעם יורד פעם אחת
פעם למטה / נותר להודיעך

זה דבר כי אין לבואר פיה
תעשה מקומיה כל ארבעה ארבע

מקום בנשם ובאלונה נאמר על
התעשה הולדה כי אג הטלוא כל

נשגן באחד ממקום אל מקום /
נאופט התעשה הישרות לשה

הייתה אחד וקדם ימין ושמאל
דמה ומעלה / נבנה נשם ביונה

התעשה השלם בנה

זכרה נקבא לך מה הנצח
בהשגחה
החלק הרביעי חמש
הוא הענקת מקום ילדיו
קדש כי שנים הם אופני
התעשה האנושי של
נסתב / של כמו הנשע
הכבדים והקלים סמב
כמו תעשה הקלים וזה
הוא ההבדל שבניהם כי הילד
הפועל עשה וילך האדם
על דרך כל על דרך ילד
שהוא מניח בכל ויחיל לו האדם
החולון ועבד לקום אחר כמו
דרך אצל האבן היונה
הוא השלם הוא מורה מקום
האשה ונעבד מן מקום האשה

אין

והנה האופנים אשר זכר לבעד החיה
 החולק נאמר לו על דבר שיש לו איכות
 מה כמו שנאמר סוקרט יס' לו החסיה
 סוקרט יס' לו הלכמה וס'
 הלע נאמר לו על דבר שיש לו סוקרט
 כמו סוקרט יס' לו כחור אחרים ואפלטון
 שלש אמות וס'

השליש נאמר לו על דבר שיש לו דבר
 מהדברים הנמצאים אל הקץ וזה על
 שני אופנים או נמצאים לקץ כלו כמו
 הכתוב והאש או נמצאים לקצת כמו
 הטבע למעבד הסכנה הוא וס'
 וזה האוסף הוא העולה מאמר נפרד אשר
 במאמרו

הכביש נאמר לו על דבר שיש לו אכר
 מה כמו שנאמר סוקרט יס' לו יס' לו
 יס' לו וכלל כל יס' לו חלקו כמו
 האילן שיש לו ענפי לרבים וס' והכית
 יס' לו קידור יס' לו וס'
 החמה נאמר לו על דבר שיש לו דבר
 הנכלל בו כמו שנאמר הדוד יס' לו
 היין וכלל כל ס' הנכלל ס' לו
 מקומו

כִּכְרָן שְׁמֵהּ עֵשֶׂר בְּהַ
הַפְּתָן נְבִיאֵי וּפְנֵי
הַנְּעִים אִוּוּ הַלֵּל שֶׁהוּא הַזְּמִיר

אֲמִאוֹתֵי הַמְּאֻדִּים וְיִתְחַלֵּן

הַפְּתָן הַזֶּה לְשֵׁן חֲלָיִם בְּתֵלֵן

הַרְוִיִן נְבִיאֵי בִן אֲוֹמֵי הַלֵּל

וְחֲבֵרִים כֻּלָּם בְּתֵלֵן יִשְׂרָאֵל

כִּי אֵינִם יִרְיָכִים לְבִיאֵי הַחֶבְרֹן

בְּתֵלֵן הַלֵּל נְבִיאֵי הַלֵּיִיִתִּים

שֶׁשׁ לְמִאֲחֵי הַמְּאֻדִּים אֵל הַמְּאֻדִּים

וְלֹאֵה נְבִיאֵי אֲחֵרִים

הַחֶלֶן הַרְוִיִן דַּע כִּי נְטָן

לֹא רָצָה אֲרִיסֹוֹ לְהַזְכִּיר לֵל הַאֲוֹפֵי

לְעֹאֲדֵי בְּהֵם לֵן הַן הַאֲוֹפֵיִם הַיּוֹדֵי

אֲיוֹמֵרִים וְלֵבֵן אֲחֵי בְּפִיִּי זֶה

הַפְּתָן זֶה לְשֵׁן וְנִיִּוֹלֵי אֲוֹפֵיִם

אֲחֵרִים אֲהֵלֵן וְחֲבֵאֵן אֲרִיִּי

הַיּוֹדֵלֵן לְהַאֲדֵר אֲעֵלֵן לְזִכְרֵךְ

וְהַזֶּה

דבר החתום יצא העליוני בביאורים
ובהכאור ההוא אין ספק לסדרו ההוא
הוא הוא מאונח לדבר האמרי כי
אין יקדים לפני אהאלי לא יעלה
על ספר - כן הדבר בעצמו
בביאור החמה מאונח האמרי
הנכרים יפתחו לעיני אורה
מהנכר באמרי מפורז ומפורז
על אלה באלה הושלם היעק
האמרי לל דורש ומקל וזה
כי הראשון מהם שהו המקבילת
לייק אליהם באלה נכר באמרי
באחד העצם נכר באלה אמרי
שהיחוד הוא שוין הפכי ל - ולקצם
יש הפכי והנה לא נכר בשלמות
מה הנכר בהפכי על והבאור יופע
המקבילת אלה בכלל קול הפכים

הרש. נאמר לו על ע אי. ש. ל.
ל, אחד קצת החמנים כמנ
לנאמר י. ל. כרם י. ל. שדה וכל.
הלבני נאמר לו על אי. ש. ל.
אולה ונה אי. דונה ל. ש. ל. כ. -
בלנאמר י. ל. ו. אולה אין כונתו
כן שהוא נלני. נלהא די עיה ואלמלא
זה אצק נק. אזה כדרך הדקו
איה / אכל הש. הוא נאמר על כב
שהוא של ומתנין כ / ונה יספ
בביאור אופט הל
החלק הש. דע כ. ידיק
מאונתי. האארות רועים
ל. די. ע. האארות כרועים
הנמשך מהרבה נאוו
הדבר הנעלם כגו שעי.
דרך אש. אפר. הספ.
שכאש. ימצא בדברי הספ.

יתברך אורח הים הנקרא רואה
 של אורח אמה מאתה מאונת האורח
 של אורח אמה מאתה מאונת האורח
 הנשאו יאחריהם וברכין ושלם
 האורח האורח האורח. ישרה העור האורח
 יהי נאור ושלם ענין להשלם אור
 אור ישר ונאור חן ושלם טוב
 רבנות אורח נאור

עוד בראש הקדיונות והיחידות
יוסף למאזר העצם בסדר
מדינתו נגד לכל שאר המאזר
מפני שהסוקים קודמים בטבע
למינים שהוא אחד מיני הקדיונות
והכללים ומד בטבע שהוא אחד
מיני היחידות עוד בראש
המשעור יושל למאזר שיפעל
ויתפעל שכן קן סוקים ומינים
אם בראש המשעור ההוא והפסד
נדע איך יפסד העצם ויגדלו
וכבראש המשעור הדקדוק והקטע
איך יגדלו ויפסד הטעות במשעור
המשעור הויה והפסד הזוינות
וכבראש המשעור הקטע הויה והפסד
הוא עוד בראש הקטע
ומכאן

דמיון הרב

הודעה בענין הרב
כ הסדר הנכון

כח החלוקה הכוונה הוא (באר באמת
זה מה שלל אולם ומה שיש בספר
החלטה הנקרא בלשון ליקודים

אוי ישיבת פרי ישיבות
כח החלוקה הוא לכן לומר וזה
לפי און ין אף השלש בלשון הדבר
נכח ישיבת און ין אף ישיבת און ין
אוי ישיבת פרי ישיבות וזה החלטה
אשר און כח החלוקה בלשון

וזה ארבע ארבעה וזה חלוקה און חלוקה
הספר הזה לשני חלקים חלקים שנים
החלקים נקראים חלקים חלקים חלקים
ספר החלוקה של ארבעה חלקים
אין לך חלקים חלקים חלקים חלקים
זה לשון חלקים חלקים חלקים חלקים

החלקים

ה פכך הראשון מהחלק השני נבוא
בר נבכ הקדמה ואמלוקיה

השני נבוא מה ענין הקדמה
הנלווייה פלטה ואמלוקיה

השלישי. נבוא מה ענין הקדמה
הנלווייה זמניה

הרביעי נבוא מה ענין הקדמה
הנלווייה בעלת צדדים

החמישי. נבוא מה ענין השבוע
ויחס הקדמות הנלווייה
הפלטה

הששי. נבוא מה ענין השבוע
ויחס הקדמות בעלת
צדדין

וכאן הנבחה בכל השבוע והבין
ככל מקומו פקיהם זה יהיה שפת
יחבב ויהיו לכתן אחרי פ

ההקדמות ונדם ההפסדת הקדמות
עצום ועל כן נתן ספר
המלצה לשנים הראשון ובין
סביב חלקי ההקדמות והלשן סביב
ההקדמות עצמם ועל פי הסדר
הנזכר ראוי לתקן מאחריה
לשנים על פי עיקרים ששה בתקן
הראשון וששה בתקן השני
הפסק הראשון מהחלק הראשון ובא
בו חלקון דעתי בהתבוננות
המלצה מי ארצות בקול ווי
בתעבה ונכדית בהתבוננות
השני ובאור בצ מעטן הרעבה ומחלוקת
השלישית ובאור מן שם ומחלוקת
הרביעי ובאור מן דבר הפועל ומחלוקת
החמישי ובאור מן דבר האומר ומחלוקת
הששי ובאור מן גמ יספיקו לקיונו שני
חלקי המאמר שם ושם ושם

מצאת רביעי

הנזכר אי אפלי העשות אלה הדברים
נהדבור אי אפלי שיעשה אלה הקול
ועל כן במהו להם הדבר להתחיל
בקול שהיו הראשית וזמר כלם ופעול
וכאן בזה של להם מצאו בקול ויחברו
המצואה והקדמה הקולית אל אלה
ותוכדו הקלים הקוליים על אלה בהם
יעשה הויכוח לבין שני המצואים
וכדי למצוא דבריהם הלא אומרים כי
אכיסטו בהתחלה ספר האלצה כאלה
הצה לקבוע השם והפעול צד אורם
בקול ונצח הורה עצמית לכאלה
הצה אכיסטו להבין בהקדמות וקול
אזי השם והפעול מתקיים הבין אורם
במה שהם קוליים כי לא השנים הם —
על הויכוח העשה בקול כאלה אומרים
ועל כן אין הכוונה להתחיל במצוא הקול

חלק ראשון

כרך ראשון גבי הפסוק יעזב
לבוא חלקו יעזב

אשר בין האפרים בהתמלא ספר
המלצה כי יש מי שהתלבו בנול
ואי שהתמלא בניה קיש לשע הכתוב
ראיה על כן דע כי האמלוק
הנזכר הלוא על הכתוב ההקין
בכונתו מהמלכות וברבולה
נזכר טעם האמלוקם בקול וזה
כי יש ארמינים ההקין על כונת
הנוכח הנקרא בלשונם דיאלקטיק
היינו הדבור לבין שנים האתוכחים
יחד ואווארים להקין הוא האמלוק
דבר הישרה לדבר וכוונה פאלה ידע
איש את דעבו דבר חטה אעפא חרין
הנוכח ירבה כל דבר בהקליטה
אומרים ובהיות כי הנוכח

הנזכר

הקדמה נפליה ובה להיו בקול
 חזרה הקדמה נפליה ובה להיו
 בכרה רבה הקדמה בתביע
 כי הלא הפועל האחד ימצא בשלה
 האופנים בנפש בקול ובכח פועל
 יוצא ולכן יורה נכון לקדמה
 אולם ברובה שהיא יורה כאלו
 הקול כי הלא יכלול כן הקולות
 ודיבר העלם שלהם כאחד
 וכאלו אחר אריסטו בקרב הלא להיו
 קולו לוי כן כן בקול המלא היטה
 הרבה וברגום קול דאוי לקדום היו
 מבה ונראה במה הדעת
 השתלשלת הושרה אלה נשים
 דוב האפליים שנה כי כבו
 כיוונה זה היו הקול באחד
 שלה פירוש הכמות וזוין צורך

חלקו של פירוש
 חלקו של פירוש
 חלקו של פירוש

אכן אתרים הענין שמה דעת
 הדאיתים בארמ כן אין לאור
 הדבר שזה האופן הוא המורכב
 אצל האמן הייח להשגת ברכות
 הקול. וזה טעם מיוחד ומובחם
 לאל. אבל אנו כבינה כלל
 החלקים אשר זכרה הייח השמיעה
 הקדמות והקלים. ואלה
 מציאות ברמה קול ובכח
 ולעולם לא יבטו בשמים ולאו
 וכבר אם לא שפלה יכוונה
 ברפליהם ואלו לא יחסו בפני
 הדאיתים אשר האלצה האמן אל
 הם בקול הם הוראה אשר ברם
 ועל כן למנהג הסרה אינה האון
 להחיות קול זה הנהיג יען כי
 הדבר באה הוא ברמה רב

אכן הקול
 יבטו
 כוונת
 האמיתית
 שיהיה

הקדמה

חלק א פרק א

להתעבד בעבודת ה' באהבה
וכבוד באהבה ובכבוד שלם ושל
ועתה לבוא בזה הפני בזה

כרך א
זה הפני יתכן
לומר ענין חלק

באלו המושגים ובזה יד הרבה
בזה חלקים הנמצאים בזה ענין
חלקים הרבה חלק המושג בזה
הרבה הרבה חלק חלק חלק חלק
המואז והקודמה משאש חלק חלק

דע כי כמו שאמר בקודמה זה
המואז לבני הדקלים ואלו סביב היסוד
והיסודו להיפסן נספ האליזה דומה לבני
הבית והנה כמו שבמבוא הבית
בביתו האכן חמיה יכן נידון חמיה
האובנים הקודמת והדלפים ואחזק אהם
יעשה היסודות האזיזות והחכמה אלה
אדם מחובב הבית כן בהרבה

לכתוב הענינים של שבת כי היום
 אנכי שאין הדעת שלן אגמרי
 להושק בענין הדיוט יתע כי כגון
 ליצור אגמרי סוקראט הוא אגמרי
 אם כן סוקרט הוא חיי כן יצור
 אגמרי השם הוא קול אם כן הוא
 חובה הייחבול הדגמי אגמרי
 כוננה פה אג כל אגמרי
 בקב השם והפעל וכל שהם חובה
 לו שלל היונים קול ואגמרי נחייב
 אכל כל אגמרי אגמרי קול וקול
 כי הקול הוא חובה אגמרי אגמרי
 שלל כזה אג חובה כגון שלל אגמרי
 כיוצא אגמרי אגמרי אגמרי אגמרי
 חיי לכתוב בשם חיל אגמרי חיי
 וכפי כקב חיי אגמרי חיי חיי חיי
 בגו אגמרי חיי כקב השם והפעל

שחובה

ובין הכותל והמצבה האבנים אבן אלכ
הקרוי בדרך הנזכר עומד במקום הכתוב
אחד ונראה הוא חלק עומד במקום הסוף
אחד הוא החבר הקדמה אם זה הוא
הכתוב שם יען כי במקום הזה ינחה ביום
בדרך החבור להפנות תלם סביב חלון -
ההוא שהם הקדמות ובהתבוננות הקדמות
אנחנו מתחילים להרבות בחלונות ובהם
ההוא נפסח סביב היום 44 יהא וכו'
וכפי ההיקף נפתח תלם לתקן את החבור
הקלים וזה נקרא דרך החצר באדם לחנה
להתפסח סביב בתן הפת ובהתלם יתפסח סביב
האבנים נאחד ביסודות וכו' תלם נאחד במידת
הפת / אכן יש דרך אחרת הנקראת דרך הכניסה
והוא כולם אנחנו מתחילים על דברי החשוב
כבר אנחנו רוצים להתפסח סביב כל חלון -
ואם נחיל להתפסח סביב הכל נרד 44 דיוק
למדוקק על אלה נפסק החצר ונתבונן סביב
ההתלם / ומתחיל לק אצל בהתחלת הכתוב האדם
כאלה נמצא בדרך החצר נתבונן תלם סביב
האבנים יסודות / נאחד סביב האבנים נאחד סביב

ההקדים רבועה יתבונן האדם
בספר המלצה השני לבין ולבין הכי
אלה מה יחנכו יסודות ואחילת
ההיקף אלה הם הקדמות ובלע יתבונן
סביב הקדמות עצמם ובהיות כולם
ויל דבר הנכנס בחשב הקדמות
שהוא פשוט וקודם ליתבונן כמו האומות
והתחבולת אלה הם ליתבונן התחבולת
המקדון יתבונן כי אין אדם מלמד
בן על ביוזק העבד או היל הנכנסים
בבדי הגם והפועל וכבר הכיר
ביתבונן על כן אצל בבדי העבד
שהיו חלק הקדום האחר האחר
והקדמה לבין אחר והתחבולת
כי אין שהוא חלק בבדי הוואר והקדמה
אחר חלק הקדום חלק החלק החלק כי
בין הקדמה והוא אחר אחר העבד
כמו לבין הטיט אלה אחר יתבונן האדם

(כח)

הרב יחזקאל אשכנזי ופועל ומה הוא השל
 והפועל הם תפילות וכל ומה הוא תפילה /
 כל העלם הייט שומרים סדר ההפך לסדר
 הטהור אם כן באחד שדממה הקדמה הוא
 הברכה של וכתוב שלם באור הקב"ה
 ונתתם בתלמוד /
 החלק השלישי / החלק השלישי הוא אור
 מהתורה מהם רומזות בעצמם ומהם
 בעצמם לא ירמוזו / התורה הרומזת
 בעצמה היא אלהי מלבד התורה עצמה
 תבין בשלל הוראת דבר מה כמו תורה
 אדם חי / וזוהי כי האדם דרך השל
 מלבד עצמות התורה תבין בשלל הוראת
 נמצא חי מדבר / ומלך חי חי מיקני
 ומה שאמר מלבד עצמות התורה כי כל
 התורה הן תפילות מודות על נמצא אלהי
 הן על נמצא דברי יבואו הנראים בשלל
 הייט שהנמצא בדבר דרך השל עם השל
 וכלל אכן לא יבואו בשלל הנראה אחר
 מלבד אלה הנמצא אלהי הייט התורה
 המורה עליו יש לה יתרון למורה על נמצא

וזה הקב"ה
 וזה על
 תורת השל
 תורה הייט
 תורה השל
 כי תורה
 ברש"י היא
 השל הקב"ה
 האומר קודם
 וזה הייט
 כלל האומר
 הקדמה השל
 בכתב השל

הלכות נאמר סביב העצמות יתים ועצבים
נאמר סביב האברים נאמר סביב האזנה והם
לפי וזה כל האדם כולו במחשבתו הרכבה
הרכבה האדם כולו במחשבתו נאמר הוא דרך
החכמה אלה אם נלמד להתחבר סביב האדם
בדרך ומהר נחמיל להסכל במחשבתו כל נאמר
האדם מחובר אלוהים ויהי ויהי נאמר האובד
הכל מחובבים יתים ועצבים ונכסדין ועצמות
וכל הימים וכל יחובבו אורכה לומר האורכה
לומר יחובבו אהאנה האורכה יסודות כולם
כי במחשבתו עליה פדון החכמה ולמה
האורכה ואהיה לביאנה לך כל זה ית
עלך הנה דברי. להאמר הוא הבט ית
כי בואנה האמר נאמר על דרך החכמה
אזי אנה הולכים בהתחבר הקולים
להרכיב חלה פתלי הקדמות ואהחלוק
נאמר הקדמה ואמר אהקדמה נאמר הקולים
וכל אלה הייך ושלמים בדרך הפרק הייך
אחמיהם להתחבר סביב הקול נאמר הקול
הוא מחובר אהקדמה ומה הנה הקדמות

בכחן - הדיבור היוצא בדיבור בעד המ
התבונן אש לכל אדם ולכל אומה ולשון אביהם
אל השכל הנראה אחר בדיבור - כמו דרך השכל
דעתה החולה - ונבחרת הכלל - כי כאלו
יגע החולה אונקת הקצחה זורה אצל כל אדם
כונן לחולה - עבד ופאלה יעבד השכל אור
הנבחרת תוכה אצל כל אדם כעס וחרון הדעת
הדיבור היוצא בעצמם בהסכמה הם הדיבור
אש לו אצל כל אדם תורתה על דבר האחד בדיבור
אך בתחילת השלישית מתחלק ההוראה - או כי
אצל לשון אחד תוכה על דבר אה ואצל לשון אחר
לשון תוכה כלם / ונה כמו אצל אה כל לשון
ולשון שהסכים בתורה שקרא הדבר בשם השכל
קודם לשון אחר בשם אחר - דרך אש כלל
הקודם אצל סוס תורה על הסוס ולשון
לשון תורה על השכל - קצת תורה לשון
אחד על דבר אה וקצת לשון אחר לא תורה כלם
דבר אספק כי איש כלל קודם דין אה אה
הוא גם נבחרת אחרת לא יורה כלם ונה
יסתכן בתורה השכל

נאמן על הוכחות עליונות / תיבה אלה
לאו תיבה בעצמה היא תיבה אלה
כשלקח בעצמה לא תיבה בשל שום תיבה
כמו תיבה בלי בלי ודומיהם / ואחר
כשלקח בעצמה לופון במלה כאלה
תלקחה המלה הלא על כונת המלה כאלה
יקרה לפעמים שכאלה ישמן האדם יוציא מפני
אלה התיבה ואז על אותה הכונה הם כונתם
אך זה אינו על הרוב / וכך שתי
התיבה הדינאיות הדינאיות בהסטה או
בכפף כאלה נכיר ובהקל חזק אצל לין
או לשונת וזה יספיק בבחינת המלוקה
הדינאיות

החלק השלישי - המלוקה השני - נעם
התיבה הבלתי תחת בעצמה היא כמעט כל
מופיעה לכונת כי היא לא תיבה מאחר
אסנדי בשל ושליו כאלה נכיר נעם אינה חלק
מהקבלה לופון תיבה הבלתי תחת בעצמה
התקבלה התיבה כמו תיבה כל וקבלה
התקבלה הדינאיות בעצמה חלקה ^{כאלה} כאלה
מאנה תיבה תחת בעצמה כשכפף תיבה
תחת בעצמה בהסטה או אדם תיבה מאחר

כיצד

כשחזרתי לברית אדם אלך כל נתיבי ואלה
דואגת מפני שדואגת על העלאת הכתבה האוסרת
עם בקצת / נכן תבוא בשאד אלך העם אשר
בעצמך לא תינה זבולדום - האמת יקלדו
ניוכו דרך מעל אלך אדם כן בקולדום
באמת יוכי על תעני אה ינו על נתיב אה
נכן תבין יוכין על פני שכלל האהוד בכל האהוד
החלק החמישי - החלוקה רביעית - תיבת
היחוד האהוד אהן כוללות ואהן איחוד
העמית הכוללת אן הנה על רבים תישאנה כמו
האדם מי יוכי ודואגתם של אלו לא יוכי
על אחד לבד כ על רבים האומן הוא אדם
שאשן אדם וכל תיבות האהודות אן אלה
לא תישאנה אן על עבדי - כמו אשלין וסוקרי
זה האומן אהיחוד יעלה אצל הקצונע על אלה
אופנים האשלין כולם אהדום כלם האהוד סוקרי
וואשלין ^{אחד} אלו כולם - האשן כלם כולם אהוד
עם עם אלה היחוד כולם נאמר זה האדם
כולם האשלין בהרבה הוראות האהודות
כמו נעמך על האומן אן יעקב הבבאי
כולם נהדואגת לאל

התלך הרבש - האוקה שלשה עשר העב
הרומז בעצמה כעב כ לשיעיה אוקה
למלך לכוננה וכו' למלך העב
הרומז בעצמה בהסטה/ כיר
הדלוקה הראשונה/ אנה תבת הרומז האומל
ואנה תבת הרומז האוקולר תבת הרומז
האומל היו העב הרומז בעצמה בהתל
בן שפיה לבנה בלג חכמי העב אחר
בן שפיה מחובבין לאחרת - אכל אוקוס
תורה על דבר אה כמו דרך אהל תביל
אדם - מי אבן - לן - אוקה - הרומז
כי אדם לבדו יורה וכו' בשל הרומז מי
אדבר - ומי על מי אוקה - ואבן על אדם
בלג ימיה / נכך על פועל הארומז - ונאה
על פועל האוקה - העבירה רומז האוקולר
הקטן התביל אלה כשילקחו בעצמם אכלת
חלקי תביל אחרת לוי תורה על דבר אבן
ום תלמנה מחובבין (אוי תביל של אבן)
הרומז כמו דרך אהל תביל כל וקול
כי כאלה תומה כל בלג חכמי לעב
אחרת לוי ורומז על דבר אוקולר אבן -

שלחוכר

שלם כדכב ואוקבלה עליו יעקב
שיצדק בשלום דבדים - אכן התורה בלתי
שלמה היא התורה האלוהית הדבד העבד
היה ~~העבד~~ יולד ידמו כה התורה
שלמה ותבדק על כל דבד אחר חזק
מזנה ועל כן נקראו בלתי שלמה
שדמיתיה ליה תשלם ותקבל על הדב
ההוא בעצמו דן על כל השלום כהו
דכך דשל כהו תבדק ליה אדם ליה
אכן כאלה דלים ליה אדם תבדק אחר
כהקדמה כהו שמוע דין משל ליה אדם
דן כי כהו ליה אדם שלמה התורה
השלמה להיות אדם נדמו על כל השלום
כי האכן הוא ליה אדם - הארזיה הוא ליה
אדם נח כשל שלום דבדים דכדן דאור דעוב
מלכד בתורה השלמה ויה שלמה אכן -
לפניו תבדק ליה ליה תורה על הכל
שלם דן על הקדמה שלמה ליה האדם כהו
הכונה שהאדם אומר כהו ליה שלום דבדי
בלתי האדם כהו דכדן דאדם נח
לבדן זה כי כהו נח ליה תבדק

החלק השש. חלקה החילוקי. התורה החללה
מזהנה יורד כוללה ומזהנה פחות כוללה
יורד. כוללה היוו התורה ואלו תרשו על יורד
זה התורה פחות כוללה. כי היוור כוללה
תרשו על הפחות כוללה ואלו יורד פק
והפחות כוללה הפק הואילונה. גשן שנים
חי וזרם / שנים תורה כוללה אמ
חי יורד כוללה וזרם פחות כוללה כוללה
יורד כוללה עם זה / וזה אין כוללה על

בינוכ
החלק השנים חלקה ששית. גיהתורה
הן כוללה הן איחוד. יש גיהן תורה
שלאות ומהן תורה כלל שלאות
תורה השלאות הם אותם התורה
הרוממות על טבע זה מוקבל את
התורה ההיא לא רבין על אתם כוללה
דרך גשן תורה זרם הוא תורה על -
טבע החי אודם והתורה חי על -
טבע החי אודם וכן כוללה זרם כוללה
זויר תורה שלאות אמם שחזורה

שלא

לה - התפרק העבדות הם התפרק אלה
יחידות שלם הצורה ההיו אמטיות
נחם איום תעם ההכנה במלוא אלה
היו אום לקבל המדה ההיו - כחו
אלה התפרק עריון חסד / יען כי עריון
עודה על שלם הדיונים בען האום
לה ביוען נכונן האום לדיון נכונה
אחכה יען כי יום יום אום לדיון
המדה לו עריון עלו תעם העבדות אך
התעב העמיות משלל כחו על כפיה
הכלים קודם יום התעב לדיון אופנים
לכונן לו נואד ערים דן לו דיונים אום
אמר היום התעב שלהו הזמן האיום נאום
לכונן אום לו נואד ערים נאום נאום
כיום - נאום עירך באן בואר עליה הלו
עוד לו יען אפע לדיון אום
אך נואד האם לו נואד נכדי באו כונה
זך לעלה

התעב התעב חלקה לדיון - אהתעב
אמר אלוהים נואד אלוהים - אלוהים היו
התעב הדיונים כונה אה בשלם אפלג הדיונים
נאום כחו תעב יען נאום לבית אהתעב
נאום אלוהים היו הדיונים על שמה בהתעב
התעב כחו אה אה אה אה אה אה אה
כי תעב אלוהים אה אה אה אה אה אה אה

מהאדם דרך אשם לו נאמר לו אדם
כורת ין נאמר האדם אינו כורת
והוא האדם לו כורת או לו האדם
בנות אכל פאסי נכזה למונו על
שלשר הנכה נשלת אז נאמר לו
אדם כורת ננין לו אדם המכונה
הכה נחת ת כדעה נהכונה כי אש
היו לו אדם דהיינו האבן האדמה
נכל שור דברים מלבי האדם כורת
נאמר מנין ננין פאסי תבע לו אדם
או לו מי הם תכה אחר נהם תכחז
בלתי שלמות פאסי נאמר /
החלן הלמינ חלוקה שביעית
מהתורה מהם הנחיות נהיה
הערכיות התורה הנחיות המהות
אלי יהאנו על צורה בשלש התלמות
כמו דרך אשם הונת האשם נושא
השן זנה האשם הוניה וקכיות
זולת התורה הנחיות שביעית אורח
אנחה מנחם המדה במשא האונות

דרך אהל און כן באה החלוקה חלוקה
כי שם בעצמו יורה ויום בעצמו יורה
בחלוקה הקודמת אהל און יורה על
מה שהיו מורים בהקדמה וזה הוא
להבדיל מהאומר וההקדמה שחלקים יורו
עפ"י עין הם יורו
אחר כך אחר שלם להבדיל מן השם
הכללי שלם שיש אהל הקדמה שיש
יכול להיות שישו או ישו בהקדמה
אמר אחר ע"כ להבדיל מהכללי שיש
שונים שם אהל הקדמה שם יורו
הוא כוונתך באופן אדם חי וחי
באופן יורו ע"כ הקדמה שלם ע"כ
אור השמש אור כלל שם בעצמו
כפי השמש השנה דרך אהל באור
וראובן ראוובן זה הספ ר"ל
ראובן זה הקדמה לקדמה ראובן
וכן כלל נקראים שמה כלל ושם אפ"כ
כלל שם און השם ה"כ כלל שם
ראובן השנה יורו השם השנה הספ ר"ל
ע"כ ראובן וזה הקדמה לקדמה
ראובן או ראובן ואלה השנה

אם כן הרבה עושר בצדק הסוף
כזה הצדק / וטוב האלו בצדק
הבדלים / ואם כן אולי האורה
בעצמו / להביל מהתעסק הכלה
אורה בעצמו / כמו כן / וטוב
הדמי האקוויטיות / כי אינם אלא התעסק
בכל הטוב שלו / ואלו אלו הטוב שלו
שלא בקדמה / אך יבטלו הקדמות
כאלו ביושר / במחלוקת / ואם כן
אמר בהסכמה / להביל מהתעסק
האורה בטוב / שאינם אלא הטוב
כאורה לעיל / ואם כן אמר הכלה
זמן להביל מהפעול האורה /
זמן כאלו באור / במחלוקת / ואם כן אמר
אולי חלקי / נפרדים / לא יורו פ
אם יפרכו חלקי הטוב / לא יורו ואם
יורו לא יורו על אורה / האורה כאלו
בהיורו / מחזברים / דרך אשיל זה
הטוב / יצחק כאלו חלק הטוב / אינו וכן
החלקים / לא יורו דבר / וזה הטוב הטוב

דיק

וזה כמו הדין והחקוק וההמשפט
ואהבני וילמד אונתו העולם לפני
עניינתו הוא כד וכה שאלה אינם מונעים
באדם ובאדם בביטול הקדשה
המושלטת אם נולד דרך משל האונת
בה זאת הקדשה אינה אונת אונת
הן כי בפנים ההוא למה כונן היה
כבודו האונת האונת כבודו
השני לקה לא הפדן הן כי כונן לקה
אמנם אונת הפדן האונת וכן הקדש
על האונת משל הדין האונת האונת
האונת כבוד אינה לקה ואונת כבוד
וכבוד ופלא כונן דבר העולם

והדין כבודו
הדין החיובי

כבודו האונת האונת כבודו
שכבודו כבודו האונת האונת כבודו
אונת האונת האונת האונת כבודו
אונת האונת האונת האונת כבודו

דבר

סוקרטי יכון לכאונז ולחורנה לזולטין
אופן ומעמד האלק ינאזכ אל האלק
מתחזק בנצחה האלמנה נקב אייבני
זה האמור נקב שקטה נפל השמע
בהבעת האלק מנצח אייבני אכן
אם יאמרו האלק נקב אייבני ולא
יורה הכנה בלב שלמה יוליה האמור
הנה ברפף השומע ייף כ בשמע זה
האמור האלק נקב האייבנים עדיין ספק
בידו אם האלק נקב האייבנים מנצח -
או אם מנצח / ואל כן נקראנה
האמור ונאמר בלי של
האמור השל האלק למטה אלוק
אמור קב"ה אמור ציוני אמור
בקל"ו אמור תפיש / אמור הקל"ו
אמור קב"ה אמור האמור האמור
דבר מה ביונה ביהמ אמר. האמור
טון הם שמען כוסה או כב או יכנס

לך ויהי היום מאד האדם ידון -
ואני ואתה בידים האם והפעול שלם
שלם ואתה ידו אינם להעלה כולם
היה ויבני ליונים ויבנים להיות שלם
אלו שלם בקדוה ובקדוה היו -
הפעולה להיות שלם ויבנה ואלו -
המאמר ועל כן עם המאמר שלם
שלם ומשום מאמר היו ואלו לו
היה ידון לאמר בידים להיות היו -
שלם ויבנה

התלך היום בכמה חלקים -
התלך המאמר
דע כי התלוקה החשובה מהמאמר
היא זאת מהמאמר מה ששלם
ומה שלם שלם מאמר שלם
הוא המאמר אשר יולד בעקב השלם
הכוב שלם / היות ש.ש.ש. וזע
השום במה שיכון המדבר והודו
בבחינתו כמו דרך השלם

סוקרה

עשה לפתור אמת כאשר יצוה אלהים
את עבדיו ואל לבם / והבנת הוא
כאשר יבקש מן החשוב אמת לאו -
צוה בלשון רכה ונקלה /
המאמר הנלמד שלם יתחיל לשלש
חלקים - החלק הראשון כאשר יתחברו
במאמר שלם העצם עם התואר כאשר
הוא רצף וזרם לכן / חי צוחק /
וכן החלק השני כאשר יתחברו שלם
למנוח וצדדים כמו שהוא חי וזרם /
אלו וכו' החלק השני כאשר יתחבר
שלם העצם עם מקור כמו האובן לכה
שמשון נכה וכו' החלק השלישי
כאשר יתחבר עם פועל התחיל או
צדד כאשר תואר האובן התחיל -
שמשון וצדד - וכל אלה בתוספת
מה יושב שלמים כי המושג כאשר
תואר וזרם לכן כוונת הוא מאמר
שלם או תואר ואלה בלשון -

מאמר פיוני הוא המאמר המצוי
על דבר טו דרך אשר הוא
מאמר לשמען כמב ספר
מאמר בקלי. הוא כולו בקלי אדם
בדברו דבר - כמו שיאמר אדם
למי החסיד העתידה בעצמו
מאמר העניי כאלו יתמן איש יסוף
על דבר מה טו שיאמר אדם לבת
או לזכור מי יתן לו אור
משכיל ונתן מאמר הקלי -
הוא המאמר שיתקשר עם דבר אחר
טו שיאמר אדם לחבירו אם הבו
אלו אכבדך כל אלה האיש
הם מאמרים שלמים כולם תהיה
כשכלק שקלינו ופס שומע על -
שאיך במבוא הספר - ודע
כי המאמר הפיוני והבקלי מעש
אין ביניהם הבדל רק כי הפיוני -

על

הוזהר האמת והשקר בעצמות
 העצמות אשר בהם יחכם על התחכום
 איש איש לפי מדתו הנכונה ליתר מדתו
 העצמות להוציא שכלו מן הכח אל הפרט
 וכל כוונתו באמת א' הוזהר הקצין וכל
 הדבר הזה / אם כן יאמר לקצין לקחת
 שכלו אורח החלק מן האמת המושל לבונה
 יותר היותר ואם / והנה אכל חלקי -
 האמת אשר זכרה לנו אמתו אהם שינה
 על האמת והשקר כן האמת הקצין כי
 לאור החלקים הוזהרם השלם לראות על -
 בונה האדבר את אשר ברצונו ובדעת
 ולאו על אמתו ולקד - כי הציוני חורה
 על בונה האמת החשוב בדעת האמת
 למנות ומה כי כושר יאמר כושר האמת
 האובן לכה שמען כחם ספר הדבור
 הזה חורה היות בונה האובן שמען יחכם
 הספר / וכן הקצין יורה על בונה האמת
 המנות בדעת האמת לחשוב אמת - וכן
 התמימי כל אלה חורים על בונה אשר בעת

והשני כאלו הוא אסור באוכל
לכתב נעשה שמעון שבת, הנה
הוא שלם, והשלישי כאלו

הוא אסור באוכל הקטן לבטוח
שמעון נעשה לאסור הנה הוא שלם
וקדו כי הוא אסור השלם יעשה

לפעמים בלם לבד או בפועל לבד
כמו אם ישו ייש או נכוס בבית

וישנה העונה באוכל זה הנה
אסור שלם או אם ישו שלם -

השמעון הוא אסור כתר זה הספר
וישנה כתר הנה לקרא

כן כל תלמוד האחרים שלמים
ובלתי שלמים

החלק השלישי - באיזה חלק אין האסור

האשה הקדושה דע
כי האכילין אצל הקדושה הוא להשתמש בפסח

האכילין

האיר כי הדבור החצונ הוא הוראת
הדבור הפעמי שהוא הדבור אשר כפי
(האומות הקלתי אף על פי שרבוה לעצמים
אורה על האומות והשקר כמו דרך אש -
בזה האומות אם האדם ^{היה} משוין ^{יהיה} לר
כנפים אצל אנום בהיות הדבור הלוי
ושוה בתנוי הכאטון לא נקראו יאר
הוראה אומות כאלו נבצר בניאור
ההקדמות בניאור חכמה כלל העלם
אין שום אומות אהם שיורה על דרך האומות
על האומות והשקר כן האומות הקצי ועל
כן אורה יקלה לעצמו הקצונות
וקצו אן הקצי יכבדו הסולת קניה
שהוא הקצי בגאן ההוא שקרא -
אומות הקצי כאלו אומות בניאור
הכובע ש.ש. אומות קוצי ובלא קוצי
כן האומות הקצי בגאן ההוא קרא
האומות הקצי צי ואם זה האומות
דרך אש האדם היה לך מורה על
האומות והשקר אומות קוצי כן בפעם

העד הוזה סבל אלה החלוקים / כי נבדלו
 בלשונם ובלבד כלם בלשונם כחלק השלם.
 הייתה אלה / ועמה כונת החוקים
 היינו אם להקנות יחסין / שנים מהחלוקים
 הלא הייתה שם ופועל / כי כבד הייתה
 שלם וקנין אחרים / הן בקדש שם אחר
 או אם יצא יחסין / שם השלם חלקים /
 כולם יצא יחסין / וקנין / וקנין / כי
 ההבדל שכן האדוקן / והקנין הונו מצד
 המבלה / ישיב כי תכלית האמון להקנין
 הונו להצד הדבור הונו / ובלג הונו /
 ותכלית האמון להקנין הונו / להעמיד
 הדבור המדון / ובלג מדון / ובלג
 כל אחד מהם יתפסק / ויבטח לו /
 הדברים האמיתיים / אלא המבלה / והנה
 האדוקן אם ירצה לבדו / תכלית האמון
 לר להשלים הדבור הונו / ולקנין כן /
 הונו יצא יחסין / כל שמה חלקי השלם להיות
 דבר דבור על אופניו / כגבולו בדומה הקנין
 וכן הקנין / עם שנים מהם הייתה השלם
 והבדל / אכל לבדו / על תכלית האמון
 בדבור הישן / ובלג מדון / כי כחמד

כאשר קנין במוצא

על כן יספיק לה זכרוןם וביאור
משמעותם בלבד להודיע כי השלה אדם
נחלק במלך השלה ששמו הדוקדוק לשונה
הייתה חלה / כי נזוהין הוצה לומר
לם ונידבם פועל / ופארה סיפיום
הוצה לומר כי מתן שהטרה שהיה בלחוצה
בין השם והפועל ויש לה חלש הקטנה
כמו שהיה קריין כרפן ודוחיהם /
פירושין הוצה לומר בעקום לשם שאלהם
כח הלשון בעקום השם כגון יונת וארה
וכא / פריפולטיציון הוצה לומר הנמה
קודמת הייתה העלמה שיונחן קודם
לומר הלך האומר כמו אל אן וביבולוס
כמו בבית בלדה / האובן וצא אן העי
ודוחיהם / אדוידביום הוצה לומר
אלה הפועל כי לעולם עומד אצלן כמו
היום ואתה וכל בשל לשם כן ולמה
ודוחיהם / אייטייניקציון הוצה לומר
עומד בן / אכע שהיה עומד בן שמו
הלך האומר כמו חלמה העדה והכחון
ודוחיהם / וניקציון הוצה לומר
חבור אכע אשחבה שיה אלן האומר
כמו אמר למה וכן בעבר ופ

הע

דבר הראשון מהחלק השני

כבר ביארתי
 בקדמה האומר חלקי הספר לשני -
 חלקים נוספים כי בחלק הראשון אמר
 יתבאר חלקי הקדמה אשר כבר נבאר
 בשם פרקים הקודמים - ובחלק השני
 יתבאר הקדמה נמצא נה בשם פרקים
 הבאים אשר זה הוא הראשון מהם /
 ויתבאר הפרק הזה לשני חלקים בחלק
 הראשון נבאר ענין הקדמה / ובחלק
 השני נבאר דעות האומר מההקדמה
 בחלק הראשון - דע כי ענין
 ההקדמה הוא

זה / הקדמה היא מאמר הקב"ה
 מורה על האמת או הלכה / האלוני
 אצרכו הוא מאמר ענין פרקים הסוף
 נבאר כי מאמר יורה כולל מההקדמה
 כולם אמר בחלק הראשון שהאמר
 מהחלק למטה חלקים אשר האמר מהם
 לבדו הוא הקדמה אוב כל הקדמה
 הנין אמר וזין כל מאמר הקדמה / סוף
 של אדם זה ולא כל מי אדם / והוא
 סוף לאדם /

הקדמה לזמנו ולו יספיקו כי כבר
היה לנו להודיע על האמת והסוד אשר
הנצחיות עם השם והפועל בלב
אברהם עם פועלו הוא כולם יחד
בהקדמות והוא בלתי נפרד בפועל
כי תראה באופן זה לבן האדם הם
קדמים וכל אדם כן כולם יחד לבן
ולא תכליתם הקדמית עם הזמן הנכחי
מה לא עשן בשרים ובהיותם
לזמן ולו יספיקו יקראם הקדמית כולם
קיימים וקיימים קולם הודעה לגבי אדם
בעצמם בלב חסד ליה חלקי הולדת
ולו החלקים יקראם בשם שיתקיימו ויבא
היותם מזרועותם כי לא יודע
בהקדמית עם השם הנכחי ואם לפני
הקדמית ולמעשה בלתי נפרדים היותם
הפרוטוקול והפארטיקול לוי ולמעשה
בהם קן בהודעת השמות והפועלים
כולם יחד דרך אולם בקול החפץ -
כל אדם חיו או זה האדם חיו וזה
זה וזה הוא פרטיות וכן וואו
כרובן הוא צוחק וכרובן הוא פרטיקול
אפני לאכנה לזמן השם כרובן
ונהיחם לך בהפועל

הוא דם הוא אים יען כי להוחר להארם
הוא אים הוא הורא הרב על אופן
הכלה נעמי - הוחר השקר בהקדמה
אמתה שללה הוא הכלה הוחר על
דבר כפי מה שהיו דרך משל זור היו
שן ייית האדם אית מי מדבר כי -
לוי יורה על הדבר כפי מה שהיו /
נזה יספין לק בבואו הקדד נחלקן -
היוולסון /

החלק השני דע כי החלק

הראשונה מההקדמות

היו זאת מההקדמות אחנה ראשונה
ואחנה שנייה ^{אחנה} (למשל רבין ז"ל
החלקה באר היטב - רבע כי כל הקדמה
החורה על האמת או השקר מחובב
מתלמים נכל מחובב יחפזן אל חלקי
האמתים המחברים אותם וזאת אל -
השנים דרך פשט הבית מחובב
חכמי היוולסון מאובנים קלות ורעפים
ואחר שני יסודות - אחימה חכמה הנחיות
כאלה ירפזן החכמה ירפזן חמלה
בחכמי השני ונחמד בחכמי הראשון -
ש"ל אומצב כ"ח וכן הבית /

היינו
הוא

החלקה
הראשונה
השנייה
השלישית
הרביעית
החמישית
הששית
השביעית
החמישה עשר

אחנה
אחנה

זוהי כן אחר הקדמי להכביל מאורב
חלקי המאמר אשר ביארה שאינם הקדמי
ועד הכביל אחר המכביל מהאמר
הקדמי הבלתי ועד שהו האקצ על זמן
העבר וזו הענין כולו ביארה
אולם אחר מורה על האמר והלק
להכביל מהמאמר בלתי מה שלם ושל
ביארה גישה בתל הראשון כי אין
שהו אקצ בזמן ההו אינו מורה על
אמר ולק - ודל כ ביורה
שההקדמה אמנה אחייב ומנה
שלם כולו נבאר בפנים הבאים
הורוא הואת או הלק נצט בשעה
וען כי הורוא האמר במחייב הוא
הקדמות הדבר כפ מה שהו דרך של
גאת ההקדמה ואינה האדם הוא חו
מדבר כי הוא כן במציאות
הורוא הואת בשולל הוא הורוא
הדבר כפ מה שאינה דרך של זוא
ההקדמה ואינה האדם אינו חמור
שלם כי כן הוא במציאות שהאדם אינו
חמור / הורוא הלק במחייב הוא
הורוא הדבר על אופן אחר שלם
הוא דרך של גאת ההקדמה לקדמה

האדם

קנין
אית

פשוטה - ויול בעל צדין / פשוטה
היו אשכ הנשקו יאמר חנונו בפשוטה
כמו האדם הוא חי / בעל צדין -
היו אשכ יאמר נשנו אמלא עם אלה
צד האצביל כמו שהאמר האדם הוא
חי בהכרח - לאו ה' האדם הוא
למ באפסות - אשכ עם אלה עורק
בבינוכם באנוחותם / נעבה אחר
דיק כלל להודיע החלוקה הראשונה
בכלל - ושל הפך הראשון
אין החלוקה השני

דיקן רשע אהדוק השע

בזה הפך
יבואו מחלוקה הקדמה השנייה
היינו הקווינציה / ירחיק הפך
לאחד עשר חלקים - בחלק האשכ למד
צד השנייה - בתשעה חלקים נבוא השע
אחלקונה - בחלק אחד עשר נבוא איה
כלל השע על ענין ההפכה הקדמית
בחלק הראשון / די הקווינציה השנייה
הקדמה קווינציה / היו הקדמה של
רשע שנוי / חלק השני של חלקיה
הראשונים / השונה אחרו היא הקדמה

בקדמות ימצאו לנו חלקי החבור /
 או כי תשובת העמית בלתי שורה
 אמצעות האמסין בנים ובן הקדוה
 וכן אולי הם בהתפנת תפנת בלתי
 יאמסין כמו הקדוה האחרונה אמלא
 וישונו ואלה הקלס בלתי כולם נבאו
 בביאורם עדי וזאת נקראת הקדוה
 נשואית או כי תשובת הקדוה
 אלע מאמרים עם איזה תעני כמו
 אם או א"כ ודומיהם מהאלוה הקדוה
 לנו מאמרים יחד ובהתפנת תפנת
 אולי מאמר בלתי הפסן ואל -
 המלא וישונו בהפסן וזאת נקראת
 הקדוה העצום כמו לעומד לזמן
 השלש עולה עדי הוא יום זאת
 הקדוה תפנת פון האשין אלע
 אומרים השלש עולה / ועדי הוא יום
 אפרון לנו בתפנת ואלה הקדוה
 ואלה האמרים נחיה הכינוי בפני
 הכינוי לכן עדי וספן ידיע קלע
 החלוקה עם הנשואית תפנת

דמת העניי
 כי אמת
 אומת תפנת
 אמת

הנשואים של זה נשאו נשוא נאמר קשר שלם
מלקיה החולוניים הוא הרב הקדוש מהאיפוטיקה
אחיך נדב הנשואים ואם באו יסע הוספך
ניחור גדול קראו למת הקדוה נשואים ולו
נשואים - תשובה לעולם קראו הדבר בתוך האוהב
והחלוב לם כמו האדם שלם כל חלקים החיו
והדבר היוה נפס האלכל ובהיות נפס האלכל
החן החלוב כ הוא צורה העצמים יקרא בלם
גדול - כן בקדוה קוטיציה האחובה המש
נשוא הנשוא גודל בעולם הארה והמשא בעולם
החומר ^{באג יחביו בפנין תלמים} יורכ הואי שקרא בלם הארה
איתרו בלם החומר ובכין נלם החלק

ההואילן השני החלקה החולונה היא זוא
דחן השני החלקה החולונה היא זוא
הקדוה בענה אחיבה נאונה שלם - חולוני
באחיבה קדוה בלע אופנים האוסף החולוני
ככה קדוה נשואים אחיבה היו קדוה אלה
בה הנשוא יחויב לנשא כמו האדם הוא לבן
לבן הנשוא יחויב לנשא אדם המשא נקד כי
הנשוא יחויב לנשא כולם השלם לבן חוקם
ליתר קשר וכן אם חוקם השלם לאלה קשר
אלה הנשוא הנשוא והעשה קדוה נשוא
כמו זור הקדוה סקדוה הוא לין הוא לבן
אכן אם חוקם השלם לאלה קשר לבן
שילך יך הנשוא אחיבה כולם הואר האדם הוא
אין לבן עדי כיופן אחר יחויב הנשוא לנשא
באחיבה חוקם והאחיבה יעך כי באדוק

עוד באנום הסוף כי כל הקדחה נשאית
הקדחה נאין כל הקדחה נשאית כי יל -
הקדחה אימפוטטיקה כושר בואר בפני או
אחר כך אחר שיש לה ואל כל אלה הם במקום
הכבוד להכביל אהויפוטטיקה יעץ כי
באימפוטטיקה חלקיה היושוננים הם של
אוארים כאלו בואר לעלה נקראת חלקים
האשוננים החלקים אלו יעצו אלהם האשוננים
בפירון החסר יעץ כי הם האשוננים
החשובי בלתי הפסן באו להאשר כביד
חלקיה האשוננים נקראו היסודות והאחיות
והאשה אפני שאין הפסן בהרפנות ויבד
בנים וכן הכיר אבל האבנים והרופים
אינם חלקיה האשוננים אלו לנים בבני
הכיר כי היסודות ואל מפסיקים ביניהם וכן
הכיר כי בהקדחה האימפוטטיקה יעץ
אם אם יקרב לן יהי אהמעד או אם
לן תרצה להשעל בפנועיות האחרים
ראובן לן ראובן אהמעד חלקים האשוננים
חזאת הקדחה הם אלה הלע אוארים ראובן
ראובן אהמעד שהם החלקים אשר
אלהם האשוננים קרפני הקדחה וחלקיה
הלנים הם הרופים ראובן לן ואל יעץ
כי הם האשוננים בחבור נקראו לנים
לכיר לאחר אם כי כאלו אחר קרי

הנשאית

וקב שגחה / חזרה לבית חזק ופריא אולמ /
 הקד הוא כי כזה האומר יש פועלים הדבה /
 הקד / ללמוד / ולרעב / והן / חזר / ונאל /
 אולם אין אחד שקרא פועל האולמ / כן חזר כי /
 כל חלקו ופעל האומר פועלים לה לכל כונת /
 החזר היה / לזכות / לכאן חזר לבית בריא /
 ואמר שירע / מה הוא פועל האולמ / נמוך לען /
 הקד שומר אלה כי הפועל האולמ / חזיר למלא /
 להקדו כי הפועל האולמ הוא העלה החיוב /
 והשלה ולא השני / כן אש / כאלו אומר סודות /
 אשר אינה / כן אחרת / הקדמה אינה /
 שאלה / כן אחיבה / הפועל האולמ / שהן /
 ש / אחרת / חזיר / אן / כי הפועל /
 השני / שאלה / ונאר הקדמה / כן סודות /
 אשר הוא / כן אינו אחרת / הוא שאלה /

אחיבה /
 השאלה / יש לה / השני / זכרים הטכריק /
 היינו / הקדמה / שאלה / היא / הקדמה / אשר בה /
 הנשוא / שאלה / אחרת / בה / הקדמה / שאלה /
 היינו / הקדמה / אשר בה / הפועל / האולמ / שאלה /
 שאלה / אחרת / וכן / זכיר / הפועל / הביאור /
 נהי / יספן / בתוך / השני /
 החלק / השלישי / דחוקה / השני / אחרת /
 חזרה / אחיבה / וחיוב / שקדו / כל /
 הקדמה / אחיבה / כן / שאלה / כאן / אחיבה / זכיר /
 השני / אחרת / האופן / האחר / בה / הקדמה /

יחוייב בדבר ובקול היותו בדצמאור ובקול
ובדבר כי כן הוא בדצמאור כולו הוא בקול
כמו האדם הוא צותן יחוייב הכחון לומר
בדצמאור כי כן הוא ובקול דב אצל כל יחייב
יחוייב הנשוא לומר בדבר לבד ולו בדצמאור
יען כי אין כלל אומר האדם הוא מאור יחוייב
נשוא המאור לומר אדם ואינו יחוייב לו -

בדצמאור

האופן הלא נדונה ככה הנדונה יחוייב
היה הקדמה אשר בה הפועל האלוני יחוייב
לנשוא וכל כי יש פועל העקב פועל -
האלונית בלשון ופועל נקרא פועל לני ואשור
לק אשר בה האומר סוקראט אשר יחוייב
הן אחרת יש לו שלם הן וקרא
ומאור הלא שלם אחרת נקרא הפועל
האלונית והן הפועל הלא שלם שכונה
האדם בעצם והאלונית לראו על התורה
ואין כונה לראו ולראות לסוקראט אינה
הן אומר אינה הן אשר יחוייב
פרטות סוקראט נח כחוד כדומה לזה המצא
במאור אחר אשר או ארבעה שלם ואין -
זהם הן האחר לומר האלונית האופן בדומה
כחוד אחר האופן אשר הן כחוד אחרת
למאור אחר האלונית ולדבר אחרת
השנים למען יחוייב לומר האלונית

וקם לומר

מהאדם הוא היקף אדבר להדבר הוא או
בעצם והאשונה אבל היות האדם חי והיות

איתו והיות צורה והיות אדם
כל אלה הם הווייתו לעצמו ואדם אדם

כאשר ידבר השופט לשמוט הקדמה הטכני
על פי ההנחה השניה ישי אשפי מענין

כי אם ישפט וימנה לקד דבר היות האדם
חומר כי האדם הוא חי אם כי אינו חומר

חי אכריה אין שהוא חי שלא יוכל להיות
חומר הלאו אם החומר חי ועצמו

ההווייה האשונה על השניה כי בהצגת
הצגות ולא ידבק דרך אשן בבינה

סודות אדם נעלם לו היות חי והיות חי
וכאשר יבין כי אם בהצגות החמה דרך

אשן לו והחיים האדם יכולי נכח על
באותו דרך בספר החל ואחרי אשר

ידע כל אלה יקל עליו הכנת קדמי אלה
אשר כי הקדמה איתנה היא ההקדמה אשר

הוא אדם האשונה הוא אדם כי על פני השופט
הוא אדם והוא אדם אם האשונה לקד והלע

אשר לא תהיה הקדמה איתנה על דרך האדם
היא כבר בידיה דבר קדמי הקדמה איתנה

הקדמה לקדמי אשר אלה לע קדמי
היות האשונה הקדמה לקדמי היא הקדמה
היא אשר חרה על דבר פוסק אלה אשר
כי בהצגות וכבר בהצגות

אמורה היא הקדמה המורה על האמירה
היא למורה על דבר כפי מה שהוא
במצאות אם מחייב ועל דבר כפי
מה שאינו במצאות וכן שאלת וכן
בפירוש האופן אשר החלן הלע פארה אופן
האמירה והיקר במחייב ושאלת אופן
לא פירק העה האופן הלע פדירה
ככה הקדמה אמירה היא הקדמה אשר
הוא המורה הראשונה הוא אמירה ואופן
הבבאר לך משמעות הקדמה הנכונה יצחק
לרובא אלה האופן בהוראה הראשונה
הוא כי אמירה ושקרה הקדמה ילפע
על העה משפטים כפי משפט ההוראה
הראשונה וכפי משפט ההוראה שניה וכן
המשפט צדק הוא על פי ההוראה הראשונה
במורה זה דרך משל נאמר ההקדמה
האדם הוא חמור הדבר הנכסף הוא
האדם וכוונת המשפט הנכסף הוא
הקדמה משפטים אקרויין כן משפטו
הוא יחדיו האדם הוא מדבר והחמור
אין מדבר אלא האדם אינו חמור אלא
לקר אומר אומר האדם הוא חמור וכוונת
כן במצאות נזה נקרא משפט על
פי ההוראה הראשונה כי ההוראה

הראשונה

כעשה בעיני כולל נאז תהיה הקדמה כאלה
 או כי זאת הקבלה גרשה בעיני אחת נאז
 תהיה הקדמה קצתה - ביאור כל אלה אחת
 נאזו הקדמה כולל נאז אחת דרך חשבון
 הקדמה אדם הולך אחד אדם הוא הנאז מי
 אחד הנאז והנאז שהוא אדם נאזו נאזו כולל
 אפני שכלל וישים רבים כי יש תחילת הפעולה
 אבל זאת הקדמה דה ראוך צוחן כגובן
 שהנאז הנאז נאזו נאזו אחת אפני שכלל
 כלל פריטים דן האחד וזה הוא שואר
 כן שהנאז עוזר באקום רבים נאז באקום יחיד
 אנהכ צוודר אם יעזור באקום יחיד תעלה הקדמה
 א.ש.י. כי כבר ואזר לכמות הקדמה יכין עלפי
 הנאז נאז הקדמה כוונן צוחן שכלל עוזר
 באקום יחיד כולל ואחד תדלו הקדמה וישים
 היי פריטי נאז יחידים נאז יעזור באקום
 כפי היי שהנאז הוא כולל כחו האדם חידני
 יתחן לפי חלוקים על דרך הקבלה ואלו ילדין
 הקבלה דרך הקבלה הוא כולל יוקדם לנאז
 תכני אחת הקבלה כחו תכני כל נאז
 נאז יין אחד נדוניהם ואלו על דרך הקבלה
 כולל יין יוקדם לנאז אדם תכני אחת הקבלה

הקדמה הלשון הקדומה לשון היו
הקדומה אשר היא הקדומה לשון
כחלן שהמלה האדם הוא חמור
לשון כי הוא האדם הראשון שהוא
הדבר הוא לשון חמור ואם
גלסל עם ההודאה הלשון רביה אחרת
כי האדם באה להוא חו הוא אחר היקר
חמור וזה יספיק בלשון השלש
החלקים הראשונים שלש
מהקדומה אחת כללית אחת קצתית
אחת סתמית אחת אישית והאשונה
נבואה לך איך בכמה הקדומים תספיק
החלקים הנזכרים דע כי כמה הקדומים
ילקח על פי נושא הקדומה בהיותם כולם
או איחד וזה כי לא יאמר הנושא אחרת
עומד במקום רבים או במקום יחיד (והנה
אם יעמוד במקום יחיד בלשון שלש וזמן כי אם
על אחד לבדו וזו תעשה הקדומה אישית ואם
יעמוד במקום רבים יחלק לשני חלקים או לשלושה
במקום רבים על דרך הקבלה או לשלושה במקום
רבים שלש על דרך הקבלה ואם שלש על דרך
הקבלה אזי יעשה הקדומה סתמית ואם על דרך
הקבלה יחלק לשנים או כי יאמר הקדומה

הקדומה

הקדמה ספדית היא הקדמה אשר נולדה תבה
 כללית בלתי הקבלת תבה עם זה אמר
 הקדמה אישית היא הקדמה אשר נולדה תבה
 איחודית או תבה כוללת עם פרזנומין אהדין
 הדוולטיון החלק המושקן מקבד אבנוד החלק
 השני כבד ידעב תה הוא פרזנומין כי בואה
 לעולם ודע כי חלקו הפרזנומין האדוקים לטען
 לטען מינעם האין הדוולטן נקראים פרזנומין
 תביותיו לפיכך הוא היישר פרזנומין אהדין
 הדוולטיון כגון את אהב זה אוקר ומא
 האין השני כגון של של שלם וכו'
 ולכן אמר כי כולל תהיה בקדמה לאלה
 תבה כוללת עם פרזנומין אהדין הדוולטיון
 עם היא תהיה אישית כגון לעמוד זה האדם
 כגון כח הפרזנומין להליך התבה כוללת
 היישר האדם לתחלת אכל הפרזנומין
 בפרזנומין לני יעשו הקדמה אה אישית דרך
 אצל אם יש להאזן עלילה חמורים ונראה החמור
 שאי הן תבה החמור לא תעמוד במקום זה החמור
 או זה פרטי הן יתכן זה על האמורים כלם
 פרזנומין בהפדרה וזה יספיק לך
 כבולוד החלק הרביעי

ונקראים
 הדוולטיון
 לפיכך הוא
 היישר אהדין
 השלם
 וזהו הפרזנומין

וזה כשהוא יהיה כלל חוב הקבלה תעשה
הקדמה ספיקה ואם יהיה עם חוב
הקבלה יתכן לומר או כי חוב הקבלה
תהיה חובה כללית כזו כל וינין אחד
ואם תעשה הקדמה כללית או כי חוב
הקבלה תהיה חובה חלקית ונניח קצת חובה
חלקית מפני החלק הכללי ונניח תעשה
הקדמה קצתית הרי לך ספוק החלוקה
הנכונה ועדין ענין לביאור כל אחד
מהם

הקדמה כללית היינו הקדמה אשר נעשה חובה
כוללת עם חוב הכלל מוקבל האלוה
אשר נעשה חובה כוללת היינו שבמלוא
הקדמה יש אמת מניבות הכללות אשר על
דבר תעשה כזו אדם כיון איה וכן
אחרי ואם עם חוב הכלל מוקבל היינו שהכל
הכלל ההוא מוקבל עם אמת חלקית הכלל כזו
בחיוב כל חוב כל וכלל אין אחד וקצת
הנכונה של הכלל האלוה אשר נעשה
חובה מוקבלת להכיל מהאילות השל עם חוב
הכלל מוקבל להכיל להכיל מהסגיות והקצת
הקדמה קצתית היינו הקדמה אשר נעשה חובה
כללית עם חוב חלקית מוקבלת עם חוב
הקדמה וכן אדם נעשה חוב חלקית יבוא
כפרן המאמי כי אם מן חוב

הוא כאלו תבינה לפי הקדמות נשוא
שלו תבין האמת והשנה דין כי אחת
אחייבך והשנה אלוהי אכן זה להו נולדו
בכאלונה הוא נולדו עם בלעה נולדו הוא

אם
באמת
באמת
באמת
באמת
באמת

נשואו בכאלונה נשואו עם סן בלעה דרך
משל נשח אלו השני הקדמות האדם
הוא מי מדבר האדם אינו מי מדבר
ועתה לא נשח על האמת והלך דין על

טבע ההקדמות הנה האדם שהיה נשואו בכאלונה
נחמי מדבר נשואו עם בלעת ככה וזה
ההסכמה בלע הקבליים הסכמה בקבליים
אחד הייט שיסכמו לטע הקדמות או במלואו
אז ברשומה כדון אלו האדם הוא מי

האדם הוא מדבר שיסכמו במלואו ויבדלו
ברשומה או כדון אלו האדם הוא מי
החשוב הוא מי שיסכמו ברשומה ולא במלואו
הבלתי הסכמה באחד הקבליים הוא נשואו
תבינה לפי הקדמות באופן של יסכמו לא

במלואו ולא ברשומה כדון אלו האדם הוא מי
החשוב הוא מי
ודע כי אין אם יסכמו לפי הקדמות במלואו
אז ברשומה בכח לכו תקרא הסכמה הסכמה
בכח נקראת ההסכמה לבין לטע ובלתי נשואו

ידיוקן ~~באמת~~ כח לטעם באמתיות כדון
דרך משל אלו השני הקדמות האדם הוא מי
והמתקן הוא מי הנה אין כי האדם והמתקן

החלק החמישי חלקה רביעי
מהקדמות הנלוות מהם יסמנו
בשם הקבולים ומהם בקצת אחד
ומהם לא יסמנו באחד הקבולות
ד"כ הקבולים המקיפים ההקדמה
הנלוות להם הם נרשמו ונרשמו הנקראו
לפי שם של הקבולות כמו לקראת
בהקדמה כל אדם מי מדבר אדם
הוא הנלווה והוא הקצה האחד והוא
קצת האחד נחמי מדבר הוא הנלוו
והוא הקצה השני והוא הקבול השני
וכדומה כאלה ואחרים לייסמנו בשם הקבולות
הוא כאלה יסמנו שם ההקדמות בשלש
וכנשנו וכלל ואחרים לייסמנו בקצת
זוהי הוא כאלה שם ההקדמות לא רבייה
ההסכמה ביניהם ב' כן בשלש או בשלש
וכאלה ואחרים שלא יסמנו באחד הקבולות
הכונה שלא רבייה ההסכמה בשום אחד
מהם לא בשלש ולא בשלש
ואחרים לביאור זה נשוב לתוספת
ביותר כל אחד מהנה והאחר
אחד מהם יסמנו בשם הקבולות

חיו ארבע הוא אדם / ואור החלוקה העל
בידועה הרבבבב הרבבבב אור אור רבבב
במקומו בעיני / וזה יספן בחלק השם
החלק השלבי / חלוקה שלב / אהקדמות
אדם העלוב באור הטבע / וזמן במועד
האופייני / וזמן במועד החלק / דע כי
היות הקדמה במועד הטבע הווי כאלו העל
ההקדמה אלו / וזה עולה לעולם זמן לרשום
וכטוב לוי יבדל אדם / וזה עולה בקדמה
אופייני / האלוני בסוף / שער בבבול שלם
בבבב / דבבב בסוף אורן היבבב / חאייב
באייב טבע / כאלו אחד אלו / רלו על רשום
בבבב / הקדמה הקדמה הווי במועד הטבע
יום בבבב אור במועד האופייני / וזמן
אך אלן בכלם לעדן כבו אור אלו אדם
בסוף / כגון האדם הווי חיו / כי חיו שהווי
סוף / אדם ירלו עלו / בבבב האדם הווי
אדם / שהווי הבבב / בבבב האדם הווי
חיו אדם שהווי / בבבב האדם הווי
שהווי סוף / בבבב הטבע / האל חאייב
הדבב אלו / השל לבן / שהם איכיו אטעיו
להם / ונבבב כל אלו מועד הטבע כי
הרשום ירלו על רלו בבבב קיים ענד / וזמן
אדם אדם / כאלו אדם / חאייב
לרלו

יסטמו בכח הדציווה כי כל אדם צותק
וכל צותק אדם על אדם לא תרוא אית
הסכמת הקב"ה שלו יסטמו במהרה הנצחית
כי האדם הוא עצמו והצותק איתו אנוח
ודג ע"כ כי החלוקה הזאת הולאה איתן
דעה הינדיות ההודיות החביות חת
הכביות וסודיות וכל אלה נבאים באנוחות
ונה יספג בחלק המה

החלק השלישי חלוקה חמולית
מהקדמות האוסכיות בלע הקב"ה
איתן יסטימו בסדר אחד בעצמו ויתן
יסטימו בסדר האיתות הקדמות
ליסטימו בסדר האחד לעצמו ק' אלה
למדת סדר השלישי והשלישי כי השלישי
באמת שליו באחרת ועליו באמת
שליו באחרת דין אש סקראט הוא
אדם סוקראט ויתן אדם הישוא
הסכמות בלע הקב"ה ויתן סדר אית
לעצמם הסכמה בסדר הינדיות
הוא כאלו שתי ההקדמות יסטימו
בקב"ה איתן לא ילמדו הסדר כי
איתן שהוא נולד באמת שליו באחרת
ולעצמם כדון שתי אלה האדם הוא מי איתן

אומצע בין אלו כי כן האחיבה כמו השלל
לפעמים חזקה ולפעמים אלקית כי אם
הרשון נחמא במשן האחייבת מן נהשלל
שקיימ / אכן כאלו לא יוציאם האחייבת
אלקית / נהשלל מן זדון / ונה יספן לק
בכיוון החלוקה השלל

החלק השמיע חלוקה לביעית / הקדמות
הרשונות שלשה החזקים יוצאו בהם
ההתקבות על ארבעה אופנים / הראשון
הפניות / השני תחת הפניות / השלישי
התקבות הסתירה / הרביעי / התקבות
התחת אחת / וקראים בלשונם קזיביוזיזיה
שאר קזיביוזיזיה / קזיביוזיזיה קזיביוזיזיה
לפני יליזיזיה / ואלו הארבעה התקביות
נבוא אחת אחת כיוון חתב עשי כי הם
משקיה האלצה / ההפניות התקביות
קזיביוזיזיה / הן הקדמות אלו הנות
אלהנה כללית אחייבת / והשנית כללית שללית
ברשון ונולד האחד בעצמו בהסכמה
ולנים בחתב ויהיין / ועמה נבוא את
אלו אחרת / האלונה אחרת אלו הנות
מהנה כללית אחייבת / והשנית כללית שללית
כי להבדילם מהסותרות מדיק ליהיה
באות אחת להם / ואיבת נפרד

כחודש האוקטובר. הן הקדמות אלה הנלוו
ליו יחוייב לעשות הן הווי אפלי. ל שונת
לכיו אולו ולהפיר מחמת גבלת הפסד
המלאו. מה שאין כן בחודש הטבע לאום
יפיר דרך אשל החיות והאדם ופסד המלאו
אדם ואם יפיר החמות וכן העל צד לא היה
אולי

בחודש הרחוק הן אלה. ולואם לעולם
ליו יפיר במלאו. ואוליכבאו הם מתקצרים /
זה לזה. והם אלה הנלוו והנלוו יתקצרו
בהפכיות. ומה הפכיות. או התקצור
ההפכיות. או התקצרות האמצעים /
משל הפכיות. הלכן הווי שחוכ / משל
התקצור הפכיות. האולם הוא לא אדם /
משל התקצור ההפכיות. העניי הוא הווי /
משל התקצור האמצעים. האב הוא הבן /
במשל אחד / ונקרא כל - אלה בחודש
הדיחוי כי המלאו והנלוו הם בחוקים -
להתקצור יחד. וכל אחד זך היוקמתו
המנוע / וכל זך יהיה בידך כי כל
מתקצור בחודש החוק לעולם היו לקיימת בכפיה /
נהאולת לעולם ואייתק. בחודש הטבע
להפך כי מתחייב לעולם חוקי. והשאל
לעולם לקיימת. ובחודש האפלי הדבר

ואמצע

הראשון לא יספין בהפכיות ועל כן ואחר
בהסכמה כי הלא הארצי והשמימי הסד
גשמי לא מוסקין כולו ידע האחדות
הלא יספין בהפכיות כחע יען כי בכח
האמצאות אחד הדיה והאחדות הלא. הלא
האחדות האחרת להפכיות

אחר כך ואחר וקדים בפחת וירידו
כי יש דעה חלוקה בין האפריסים ואם אל
הלא הקדמות הם הפכיות הייח כל אדם
חיי ואין אדם אחד חיי כי האנשים לא ינם
הפכיות ואנשים שאלו אדם בהקדמה האלו
נכח להבין כל זכר ונקבה אעין האדם
ובהקדמה לעת נכח להבין על האדם לבד
הזכר והאצות אלו הלא הקדמות אין כי נשוא
ואחד הראשון יורד כולו והלא פתוח כולו
ואחרים ואנשים כי הלא הקדמות הלא הם הפכיות
עכב כי לא ידע אחת אלהם או כי הלא
אדם כולו כל אעין האדם זכר ונקבה ואם כן
ככה בלנה כגון בראשונה אלה אדם כולו או
כי אלה אדם לא הפלא כי אם על הזכרים וזו
לבד בהקדמה הראשונה והלנה כולו בלשון הזכר
לבד ואין להם פתח וירידו נזה הוא הדעת
הנכון ואם האלה האלה ושאר התעני אדם
באור ימצאו שתי הקדמות אחרות שתיהם על
אופן הלא אלו נקדמו הפכיות באור וזה יספין
בביאור ההפכיות

ואם כמותם שנה אז צריך לתהינה להקין
כוללות או שהקין איחודו ולאו תוכלנה
להיות איחודו כי זה הונו סדר התורה
הפכיות כאשר נכאר אז צריך לתהינה
להקין כוללות וויכוחם נפירי אז בהפכה
האמת אחיבה והשנה גוללה שליו נמציו
אויבת הקדמות השנה דין בחינה ובשלה
אחר כך נאמר בגלגולו ונולשו האמת בעשיו
כמו דרך השל כל אדם לבן אין אדם
אחד לבן ואכן אם נאמר דרך השל כל
אדם לבן אין צומח אחד לבן אין נקדיו
אלו הפכיות כי צריך להנולשו והנולשו יהיו
אחדים בקול ובהויה ולכן הוספה נאמר
בהסכמה יען כי אחדות הנולשו והנולשו
ימציו על שלה אופנים ה' אחדות בקול
בלבד י' אחדות בהויה בלבד י'
אחדות בהויה ובקול השל היושק כל
כלב נוכח אין כלב אחד תרם ליון
כי הם אחדים בקול הכלב/איןם אחדי בהויה
כי ביוולו האחד מוכה על הכלב האכזי והב'
של הכלב השפיע... השל השן כל אדם
דק אין ארבע אחד דין ליון כ'
אדם וארבע איןם אחדי בקול הם אחדים
בהויה השל האכזי כל אדם ח'
אין אדם אחד ח' והנה האחדות

הדואלן

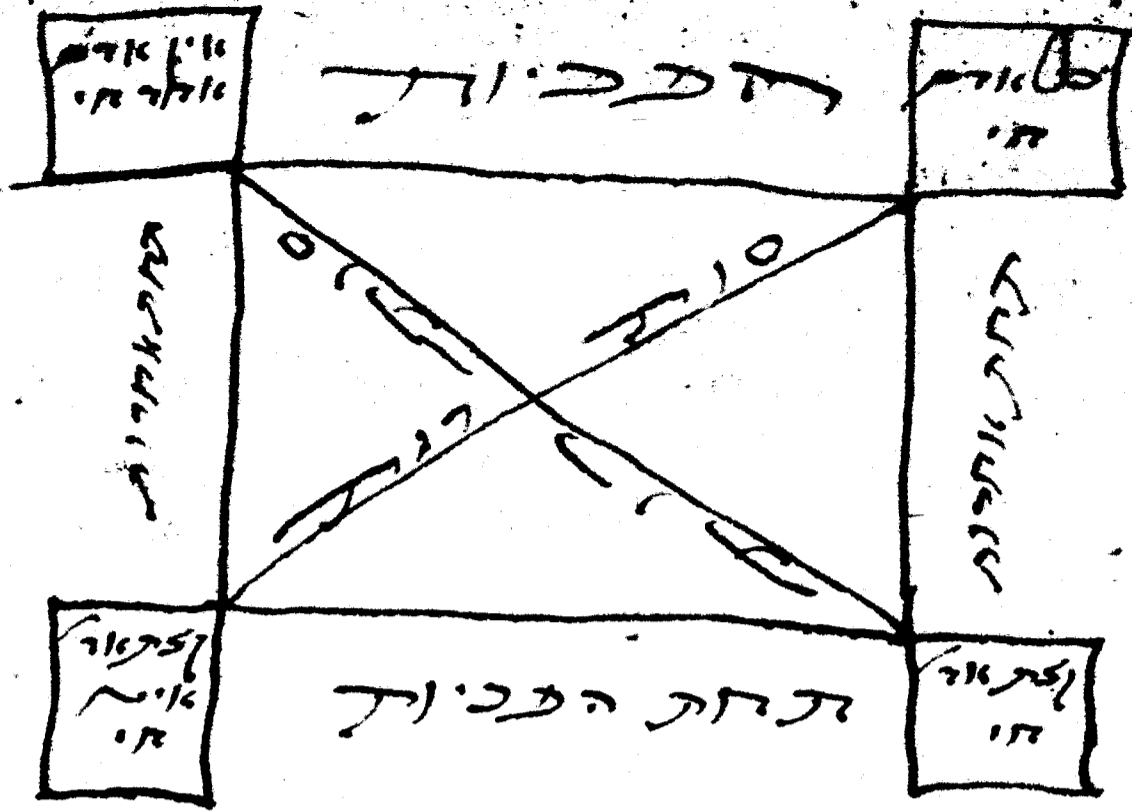
אופן הטבע המתקן במלכותו והדבר
הזה היינו מה הוא טבע כלל ומה הוא
טבע המתקן יתבאר לך ביאור דתקן
במיוחד השמים בעלי אש יענין - הי' לך
בעת להבין כונת הענין כי כראשונה
כלומר מונחים האדם הוא אין הכונה הוא
על הדבר ההוא האדומה נאמר בפועל כאלו
חשב ופליטון והוא הדבר הכלל האין כלל
יחד - אכן הצורה הלנית באדם אדם
הכונה על האדם האומה בפועל זה נהיה
נהיה - כאלו היה הדבר כן שאינם על
אופן נחר לו קראו חמת הפכית

התקדמות הסדרה הנון כאלו תהיית
לפי הקדמות שהייתה אכן כולל אחיבת
נהלנית חלקית שלל כמו כל אדם חזק
קצת אדם אינו מי און כי האמת כולל
שלל והלנית חלקית אחיבת כמו אין
אדם אחד כן - קצת אדם כן - משל
ונשאו האחד בעצמו בהסטה נשנים בפתי
ניתרון - כל המן יובט פאנר פישלם בהפניות

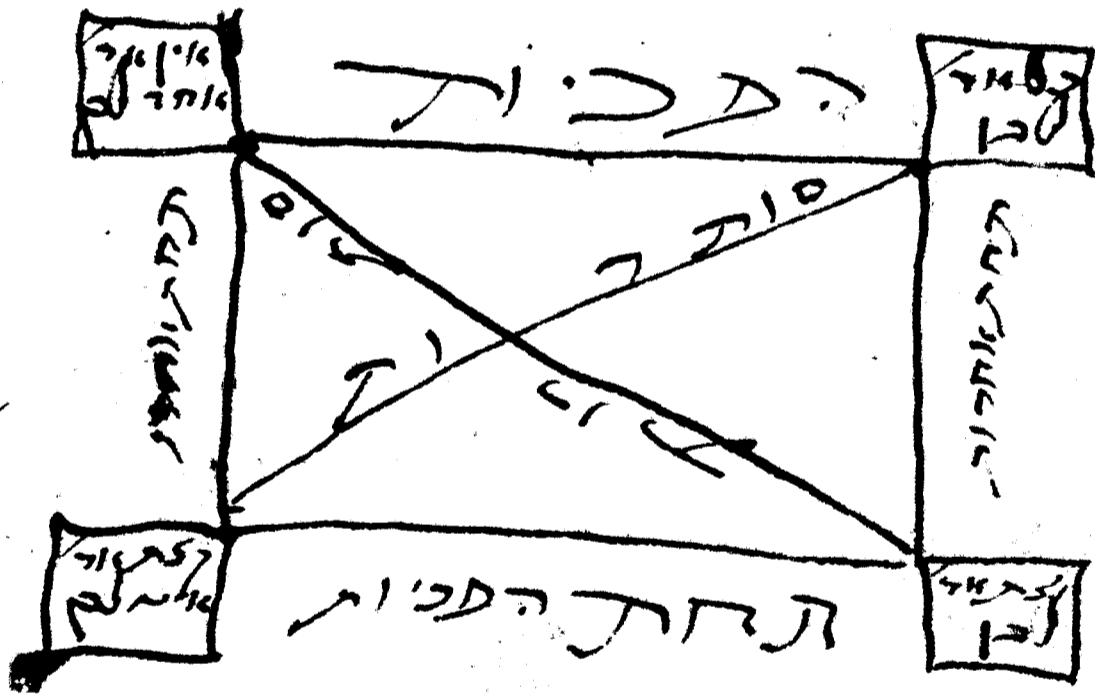
התקדמות הדתות אחרת הינו כאלו אמת
הקדמות כללית אחיבת והלנית חלקית ונחמיות
און נחמיות אחיבת - און כי האמת כללית
שלל והלנית חלקית און נחמיות און אישית שלל
בשלל ונשאו וכל כאלו אודות בלאו התקדמות

רחוק הפכוה קן אשר האחד
 מהנה חלקיה או קצתה מחייב או -
 סתמית והלנית קצתה שלילת או
 סתמית - בשלנו ונשאו האחד בעצמו
 בהסכמה ושהיה על אופן אחד /
 האלונה יודעה להאמת חלקיה מחייב
 או סתמית והלנית חלקיה שלילת או
 סתמית דוג קט אדם חי וקראים
 איתו חי או סתמית האדם חי -
 האדם איתו חי ובהיות חלקיות
 או סתמית יבדלו בעהפכוה שלילת
 שלילת כולם יודעה אחד כן איתו
 בשלנו ונשאו האחד בעצמו בהסכמה
 על הכונה עצמה אלה ביודע בקפכוה
 כי דרך משל שתי הקדמות אשר קטר
 הכדיון חי וקטר בדיון איתו חי
 ליו תקדמה רחוק הפכוה באמת כי
 נושאם הוא עם משותף אחר כן
 יודעה ושהיה על אופן אחד להוציא
 מן הכלל דרך משל שתי ואל הקדמות
 האדם הוא אין האדם איתו אין
 יעץ כי בהיותו יודע ונשאו על אופן
 היותו טבע כולל ובלנית יודע על

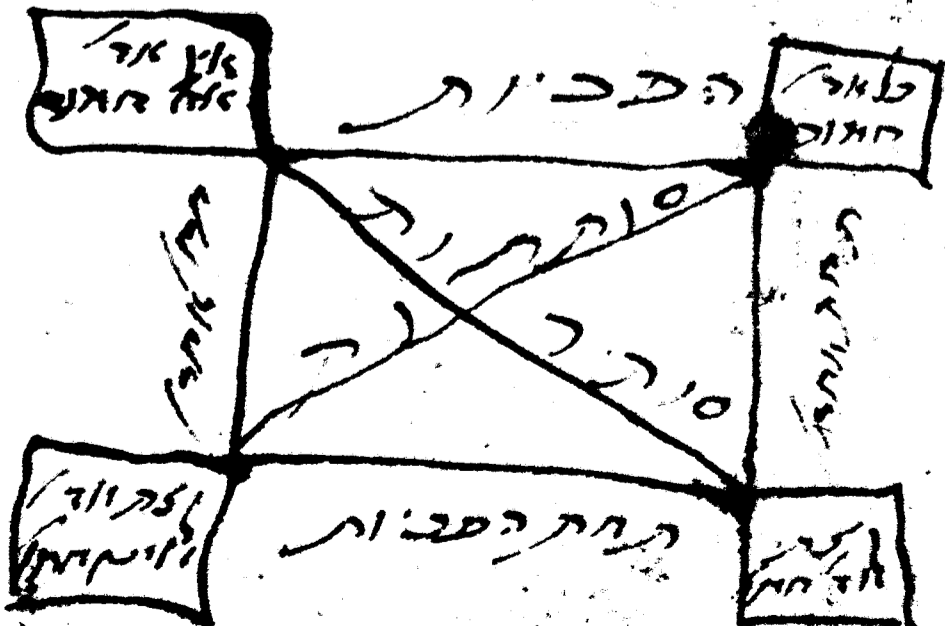
אופן

צורת ההתנדבות בחוגר האפס

צורת ההתנדבות בחוגר הנש

קדש כי על כן נקרא זה התקדשות
התקדוה תחת האמת ישלח כי האמת
תחת האמת האמת כי הכללית דונה
לזכר והמקור לשלך כל בואך
כל אדם חי וקצת אדם חי להם
לנפולידני / כעל זמן אחר כל אדם
חי ואז קצת האדם חי כי אהוילונה
תתקן זמן השנה אז השנה תתקן
ההוילונה ולא יתהפך כי אם תאמר
קצת האדם חי וזמן אחר אז כל אדם
חי והרי לך בשונה האלה התקדוה
אלה ישע בשלש המהים טבע אפילו
טבע ולמען תהינה לזכרון בין ענין
נטייה לשלשם עם הד התקדוה בכל
אחת מהנה

נכון לה הקדמות תחת הפסוק בתורה
 הטבע הן הנה על זה האוסף כי התקיי
 גחתייבת לעולם חידות יעץ כי בצדוק הטל
 דרך גשם כל אדם חי יתקן צדן וצד האדם
 חי ונה האדם חי ונה וט / והתקייב של
 גשמת יעץ כי בשקנות הטל של דרך
 גשם אין אדם אחד ~~אין~~ חי יתקן בהכרח
 שקנות התקייב אז וצד אדם אינו חי ונה
 ונה אינו חי /

לה הקדמות הסודות בתורה הטבע
 הן הנה על אופן זה שום האחד צודק השני
 גשמת נאום השני צודק האלונה גשמת
 נסבה זה הווא אחד האולמות האולמת איר
 הביאו ארכיסט / בכביע אמה שאחד הטבע
 חייוב שלל הדבר האחד בעצמו לדבר / הצדן
 נהביב יחד טעם / ועל ס אודם למ
 כי בשקנות באחד החתרים לעולם לון
 מצדונב און תבונה יחד / דיר גשם אדם
 אום זאת הקדמה צודק כל אדם חי / ונאום
 אדם מ צודק וצד אדם חי כולל אמה
 נרניה דמיות סוקראט שלהו אדם האדם /
 אוב הווא חי / נאום האדם שהתקייב של
 שקדוק הייב וצד אדם אינו חי ונה ונה
 על סוקראט דמ אומר חי / אוב יתקן חייוב
 שלילת החיות לסוקראט בצדן נכוב שהווא
 נבד האולמת האולמן /

ולמען תב לשכלך הטהור הכנה אמרה
באורכה מיני התקדשות הנה שים לבך
לחלוקה למינה אולי נזכיר וזו זה
אם זה החלק השלישי והשני והשלישי
~~החלק השלישי חלקה~~

החלק השלישי חלקה למינה
התקדשות האמתיות באמי ההתקדשות
הנה באחד החמיים הנה אהן יחדן
אחרונה תבינה ואהן יחדן שקדיות
תבינה ואהן אחרונה השני חלקה
ובדיוטונה נבאר אופן אחרונה ושקדיות
במותר הטבע ואחר באופן האפלה

ואחר במותר הטבע
דע כי במותר הטבע שני ההפכיות
הן הנה על זה היוסן כי לעולם האחרונה
בדקרה והשולל אשקרה ולעולם או
תבינה יחדן אחרונה או בדקרה או יחדן
אשקרה נסבב זה הנה כי במותר
הטבע הנשנו לעולם בהכרח יצדק לעולם
אזכר הקדמה הכוונת השולל השני והשלישי
לעולם תכונת והכונת אחרונה לעולם
תכונת

נש

הסנהדרין כולם אחרי כל החכמים
הם על זה האופן לומר האמת צודק השני
ועיקר עיקר

המתאחדים הם על זה האופן כי הכללי
ועתה ומהלכות ומהלכות לעולם השלמות
והכללי והחלוקי שלל לעולם מדויק / שום
אין אדם אחד אחד אחד / גם קצת אדם אינו
זוהר מדויק

בזוהר האופלרי כבד באורח למעלה
להיו כולם הנשגו יבוא כולם ניספד מאת חבלת
הפסד הנשגו / ההפכיות הנם על זה האופן
כי כן הכללי מחייבת כח הכללי שלל לעין
מכונת כולם נכבד בשלום / כח כל
אדם לבן / אין אדם אחד לבן / נסכר זה
היו כי בחומר האופלרי ביחס אל הקורה נפדי
הנשגו נשגו בקצת הפיטי / ובקצתם לוי נשגו
כולם אמת הנשגו כלבם בחומות ודואיחם
קצת אדם לבן / קצת אדם אינו לבן / וכן
החומות / יזכר בהיות הקורה נפדי בקצת
הקודם הכללי שלל חסידות / ובהיות הקורה
בלתי נשגו בקצתם הכללי מחייבת חסידות אי
לפיין חסידות / ושלל אחד / כולם נכבד
בשלל / הוצה אחד כלל לומר תעו והערה
בפליטת כולם נשגו / ופניו כולם נשגו דא
ליהיו שלל אנשים ככל העולם וכל יחיו

הקדמות שכתבתי לפני הנם על זה האופן
במנוח הטבע כי הכלל החייב והחלקי
החייב לעולם מרונת כי החלקי מלכ
לכלל כולו וזה כי אם כל אדם חי מלא
אם קצת האדם חי חזק וזה הכלל
וחלקי לעולם חזק כי במנוח הטבע
השגה לעולם או יוכל לאמרו בעולם
כאמור ואם זונה היא לעולם חזק בכוח
אין אדם אחד חי העשק להיות החזק
קצת אדם חי חזק בהכרח / היו חזק
אזיחור וקצות ההקדמות במנוח הטבע
במנוח הכח / האמרו הכלל
אחיב לעולם חזק כמו כל אדם חזק
והכלל שכלל לעולם חזק כמו אין
אדם אחד חזק נסבת זה הוא כי חזק
היותו לעולם חזק יפיר חזקו אר
הקדמות הכלל החייב וזה החייב
השגה חזקו לעולם חזק וזה הכלל
אם חזקו חזקו חזקו לעולם חזק /
חזק חזקו על האופן החזק חזקו
היות כי החלקי חזק לעולם חזק
לעולם חזק הכלל על אדם חזק / חזק
אם החלקי קצת אדם חזק חזק חזק
אם החלקי חזק חזק חזק חזק /

הסודות

הזוכר אופנת הדבר על אחרת
 נעמנו לענין נראה שזה אינא פלי
 להפקיות בחומר האפלי לתיבת תמנה
 לשתי סביות האפלי כהכללת אחרת
 גורה על היות הרשון בכל הפרטים הנכלל
 חמת הנשוא כחן כל אדם לבוא אז זה
 וזה וזה וכן כלל הכללת אולל גורה
 על כלל היות הנשוא בשום אחד אפריטי
 הנכלל חמת הנשוא כחן אין אדם
 אחר אם אז לא זה ולא זה וכן אם
 נענין היות הרשון בכל האונות נכלל
 היות בשום אחד מהם אז נענין היות
 היות שתייה צדקות לתיבת אם תכלל
 להיות שתייה צדקות אז גם שתי תחת
 הפכיות אז שתי הסופיות ההפכיות
 יען כי אם יאמר תכונן כל אדם לא יאמר
 תכונן קצר אדם אם ואם שתי תכונן אין לא
 אדם אחד אם גם יאמר תכונן וזה אדם אולי לא
 הסופיות כי אם הקדמות אולי היות
 במדה הפני אפלי תכונן יחד אז
 הכללית חקיקת והחלקית אולל והכללית
 אולל והחלקית חקיקת אפלי כתיבת יחד
 נולדו סופיות אז שתי הסופיות באחד
 היות יחד תכונן זה הוא נענין
 בכל החלקים כאלו אודם כחומר הנשוא
 היות אז גם היות נענין

אבותי און אלם לבנים ההקדמה הוא
און תהיה צודק כל אדם חכם וכל אדם
לכן כמעט שיהיה מציאותם על הנפש
ההוא ולא בנותן אחד - והכלל של
אז תבנה / אכן ברבה בשלם על אופן
המציאות שלכן תבנה טוה אחר
קאלר אחר בנים ולא תורה נפדי לאסון
ההפכו הנלוו בתורה בלג נפדי כי אדם
יש להם דין ההפכו במוח הטבעי
תן כי התורה ההוא בלג נפדי אי
אדם נמשך ~~אדם~~ תורה הוא
ההוא נקבע בכל פניו - כמו דין
גדל השחרות בבוש / כי אין שאינה כמו
הצחוק באדם / זה דין אחד להם ולעולם
ההקדמה שתואר כל כולו שחור תבין
והפכה תבנה בהיות השחרות בהם בלג
נפדי
וכן כאני להעמיד על סמך נזה הוא
אם ההפכו במוח האפלי / כמו שלתן
תבנה טוה אחר / אם תלכה לדין
שלכן - ואל תראה אם קסם הזה ידוא
בעיניך כדבר ברור / כי למעשים זה דין
האחר / ונפדי / טוה ידברו בעבים
טוה להם ול השטה הם ארבים בבואו
וכתלים וספרות כדי להכניס ולתקן

ה' לובה - זה הווי על גבי אופלד - יעל פ' אמ
 זאת כוונת דרך משל קצר אדם לכן - אז
 זאת כללית מחייבת דהו' כל אדם לכן כוונת בדפוס
 נאם זאת כוונת קצר אדם וינה לכן - אז
 אדם זאת כללית של כלל כוונת בדפוס אין אדם
 אחד לכן - אך לפי האמור הכללית מחייבת
 והקצרת של כללית - הכללית של כללית וקצרת
 מחייבת הנכונה להיות שיהיו ^{כ"ה} ~~שניה~~ אצל
 אלה הן הסוגיות אצל בלנס אחד מהמורים
 לה נחמד היותו סדוקות או כוונת יחד
 אז יולד אשה שני אופלד היות לפי התחלה
 הפכיות במזרח האופלד יחד כוונת
 והמשלך ז' להתחיל הפכיות במזרח האופלד לו
 יתעברו בכין ק' בכ"ה והתעברו באימה
 ולא במזרח מוסכמ כלל המורים /
 ויל' אקשם על זאת הפלוגה ואומרים כי באמת
 אצל בלנס התחיל הפכיות במזרח האופלד
 אופלד אפיונות הכוב בלתי יחד - יעל
 כי אלו לפי הקדמות הם חמת הפכיות
 בביות סתיונות לכין כח הקצת דהו'
 האדם לכן כל אשה ילדה - האדם לכן
 אין אשה אחד מ' נאם מרצה אמור בדאלונה
 כל הקצרות מ' ובלנה אין אחד הקצרות
 והנה לפי אלו כוונת כוונת אמת -
 אך וכל

אכל זה הרבאז ונתקן ללחם הפנים
במוח האפלי לא יתקדו בכח
קן בצדן והתקדו באיחור
ולאו בכח זה הוא מוסם כל החמדי
תחת הפניות במוח אפלי
באורה הנפרד זה הוא דכנס כ
שפיהן חבוקות כמו קניאדם לבן
קצר אדם איש לבן וסבך זה ילך
כח הנשוא האפלי נפרד או בהכח
יחסי לכל הנבאלים תחת הנשוא
זכ יכל מקצת הפיה ואז תכין
הקצת שוללי נקם או בהכח
יפדי אכל הנבאלים תחת הנשוא זכ
יכול להחזו בקצת ואז תכין הקצת
אחייב ואז שפיהן תכונה כואוד
נאמר כחוקה הנפרד כאלה אחר בהפניות
יש אדם תפיל בתורה בלתי נפדי
דינר כדון תחת הפניות במוח הטבע
אזה אחייב לעלם צדוק והשולל
לעלם כונס ולעלם לא הולק ליוג
לפיהן תכונה או תכין כונס
הדפניות הסתם אף תחת הפניות
במוח האפלי הולק ליוג שפיהן
כונס

השולל

ש.ב. ונאמר כי שני אלה אינם תמיד
הפניות ויוצק היוני לקדוה הפכיות
דצד הרשון בלבול תיכף כל יוון אחד
היישר כל יוונים יש לו יוון וחד קיוון
לו והפניות בחווד האופלתי גופלתי
לכנב שהין באמור להעלה
זו יוכן יום תרצה להביאם בחמת הפניות
צדיק שהאחד ככה האדם לכן כל הקוונים
והאדם לכן לא כל הקוונים וכו' -
האחיבה ביונת והאלה עמדות
יונים הדעת הנכונה היוו שאלו חצי נאמ
כן הנה סודות שיו תחת הפניות
יש כי יואו חצי נאמיה כולל אחיבה
האדם לכן כל הקוונים כן וזאת עמית
שאלה האדם לכן לא כל הקוונים
אבל זה נאמר בידו ואמרו כי כולל
תחובתה הקודמות תחת הפניות עליונים
ועל אחרים לא גופלתי לכנב שהין יחד
דסודות בחווד האופלתי ככה
אמרת להסודות ביונה חמה שיהיה לה חזקה
או תכנב יחד יאב עם כפה החווד האופלתי
זה הדבר ילכ בה כן אמר האדם עמית
הדבר האחר יאב עם השער שיהיה החווד האופלתי
ולאדם לא יאב כן השער אל הכנב יחד
והסוד אמר גופלתי להיות עמדות או חזקה

אוצר בשם אחד החברים לא תצדקו אין תכונה
 יחד וירמקו במות ובאימת (ואם כל אינ
 המתקנות בהן נמצאו ואחריון בארץ
 ותקנו ההפכות אלה אחר במות השבע והחמין
 שלו תכונה או תצדקו יחד ובמות האפלי תולד
 לכוב שהין ואלו תצדקו וירמקו באימת ולא במות
 ואחריון מתקנת המת הפכות אלה במות הטבע
 והחמין והצדקו בצדק ובכוב ובאפלי בכוב ואלו
 בצדק באימת ואלו במות וירמקו בארץ
 השוכותיהן אלה במות הטבע נמצאו אס

~~התקנות~~
 תכלית והתקנות אחיבת לעולם יצדקו במות הרמין
 לעולם יצדקו והאפלי יום הטלית אחיבת צדקת
 תצדקת ואלו ככוב וירמקו במות לא באימת
 ויה יספין ואלו התקנות הקדמות ואלו החמין
 השמינית

חלק שליח חלקו השלישי ג' כ' חלקו
 שלישי ע' ע' דב' בהקדמות האוססיות
 בשלח הקדמות בסדר אחר בעצמן כאלו באר
 בחלקו חלקו יתה נדב' מהאוססיות בסדר

החפץ ושמך כ' הקדמות האוססיות בשלח הקדמות בסדר
 החפץ כ' החמין תפסת על שלח
 או פנים או התפסת פלטה כ' התפסת
 במקרה כ' התפסת בהנחה וקדמ
 כללם התפסת האולן קוויקליזו שיאפליטיה
 ה' קוויקליזו פיד אין קידיליש ה' קוויקליזו
 פיד ונתבכא פזלויזו וזרם

התפטר במקרה / שרם נבוא לקברו
לע כי ביום הוין הראשון שהתפטר

נרדו התפטר פלוטה יען כי הקודמה
בלשמה מתפטר מכלל התמצעות קודמה

אחרת כמו הקודמה הוא דרך משל האדם
הוא חי / החי הוא אדם / וכן הוא ויין אדם

אחד אכן מכלל התמצעות קודמה אחרת בעצמה
מתפטר לין וכן אחד אדם / אכן זה האין

הלני נרדו התפטר במקרה יען כי הקודמה
~~לשמה~~ כן באמצעות וסיוע אחרת / דרך

משל וזו הקודמה כל אדם חי שרם נבוא להתפטר
נפרן הקודמה באחרת ונאמר אף זה האדם חי

וזה וזה ואחר נהפך התפטר פלוטה אף אצל
החי הוא אדם / העך הוא להקודמה הראשונה

כאשר קרה לה הפירוק בקודמה ואחרת היא הייתה
סבת ההתפטר אף ההתפטר הוא לה במקרה

ליו בעצמה / כי לא ינלד מכלל אדם חי אף
אצל החי אדם כן באמצעות התפטר פלוטה לעצמו

אזה האדם חי פנה וזה אף אצל החי אדם
על אכן זה התפטר התפטר במקרה לאי

לקודמה בעצמו והוא פנה ובה האופן הכללי
מחייב הכלל מכלל התפטר בקצת מחייב

וקצת מכלל בהתפטר מקריי / באמצעות
הקצת וזו הוילית הפנה התפטר פלוטה על
האופן ואל אחרת / ונרדו נבוא לקברו

ועתה נבא כל אחד מאתנו עם כל הליך
אלהם ודאלוהי בהתעסקת הפלטה
דע כי התעסקת הפלטה / הווי
התחלפות הווי בנלוי והלוי בנלוי
בהלכות כבוד ואיבוד הקדמות /
ועלית הלכות גיבור חזק
הווי וזכר הווי התחלפות ^בבין חסד
בבית כי התחלפות או התעסקת יודע
כלל מהתעסקת פלטה כי כל התעסקת
פלטה הווי התחלפות או התעסקת ולי
ידיעת כי ^אאין הם באזור / אחס
אזכר בהלכות כבוד ואיבוד הקדמות /
כי אם האחת קצתת אחיבת עם הלכות
כבוד ולי קצת האדם מי אז קצת החי אדם /
אם האחת כללית שלל עם הלכות /
אין אדם אחד תורה אז אין מאור אחד אדם
וזה הווי הכבוד האבדיל בין התעסקת פלטה
להתעסקת בזורה / ולי בה יאנה הסוד
והווי האויבת כולה וברור / ודע כי אין
כי הסודית והאויבת והקצתת הם הלכות
^בבבית על כן אופן הזכור כמ' אלא אדם
לענין התעסקת הלכות שלהם למעוררות
בשבת / אדם אדם בלתי הלכות תיבת
תיבת להבדיל מהתעסקת ההנהגה אולם
אלי נבא כמ' אין שלל יאנה הסוד והאויבת
יאנה תיבת חסדי הקדמות אעפ"י שלל אלא
שלל כולל נבא כמ' /

התעסקת

דבר ההתעבבות בחזרה ככה התעבבות
בחזרה הוא התעבבות הנולד במלואו והנולד
במלאו בהלכות אימת הקדמות ובהלכות
כמותם בלתי הלכות תעבבות חוסרים
אלה אחר הוא התעבבות וכל הוא הסוף כאמור
ובהלכות אימת והלכות כמות להבדיל להבדיל
משני המינים הוא חוסר לברואין לו ולתורה
אחד מהם וכלש. דב. ובלתי הלכות וכל
להבדיל מהלש. כנסד לעלה ובהיות הקדי
אופן לו עוקר

התעבבות בהתעבבות וקבלה זה דבר
הוא התעבבות הנולד במלאו והנולד במלאו
בהלכות כמות נאמרת ובהלכות תעבבות
שלמות בלתי ואלה הם המינים
הכלליים המיוחדים בהלכות והלכות שלמות
הוא אחר התעבבות וכל אן השם הוא חוסר
ברואין ובלתי אחר בהלכות כמות ואימת
ואם כן כזה לו רבול והתעבבות שלמות תבדיל
כזה התעבבות בחזרה ולמען תבדיל ולתורה
הוא אחר בהלכות תעבבות וכל וכל ידע
מה הוא תבדיל שלמות ובלתי שלמות תבדיל
תלמוד חסידות שיהי אחר הקדי הם לחוסר
במלאו / וכל הוא חוסר תעבבות הכללי המיוחד
כל אדם חסיד אף כל לו חסיד הוא לו אדם
והתלמוד שלמות ככה / וכל אדם אימת אדם
קדי לו אדם אימת לו אדם

ינטיים מכונתם די לך כביעדיה גוועטן וכמו
שנעלם החגלה אונדער הלגן נקראנה וונקליש אצלם
דן קנה חגלה תמעות - . . .

מחנן החגלה תמעות הלגן פחדו הקיונים
ארכבע לשמאל במ בית סיאנים להלכה תהם
נדוילנה בחדו התמעה האילנה A לראו

על הקדמה כללית אחיבת הנקראו וצלם
אוניברסליש אפרימאטיווה *universali affirmativa*
והתמעה השער שהיו E לראו על הקדמה
כללית שלילת הנקראו וצלם אוניברסליש נקראו

היי *universalis negativa* והתמעה השלילית
שהיו O לראו על החלקית אחיבת הנקראו וצלם
פארטיקולריש אפרימאטיווה *particularis affirmativa*
והתמעה השלילית שהיו I לראו על החלקית
שלילת הנקראו וצלם פארטיקולריש נקראו

particularis negativa אלה הם ארכבע חיי
ההקדמה כושכ ביארם ענינם והתמעות הארכבע
המודים על כל אחת מהנה וכדי לחזק
הסיונים הלגן בכח הזכר חברו חרונה בלגנים
האכזרם כל זה - החרונה היו באר

Asserit A negat E sunt universaliter ambe.
Asserit I negat O sunt particulariter ambe.

אפרימאטיווה איש אפרימאטיווה אפרימאטיווה
אפרימאטיווה איש אפרימאטיווה אפרימאטיווה

ועוד / אם אין לו חי אחד אדם / אך כל לון חי
הוא לון אדם / כי אם שלל תחלה האדם והלון
מי החיוב השללון הוא שנית / צוים / היה לך
זכ איך יתפק כל אדם מי / ללל לית
לון אדם / החלוקית שלל / בתלית שלל
דלל נכר אדם אינו מחזור / נכר לון מחזור אינו
לון אדם / הביאור ככה / נכר אדם אינו מחזור
אז נכר אדם הנו לון מחזור / ועוד נכר אדם הנו
לון מחזור אך נכר לון מחזור הנו אדם / ועוד
נכר לון מחזור הנו אדם אך נכר לון מחזור אינו
לון אדם / אך ערך אדם נכר לון מחזור
נכר לון מחזור אינו לון אדם / וזה יספין
לך בביאור התפטר בהנחה הנלה / ושלל

חלק העש. ה. וחלוקה דל. ע. ה.
חלק האחד עשר - בזה החלק יעבר
בר יונה שללם הושגו על ענין
התפטר הקדמות - וזה נעשה להיות הועלת
לכדון - דע כי באולמו ביו של
המצי. יש בה חגה אופינת הקדמות ושללם
ונקאל. והם אלו מו i e a u ונקאל.
אזרח קולות או אונענת ונקדמו אלן החגה
אצלם ונקאל. יש כן הם ענין התפטר
שאי אפשר להנע קול כלעבי העתה חגה
ואמרייה חכמים להאריך בזה וכדונת לזה היי

ינמי

מבט.
של

Ecce tibi, Sim. geros ac arma bono co.

איניקיי סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו קונ

הכיוור כבד ידעך שלמה מין ההתפכיות נקראו

בלשונם או שיהיה לך סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

א סימ קונטרס או פוליסטיקום וקם כבד ידעך רחוק

הארכה או תורת א פ ! ט ונה כאלה תפול

בלש תיבוא הראשונה מהחרוזה העמו בהם לעומ

מהארכה היום ג'ימ אוהור ונקאלים בלש תיבוא מהם

בשאלונה לטן פ א פ C C C א פ בפתח המנה

וקם בסופה ובתורה השנית ג'ימ זובי וכבד

ידעך שהיני רוצה על הכלל שלללל אזכ לפרמ

איני לבתורה המושנה הנחה לומר כלללל שלללל

וכלללל שלללל ושללל האיני לבתורה השנית דונה

לומר חלקית אחייבך ומלקיות אחייבך ובהאדו

איניקיי סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

תתקן בכלללל שלללל וכלללל אחייבך תתקן

כלללל אחייבך סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

הכונה כ הכללל שלללל תתקן בכלללל שלללל ומלקיות

ואחייבך במלקיות אחייבך התפנהר לסימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

היום התפנהר פלוטה איניקיי סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

בתק איניקיי יל כף לט ונקאלים היו והאיני כלללל

אחייבך במלקיות אחייבך איניקיי סימ ג'ימ ג'רוס אק ארמא בונו

והכללל שלללל שיהיו תתפנהר אק ארמא בונו

היום לבתורה חלקית תתקן בכלללל שלללל אחייבך במלקיות

ריוור החרוזה אפיקיט פי אחייב ינקיט
פיל שלל אפיקיט וזה כל היגה אחייב
ינקיט יני כל היני שלל אונט אונט ויגילאפיד
אחייב פי המ כללית לנהמ חיל היגה
האחייב נהיי שלל שנהמ דונזים על הכלל
אז היגה נהיי דונזים על הכלל אחייב
נהכלל שלל כונז - אהכ אחר אפיקיט
יני ינקיט אונ פי היני אחייב נהונ שלל
לונט פאגיק ופאגיק אונפי המ חלקיות לנהמ
כל היני האחייב נהונ שלל שנהמ דונזים
על החלקית אז היני דונזים על -
החלקית אחייב נהחלקית שלל
נאם חפצת במחנות לשונת הקדוש על אל
הראינות דרך קצה אחייב
פיקח אחייב יני שלל - חרו יכונז הכלל
חידים אחייב חזק שלל - הכלל יבולח החלקיות
נאחר ואל ביאר כל המצדק סביב
סיחנ הארבעה חיינ ההקדמות נכא לכיאר
סיחנ התפתח נדע כי לכונז
התפתחות חברו חרונה ונאן כי
אלו החרונה מנן להם משעות בלשן לו
השפיעו ק לשלם בה אנחות לסיחנ
כאל רבוא נאמר הינו חרונה בלשנ

יציא שמי לפי מה ש - ולמקרה אצד ייחזק
שעב אורז הוא יעדיק - להנחות המקבילת

היה סוד החרוזה מוכן אלך אהוק ביאור הרוזנת
אעתי הברכה אל שכלל הטהור / ואלים קץ לפען
השלישי / ואותו ~~באשר~~ בעבודת האלהים

כרך שלישי
בזה הפעם על פי סדר
על פי לבאי ענין הקוסם

החמת הנחית כל הקראות בלשונם אויפוטטיקה
וכבר ביארם למעלה מה הנדצה באיפוטטיקה וברמת
הנחית / ויהי הפעם הזה לשני חלקים
בחלק הראשון נבאר דבר האיפוטטיקה / ובחלק
השני נבאר מינה

החלק הראשון דבר האיפוטטיקה / האיפוטטיקה
היא קדושה אלכ בה עתה רבה הרבה ואלה דבריו
או הרבה אומרי / אלכ להם אופן הקוסמוס / אמורבי
בהנאות החמר / והקוסמוס האלוני /
ועתה נבאר כל חלקי הקדש הנע / האלוני ואר
האיפוטטיקה היא קדושה / במקום הסוף כדור כי
קדושה יותר מכל האיפוטטיקה להרי הקוסמוס / היא
הקדושה ואינה אויפוטטיקה / למה אמר אלכ בה

100

אברהם בן אברהם קון - קון פי פיד ונטדא
פריטיאורניס יתפס אברהם בן אברהם קון
מחייב בללית מחייב בן אברהם קון
בן הדפוס מתפסא המלך שלל בללית שלל
ובללית יוני ביבי שיש חייב חייב
שללית חייב חייב שללית שללית שללית
בללית שללית וביבי המלך מחייב בללית
מחייב אברהם יוני אברהם פי אברהם
חייב אברהם חייב בללית מחייב בללית
מחייב אברהם יוני חייב בללית שללית
בללית שללית אברהם בן אברהם פי
קארטאפריטאורניס חייב אברהם חייב
בללית מחייב בללית מחייב אברהם בן
חייב המלך שללית בללית שללית
והיה שללית בללית חייב חייב על דין
חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב

ויהי הדבר בעצמו כאלו אחת שני הקדמות נפרדות
 קודם כי כמו שאלה קולג' הקולג' הנולד והנולד וזה
 צדקה לקאטיזציה ליוג' הקדמה אחת / מ' ה' קדמות
 החבורה החברה הקאטיזציה / וזאת לויסטיטיקה
 ליוג' הקדמה אחת / ה' / אחת והן חלקים
 כוללים לה / וזה בזה רבול רבול אמר הקאטיזציה
 יען כי חלקים הראשונים אההקדמה הן אלה אליהן
 האלוני בלתי אגב הפסן תפסן כאלה ביורה ברתה
 מ' י' וכמו לקאטיזציה האלוני בלתי הפסן תפסן
 אול' נולד ונולד / כן האויסטיטיקה האלוני בלתי הפסן
 תפסן בהקדמות קאטיזציה החברות אורה און
 במאחרים הבאים בחברה אלה / אופס הקאטיזציה
 נואם תפסן ~~בבית~~ אכ' זמן הקד' באחרו להקדמות
 הן חלקים הראשונים לה / ובה נולד ביורה הקד'

החלק השני דע כי שלשה חלקי
 אינ' האויסטיטיקה א' קדמות בלשונם
 קאטיזציה ונולד / היי' בלשונם חטייה / ב'
 קדמה בלשונם קאטיזציה / היי' בלשונם
 הקלטיה און החברות / קדמות בלשונם
 קאטיזציה / היי' בלשונם חטייה און
 חטייה / והנה עליה לבד כל אחד ואחד
 אף האחרים בקדמה וכל הענין להם נרמז
 כגון הראשון שהיא הקאטיזציה

התחברנה הרבה קאטיקונין ואל להבדיל —
מהקאטיקונין אלה נה' יתחברו כן המון
והמלאו במלך הקלל דאל האדם הוול לאל
אלו באיפטיקו התחברנה. לאל הקדוה / שלאל
אחר או הרבה מאחרים יען כי יוכל להיות
הקדוה איפטיקו וכלית התעוית כלל אופני
הדבור אלפי הדבור הקצר אלל אחרת לאל תעלה
ההקדוה קאטיקונין כולל ביארם בפני הקדוה
דרך אלל גור ההקדוה היו תעוית אלל היו לאל
כנפים היה יוכל לעל / ואלל הם לאל מאחרים
היוה היו לאל כנפים ויכלל לעל / אלל
יתחברו יחד בעלל אלל / אלל אינם מאחרים קדוה
ולו תאמר כלל זה לקרא איפטיקו יען לאל
כהן שחברו לקאטיקונין באל לאל לאל
והאל חלקיהם הראשונים ויכלל להקדוה לקאטיקונין
אחרית באופן זה אלל האדם ילל כנפים וכלל
לעל / הען רואה אלל הם שאל הקדוה קאטיקונין
בהשאלת אלל / אלל האדם ילל כנפים הוא כאלל
אחרת האדם היו בעל כנפים / כן יכלל לעל
כאלל אחרת האדם הוא מעלל / היוה ילל כן
העלפנות / אלל אחר מחברות בהקדוה החבור
יען אלל אלל לא היו מחברות באופן זה
האיפטיקו לאל תוכל לקרא הקדוה אחר אלל
היו הקדוה יחד כולל אחרת כן אלל אלל /

תאמר ככה סוקראט הוא אדם כל אדם חי
 אז סוקראט חי / אז כולם תאמר אם
 סוקראט הוא אדם סוקראט הוא חי אתה
 חוליה תולדה בקדמה אתה נרמזת השנת
 כפליטה / ובכאן שלם ביאור הקבר

ועבה נבוכ הדברי הנאסף אלה / וראשונה
 דע כי התעניית בעשה על דרך החיוב
 ועל דרך השלילה / על דרך החיוב כולם
 הנראות התעניית בחיובי כגון זאת אם אתה
 הוג אדם / אתה הוא מתן / על דרך
 השלילה כולם ההוכחה שלם כגון זאת

לאו אם אתה אדם / אתה הוא אכן
 ובס דע כי כגון שחיוב / שלילת חלק הקל
 בקונטינדיקו עשה הקדמה גמייבר או שלילת
 בן חיוב / שלילת הוראה החבור עשה הויפטיטיקה
 גמייבר או שלילת

ודע כי השלילה עשה על גאופנים אן כולם
 השלילה תוקדם בלתי הפסק אל ההוכחה אצל ליו
 לכל התעניית כגון זאת אתה הוי אדם / או
 אתה חמוד / כולם השלילה תוקדם
 לת התעניית אך לא בלתי הפסק אל ההוכחה כגון
 זאת לא אתה אדם / אם אתה חמוד /
 כולם השלילה תוקדם לכל התעניית נבלתי הפסק
 ההוכחה כגון זאת לא אם אתה אדם / אתה חמוד
 נזה האופן הנו הקרב ויחזיר במחקר התעניית שלילת

דין
 עב
 בראש
 השלילה

התענייה היו הקדמה או פוטטיקה אלה בה
בתחברנה הקואטיקונין בבוראות חבור אום
אלה אונתם הקואטיקונין הראשונה נקראת הקדמה
נהשנת העלמה

הראשונה אחר היא הקדמה או פוטטיקה להוא -
בתקום הסין בקצת יעץ להקדמה או פוטטיקה
הוא סוף לשלשה מינים הטכני

שנת אחר אלה בה תחברנה הקואטיקונין
זה יובן שבמסד הקואטיקונין הן תהיינה הקואטיקונין
עצמם כגון זאת אם האדם רץ האדם אחרת
הן לא תהיינה קואטיקונין עצמם נכלב ליהיה
להם אופן קוואטיקונין ולתכלת להקדם במסד
כגון אם נוצר אם היו לאדם כנפים היה
יכול לטון עקבא או פוטטיקה תענייה
אחכ אחר בהוראת חמור אום אלה בה תכל
מהקוספולאטיונה אלה חלקיה יחברו בתוך הין
כאלו נבאר ומהדיליונקטיונה אלה יתוברן במסד

אן
אחכ אחר אלה אונתם וכל הוא הוספר ביאור
נהבדל מהאנינים האחרונים כי התענייה לעולם
תכלית הראשונה את השנת דרך השלש זאת
ההקדמה סוקראט הוא חי תולד אזה הקודם
סוקרט הוא אדם / ונראה אם סוקראט הוא
אדם סוקראט הוא חי / ואם תבנה להשלם

ההקד

כדבר שאתה עושה למען יתקד לקודם באופן
 של יוכל לעמוד יחדיו הן קודם ומהתקד למען
 דבר אשר הוא צדקה אם אתה הוא אדם
 אתה הוא מי יען כי היותך אדם שהוא קודם
 נבחרת היותך מי שהוא אתה למען לא יעמדו
 ומהתקד למען היותך כי כן
 למען זה אתה הוא אדם אם אתה הוא מי
 כן מהתקד אין אתה ~~עדי~~ מעתה אם אין
 אתה יודע / וזה הוא היותך הלא למען
 נדע כי שן האומרת האל אויב מתקן
 לשנים / כבוד השלמות ומה היה
 יען כי לכן קודם לא יוכל להיות
 בלתי המען בתנויתך יען כי התקד
 למען אתה לקודם / דבר אשר אתה
 הוא כן לא יוכל להיות בלתי המען /
 יען כי התקד למען שהוא אין אתה המען
 אתה לקודם אתה הוא כן עוין יעמדו
 ומהו אתה הוא דן עוין אתה מתעב /
 ודע כי סבת האומרת האל הוא איש אמת
 בתורה ~~ה~~ דבר העוין שהיה נקרא
 הקודם נבחרת המען על כן כדבר
 למה אתה של המען המען בנדיבות
 הצדק והכבוד / ומה כאלו יתבאר

והזמתי לך לא תעלה עליון הנוהגת הן באופן
אחד הייט כולם הוראות הרעלי קונדסם
הרעליית כזון יאר אמ אתה הוא למן אורה
הנו בעל ארואה

ואז מן הרעלי להודיעך את אשר הודיענו
הקונדסם חדשים מקונדסו כללם בעה
יודע איפיון מדין וכבוד האמונה התיקנה תעויות
ודע כי שחיתת הנה הדברים הנדבשים
למדין כך הרעלייתם הייט שכולם יחסר
בה אחד אשן תעוים אשר נכיר לא תבדן
הרעלי הזולטן הנו כי קונדסם לא יוכל
להיות מדין בלתי הנה העשך פי לאם
תלימ קונדסם תלימ קונדסם הנשך בהכרח
כזון כדך אשן יאר הרעליית אמ אתה הנו
כך אתה הנו ארבעה עשר קונדסם כי לא
מנול לשים קונדסם שהו אמ אתה הנו כדך
שלו תלימ קונדסם הנשך שאם הנו ארבעה עשר
כי הכיזה לא תהיה לעולם בלתי ארבעה עשר
ואם לא תלימ הנשך שהנו הרעליית
מנול הינו קונדסם קונדסם קונדסם קונדסם
להיות בלתי העשך קונדסם קונדסם קונדסם
המדין הרעליית קונדסם קונדסם קונדסם

כדין

האוניברסיטה קופולאטינה זה זכר
 הקופולאטינה היו הקדמה אוניברסיטה אולם
 בה תמצנה הקואליציה או מאוהי אנפן
 הקואליציה בהנאות קלר ו או כדונגהו
 כולורה אחר היו הקדמה אוניברסיטה נא עז
 תיונפן הקואליציה הכל כולם כיוצא בטרעניית
 לעת אחר בהנאות קלר ו אולם כזה חבדל
 ובהטרעניית נהדיש ונקטינה / אולם באחר תמצנה
 בהנאות יום נבאחרת בהנאות חמור או
 אולם אחר נכדונגהו / יען כי לא כלפי יותר
 הן יבאו בקנה הקליטה כי עם שאר תלמי המורה
 הקלר כגון הן הייתה בלשוננו עם / ואם נעצונו
 שאר המורה הם / וכלומר יש איש יוני
 זאבלי / זה הוא ביאור עני הקליטה
 נבדל כי הנאות קלר תוכל לבוא אך בקואליציה
 שהלשונן או הנאות יתקלנו בה / אכן ההבדל
 אולם בין הנאות קלר בקואליציה ובין הנאות
 קלר בקופולאטינה הנו כי בקואליציה הנאות
 קלר תמצנה בין התבואה כגון דרך תלמי אחר
 סוקריות ופלאטון המורה ובים הלל תראה להנאות
 קלר תמצנה בין סוקריות ופלאטון / אבל הנאות
 קלר בקופולאטינה תמצנה בין הקדמות
 כגון סוקריות כותב וגם פלאטון ילן / ועל כן
 הנאות קלר תמצנה אקופולאטינה הן בהתמצנה
 בין הקדמות /

בספר ההקדמה צריך לזכור הנמשך להחזיק
למשך. וכתב לקודם ועל כן זאת צודק
אזהרה הווא אדם אז אזהרה הווא חי יען כי
אלוהי השמים יתקדשו אזהרה הווא אדם ואלוהי
אזהרה חי / וזאת כוננת אזהרה הווא אדם
אז אזהרה הווא אפיפיור יען כי יחללוהו
שלא יהיה אפיפיור וזאת הווא אדם / ולכן
כל העושים והאומות הללו נחסדו להנחית
הווא ~~הוא~~ ושלמים אחד /

אומות הכוזב בעוונותיהן הנה החתומים
לנזכרים נחשבו לנזב העוונות צדיק
שהקודם יחל להיות בלב הנמשך הווא
שאין אם יחל הנמשך / הקודם בתקונו בצד
יעמוד / וכן כי יושם חתומים / כדן אש
זאת כוננת אם אזהרה הווא אדם אזהרה הווא
צדיק / כי יחל להיות אם ולו יהיה צדיק
לפי זאת כוננת אם אזהרה הווא אדם אזהרה
הווא יושב יען כי אלו השמים ואלו יתקדשו
אזהרה הווא אדם וזאת אינו יושב / וזה
יספיק בבחינת העוונות /

קופולוטיונה אחייבת היא ואלה בה הנדואר הקישר
אחייבת כמו זאת / סוקראט כן / ואפלטון אהובת
קופולוטיונה שלל היא ואלה בה הנדואר הקישר תיולל
כמו זאת / למו סוקראט כן / ואפלטון אהובת
נדע כי השלל העשה על שתי אופנים / האופן הראשון
כאשר השלל תוקדם לכל הקופולוטיונה / כמו לא אהיה
למו סוקראט כן / ואפלטון אהובת / וזה האופן השני
היה כי הווי ואלה משתלשם בה / האופן השני כאשר
השלל תוקדם אחרי הקופולוטיונה הווי / ואם קודם
הנדואר הקישר / כמו זאת / אהיה כן / ואהיה ואלל
ובכל זה האופן למו / משתלשם בה על כן החזק
בבאופן /

קופולוטיונה אחייבת צודקת היא ואלה אהייבת
אחייבת שתי חלקיה הראשונים / באופן שלל די
היות האמת צודקת / האמת לצודקת / סוקראט
הווי אדם / וסוקראט הווי צודק / האמת לכלל
צודקת / סוקראט הווי אדם / ואפלטון הווי אדם
צודק / זאת למו / תוכל להקדמו קופולוטיונה צודקת
ש יפען שחלקה השני למו יצדק /
קופולוטיונה אפירמאטיונה כוונתה היא ואלה לפי
חלקיה כנוכחים וזו שחלק האמת אהיה טוב /

קופולוטיונה שלל צודקת די שאמת אהייבת
יצדק / יפען כי זאת צודקת למו / אהיה הווי אדם
ואהיה הווי אהובת / והדיונה להיות צודקת כי
אחייבת כנוכח הייתה אהיה הווי אדם ואתה הווי
אהובת / ואלל צודקת אהיה שגם לפי

אכן דע כי אין בהתאמה בין התורה לתורה
על שתי אופנים / אופן ההפדה ואופן הקנין /
ואם תהיה על אופן ההפדה / תהיה לקופלטיה
בדוקריות שנתה להפדין בשתי קניינות / אחת
בהיות הקול / כחן דבר השל / ואת סוקראט
ואפלטון רצים / איך סוקרטס כן / ואפלטון
כך / ונה נקראו על אופן ההפדה כי נקרא
להפדין היזה / ולומדה / ואפלטון לבדו / ולסוקרטס
לבדו / אבל על אופן הקנין / לו נקרא להפדין
בקופלטיה / ונראה לו משנה לה /
כי בהפדה / שתי הקניינות / כוננות / כחן
דבר השל / ואת סוקראט / ואפלטון / ונראה
נראה / סוקרטס לבדו / ואפלטון לבדו / לו נקרא
להפדין הספיק / אבל כדכיתם שניהם בהולכה
איך אם תבנה לפיך הקנינה / שתיים / ולמה
האשה / לסוקרטס לבדו / ואפלטון לבדו / ויכח
שתיים / ביוחק / סוקרטס / ונראה / ואפלטון
אולם / ונה נקראו על אופן הקנין כי נקראו
הקנין / כולם / יתקבצו / שניהם / ובהפדין /
נעשה / נראה / דויד / ושל / וידן / וכו'
הקופלטיה / דע כי הקופלטיה
התורה / אלא / ושל / וכל / וכו'
אנה / ושל / וכו'

אדם או אתה הוא חמור / ותרובל להעשות
 שאלת על שתי פעם / האלונה כולם תוקדם
 השאלה לכל הדישונקטיונה כולם אחרת / ליו
 יתה הוא אדם או אתה הוא חמור / שניה כולם
 השאלה תרובל אחרת הקוטיקטיקה האלונה
 יתן תוקדם להודות ההפידה / כאן זאת
 סוקראט הוא אדם / ליו הוא חמור / אכ
 בה היומן השני / לתקן את / והדונקטיון
 עקר
 די. ט. נקטיונה צודק / היו אשך אחרת אחרת
 צודק / והשני כנזב / כאן זאת / סוקראט הוא
 אדם או הוא חמור / נדע כי עיקר הצודק
 היו באומן הנשך אשך אחרת אחרת / יש
 כי הודות ההפידה / אן כי תמבב הקודמה
 אכל אקום פעולתה האיומדת היו להפידה
 ההודוה / הייח ליחד הדבר ליחד או ליחד
 אכ אכ היו שני תלקיה צודקים / ליו
 נפידים בהודוה / כאן דרך אשך / אתה הוא
 אדם או אתה הוא צודק / אן כי שני
 תלקויה צודק / אייח הצדק האיומדת / די. ט. נקטיונה
 יש כי זאת תשנה לקוטליוטיק / אתה הוא
 אדם / אתה הוא צודק / על כן הצדק
 האיומדת / די. ט. נקטיונה / אשך אחרת אחרת / צודק
 והשני כנזב / נאם שמהם צודק / אן כי היא
 צודק / וכל אקום אייח הצדק האיומדת /

תקנות

א. פולמוסינו ונעשהו ונעשהו / (הסדרה) /
ב. יק שואת תכנן והואת תכנן כולל הדויות
בחוקו / אכ בכנן החתיבת ואתה הוא אדם
ואתה הוא חזוק / תכנן השלל לא אתה הוא
אדם זאתה הוא חזוק /

א. פולמוסינו שלל כוננת היו אול שלת מלוקה
יכנן כחו זות לא סנקויהו אדם והוא תכנן

א. פולמוסינו היסקויה זה זכרה /
ד. יסקויה היו הקדא אשר בה תכננת
קוטיקוין אנ שלם אונן קוטיקוין במתק
אן וכדוהו / כחו סנקוט הוא אדם /
הוא חזוק / האונה אתה היו הקדא נכ

א. פולמוסינו כולל כולל הקדוים / אחר אחר כדורא
חבריו ון הכויל חיה תינמ הצאלונים
אחר וכדוהו כי שיה אור נכננת כולל
שחוקה הסדרה נהם קי אמי

ד. היסקויה תתקן עם היו
א. חתיבת שלל ולמקו נכננת
ד. יסקויה אחיבת היו אול בה הנכנת
הסדרה תמיית / כחו זות אתה הוא אדם
אן ואתה הוא חזוק /

ד. יסקויה שלל היו אול בה הנכנת
הסדרה שלל / כחו זות לא אתה הוא

אדם

ה.ש. ונקטיוה כוננת היא ואלה שנת חלקיה כוננת /
שנת שאם אחת כוננת כבר אחרת להיות צדוק
על כל שנת קביל הכוננת אחרת ענין
שנתה כוננת שנתה / כוננת / סוף כוננת הוא
מחנה / אור הוא לענין /
ואם כוננת על ואלה לא חלקה החתיבת לחידוק
וכוננת נס השולל כולל ענין כוננת ואלה
ישל כוננת הכוננת והצדק כוננת יודע
בשולל שאין כוננת הכלל שנתה כוננת
והכוננת כוננת הנה הנם בשולל כוננת
צדוקת אחד חלקיה יצדקו והכוננת יכוננת
שנתה דף / לא אחרת הוא ואלה הוא
מחנה צדוקת / לא אחרת הוא ואלה הוא
אחרת הוא צדוקת כוננת / ואלה כוננת
כוננת ואלה כוננת שנתה ואלה כוננת
אחרת / אחרת כוננת / ואלה
יסמין כוננת ה.ש. ונקטיוה ואלה
הכוננת ה.ש. /

וביונוך הקב"ה יקל עליך אחי דעמך פלה
 וביומך הו"ו הקב"ה אונת לרב עמך בזמן
 הסוף כי יש הקב"ה גמולת שלו נעשה בהוספה
 תוכיית כגון כל ונת ודוניהם / והוספה
 תוכיית הו"ו הבדל /

זכר דע והבן כי האדנידביוני מצדדים
 ותקבלם המעלה על אנבעה אופנים /
 האופן החושן על דרך החבוב / האופן
 השני על דרך ארצות המעלה / האופן השלישי
 על דרך הבדל הזמן / האופן הרביעי על
 דרך אופן הדבוב / ועכ"ל נבוא כל אחד
 מאלו האופנים / ביוזם אספיק / דע כי המעלה
 יוכל להבחן על אנבעה בחינת החינה
 החושנה יבין במה להו"ו איחד חבוב
 הנשוא בנשוא ועל כן נשאו פלס ואלת הקלך
 יין כי בלשונם הו"ו פועל ג כולל תואר
 האופן הו"ו חו"ו ואלת הו"ו להיו המעלה קוללת
 החינה שהו"ו הנשוא ביוזם הנשוא / ועל פי
 החינה הזאת החושנה היודנידביוני מצדד
 המעלה ותקבל על דרך החבוב הייחוס
 הנשוא בנשוא הייחוס להאדנידביוני אורה הייחוס
 המעלה מחבב הנשוא לנשוא אם על דרך החינה
 יור על דרך האופנים השלש אר האות
 כשולל תואר דרך אל האופן הו"ו חו"ו בהכרח
 יור ביוזם הו"ו מענין טעם נכח

והבנות על זה שן השלם יעל כי על שן
אופן רשע הביטל חדין האדם האשן
כאלה הרואה חפץ שם העצם האשן
השן כאלה האודיחצום חפץ הפעל
וכדי ביאור להעלה כי אודיחצום כאל על
הפעל להכונה הנו על האלוד העצום להעלה
אשן הפעל / זהו השל האשן להעלה
הנו השל לאדם האשן והשן האדם להן
כך כי לבו שהנו שם הרואה חפץ שם
העצם שהנו אדם ונורה שאלו על חל אדם
אשן חתיכום הדינה כך על אדם שהנו להן
השן השן הנו השל לאדם השן השן
סוקהו כך פעהיכור / כעהיכור הנו אודיחצום
וחפץ הפעל שהנו כך / להורוא באשן
אדם שהנו כך דנקו כעהיכור / ובה
רובוא לק מה הדינה בחדין / והדי
בכורה ככה / חדי הנו הפעל אודיחצום
לדבר העצם בהוספה חדייח /
הוספה חדייח רשע לשם רשע לפעל
הוספה חדייח לשם הנו חל שם נרשן לשם
העצם כהן אדם חדי / סנס חזק שאלה
לכנה / ודנתיים / הוספה חדייח לשם הנו
חל אודיחצום נרשן לחפץ / כהן סנס חדי
אשן חדייח הנו / סנס חדי חדי / ודנתיים

וכאן

הבחינה השנית כשיבין הפועל בזה שהוא אינו
והקביל הפועל נעל פ זאר הבחינה האדוירביום
אצדד הפועל על דרך דגז הפועל דוגה לומר
שהוא דוגז נזורה הייך היא הפועל הזוא קמ
דרך אל שנוא סוקהווי הנו הן בחינות זה
הודוירביום בחינות דוגז הפועל הנזוא
בין אינה בכל אופן שיהיה הן בחינות
הבחינה השלישית בזה שהוא דוגז יול הזמן
לכדי להגמ כושר וזרחה בקדכו נעל זוא
הבחינה וכו' הוא אופן השליש אצדד האדוירביום
לכדי הפועל נלחודר הפועל הנו הזמן
איווד כושר נזוא דרך אל הזמן לומר
היום סוקהווי חכא למה נעל
הבחינה הרביעית בזה שהוא אינו הפועל
בזוא אופן הבדל הדגז כגון שוקהווי
למעלה ממנו בקושי נדואיהם כגון אל השני
לכדי נעל פ זוא הבחינה וכו' האדוירביום
לכדי הפועל על האופן ההוא
ואן היוווי לזיכרון כן אן שהבחינה הרביעית
אופנים אשר יצדדו השם והפועל אל אקום
לא אל הזופנים הנה יעשו הקדמה בעלת
צדדין - אלא זאורם הזופנים אשר יצדדו
על דרך החכמה בהיות כן אפס הקדמת
לא יושב כן בזה שישמש כבם בחכמה
הקדמות הייך חכמה השניו כדלוג נעל פ

ואזכה את הורעתי את כל זוגי דע כי
אם ילקחו הארבעה צדדין הנה נוחינאליטיה
שהוא האופן היורה חינוח שמתגלה
כל אחד מהם הייחודי הן הצדדי עולה ארבעה
הקדמות חזקויליטי הייחודי בעלת צדדין
נמ כסך הכל פנייה ארבעה פעמים ארבעה
ששה פעם נטרם נבוא לך היוק תעשה
עולה הששה פעם הן היווני להנישך כי כל הקדמה
נעשה על דרך נוחינאליטיה החוברת אנוחה
נחצד הייחודי בלשונם היקטין יוני חודו
הצד כבד נבוא לך מה הוא היוונה
נקדיו החונת חקריי דרך אלה כשנוחה
היוונתן לכת הוא אפסל דיובן לכת נקדיו
היקטין נאפסל הוא חודעל ישן כי לעולם
בשורה הקדמה צדדיה על זונס נוחינאליטיה
הוא חקרו החונת על דרך האקור בבסר
הנכון לכת שבת נכא וערה נבוא
זיוק תעשה הששה פעם הדיוקנה היו
החחיבת חינוח נאצד כגון במשלה סקד
לכת חזקויליטי שונה אחיית שיהם
קטין הוא השוללת באוחד לכת כגון סוקד
ליו לכת הוא אפסל שליטה היו השוללת
בצד בכת כגון סקד לכת חקרו חזקויליטי
הרביעית היו השוללת חינוח נבוא נבוא
סקד ליו לכת חזקויליטי חקרו חזקויליטי
אופנים טוה שיאם ארבעה צדדין יעלה סך
הכל ששה פעם חזקויליטי

יב
חזקויליטי
וק
שי
ג
ג

פרש"ב"ל. היה כחן סוף אופ"ה. ולחמ"ה
כ" כ" חמ"ה. וכל"ה ל"ה. ש"מ ה"ו חמ"ה
ל"ה ו"ש. ש"מ ל"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. פרש"ב"ל. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.

ואח"כ אשר ב"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ה"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.
ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה. ו"ה.

ואח"כ

אבל כחתיב שהיא הנשיאונה ככונן ככד תיבת
כל - והטעם שהיא איננה ככד אין אזה
ולכן כחן שבפשוטה אלה השנים הן הפכיות
כל אדם לבן / ואין אדם אחד לבן / כן בצדיות
אלו הן הפכיות נכדיות הן היו היוקאדם הן /
דוויאמליביל הן היו היוקאדם הן / ואחרי שיער
הן ועשיאוריאי והלובן אוריאי צדיות הן
עלך לעצמו הסודיות והרבות אחרות / יש
כי כחן שבפשוטה אלה הן סודיות כל אדם הן
קצת אדם לבן / אין אדם אחד לבן / קצת
אדם לבן - כן בצדיות אלה הן • נכדיות
סוקראט לבן לבן אינו פניביל / סוקראט
לבן לבן הן פניביל / סוקראט לבן אינו
פניביל / סוקראט לבן הן פניביל / נכדיות
שבפשוטה אלה הן שופאלייט כל אדם הן
קצת אדם לבן / אין אדם אחד לבן / קצת אדם
אינו לבן / כן בצדיות אלה הן שופאלייט
סוקראט לבן לבן אינו פניביל / סוקראט לבן
הן פניביל / סוקראט לבן אינו פניביל
סוקראט לבן לבן הן פניביל /

ואחר צאותם לק הלוחות הבעלות צדדין / נשאו
עצין אנטל עלה לבוא לק אופע התקדוהם /
כי יביע ליהו לק שכוסה בקאטיקיוה הפשוטה
נמצאו ארכעז חיינ התקדוה אשר בארה ענינם
למעלה היי הפכוה סותרות תחת הפכוה
נשוכולטירע / כן ימצונו בקאטיקיוה בעלת
צדדין / אכן הבבל רב ביניהם / יען כי
בקאטיקיוה פשוטה נעשה דתקדוה נספר הוואר
הכלל ^{והחייב} ^{המללה} נפשט כגו כל נקצר נויין וחד וכו' /
חד אשר אלו שר הקדוה / כל אדם כן /
אין אדם אחד כן / הן הפכוה לסבת עיבת
כל / נחכר אין אחד / אכל בצדדין לו
נעשה ההתקדוה לסבת הצדדין אלה וכוונת
להוואות פי הצדדין התכוונתם כמד עיבת
התקדוה הנה היינ הכל נקצר וכו' ולכן
על פי להוואות הייך הווא הצדדין עמ
הקדוה כנה / הוואנה דע כי פאליביל
נקיטיקיוה הם אפזונתם לתיבת וכו' /
זמנא ביל נון וזונטיקיוה נון / אפזונתם
לתיבת וכו' לון / ולכן כגו אולת הן שר
נכתוה תחת הפכוה פשוטה נקצר אדם
כל / קצר אדם לון כן / כך אולת הן שר
תלויית תחת הפכוה צדדין / פזיביל
הוא הייך סוקרט לון / נפזיביל תחת הווא
סוקרט לון כן / נכין כיון פזיביל /

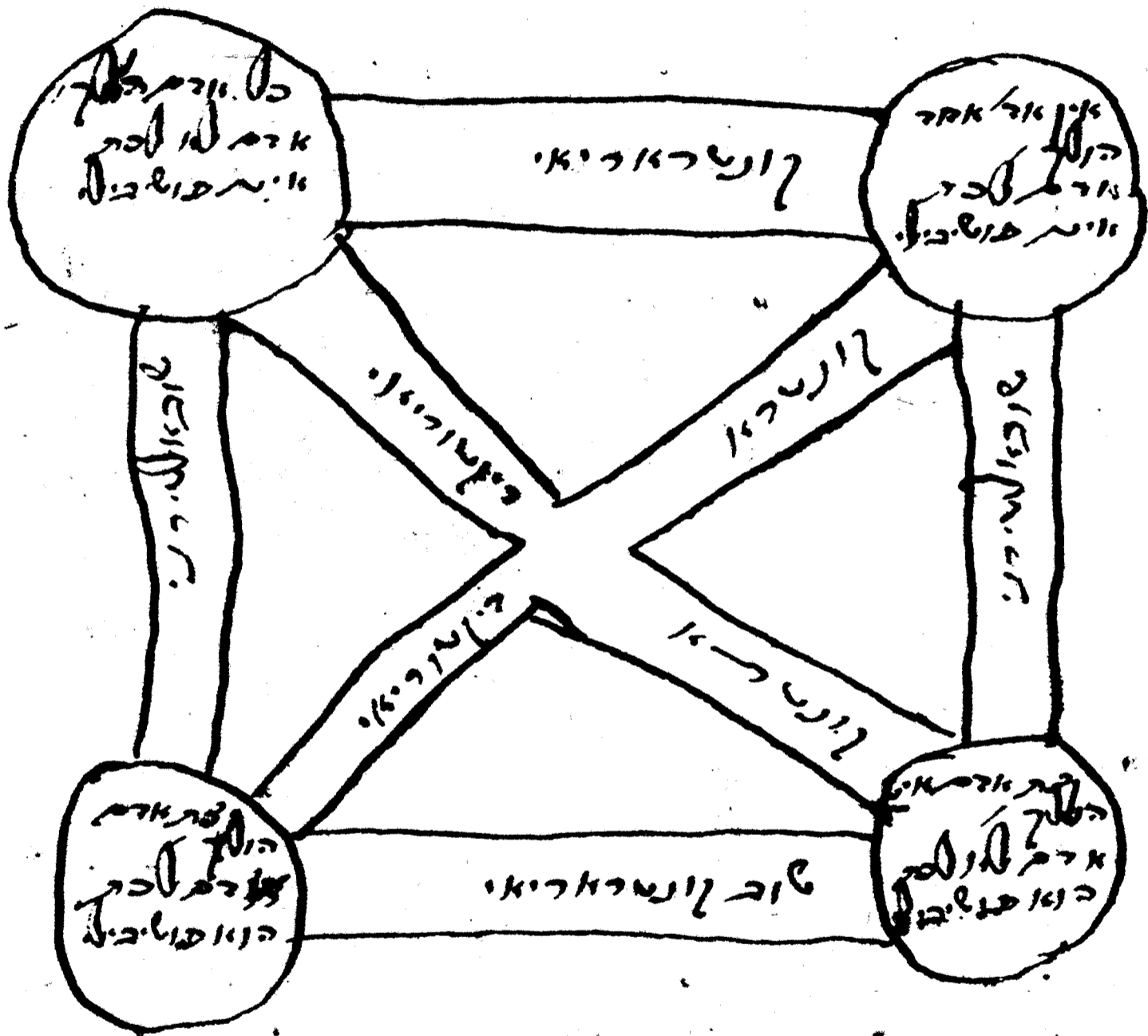
כשנכתב לדבר און כי יתעייב היו אומרים
 ואימלאכת אינה פושטת. יבטלו בתבונה
 אצל מקום לא יבטלו בהקדמה / יש כ
 השלל כל מצד הפושטת / לנה להחייב
 כל מצד היתעייב / כי אם אינה פושטת
 סוקראט לא לבר / יתעייב / הווי הווי לבר
 השלל כל מצד של הפושטת / לנה להחייב
 כל מצד הוויאפושטת / יש לומר סוקראט לבר
 אינה פושטת / אז סוקראט לבר הווי אפושטת
 הכי לך אז כי ההקדמה אחר הנה אכן לנה
 בתורה למען נשאר טבע אמתנות ההקדמות
 אלה אחרת בקואליציות הפשוטות לכל הקדמות
 המתקבצות כל ארבעה אינן התקבצות על צדן
 אחרתהן נשאו ונשא האחד בעצמו / על כן
 למען נשאר הסדר גם בתקבצות האחרת ארבעה
 אינן התקבצות על צד ארבעה הקדמות אצל
 הפושטת / אלה כל השלל לנה להחייב
 פשוטת היתעייב / והשלל כל מצד האחרת אפושטת
 כאלה אחרת / ואם הייח אחרים ההתקבצות
 באחד משאר הצדדים / הווי יתעייב לשאר הסדר
 באחד כאלה אחרת / עשית מצד הפושטת
 לכל ההקדמות הנשא והנשאו אחד בעצמו / ודון
 ונשאו

אזך אונטן בבית כ' באול יסמך קורא בשלם
שהנחם לסותרות ולשנכאלטיהן למה ועל זה
נטיה זע דרך אלה דרכה בהמשלה לתחת
הפניות ולהפניות / כי בהפניות אחרת
להיפיייל גמון כקב תיבת כל והאונפולביל
כקב אין אחר ועל כן כאן שאלה הן הפניות
בקאטיקוניה פשוטה כל אדם הן / אין אדם אחד הן /
כן בכדדית אלה הן הפניות / ויפיייל הוא היות אדם הן /
אויאפולביל הוא היות אדם הן / ופולביל
היות הן / ופולביל היות לאו הן / ופולביל
הפניות / ועל פ' דרכה זה היה לה
לנאר כי הסותרות הן הנה ויפיייל היות אדם
הן / ופולביל היות לאו הן / ופולביל
היות הן / ופולביל היות הן סותרות / ועל
זה הדרך גם כן השנכאלטיהן /
ועל פ' דרך הלנה אונטן אוקים ארכעיה התעציות
על פ' ארכעיה הקדמות של פולביל /
שהי אה גשימים בזנות העללן הא סוקריות
לאו לכת אינה פולביל / ובזנות עליון הלנה
סוקרית לכת אינה פולביל / ובלה הזיות התעצמות
בזנות הא סוקרית לכת הוא פולביל / ובזנות
הלנה סוקריות לאו לכת הוא פולביל /

הלכה

וזהו נשוא עליה לבוא עוד איזו חלקה
 הצדדיות אשר שמו היות זמנה אשר בקשר
 אחריו לחכמה האנושית להקנין חרשית כדי
 להוציא ליוני העליונה ולקבלת המצפונת עב האקוס
 שיהיה שכלל אצטת כי היושנת ליה שכלל קצרו
 וזוהי כי אלפי החלקות הנצדיות נחלקת עב
 הצדדיות אשרם והבדלהם אודעה הייתה
 כי שם היות הצדדיות הנחלקת זה אזה
 באודעה דברים - אופן החלקה היא זות
 והצדדיות אזה נחדיית משאענת אמוכ
 ואזה צדדית משאענת רבול האשונה
 נקראות בלשונם די שיפישן קוואפוליסטז
 והשנית די שיפישן דינינז - נחלקת באור
 הבדלהם יתבוא לך למה נקראו ככה וזה
 הכונה במשאענת אמוכ משאענת רבול
 יבדלן היושנה כי הצדדית משאענת אמוכ
 הצד שבה או יוקדם לכל האותה או יאחר לך
 דרך משל לקודם הלבן היות שמור משל
 למאונת הלבן היות שמור הנו פוסיביל הק
 רצוה כי בדיושנה הקדמת הצד שהו פוסיביל לכל
 היוותר וכבר ידעת אה הנו אותר בשנה אחרת
 הצד לכל האותר וזה הנו הבדל הדיושן שכן
 המשאענת אמוכ משאענת רבול כי באופן אשר
 אותר משאענת הקדמה יחבר יחד כלת הפסוק
 אחריו שהצד קודם או אחרת - אבל הצדדית משאענת
 רבול

למען תביינה נקב ענין ארבעה מיני התקדוה
 בתקדוה האלוהית לארבעה מיני התקדוה
 ואלו הן: פשוטה / נבייה / חן הצורה
 האור

הצד לא יוקדם לאונגר עליו יתוחד אבל והמצב
בין חלקי האונגר דרך אשף הלבן פוסיבילי
הוא היות שחור / יבדלן שנה כי הצדית
אמשעת מחובב צדיק להאשימה בבבוב בלא
בלתי הפסק והנחה הייתה שלא ינוח בין חלקי
האונגר ולא בין האונגר והצד דן בנשימה אחת
באבטא יוציאנה כמו זואר הלבן היות שחור היות פוסיבילי
אבל הצדית אמשעות נבדלן צדיק לאונגר
בהפסק והנחה הייתה שינבטא נולאו האונגר
קלם יפסיק וינוח אהכ יובטא בהאשמה הצד עמ
שוא האונגר / כמו זואר הלבן / פוסיבילי היות שחור
יבדלן אלשית כי באמשעת מחובב נישא
האונגר עומד במקום דבר ובקום תואר העצמו
אם הייתה באה שהיו דבר זה אלה בן
האונגר ההוא אם שבו יתואר דרך אשף זואר
הלבן היות שחור הוא פוסיבילי / אלה
גיבת הלבן עומדת במקום הדבר אלה בן הלבנה
אם באמשעת נבדלן נישא האונגר עומד במקום
דבר בלבד באה שיכל להיות חתם התואר הזה
כדי זואר הלבן / פוסיבילי היות שחור / חובב
הלבן עומד במקום דבר לא באה שהיו לבן
אבל באה שהדבר ההוא נבחן בעצמו שיכל להיות
נישא הלבנה והשחורה לא במבוב דן
בהבדל הייתה זה אחד זה /
באמשעת מחובב הקודמת כוננת באונגר הלבן

המכון היו הלכות בקדמות דוקן וזה בבית ש.ש.
שינוי שינוי בקדמות והוא בתיבות בלב דרך
משל כל השנה הנדפס כאן סבן ומולת
לחם שנים בהודאה. נוינס הקדמות / וכן נוסף
למצוא שוב אין הלכות שינוי הקדמות (לכן)
פכה וזאת היא שינוי לכת הקדמות / ובאותו
בהודאה כל שצריך להבינה הקדמות שורה לנו
בקול אלו בהודאת השינה לאוסוף אם תענה
שנת הקדמות העליות ~~במסד~~ במלפנים אלה אין
כי שנות הנה בקול לנו בהודאה כמו היה כל
כלב מניח / אין כלב אחד מאיך / הנה קווה שאלה
לנת הקדמות במסד שנות וכן ההודאה נבדל כי
באותה כל כלב מניח ההודאה ~~על~~ כפי השינוי
שעמו כלב / והשנה הנה על הבה /
ובאותו האונמות במסד ההתקדמות / כונת כי
זה ההלכות אלה וזה המשפטים סביב הנו הנעלה
בהקדמות האונמות בסדך ההתקדמות האמצעיות
במסדך שלמה שלל וזה מהנה הנה הנם אונבלות
במסדך זה ומלפנים כלל הדבולים בסדך האחד
בעצמו כאשר ביורה במקומות / וכן אם דרך משל
נעם את השנה הקדמות / לכן האדם הווי מניח
זו כל אדם אדם / הם שנה בהודאה / את לנו
משמרת הסדר הנה כי הודאת אינה בעלת
כמות וכן אין לה נשוא ונשואה כסדך השנה

כך אמר ואמר אלה בפיקים קודמים
ביאור אופע התקדמות

הקדמות הן מהשנויות הן מהצדיות
הסדר הנכון האוטל עליה הוא ביאור אופע -

השנויות וכו' שבביאור ההתקדמות הקודמת
ביאור השנויות לביאור הצדיות בהיותן
במס היות פאט כן בביאור ההשנויות
נקדים ביאור השנויות השנויות להשנויות

הצדיות ועל כן כזה הפך נכנס
סדר ביאור השנויות השנויות - נכנס
הוא בעי סדר השנויות הצדיות

זהנה נחלק זה הפך לשלשה חלקים -

בחלק הראשון נבוא זה הנכנה בהשנויות

אלה אלו כנראה הנה בחלק השני

נבוא דרכי ההשנויות בחלק השלישי

נתיב שני ספקות הנפלים בחלק הקודם

החלק הראשון ההשנויות אשר אלו

אנחנו מכוננים הנה הוא שיוני לפי הקדמות

בהנחה האנחות בצורה ההתקדמות נעשה

בביאור השלילה בנוסף שכן אחת לחברה

ינעל הערך ובהיות הביאור הלאה נכר

מהכיל להבנת המושג בעיון נכר נוספת

ביאורם של לביאור כונת המושג

באחדו הנה שיוני לפי הקדמות הנכונה בהשנויות

והנה סביב זה הכלל היושן נענך על שלש
 דברים / היושן באנו לתרוע כי בדין התחיל
 ההקדמות ההלכות בסודיות יען כי ההלכות
 אולם זאת ממששים בר כוננה להלכות ההקדמות
 באיכות נכבדות ונכבדות ונכבדות ונכבדות
 כי הסודות התקדמות יב כי יתקדו בכל
 החוקים באיכות בכמות בצדן וכנב כאלה
 ידע במוחם / וההפכות ללו יתקדו בכמות
 בשום אחד וכן החוק / ללו באמת ולקד הן במח
 האחרים והתוע / והשולטת ללו יתקדו
 באיכות ולו בצדן וכנב / והתוע הפכיות
 יתן התקדמות אע כאלה כנב ביושר כאלה
 כפינן ית חלק מליש / ובהיות הדברים
 ית הדאי להחיל ביות ית העקל כי יב
 חכש הוא שש הקדמות אלה התקדמות
 כל אופני ההתקדמות נמצאו דרך ההלכות
 כבן ולכן כבן וכן החיל כי ההלכות
 היושן נמצא כבן כאלה אחת שאת חכונתם
 להלכות כל אופני ההלכות נמצאו לכל
 התקדמות כבן ית לה ההלכות אכל שאל
 ההקדמות ית השמות שלה בהתקדמות כאלה
 נבוא כל זה במקום היושן /
 לנית כוון שיעב כי לזה לבנות השלמה
 תועה ההלכות נדיך למה שלמה שלמה
 ולמען כבן ית ההלכות השלמה כי נמצאו
 שלמה אינן שלמה א שלמה שלמה /

וטוב אור נעשה בבית השלמה / כל שנה
 השלמה אלה את שני הקדמות נעשה ~~בבית~~
 בהקדמות השלמה אלה תבוא בתולדות הקדמות
 ונו בסוסן או בתולדות ובסוסן / דרך השלמה
 אלה שני הקדמות אין אדם אחד דין / קצת
 אדם דין / הן סודות אדם יוקדם (א) לכתוב
 אין ויאתר ככה לא אין ויחזיקו דין / חלילה
 בהקדמות לשרית קצת אדם דין / כי יתקן
 לאו אין אדם אחד דין / קצת אדם דין /
 ופאקונאוריהן נודין / אהב אור פוסק למחנה
 למכירה יועיל המעש / כי כולם ורבו להקדמה
 אחר שנה לשרית בהקדמה / הוחרת המעש לשרית
 נמך להפך כגלה הכל ופנו לאו כל אדם דין
 יזכר קצת אדם איתר פן וכן יתהפך קצת אדם
 איתר דין יזכר לאו כל אדם דין / וזה יספן
 כחלום הכוונות /

הדת השני / אחרת לבוא בזה החלק
 דרכי ההקדמות / היי

הכללים אשר על ידם נובל לדעת שיוני הקדמות
 אשר במערכת ההקדמות / נכבן דע כי בשלמה
 כללים יכלול הקדמות השניות כל הקדמות /
 הכלל הראשון הונו זה / השלמה הקדמה להקדמה
 הכלל שני להקדמה החלק השני שיוני הסודות
 כגון דוג שני כל אדם דין / יזכר קצת אדם דין
 לאו אין אדם אחד דין / יזכר קצת אדם דין /

האדם כאש תלום האלה ונדאר העלם בלתי שלמה
 לין אדם שיכח לחונן על דברים בלתי בעלי תכלית
 שלם העבדות היא שלם הקטן הקטן המלא
 בהנחת ההכנה במלאו כגון דרך אש עונדן נקרא
 שלם העבדות שלם הקטן שהיו הרואה העלם העץ
 המלאו בהנחת ההכנה במלאו כל אשר נאמר
 עונדן אנו מחננים לשלם הקטן מנצח המלאו הקטן
 לר להנו העץ לנפני אדם נאמר באבן עונדן
 לא נקרא אחר שאלו העבדות אמנו שאין באבן
 הכנה לכונן שגור לומר שהוא נשכח חזונה
 נהנה שלם הקטן תכלית שלם העבדות לעב
 כונן נחמם ונלחמם עד אש נקרא בספר
 הקטן כפי אש למ יונת לבונה זמן לבונה
 ההלכות אשר אנחנו מחננים יוספן לה
 להלכות שלם האלה ושלם נקן הכל
 הכונן אשר נאמר לעלם לינו הסוכות
 סליחה ההקדמה הזוהר השלישי אינה
 ין עלי אחרת הכל הכונן אשר אנחנו
 נאמר כי על שן האלה האלה הקדמה הנחת
 הסוכות תלם לביעם השוני יין כי באש
 אחריה כל ילי תוצו אחיה תלמי נקבל תביא
 יזכ בסוכות אשר תוצו הקבל בזמנה כי אחת
 אחריה השני שלם כמו כל אדם לך וזה
 אדם יונה לך קול הקדמה האלה לכל
 אחריה העלם שלם כמו השני וזה אדם
 יונה לך ונצו לעלם ההלכות בזמנה

כי שללה הכלת הכלית / שללה
העבדיית / שללה שללה היא השללה
אלה תשמית כל אשר תמצאו אחריה וקביל החוקים
אם את תמצאו אחריה קדוה נולד מעלה
אותה חלקית / ואם אחיבת מעלה שללה
וכן להסן / וכן אם תמצאו קדוה סנדוק
מעלה בעבר / וכן להסן / ונה בפכיות
תמצאו ויזין בסודיות / אלה כל החוקים אשר
מזיקת והלנית כוננת / וכן שללה קודוה
מעלה ההלנות בלתי הסודיות / באיכות בסוד
בכדן וכדב / העלל בנה כל אדם חי /
אשר אדם איתו חי / כאלו קודים שללה
ותפוח לוי כל אדם חי / דלת לוי תשמית כל
התמצאו אחריה היית כל אדם חי / ותביל החוקים
שין כל אדם חי / והקדוה להיות שללה כל
אדם חי מעלה חלקית / ובהיותה אחיבת
מעלה שללה / וכן שללה הנ מעלה
ההלנות לשנת קצת אדם איתו חי / באיכות
בכדן וכדב / ובכד
שללה הכלת הכלית / הינו השללה
אשר בשנה לפני הכה הנלמת מעלה
בלתי נלמת היית בלתי תעלה / וכדב אדם
במקומו / מה הינו עבד נלמת ובלתי נלמת
דא תכב אדם הינו עבד / נלמת ותעלה לכדב

לאמרן שום האור שיש הפכוה ורשית השללה
 על זה האופן כל לא אדם הוא חי לא
 השתנה למות אין אדם אחד חי יען כי לא שחר
 השללה במקום הראוי לה
 ועוד הזהרה שנית צריך להפעלה שיש הקדמות
 על אופן אחד הפרדיות שליו תהיה האחד הפרדיות
 והשנית הקלטייה כי אין לא יצדק הכלל
 כי אם דרך משל נעלה שיש אל ההפכוה
 כל שבי ושהוא הם שנים עשר אין אחד שבי ושהוא
 שנים עשר ואחרי עפ הכלל נראה כל שבי
 שהוא לאו הם שנים עשר לכן תלמוד למות ולאו
 יתקן אכ אין אחד שבי ושהוא שנים עשר יען
 כי זאת צדקה אין אחד שבי ושהוא שנים עשר
 לפי שאין אחד שבי ושהוא היו הקדמה הפרדיות
 שאין אחד הוא על כל נפרד נפרד לבדו ופליטא
 שהאחד אינו שנים עשר ונראה כוננת כל שבי
 ושהוא לאו הם שנים עשר כי היו הקלטייה
 דם כי באחד כל שבי ושהוא שנים עשר נראה
 הקלטייה כלל יחד להם שנים עשר ולאו כמו שיש
 אחרים כל אדם חי שהחנה כל אחד נראה חתון
 האדם הוא חי / אכ כאלו נראה לכל שבי ושהוא
 אינם שנים עשר כוננת אכ לאו תמצא ההלכות
 בהפכוה אין כי שיהי השללה שילל בקדמות
 הראוי וזה דבר היות שיש הפכוה על שבי
 אופנים כאלו נראה האחיבה הקלטייה
 והשללה הפרדיות

זה הכל יוכן ככה שלמה שלמה קודמת קודמת
קבלו את הברכה הזאת בן האמת בן השלום
ולכל המלאך ומוקדק לברכה ולכל המלאך ומוקד
קודמת לאלה הקדש ולכל המלאך בעשה שיווי השם
אלהיהני / כיון דין אש ואלה התורה אחרת
כל אדם בן / וכל אדם בן / כאלו הוא
בבחינה לוי כל אדם לוי בן / יושן יושן וכל
אדם בן / נק להם / לוי אין אחד אדם לוי
בן / יושן וכל אדם לוי בן / נק להם /
קייים ואיתם זה הכל הוא כי השולמות
תפוזנה באימת וברכה בטוב / יושן וכל
להניח השלום במקום שלום הטוב והלוי
האימת של השלום ולכן למען שלום הטוב
צריך לקדמה לקדמה ולשלום כולו אחר
ואם לוי נעם שלמה וחדה הוולנה שלום הטוב
והאימת בווסן שלמה היל עשה חקיה ולכן
והאמת שלמה נק להם / כולם אחר
בסודות נכח למען נק להם / כולם אחר
קודמת שלום הטוב וכל השלום
האמת קצת כח הוולנה היל שלמה
שהויתם במקום עמד / בווסן שלום
שהוולנה בעשה שלם בהתורה ליל
בתיב ישן שלם אמת /
והנה אחר לוי יושן שלם הכלל הנכח
יספון בידיע דרכי השלום בסודות הפיו
נחמך אחרת /
אזנה לללם

כי הקדים הסודות / תאמר / הפכיות /
ואם הקדים וקדמו / הלוה חמך אחרת /

והנה **ל** יינן אוזיהתה זה הכלל השני
נאמר כי בפינו שהפכנו בכלל בסל המהרים
יבדלו באיכות נקראתו כמותו ונבדלו
האמורים והענין או כלפי יבדלו באיכותו כי
אין בידן ובכוב כולם אחרת במונחן של
הכללה להיות שיהיו כמותו או שהיו כמותו
נבדלו באיכותו או יבדלו כפי ההתקנות כי
הכללה לכוב שהיה נעלם למען או
ישנה הכמות הולם הכללה אחר הכמות
הכלל והמשל כפי זה המשל כן על הבאונות
נכסף למעשה כללות ההפכיות נלמען
השנה האיות באופן שאם תמצו מחייב
השנה שלל נכ להפך הולם נכס אל הנל
נכל השנה נכ השנה להכללת מחייב השנה
לכלל שלל נכ להפך באופן שאם תמצו
כל אדם לא הנו חמוד היו כלל שלל
נכשה לא הנו אדם חמוד נכיו
אין אחר אדם הנו חמוד היו מחייב
כללית נכשה לא הנו כל אדם חמוד
הכי לך בבני וחמודים אין השנה ההפכיות
בהנחת הכלל אחר ההנחה והמשל נכס
נקודים אל הנקוד והנלוא קבוצות הכלל
השני

הכלל השלישי הנו זה שלל שלל
נקודים וחומר השנה שיוני שלל השנה השני
מחייב או שלל

החלק השלישי

בזה החלק נתייחס אל ספר
המפלות באשר אנחנו

במלכות הנוראים ואלה הן הספר הראשון
הוא לא יעלה אלא יתן כלל לדעת השנוה
החבר הפסוק ניהיו אנחנו כללם לאורבע
התקביות אשר במעורר התקביות והלי ההתקביות
נמצאו בקן באיכות אף כי לא התקבנה במעור
וכמוצי הטבע והדחוק התקבנה בצדן וככב

הספר השני הוא בקיות כי הדבר היחיד
לשאלה האם ישנו שיתור החיוב לחייב לאה אה
אזרח שיהי שלילי מחיובת והנה לה חיובים
אלו שללו נאדברו מחיוב החיוב וכן הראוי
היה להיות שלילי אל עד שרבע יחיד וידי
השלילה כאלו העצמים לברטנס ושחיה קטן
וכן את רואים בתלום ליל של עד שירי

כך שחיתו הפסוקים
לפי הספר הראשון נמצא כי בביות שליליות
נראה בביות השלילה - וזאת או אומרת
או נודחת ואומרת - וזו אפילו אמצו עד אשר
מהנחת השלילה - והנה הנחת השלילה בשום
אחד מהנפנים הנל לא הולך לעשות שיווי הנחת
הפסוקים - ועל כן אם תוקם השלילה כמו
בפסוקים - ואם תוקם ותוקם כמו בלובאלטיכני
תלך הכותב - אכן הדבר הפסוק לא התקבנה
בבמות אלו בבואה השלילה נודים וקודם ואחר
לנו מזה הנחת הפסוקים - ואם תאמר כמו
בפסוקים - לנו יתעב אמרנה או כי תאמר
למחובת או כי תאמר השלילה - אם תאמר

פ"י כי הקדים הלילה להקדים ולגלו כמאמר /
 הסודות כל הלונה - כאמר לנו עליו הפסוק /
 והקדימה והיומור בעיה שיוני הלובל שידע כמאמר /
 לעל - ולמען מעין תמונה סדר ההלכות /
 אלכ ביונה נלים וערכה מול מערכה ההקדמה /
 ובמקו ההלכות /

כל אדם כן	הפסוק והקדמה	אין יחד אדם כן
כל אדם לאו כן	הפסוק והמלכות	אין יחד אדם כן
כל אדם כן	סודות והקדמה	קצת אדם לאו כן
לאו כל אדם כן	סודות והמלכות	קצת אדם לאו כן
אין יחד אדם כן	סודות והקדמה	קצת אדם כן
אין יחד אדם לאו כן	סודות והמלכות	קצת אדם כן
כל אדם כן	סודות והקדמה	קצת אדם כן
לאו כל אדם כן	סודות והמלכות	קצת אדם כן
אין אדם אחד כן	סודות והקדמה	קצת אדם לאו כן
לאו אין אדם אחד	סודות והמלכות	קצת אדם לאו כן

וכה נלמ החת הלע
 ולמה לא הולם כלל למה הפסוק
 הדע נתן הכו בעיה

אלה המע

כדי שתהיה האלה לפרעה שיוי דתה ופניו
ועל כן יספיקו לדרכי ההלכה שלם כללם הנה
ולענין הספד השני נשים ועוד כי האלה
במה שהיו אלה לעולם אלה כמו שהיינו
לעולם אחיהם - אכן מה שזכרתי שכתבתי האקבול
היו שכתבתי זה הוא אלה לאו במה שהיו
אלה אלו ברוב מצד אלו המצאו ומה שהיו
ומצד נמשך אדם המצאו מהויה נפש אלה
וכן להפך ולכן לפי אלה הנהיה ואל
כי האלה הבוא אהיה המצאו אהיה אהיה
הפך. הקודמת אלו האלה עדי ורשומה כהה
וכהה חכה רבו האקבול שהיו החיים
ואין הקלה מהלומים כי אינם אלה אכל
הם ויכוח המכוח האקבול לביאור ונה
יספיק בביאור דרכי ההלכה ומה שהיו פועל
ועל כן הפך החמה בזה

הפך השני זה הוא כן הפך זה
המצוא אלה בשיעור
המורה הקודמת הצדיות ומהלך זה הפך
(אלה ילקים) כאלו הכוונות נהן כללם אלה
והם נכד היוך השבוע הצדיות השלם
על האופנים אלה ומהלך אלה השלם
המורה הצדיות הנה פועל ונשיא
אויאם אלה נשיאם וכל אחד מהם נהן
(אופנים נסה יהיו אלה עדי) כאלו השני
נהן כללם היוך מסודרנה ההתקדמות
באופנים הצדיות הנה (עם אומר ההתקדמות
מסוף כאלו השלם אלה כללם השלם
ההתקדמות השלם)

למחשבתו לין יקנה להנה האלה כי אז לאו תבול
ביום פעם השולל כן דרך אל עם לומר
קצת אדם כן מאמר האלה ועמוד קצת אדם
או כן היו היון השולל בעצמה / ואם האלה
אם כי לא תבולנה בדומה תבולנה כבוד
כבודו כל האלהים אלה אחד / ולא נקראו
השמות לומר האלה בעצמה / ואם האלה
השולל האלה שמואל לומר לה ישועה שולל
אומר הין אלה אומר הקנינים להאמר בה
כי באומר ככה קצת אדם לא לאו כן / ואם
כי אפס להבין שקצת אדם כן בהיות אלה
שאלוהי אכל אדם עם אפס להבין שקצת אדם
לאו לאו כן היות קצת אדם שייך אדם לאו כן
ולא תמצאו לאו הקנינים ולא פלוסופים סיפורם
בדקדוקי אפיקורוס / ואם דומה לזה לאומר
למעלה בלתי שאלוהי החיים כי אם שאלו
אמר קודם להיות ולמה / והאומר אומר
נאו אפס לפעם ביום הנה כי באומר לאו
אדם לאו כן / האלו הדיוטות אשר הוציאו
והחייבו והלאו השם אשר החייבו / אבל בשוק
לתי האלו זה אצל זה / אצל אפס להבין
כי אומר האלו הדיוטות לאו עשה שום פעולה כי זה
מצאו אחריו להאמר / ואם האמר שמואל להוציא
אחריו היות לאו כן / האמר להפך שאלו השם
אחלה כה הדיוטות אשר יוכל לעשות פעולה
וילמד השם בעצמו / וזהו הודאה שולל
ובהוצאו כבוד הקודם אלה הפסוקים לאו דמי
להאמר בה / וילמד אף אומר שאלו ימצאו שום

שנת על פושטתו שהיו שולל באותו שנה
 להכניע על איחוסותיו שהיו שולל בה
 דה סוקראט לא אבר פושטתו זכ סוקראט לא
 אבר איחוסותיו שהיו שולל בה
 פושטתו שהיו מחייב באותו שולל בה
 שנה להכניע על איחוסותיו שהיו מחייב
 בה דה סוקראט אבר איחוסותיו זכ
 סוקראט אבר הוא איחוסותיו / בהכניע
 של פושטתו שהיו שולל בה שנה להכניע
 של איחוסותיו שהיו שולל באותו מחייב
 בה דה סוקראט לא אבר איחוסותיו
 זכ סוקראט לא אבר הוא איחוסותיו /

עליון חזנה

- א סוקראט אבר פושטתו זכ סוקראט אבר איחוסותיו
- ב סוקראט לא אבר פושטתו זכ סוקראט לא אבר איחוסותיו
- ג סוקראט אבר איחוסותיו זכ סוקראט אבר פושטתו
- ד סוקראט לא אבר איחוסותיו זכ סוקראט לא אבר פושטתו

הכלל העליון הוא זה כל ארבע הקדמות
 והתולדות וההצטרף השקנה בהכרח
 באותו ארבע / זה הכלל זה פירושו
 דה אם הקדמה של פושטתו הקנה מחייב
 בה / ואזרח של הקדמה הקנה שולל בה
 כהו זאת סוקראט אבר הוא פושטתו יצק
 זכ סוקראט לא אבר איחוסותיו / כן
 חיה ההתקנות בין ההקדמה של פושטתו
 וההכניע של פושטתו /

החוק הראשון

כבר הנדע נוק להעלה
שמה הקדמות הצדדיות

וההנהגה אחייבת ומהנה שוללת ומהשוללת
והחייב בהן יתחלק לארבעה חלקים והנה אחייבת
בכל היות באומר ובכדי ומהנה שוללת בכל

והנה אחייבת באומר ושוללת בכדי ומהנה
להפך ועל הארבעה חלקים הללו אומר להם
שנה עשר / ואחד שייער זה נחמול בכלל

כי שנה האה הכלל הראשון הוא זה
כל הקדמות של פושטיות ואינן פושטיות תלויה

בדדיותם באומר ובבדיהם בכדי /
לאשן חבן זה הכלל דע כי נקראות שם

הקדמות דומות באומר כאלה בשפתן האומר
יחוייב או שולל נבדלות בכדי כאלה באומר

יחוייב ופשטיות שולל / וכך להפך נקראות נבדלות
באומר כאלה באומר יחוייב ופשטיות שולל

וכן הכלל השני זה באומר / כל הקדמות
הכדי המשטיות תשכונה לאומר של אינן פושטיות

כאלה חייבה בזה האופן ששפתן דומות
בחיוב שוללת האומר נהן נבדלות בחיוב

שוללת הכדי / נחמול לפיטן על הסדר
האחייבת בכל נקראות האשונה האחייבת

בכדי שנה האחייבת באומר ז' אים
השוללת בכל רבעה

הקדמה האשונה של פושטיות שהיא אחייבת
בכל השכונה לשלמות של אינן פושטיות שהיא

שוללת בכדי / דרך אשל סוקראט אשר
הוא פושטיות / איך סוקרט אשר אינו
אינן פושטיות

הכלל השלישי הנוי זה כל הקדמות של
 יוניאפטיבילי, אל נכיש. השונה בהבדלם
 באותה ובהדמויות בזה ובה פירוש אום הקדמה
 של נאעב אחוייב כלל השנה לחוייב השלל
~~ביוצרי~~ וכן השנה הראשונה מהנאעב ושלל
 מהאחוייב כל סוקראט לבר הנוי נאעב אוז
 סוקראט לוי לבר אחוייב וואם של הנאעב
 תהיה שלל באותה לבר השנה לחוייב החיובי
 כלל ושלל השנה של השלל והשונה של אחוייב
 כמו סוקראט לוי לבר הנוי נאעב אוז סוקראט
 לבר הנוי אחוייב וואם של השנה שלל בזה
 לבר השנה לחוייב השלל כלל וקריה השונה
 השלל של הנאעב ורביעיית כל האחוייב
 כלל סוקראט לבר הנוי נאעב אוז סוקראט לוי
 לבר הנוי אחוייב וואם אורה של השנה כלל
 שלל ושל אחוייב שלל ~~השנה~~ לבר השנה
 קריה השונה בין הרביעיית מהנאעב ושלל מהאחוייב
 כמו סוקראט לוי לבר הנוי נאעב אוז סוקראט לבר
 הנוי אחוייב וכן שלל שלל כלל
 ולירבעה הקדמות של ורביעיית לוי ויתן כלל
 סביב ויתן כי השונה ושלל הנוי כהנאעב
 וכלל הפוסטיבילי וסדר זה הכלל השלישי.

הבט וריוה

או סוקראט לבר אחר אוז סוקראט לוי לבר אחוייב
 כ סוקראט לוי לבר אחר אוז סוקראט לוי לבר אחוייב
 ד סוקראט לוי לבר אחר אוז סוקראט לוי לבר אחוייב
 ה סוקראט לוי לבר אחר אוז סוקראט לוי לבר אחוייב

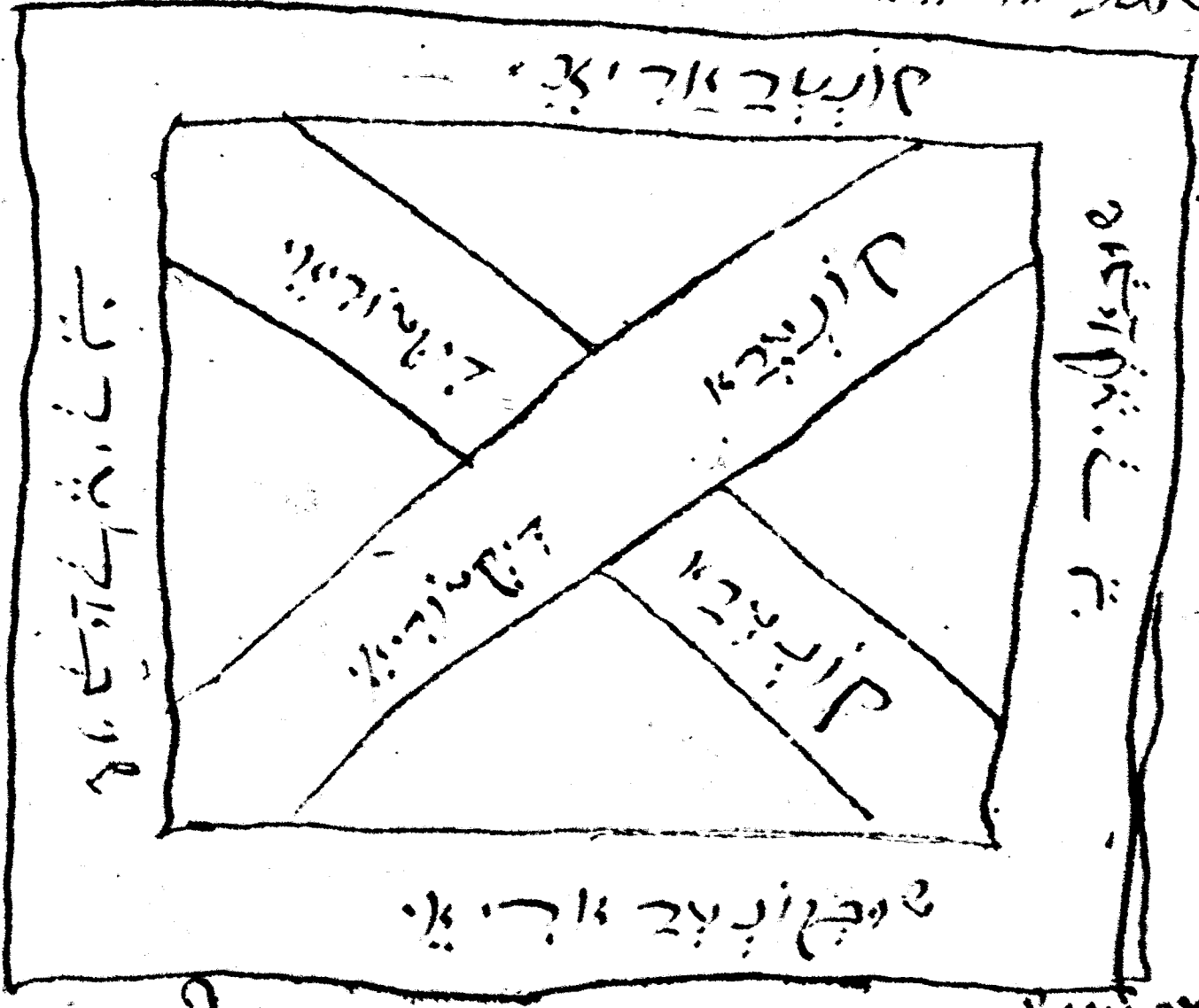
ואם הקדמה של פושביל. הריהו שלל בראוי
 ואחייב בצד וזוהי של ענין אחייב
 באוהי ושלל בצד כמו דמי סוקראט
 אבר הוא פושביל. אז סוקראט
 אינו אחייב וכן תלמוד לרע של
 פושביל. ושלשית של ענין.
 ואם יאמר של פושביל. הריהו שלל
 בצד ואחייב באוהי. ושל ענין אחייב
 בצד ושלל באוהי תלמוד כמי סוקראט
 אבר אינו פושביל. אז סוקראט
 הוא אחייב וכן תלמוד לרע של
 ענין של ענין. ואם של פושביל.
 הריהו שלל בכל ושל ענין אחייב
 בכל תלמוד כמו סוקראט לא אבר אינו
 פושביל. אז סוקראט אבר הוא אחייב
 וכן יהיה הליון בין הדאשונה של ענין
 והדבשית של פושביל. וכאשר ענין
 דאיות

- א סוקראט אבר פושביל. אז סוקראט לא אבר אינו אחייב
- ב סוקראט לא אבר פושביל. אז סוקראט אבר אינו אחייב
- ג סוקראט אבר פושביל. אז סוקראט לא אבר אינו אחייב
- ד סוקראט אבר אינו פושביל. אז סוקראט אבר אחייב

והנה תמנה את הוועד על הצדדים החייב בכל
 ותמנה את שולל באחד ותמנה את שולל
 ביוזר ותמנה את שולל בכל / נסיון
 למיין כל המיין ולמיין כן ^{באזורה}
 והייתי שולל ^{אזורה} ~~בכד~~ ולגלו פנים כל השלל
 ואחר להודיעך זה צדדים אחר להודיעך
 עדי כי בכל אחד מהצדדים הנכונים היית
 לכל אחד מהצדדים לבם ולמאמורבקה חייב
 הצדדים על זה הסדר א צד הפרטיבילי ב
 צד הקושיקניני ^א צד האינפוסטיבילי ד
 צד הנתיב / היית כי במעשה האינפוסטיבילי
 שבאזורה חושם הפרטיבילי זכר מעשה לענין לבד
 הקושיקניני ^א ופולטי האינפוסטיבילי ^א
 הנתיב / וכן בתבנה השני בתבנה האלוני לבד
 חושם הפרטיבילי ^א ופולטי הקושיקניני זמן כזה
 הסדר בכל האורבקה ריחית באופן כי התמנה
 האינפוסטיבילי לבתבנה האלוני דה הוועד על הקדמה
 וזה הפרטיבילי החייב בכל והשני לבד הוועד
 על הקושיקניני החייב בכל והשלישי על האינפוסטיבילי
 החייב ^א לבד ^{אזורה} והרביעי על הנתיב השולל
 בכל וכן הסדר הזה בכל
 והנה לעת סדר ההתקבול הסדר צדדי
 בהתקבול באופן זה השם פדקטיבילי
 בנות א לשלל ובנות השם כקבו אליוני
 בצדדי התמנה באזורה כקבו קורפוסטיבילי
 אליוני ובנות התמנה לבתבנה אינפוסטיבילי

ויחצו לפיכפייה איילי ין הנה הפכיות
 באיכפיהם אידיקיות חנה הפכיות / פכפכיה
 וידיקיות סוכרות נכן איילי ין איכפיהם
 ופכפכיה איכפיהם ופכפכיה וכן
 ויילי ין אידיקיות וכן

פכפכיה	אי	—	פכפכיה
פכפכיה	ל	—	פכפכיה
פכפכיה	ל	—	פכפכיה
פכפכיה	ל	—	פכפכיה

איכפיה	איכפיה
איכפיה	איכפיה
איכפיה	איכפיה
איכפיה	איכפיה

דבר ארבע הוא זה כל דבור אשר אמר
יחובי המשיבין לו יחובי קוניקני

אמר יעקב הויא פוסיבין זמאקבין הניצין
מאדובי הכלל כואי היה הקדמה של פוסיבין אשולל
באומר יעקב אמר קוניקני של קוניקניקני שלל באומר
כי אם סוקראט לו לבר הוא פוסיבין אך סוקר

לו לבר הוא קוניקניקני ונה הוא אמר שהקבוצה של
שהוא סוקראט לו לבר שלל יחובי פוסיבין לו לבר
לו קניקניקני יחובי לו אלא ואר אמר יעקב

הויא פוסיבין הויא אמר הקבוצה האשולל יעקב הויא פוסיבין
שלל לו אמר אמר סוקראט לו לבר יעקב
אויא פוסיבין והוא יעקב להאמנה לאם סוקראט לו לבר

הוא פוסיבין אך סוקראט לו לבר הויא פוסיבין
אחכ ומאקבין הניצין פי ומאקבין הקבוצה האשולל
הוא שלל דבור אחויק יעקב הניצין לו לבר
הקדמה הויא פוסיבין אך לבר הוא פוסיבין יעקב

אך סוקראט לבר אומר ניצין שהוא דבור אחויק
והענין הזה - ובדבור וואת הכלל קל
ורכלל בסדר הרבה הלכה אידיקניקני

- אך - סוקראט לו לבר הוא פוסיבין
- בין - אך סוקראט לו לבר הוא קוניקניקני
- גון - אך סוקראט לו לבר הויא פוסיבין
- הן - אך סוקראט לבר הויא ניצין

אך ארבעה הקדמות העצומות
באידיקניקניקני

פ' לדבור החמיים ההוו יחבר הקונטיקטיוס כי כולם
 סגור החיים הדבור סוקר לבד כמו שורה אחת לו
 הפושטיל בן הוטל למכר לו הקונטיקטיוס
 אהכ יחד אחר יעקן הפושטיל כל כי אן -
 הקדמה הנג החיובי בחבר הפושטיל והקונטיקטיוס
 מעיקר השאלה בפרט של האופושטיל כי אם סוקר
 לבד הוא פושטיל אך סוקר לבד אינו אופושטיל
 וזה הוא שורה אחר יעקן האופושטיל כי אן הדבור
 ההוו יעקן האופושטיל כלעומד אינו אופושטיל
 אה מעבירים האופושטיל אחר אהכ יחד
 ומתקצו הניצוי כל כי אן הקדמה הנג יעקן
 המעיקר אה הקדמה של ניצוי השאלה בכל יעקן אם
 סוקר לבד הוא פושטיל אך סוקר לו לבד אינו ניצוי
 וזה פ' ומתקצו כל המתקצו לדבור ההוו אה -
 אחר שהוו דבור חמיים נעשה השאלה ועבין אחר
 הניצוי באחר אינו ניצוי כי כאלה עומד סוקר
 לו לבד הוא מתקצו וכאלה עומד אינו ניצוי ועבין
 אחר הניצוי הרי לך אם ביאור ומתקצו הכלל הרי לך
 ודע כי כל הכלל הנג יורד בסדר העבה הראשונה
 מהארכה הלא היינו ואופושטיל כאלה קדמה הנג
 כל - סוקר לבד הוא פושטיל
 א - אך סוקר לבד הוא קונטיקטיוס
 ב - אך סוקר מולד אופושטיל
 ג - אך סוקר לו לבד אינו ניצוי

ודע כי אן אחר כי כד יורד עיני הניצוי
 ודע כי אן הקדמה הניצוי מעיקר אה וזה וזה
 אך הקדמה אה הניצוי

הכלל ~~הקבוע~~ ~~הנצחי~~

ואלה חמשה יעקב פוסיבילי
 חמשה יעקב קושיקייניס - אליו יחובב הוויאפוסבילי
 ולאחרתקבו העצים - משאעור הכלל - כל הקדמה מצד
 הפוסיבילי השולל כוונתו וכצד אלוהי תחלק הקדמה
 וצד קושיקייניס השולל זכ כלל יען שאם סוקראט לא
 לכר אינה פוסיבילי - אזכ סוקראט לית לכר אינה קושיקייניס
 וזה הנו כל דבור משולל הייח ~~שולל~~ באומר אושר
 חמשה יעקב פוסיבילי הייח שולל בצד חמשה הייח
 מיווה דבור המשולל יעקב קושיקייניס שישל ותעשה הקדמה
 מצד קושיקייניס השולל כלל - אליו יחובב הוויאפוסבילי
 כי אל הדבור המשולל ההוא יחובב הייח יחוייב הוויאפוסבילי
 ותעשה הקדמה מצד ^{איי} קפוסבילי שולל באומר וחייב בצד
 והיו נמשכר לאורה של הפוסיבילי שאמר יען שאם סוקרט
 לא לכר אינה פוסיבילי - אזכ סוקראט לא לכר הוויאפוסבילי
 ולאחרתקבו כי לאחרתקבו המשולל ההוא שהוא דבור
 מחוייב העצים כי יחובב העצים ותעשה הקדמה
 מצד העצים מחוייב כלל והיו נמשכר לאשר אומר
 וצד הפוסיבילי יען שאם סוקרט לא לכר אינה
 פוסיבילי - אזכ סוקראט לכר הוויאפוסבילי ותעשה
 הכלל נכחו בסדר הטובה הכבועה פוקפוקייניס

כיר	סוקראט	לא לכר אינה פוסיבילי
כז	אזכ סוקראט	לא לכר אינה קושיקייניס
כח	אזכ סוקראט	לא לכר הוויאפוסבילי
כט	אזכ סוקראט	לכר הוויאפוסבילי

הכלל העליון

הוא זה כל דבר המצוי

אלה מהם יעקן הפוליטון

מהם יעקן קונטיננטים אלו יתוב האופוליטון

ולמתקבו העצום אלא שזה הכלל ככה כל

הקדמה מצד הפוליטון החייב באומר ואלה בזה

אלה אמר הקדמה מצד קונטיננטים וזו אחיבה

באומר ואלה בזה יען לאוס סוקראט לכה הוא

אוינו פוליטון אז סוקראט לכה אינו קונטיננטים

וגם הוא כל דבר החייב היינו אחיבה באומר ואלה

מהם יעקן הפוליטון היינו ואלה בזה מהם

היינו מאות דבר החייב יעקן קונטיננטים היינו

שאלו מהם והעצה הקדמה של קונטיננטים אחיבה

באומר ואלה בזה אלו יתוב האופוליטון פ

אלו יתוב הדבור החייב יתוב האופוליטון היינו

חייב לך והעצה הקדמה מצד האופוליטון אחיבה

בכל והיינו נחלכה להאמנה מצד הפוליטון לאומר

אחייב באומר ואלה בזה יען לאוס סוקראט לכה

וינו פוליטון אז סוקראט לכה הוא אופוליטון

ולמתקבו העצום פ ולמתקבו הדבור החייב

זהו דבר משולל יתוב העצום והעצה הקדמה

מצד העצום ואלה באומר ואחייב בזה והיינו נחלכה

זכ להאמנה לאומר מצד הפוליטון יען לאוס סוקראט

לכה אינו פוליטון אז סוקראט לא לכה הוא עצום

וכן זה הכלל נראה בסדר היובה האלשי

אזילאני

אז	סוקראט לכה	וינו פוליטון
בז	אז סוקראט לכה	וינו פוליטון
גז	אז סוקראט לכה	וינו פוליטון
דז	אז סוקראט לכה	וינו פוליטון
הז	אז סוקראט לכה	וינו פוליטון

האזרחות

רגל האזרח עליה לבוא את אשר
 כלל אזרחותו בספר הקל /
 הנקרא בשם אנטוליטיקה פריזיה
 ואנטוליטיקה הוא לעון יין הל התרה / פריזיה
 כל האזרח / וכי תהיה בשם התרה מפני
 שם יולדו דרך להתרה הקלות ופריזיה
 בעבר אל ספר החוקה הנקרא אנטוליטיקה
 פריזיה / כל אזרחות כי גם שם יוגרו
 הקלות בקנה האזרח / שאפשר / ונעשה
 קלות ליושן ספר הקל שם ינתן דרך ציור
 הקל / ולפי ספר החוקה שם ידובר מענין
 החוקה / והנה כבר הקדמה בפני
 השם והחוקה היושן כי ככה הספר שהיו
 החל השלש בחלוקה שם ידובר בהקלים
 בחוקה אבל הבנה על חוקה הקל / ואם
 חוקה זו נמצא ואל / ורע כי הקלות
 נקראים לספרים לנבוא ענינים עני
 חלוקה חדשה / ואמון ועד סוף הקדמן
 חלוקה עתיקה / והספר הזה הוא כי בחוקה
 קדמונים היו מסתמנים בעל השלש בשמות
 הקדמן ועל פיהם היו חלוקה כמותי באזרחות
 אך ביחס הענינים נחלקו החוקה / אבל
 הספר הבא / על החוקה / אזרחות / באשר זכר
 בקדמות הידיעה / וכן זה חלק הוא קדמון
 בשם חלוקה חדשה /

הרי פיוזרסק אוז הייזק תלמוד הקדושה הצדדי
והייזק חוסל לרגל לזכרון באזהרה היזמור
האורבעה באזאכמועס זיך ינען לי זיליאני צניפער זיך
ואם חפצך חרונה בלשונך הקדוש האמונה
כמד האורבעה היזמור הטכדוד וזנה
פירמ פיהו / זילך צדדי / היזמור / סודי זיך

פירמ פיהו / זילך צדדי / היזמור / סודי זיך
זילך צדדי / זילך צדדי / זילך צדדי / זילך צדדי

וכנה נשלח החלק השלם והפסק השלם ונשלח
ספר האליזבה אשר יעשה בעיני
היזמור זיך

זילך צדדי / זילך צדדי

פבן ז / ביאור הק"ש / בחגורה היושנה אלה הקדמות על
אנשי תורה ועל יום ארשתיהם ופארה נאנשי תורה
אנשי תורה

פבן ח / כנה / בחגורה השנה /

פבן ט / כנה / בחגורה שלמה /

פבן י / ביאור הק"ש / מהקדמות ונפשיהם בן חגורה /

פבן יא / ביאור סימן ד החגורה ונאמן ואלה על
האופנים אל הארבעה מהיושנה /

פבן יב / דרכי לחמו ופול האומם לעבוד הק"ש /

הקדמה לקדש
הקדמה לקדש / והחגורה הנאמרת ושאר דרכי
הקדמות

פבן יג / סעלה היושנה לקדש /

פבן יד / סעלה שנה /

פבן טו / סעלה שלמה /

פבן טז / סעלה כבועת /

פבן יז / סעלה חמישה /

פבן יח /

ויש ובישן כה' התחננו הכושרן חלק הספר
 היה לשני חלקים / א' זונתם בביווד
 נחלק זונתם לשנים / א' ביהור כ' יא אודיכ
 ביווד / ויש אקצדין ביווד / זונתם נבחר
 הדרך האונצעת / ובאר העננים / ויש ידוע
 לה היותם אהבה הדורש / ונס יאזט זונת
 דבר זה לבחור האודיכ / ויש זונת זון
 באזרח הנאשנים בעדי / ועדי נחיל -
 ונאמר כי על פי כונתם / ויש זונת האזרח
 הלאה לעלדים / ואזכרה פינים היינה -
 שנים עשר לכל חלק אהחלקים השנים הנג

חלק השני

- חלק השני
 חלק השני
פ"א	הקדמה לזכרון
פ"ב	חזונה הכושרה וזופנה /
פ"ג	חזונה השנה וזופנה /
פ"ד	חזונה שליטה וזופנה /
פ"ה	ציון הקשים אגה הקדמות של נציה /
פ"ו	ציון הקשים / מעיוב הקדמות של זכרון /
פ"ז	כך החזונה /

פסק דיני

כבר הודעה איך בנה
הפזן נפיש כברים להק
כמו התחלה ניסודות ללא

ההקדמה ואלה מכלליהם לא יוכלו להתבונן סביב ההקדים
אם אלה אומת עמדים לבוא בעיה ובהיות ההתחלה
חומשה / כמספרם יהיו חלקי זה הפזן והחומשה הם אלה
החומשה בבית כי ההקדמה הוא כלל ומחובב מחלקים הינה התחלה
ומחובב אלה התחלות הן החלק הקרוב והתחלת החוק על
פזן הן הדיוני במחנה להשגת סביב הכל שהוא ההקדמה
החלה נשאלת ליעת מה הנה חלקיו קרובי ויחוקי וכמה הנה
הנכנסים בכל ועל כן בדאשונה הינה בחלק החלק
נבא ענין ההקדמה והתחלה במספר אלה ההקדמה ואם כי
כבר דובר במ מספר החלצה / בדמינה אחרת דובר במ
באלה נבוא ועוד בהיות זאת מלאכה החזקה צוולא ואחר
איה בלתי יאני להם למנוח ולמסר בזול פזנים התחלה האלוכה

אין כי במקום אחד דובר במ בארכה
במלך הלט נבוא איזה כללם לעל פיהם ודרכי ההקדמה
לדעת זה הוא האופיין ובלתי אופיין

במלך הלט נבוא איזה כללם לעל פיהם ודרכי ההקדמה

במלך הלט נבוא איזה כללם לעל פיהם ודרכי ההקדמה

במלך הלט נבוא איזה כללם לעל פיהם ודרכי ההקדמה

החלק הדיני

דע כי כל
כל מחנה בלתי דרכי

נוכל לבחון אותה או בדין החבורה בדין
סושה נבחרנו ועבדנו כן בדין החבורה נבחרנו
הפזין בחלקים הדחוקים והפזין ואהם נבאו אל החלק
חמלה בחלקים הדחוקים והפזין ואהם נבאו אל החלק
הקרוב המחובב והדחוקי ואהם הינה התחלה הקרוב
המובנים והנכנסים בהכנה הראויה להם ומחובב הכל
ובדין הפזון יהפך כל הסדר

צבן	ו	חטאת
צבן	ז	חטאת
צבן	ח	חטאת
צבן	ט	קטן החטאת
צבן	י	קטן החטאת
צבן	יא	קטן הנכבד
צבן	יב	קטן החלקן

וזה ע כ הקדמה יורה אריסטו בספר הקדמה ככה
הקדמה היא מאחר הקדמי יורה אחיב או שיל
דבר לדבר או דבר מדבר / משמע הקדמי
הוא כי הקדמה היא מאחר ולא אולם בו ילא
נלאו זה לנלאו כמד האדם הלאו קי להח
ינלאו לאדם בחייוב או ינלאו ל בשלילה כמד
האדם אינו חמוד / להתאמר ינלאו לאדם בשלילה

וזה אכאור אין צדיק תוספת ביאור

אכן יש להקדים בביות כי כלל בידה אריסטו
שלא ידבר האחד לא יהיה כן יד אחר אחיב
אז לא הלאו אריסטו נהג להקדמה לפי צדיק
שונים האחר בספר הגלגלה כאלו אחר להקדמה
היא מאחר הקדמי יורה אחר על האחר או הקדמי
שנית כן בלתי מאחר אחיב או שיל

השובב אחר נהג הדבר כי לדבר האחר
לא יהיה כן יד אחר אחיב כאלו יבין בבחינה
האחר בעצמה / אכל אס יבין הדבר בבחינה
אחרת אינו בלתי הלאו / הלאו אלו צדיק
אחרים / ולכן בהקדמה יורה הוא נבחר בבחינה
אחרת כי הבחינה האחרת היא להבחין
הקדמה כמד שהיא אחר דבר כמד שהיא או
כמוסן אחר אחר שהיא נלאו כי זאת הבחינה יורה
בגלגלה בהקדמה האחר נלאו שהיא הלאו להקדמי
הדבר כמד שהיא נלאו כמד שהיא / אס
הבחינה השנית היא להבחין במה שהיא אחרת
הקדמה נלאו להקדמי האחר / ועל זאת הבחינה יורה
השני בחייוב נלאו / אס האחר נלאו נלאו

כאלו דרך אשכול באלאכר הפעולה כי היותו ברצון
להקים בית / תמלה יוכן האבנים הראוים נאחז אהם
בקריבת אותן אלו לאלו או אלו על אלו / וחבר היסוד
והאחיזה / וזהו כאלו וצידם או קדיבם אלו לאלו
במרה העלמה לו יחבר בית / ונה הוה דרך החבור
אין בבק הפכו נהפך הסדר כי כאלו ירצה
הבעו או הפקן לפיון הבית יפני הבית באכנה
אחיזה ויסודות ואלו יפני במלך הפלטי
לכנסו במ / ואחר זאי הקדחה דע כי הקל
הוא כמו כל החומר אהבוי והקדוח כאלו
עבוי / אז בבחינת הקל נכל לדיוך דרך החבור
אין החלק אלו הכל נקם בבק הפכו דרך
הראשון דרכו בפני האלצה ונה שמ באכנה
הבסיס והקדוח באה שוכה לחבר הקל
כאלו יוכה צאבנם והעצום לחבור הבית
הדרך השל נדיוק הנה נכחו שלם דרכו הסדר
להחיל בטובה שהו החלק החמוק נאחז בקדחה
שהו הקרוב כן באקוס הזה נהפוך הסדר
כסדר הפיוק ונחמיל בקדוח שכן החלק הקרוב
נאחז אהם ברכה הדולק הרמק כמו שבפני
הבית עפני האחיזה באבנים
אז נחמיל בקדוח אה קן וכמה קן הצמיחה
במחבר הקל / נאחז אה הוה הרכה נכמה
אין ק הצמיחה במחבר הקל

כי בקדוה יכנסו חכמי אלבי נשאו ונשאו כאלו אל
הקל וכמו תבב ל או קטר חסע לבכין הנו
אבתין הטבה זשה על פיה יסודיו אקדמות ההק
לכניחו באופן האולכי ניה יעשה בהלכות הנולדו
והנולדו על כן ^{כיוון שיש} ^{לשון} ^{הקדמות} על שיה תבב כן על
אחריה הדג האולכי שכן הע דאוויות לשונת
כנולדו או נשאו בקדמות האולדות
ואחרי אשר ידעך מה האו הטבה הנכנסת בקדמות
החברות הקלד ראו לדע כמה זמן יכנסו
בהקל הכרות הטובה ודע כי כמו שיואדע
שכן שתי הקדמות האולדות הקבול והקנה
כן יבחיין שלה תבב אשר אולכין שתי הקדמות
תקבולנה אשר האחת זמן קרא קבול האמצעי
השני הקנה הקבול שלשית הקנה הקטן
ולמה נקראו בזה השם והיוך בהלכות הנזכר
ישו אשר אדמות הקל נאזר בקדמותו
לענינה יספין לק להנה בזמן שגין
הקבולים האספיקים בהקל האולכי ואל תמה
בזה שהנחה להם שתי הקדמות, שלה תבב
שהי כל הקדמה יש לה נולדו ונשאו אז בכרות
לכ הקדמות תהיינה ארכבה ואלים ולמה
אזרה שלה דע כי אול שתי הקדמות
אשר אנחה חפזים בלתי תולדה לו יולדו
לעולם אם לאו כי אחד הקבולים לבין כול
היינו ליקלם בלתי הקדמות והיו היון הקדמו

הטובה

וזהו אלה הודיע אה היו הקדמה / דע כי
ש דעות אחרות בענין תולדת הקץ / דעת
אחד אומר שהתולדה היא מאהות הקץ / דעת
שני הוא כי התולדה אינה מאהות הקץ / דן עמך
אלו וראיות השני דעת הולך נבוא בקרי הקדש
בעיה קלם נכסיע מי אלע הדעות יורע דאוי /
וקנה לפי דעת האווארים שהתולדה היא מאהות
הקץ / אלה היא הקדמות הנכנסות בהכרח
הקדש וכן הנה חלקו הקדומים / ^{היינו שיתן הקדמות והתולדה} ולפי דעת
האווארים שהתולדה אינה פעמית לקדש /
הנה הקדמות להן חלקי הקדש וואת מה הקדמות
נקראת הקדמה והשעת הקדמה כואש נבוא /
אז ידע אה היו הקדמה וכמה אהן יכנסו בקדש /
ועמך נבוא לבואור התעבה / דע כי כהיות
לבאקום הזה דורך אריסטו דרך הפירון כואש וואת
נתן צדי התעבה אלתנה אצדך אלה שמ בספר
האליזה אלה דרך דרך החמד / כי שמ צדי התעבה
באווארו שהיו החלק הקדום האחר הקדמה /
כהיות כי כמן התעבה באה שהיו אחרת הקדמה
כיון האבנים האחיות / אכן כיוון צדיה כבה /
התעבה היו אלה אלה תפירן הקדמה כמלא
ונלואו / כי כיון שמהם היובנים הם אלה אלהם
יתפירן האחיות כן המלא ונלואו הם אלה אלהם
תפירן הקדמה / ודע כי אחר במלא ונלואו אף /

נאמר מכל הן כולם יהיה נאמן מיוחד שכל
 אשר יצאנו על העמודים חמנו ירשו עם עליהם
 דרך משל כאשר הוא כל אדם צומח אדם
 הוא הנולד וצמח הנולד העמודים תחת הנולד
 הם סוקראט אפלטון ואיז הצמח שהיו הנולד
 ירשו עם עליהם וזה יצדק על כל הקדמה כללית
 מחייבת אשר תחת נולדה נוסף לכך דרך היצחק
 אל לתת הנולד על כל העמודים חמנו
 וזה מתוך לכל אחד לבדו האומר כל העמוד
 מנולד האמת נאמר מכל הלקח תחת הנולד
 וזה היו כיוון העמוד מכל שמה ליאמר מנולד
 ונאמר עם מכל העמודים חמנו יזכור מכל
 הנאמר מין אחד הוא כולם לו נוסף לקח
 דבר לרבות הנולד שלא ישלל את הנולד
 והיו מתוך לכל אחד לבדו כל האומר מנולד
 האמת ישלל מכל העמודים חמנו וזה יצדק
 כל הקדמה כללית שלל כגון דרך משל
 צורך אין אדם אחד אבן אדם הוא הנולד
 אשר אתה ישלל האבן יזכור כל העמודים חמנו
 שהם סוקראט ופלטון ישלל אתם האבן ויעשה
 ההקדמה ככה אין אדם אחד אבן אלה כל אדם
 איז לו זה נולד זה הוא אבן וההקדמה מחייבת
 ככה כל אדם צומח אלה כל אדם איז זה
 וזה וזה הוא ^{צומח} ~~הוא~~ וזה הוא אומר
 הנאמר מין אחד

צפרו האמצעי כגון דף באחד כל אדם חי
סוקראט הוא אדם אתה רואה שיש הנה בשר
הקדמות ארבעה צפרו להם אדם נח סוקראט
אדם אמן צפרו אדם לוי נחשבו דן לוחה
אפני שהוא נכפול בשר הקדמות והוא הקדמו
צפרו האמצעי אשר בלתי לוי יולד הנולד יוז
סוקראט הוא חי ז נכפול לוי העצו בשר
הקדמות דן אלה הקדמות הלכה אדם חס
סוקראט והרשור חוץ במלכה הוא האמצעי
ולמה שלשה צפרו למי יצא ולמה פחות
ולמה קדמו באם השאר נואר במקומו בעי
הכי לך יוז כיוון החל הראשון מה הנה
החלקים החתים של הקץ הקדומים והדמקים
וכמה הוא

החלקים דברים הכללים
אשר על פיהם יודעת הקלים שנים הוא
האחד העומד אצל השע העומד אופן
אחד על פי העומד אצל יודעת הקלים
האחרים על פי העומד אופן אחד
יודעת הקלים השוללים וברמלה
האין הודיע מה הכונה באדם העומד
יכל והעומד אופן אחד ורע

הערה לענין זה שיש להבין שכל המעשים
 על פיהם יודעת הקלמה רב על פיהם לא יודעת
 כי הקלמה השכלים אבל הקלמה החולשים על פיהם
 לא יודעת הקלמה השכלים נקראו אותם הקלמה
 אשר עבולם הוא מצד המעלה כמו אדם חי ודומה
 ונקראים הקלמה השכלים כי הכלים נמצאים בשכל
 ולא יושב בחושים אבל הקלמה החולשים נקראו
 הקלמה אשר עבולם הוא מצד פניו ונקראו כן מפני
 שהפנים בחושים יושב ואלו הקלמה הם כמו
 אשר כחם בשם הקלמה ביונחיים אשר נקראו אורם
 בחלקי ים פתח זהה האור בבואו הקלמה האור
 בעיניו נדבק אל אביזן חנה האור אדם והוא
 כולם נוכח היות לפי דברים אלו רפאים כי
 שהם בשלש כמו שרצה להוכיח לקצת החי אדם
 נקרא ככה אצלנו הוא אדם ואלו הוא נקרא
 אצל קצת החי הוא אדם וזאת היא הוכחה
 החיות בעצמה אדם אצלנו הוא נקרא חי וקצת החי
 אדם אין ספק לקצת חי הוא אדם והחי והאדם
 שהם בהיותם אלו רפאים בשלש אלו אצלנו
 ונמצא לעצמה כאלו אדם שהנאמר אל ובעצמו
 אנון וחד ידוע הקלמה לוסון הקלמה החולשים
 כן שם הקלמה פניו ולא יאמר בה נאמר אבל
 ולא אנון וחד וזה הם הקלמה אנוניא אבל

יוסף
 קצת חן
 יוסף
 יוסף
 יוסף

ועל פי אלה הללם השנים יודרכם הקולם
אל אלה יהיה הקל מועיל אם לא יוצאו באחת
הקדמות העומד אל או העומד מיון אחד
כאלה תבוא באופן הקולם /
היוני לעיר אורק הנה העיר וההולנד
כי אלה הלא כללם לא ידעים בעצמם והאשונה
כן הקולם הללים העלים באוכבעה
אופנים מהתמונה היושנה להם לא יתקבלו
אל שאר אופנים / אם האופנים האנוליים
בבלגיה יולד / ואופנים התמונה הלא שיהיה
לא יודרכם על פי אלה הללם אם לא שיהיה
הקולם אל אחד מוכבעה היושנים מההולנד
כאלה והלל האורק שאר האופנים
היו הרבפטר הקדמות כאלה רביא אל
האופנים האנוליים בבלגיה יולד ואופנים המועיל
לעיר ואל.ש.י.ת. יתקבלו באוכבעה אופנים היושנה
בהרפת פלטה או באקרה / ואחרי התקפוע
יודרכם על פי העומד אל ועומד מיון
אחד ואל זה לאחד מתקוהו כאו היל
פיקים עד הקיע בתקומת האנוליים
אלל אלל ושמ יפרכו לק שדי אור ההכוננות

אופנים
האנוליים
המועיל
היושנה

כי באשר נאמר דרך אשל כל אדם ין לאו תבין
הן בשון האינוח ~~אדם~~ אדם נאמן בעת
אכל נאמר כל אדם חי לעולם חרות
נאמר נאמר אדם יעשה הקים על זה האופן כל
אדם ין אדם הרואין - הווא אדם / אכ אדם
החושן הווא ין - לאו יועיל ^{הקום} ~~החושן~~ יען כי -
בקדושה לאו יבין הנאמר אכל כי אדם על הארץ
הטבאים - ובקטנה רמת אדם ולקח אדם הרואין
במה שאדם נלקח בהחלט ולא בלבד בשון ההוא
על הטבאים באופן שאדם שבקטנה יורד כולל
אדם שבקדושה ולכן לאו יועיל ~~החושן~~ הקים
כי נבוא במה שיבוא שצריך שבקדושה ישו
~~בשון החושן~~ בשון ניהון דאניהם בקדושה
ובהולדה שאם יאין יאשר הטענות רמת /
נהנה באשר זכור תנח"ך לשם העבוד הנכבד
תמצאו היות השני כללים הנכבד / אדרבם
דרך נסן להקיים - ובכיון נאשר -
החלק השני /

דחלק דתולדות

הקום / אכ הקים האננה אנוניסטן
הווא זה / הקים הווא מאמר אשך ברמת

הקלים השכליים כאלו יוארו צדיק לרבינו
אחת הקדמות כלל אחיבתו או כלל
שולל כי כאלו יקבאו מלך אישיות או סתיו
או קצתות (או יעשה קץ אופני שכלי) או
בהכרח כלל קץ שכלי צדיק לשאר דרך הנואר
מל או הנואר ^{בזה} אחר

הערה נשלישית דע כי אלה הכללים
נאמרו מל ונואר אופן אחד בבחינת אמיתות
יבחה דרכם בהקלים האולדים במואר האמיתי
והנאע ובהקלים האולדים במואר הקונטיננטי
ופוליכילי כי בקלי האמיתי והעשע ידכיס
אורם בבחינה אולטרה היי בהלל כלל
הזמן ובהקלי הקונטיננטי ידכיסם בבחינה
איומרת כזמן איומד ולחץ רבין זה דע
כי במואר ההכרחי הנשוא לעולם יוצק לנשוא
עם כי לא נעח אצוורת הנשוא בעת האיומד
דרך מל כאלו נואר האדם הוא מי כוננת
לדמונו על טבע האדם שהוא להאצו כח החיות
קוין הכונה לדמונו שהאדם כזמן ההוא הנוח
ולפי זה ההודאה הזאת צודקת אדם הראשון
הוא מי ונהוא עצם נכיר כי אור רואנים
על טבע אדם הראשון ומה למ אדם הנוו בפלג
במאצו ואם אופן / אכן במואר האופלי
הנשוא (או יצק לנשוא) כי אם כזמן איומד

היה

דעב שפ הוא האומדן להקל הוא אומדן אחר
 לא קאטינדיון אך איפטיטיון הכלל הרב
 קאטינדיון והם חלקיו האולטימם / יש אומדן /
 איפטיטיון הקליות ויש אומדנים תעויות /
 האומדנים שהיו הקליות אומדנים שהקבולה נקטנה
 האוי לחברם בחמה הקליות כמו דרך אש
 בקוליהם ככה כל חי הוא עצם נכל אדם הוא
 חי איך כל אדם הוא עצם / והאומדנים שהיו
 תעויות אפני שהקבולה נקטנה יחובנו עם
 התולדה עם זה החבור איך /
 והנה בין תחניק בדעת הראשון בין תחניק
 בדעת השני הנה השני לבין להקל הוא אומדן /
 יצא בהנחת דברים בה כל כולם יסודות
 בר שתי הקדמות קבולה נקטנה בסדר הדיוני
 באופן ובחמורה כולם נבאד / והוא כולל
 אומדן אולי בהנחת כסדר שתי הקדמות בה
 והם שני דברים / מתקבלים / זה
 הוא השתתף אפני הראשון לשני נשנים
 כאחד טובים כי מתקבלים דושה לומר
 שהדברים הם האומדנים הייט שתי הקדמות
 מתקבלו בין האומדנים כל שיתבנה בסדר
 נודם / המשנה התולדה / נארכיסטן

דברים בן בהכרח כבר אחר עמך /
ואחרים ברצונם לפיכך ינעב אחר / הק'
הוא אומר אלה בהנחתם דברים מתקבלים
בהכרח כבר אחר עמך בלפני הזמנים
ואתקבלים / ועכב נבאו לביאור הקב'
וביאוור ההלכות שבין שני הקבצים / דע
כאשר כי באומרו הק' הוא אומר / תואר
ינעב במקום הסוף יען כי אומר ונעב כל
מהק' שכל הק' אומר ונעב כל אומר הק'
וטרם שרבי לביאור / כינוי לספן בזה אומר
שהק' הוא אומר שהבי הק' אחרת
הקדמות / קאמרינן על הכוב נכל הקדמה
היא אומר א"כ ינעב הוא היה לנעב הק' הוא
אומרים / על כן למען כדע הייך הק'
הוא אומר אכפאק שני דעור סביב לזה
המבואים שהיו אומר / דעב אחר הוא האומר
שהק' הוא אומר לו בשלמה נואכ אבל הוא
אומר הק' / הנעב / משני קאמרינן המסוכות
צבאני באופן נבחרונה / וכן עפ' הדעת
דזה הק' הוא אומר אצדני / אכן הוא שני
אומרים כבדן בקמת / ונעב /
כמו שנאמר / דכך משל על חמלה ספכי
התורה יחד ספ' תודה וואם כי הם חמלה

בהכרח זה הוא הכרחי החברות אחיך הקל
 לאינם מולידים בהכרח כמו הקל ההמלך אשר
 עביר במקומו בעיני דבר ואמר נמשך דעכי
 דבר ואמר עומד במקום התולדה והוא כולו אחר
 הקל הוא אומר הקלי או אוטופטיקו אשר בקנה
 מן הקדמות על אופן הראוי ובמצינה ומקבלות
 בהכרח תמשך התולדה להיות נפרדת מהשתי
 הקדמות והיינו דבר אחר

וכבר נוסף ספק באמירה דבר ואמר האין
 התולדה היא דבר אחר מהקדמות בהינחה אחת
 מאותם הקבלים עצמם שבקדמות חוץ מהקבל האמצעי
 כאלה תראה במקומו וכן אם נאמר שהיא דבר
 אחר אם היא נפרדת מהם באופן שלא תהיה
 וזהו הקל

הלאו כה אם נבין התולדה בבחינת חזרה היינו
 הקבלים הבאים במחירה באות אינה דבר נפרד
 מהקדמות כאמור להם הם הקבלים עצמם
 אכן אם נבחינה בבחינת הצורה אזי היא דבר
 אחר יען כי קוצה הקבול נקטן לו יחברו —
 הקדמות אם ילקחו עם הקבל האמצעי נליסודו
 בסדר הראוי באופן ובמצינה אכן השני קצוור אלה
 אחרת מחברים התולדה שולג הקבול האמצעי
 נמצאו שמורה התולדה נבדלת ממדת הקדמות
 ולכן התולדה במהורה ועצמותה נבדלת משתי
 הקדמות ובהיות כן איסיסמל במן הקל התולדה
 בבחינת יחידה לכן אחר להיות דבר אחר
 וכן שאר הדברים

אלו הנה מתקבלים כי אכיסטול צד
הקל בנה שסודי אל הקל האופי
אל בלביל העלית ההנו היק
ואחרים שהוסיפו מתקבלים צדו הקל
בנה שסודי אל הקל ניצוחו שהנו
בכמות - וההכרח שבין בעל האופי
לבעל הניצוח הנו זה כי בעל האופי
לא יבקל ויאמר המתקב אליו יקל
ואם צדקל ההקדמות ויתרצה במ טובם הולדו
הולדה אבל ישם אודם בהחל וע
שהנו אלמא בקדמות הכמות ובעברו יולד
אבל התוצה בהיות שהנו איית אלמא
בהקדמות הכמות כן מתקבלות שישם
המתקב לבחלם קודם שילד ההקדמות
מונחות בסדכ הכאנו בנוסן ובתוצה
שיוול ויאמר מתקבו אם מקבל אודם ואתרצה
בם נואם לו ותרצה בם לו יוכל להולד
ועל כן בבחינת הקל הניצוחי העמו
בצד מתקבלים הייתם להקדמות
יובל

בעצמו לא צוהם אהור ההרשטת כחו חי
 וארבע אהור האדם / ואז זה הקל שאמר
 ש. ל. צורה ההרשטת בהיות אומר עניי
 שתי הקדמות הן הנה קודם וההולדה המשך
 א"כ בהכרח התולדה היא אהור הקל /
 זכנה אומה נוטים לדעת הראשון בהיות כי
 לו נמצאו בע הביטולם שימצאו בדעת השני
 ראשונה לצדיק שנודה ל תולה שהקל הוא
 אומר יופטיטיון ואין לם הכרח כנה ליהיה
 יותר יופטיטיון אקוטיציון / אכל לתמר
 הדעת הראשון שומר שהקל הוא סדור ווסן
 וצדונה בסדר הראוי נמצאו הכרח לבני
 כי בכל האקום אולכ דברו בסדר ווסן וצדונה
 שתי הקדמות קדיוןם בלם סדר תצדונה היו
 או ווסן הקל נזה הוא הויה שלש הקדמות
 המסודרות קודמים היו / ועל להיו אהור
 כי ודיסטו בחן התולדה בבחינת חידה ואלמן
 רבול אשתי הקדמות באהור / ואז יעמדו
 יחדו היות בחן התולדה אהור הקל נהיות
 נבול באהור אההקדמות / וכנה נבול
 העומד בקדרי דבר אחר משך / ואלכ הוסיט
 בקדרי ארנקלים הוסיט עם בלחול האקולם
 כי בלשתי הקבלה לוי משך המשך א"כ הוא
 משך בלחול האקולם /

ולענין אם היו דברי אחר נכדל ביומן של
היה אהוב הקל / דע כי בדבר הזה
אמלק בין הקצנים / ומהם המזנינים
חלק החיוב ומהם חלק השלילה וחלקים
חלוי בביאור הקל / המזנינים חלק השלילה
אזרחים כי הקל השלם באים הוא היות
ביומן ראוי ובמאנה ראוי ובמאנה נבאר
מה הנדב ביומן ומה הנדב במאנה ומה
בשם הקדמות ומה הנדב נמצא בן סדר
הראוי לשלם הקצנים ולשם הקדמות / אך
הנולדה אינה אהוב הקל אך היא כששק
נולד בהכרח כצחוק השק אחי מדבר
אוי אהוב האדם אך בהצוא החיוב
והדבר צודק הוא שלם באים
והמזנינים חלק החיוב אזרחים כי הקל
יש לו צורה ההמשלה יש להם צורה
אוימוטיטיון תנוי אלה בו מובנה שלם
קויטיטיני בהנחה ההולדה הינה בתבונה
אמר כן ומה בשל צורה המשלה הקודם
והמשק הם אמלק העצמיים שיום הוא
דרך משל הקודם לכן אינה שמו
קודם לכן הקודם אינה שמו המשק אבוא

רבינו מלכות עם המלכה רביה מלכות ואלו
והסג כ יורה שהמלכה רביה מלכות ואכל מקום
שתי הקדמות רבינו מלכות / כמו כל מי
אכיל / כל אדם מי / אכיל וכת אכיל אדם /
דעוד לבד לוינות הכיניו שייך שאם אתה הקדמות
רביה שולל עם המלכה שולל וכן להפך /
ובכל אלה רביה בעין שלק כולל רביה מיני
הקולים / ובם תדע סבר כל אלה אחרת הי
לכ כשר להודיעך מה הנכח ביומן היום /
והשוני וזה הסדור שייך להקדמות והקדמות
ין הנה המוצא הקרוב לקול עם זה המוצא
הקרוב /

התמונה היא סדור הכינוי לאלה הקבילים היי
הקצה הקבול והקטן והקבול האמצעי בנשיות
ובנשיות / אלה הסדר ילוי בזה שהקבול
האמצעי ילקח עם הקצה הקבול בהקדמה הישונה
הקדמות הקבולה / ואחכ ילקח עם הקצה הקטן
בהקדמה לעם הקדמות הקטנה / ואחכ יושלך
מן המלכה וישאק מוצה / ישן כי הקבול
האמצעי לא יוכל לכנס במלכה שאם כן לא
היתה נבדלת המלכה מן הקדמות / כי
אם הקבול האמצעי במלכה ירמז עם הקצה
הקבול אזי לא תבדל מההקדמה וכל אם
עם הקצה הקטן לא תבדל מהקטנה / ובהיות

ופע

וקדש של השכר בקרב אלכר איזוד / הם
הבילם להבדיל ואלוד אינן הקלואור כאלר
יתבאר באנוחם כי הם שלם מושקם כק הקדמה
אחר נהם שיין שמושאנה שר הקדמות ללו
תסודרנה באופן ובתמונה ובכיון שלם החלק
השלישי

החלק הרביעי

בתמונה ואופע

הקל: דע
כי כמו לכהקל נמצאו שר אינן תארים חונא
הקדום נחמד החקן / הקדום הקדמה / החקן
דבול / כן נמצאו בו שר אינן צדוק נחמה
קרובה נחמה חקונה / הילודה הקדומה הנו
האופן / נהחקה התמונה /

האופן הנו סדור שר הקדמות דבול
וקטנה על פי איכר הדאני / וכאור הדאני /
איכר הדאני הנו שר הקדמות תהינה אחייבת
או לכל הפחות אחת חקן / יען כי אש
שוללה לו יולד חולה כאלר רבוי באנוח
הדאני / כאור הדאני שר הקדמות תהינה
כוללת או לכל הפחות אחת וקנה כי
אשר חלקיה סגורים או אישור לו יולד חולה
ועוד לכאור הדאני ~~ש~~ שייך שאם אחת

הקדמות

שהוא הקב"ה האמצעי נולדו בראשונה והוא
 הקב"ה ונולדו בלעד נולדו הקטנה ועוד
 יורה שקב"ה הוא צע נולדו בלעד ונולדו
 אין אכן יחדו חי כל אדם הוא חי אכן
 אין אדם אחד אכן וזה הסדר יעלה הראונה
 הלעד ועוד יורה שקב"ה הוא צע יהיה
 נולדו בשבתו דוד קצת החם איתו אדם
 כל חי הוא עצם אכן קצת עצם איתו
 אדם אדם וזה הסדר יעלה הראונה השלישית
 ובהיותו שלו ומצאו השבת הקב"ה הוא צע
 השבת הועלתו כי אם בשלשה דרכים הלא
 על כן שלשה הוא הראונה ולו יורד
 אכן יולדונו עם ארבעה תמותה כי חשב
 השלשה הנזכרים ועוד הוסיף תמותה רביעית
 כאלו יסודו הקב"ה הוא צע ככה יצא ליהיה
 נולדו בראשונה נולדו בלעד דוד אלא
 כל אדם חי כל חי עצם אכן כל
 אדם עצם ונהנה אחריו לא נולדו
 היו אמת לנולדו למה סדר קב"ה הוא צע
 גם על האופן הנזכר אכן לא רצה לנולדו
 תמותה בפני עצמה אפני שהוא ללא תועלת
 וכבר אמרנו לשלש השבתות הועלתו

כי זה הסדר נמצא בקבולם והקבולם הם
החומות הכתובות להקיש רבן זאת היו החתונה
הכתובה להקיש וזה יספיק בקולן הרביעי
דהילתן החמישי. טרם שנבא לביאור
התמונה ואופנה של
המונה והמונה בפסוק הווי לדעת כמה
הם התמונה להקיש המושלם אלא
על אספקת נמצאו של דעת הדעת האחר
הוא דעת אריסטו והדעת השני איוחס
לפילוסוף אפי דעת אריסטו שלשה הוא
התמונה ולא יניח יען כי ביונה המונה
הדור האנושי אלה הקבול במשניות ובשלוש
באליה בוארם אלה המיוחד בהם הוא הקבול
האמצעי אלא באספקת התמונה לקבול
האמצעי בשלוש ובמשניות פן תבינה
אספקת התמונה והנה זה ההלכות יעלה
בשלוש אופנים האולונה יעלה באופן זה
שהקבול האמצעי יעלה יהיה נוסף בקאלונה
ורשיו בשנה וזה הסדר יעלה התמונה
הראשונה דרך השלל כל אדם חי / סוקראט
הוא אדם / אלא סוקראט הוא חי / אדם

ברבתי לקבל האמצעי שלי בראשונה ליו
 נולד ללמוד התורה מן הכלל ואם נואר
 כל היו בקם כל אדם מי יזכר כל אדם עמ
 לו רובל לומר שבעל זמנכם על החי
 בהכרח ינלו קם על האדם להכי הגיו
^{קצות}
~~הוא~~ כלל ואם לו הייה אונאה לכל אדם
 חי לו יולד הטעם קצתו יזכר ברוב
 שיון לר על הונאה אלו חייב התמונה
 הלא נזה יספן כידוע התולנה הקול
 ונלם הפך הראשון

פירק וצני מעני התמונה

הראשונה ואופנה

זה הפירק יתכן לשלש חלקי בתוך הראשון
 נוכח היו התמונה הראשונה באעלת השלש
 רבה חלף התמונה האחרת בתוך
 השני נודיע הכללים הצרכים לשמו
 בתמונה הראשונה למען לו יפול הטעות
 בקוליה בתוך השלישי נדבר על
 אופנה בפניות כן מהוללים כמו מהלך
 ילדים

החלק הראשון - הנה

ועבד אוריען למה ועל מה הסדר הנג אין כ
שכר זכור את אלה ואת אור בקיומו
הוא בן כלל כל כאלה ואת דבר אלה
כל העתה אלה ואת אלה בקר אלה
כאלה ואת כל אדם מי אלה הן
הוא אלה אדם כל אלה ואלה על הה
ועל גם על האדם בהכרח ועל ט כן
נקראו אלה אוריען הקלים בלתי מועלים
כאלה חוקים הקטנה לעולם כמו בקר
אוריען כל אדם מי כל מי עצם אף
כל אדם עצם אדם לאלה ואת
כקטנה כל אדם מי אין שרר לקר
לאלה של אדם עצם שהי אוריען
הוא אוריען הלא אוריען כל האור
וכן כאלה ואלה התי על האדם
פליטו של אדם עצם שהי העצם
נשאו על התי ואם הן נשאו על התי
בהכרח ואלה על האדם והעצם נשאו על
התי אדם שהן ואת כל אלה ואת
אין לה שרר באיני הקלים הוא והם
ישרו אף בהיות הסדר כאלה ואת

אדם
עצם

מזה הצד יך נבואה בספר האופר בעה היוה
 זאת התמונה מיוחדת ליהיבה מכל השוה
 בהיות כי בה לבנה הולדנה התולדות הכללה
 ומחייבות ואלו חן בפני תולד הידיעה בהיות
 הידיעה מקפת בכללם לבד ואלו ירכיזו למ
 לעת התמונה הכוונתה היא בעלת השלש
 על השוה מצד הקבול האמצעי יתן כי בפעולה
 היוולדה לבד הקבול האמצעי יתמצב ^{הקצה} הקבול
 ובמצב והקצה הקן ויחבר יורגם באופן
 כי הקבול האמצעי בן בעצמו בן בחבור הוא
 אמצעי ביותר כי ממדון שיש לו כח החבור
 לחבר שני הקצוות ואלו לנה נקרא אמצעי ^{היינו} ששני הקצוות
 הנחה ומצבו הוא באמצעי שני הקצוות ^א כי הם באמצעי
 כאלו הוא דרך משל כל מי מקדש כל אדם חו
 אף כל אדם מקדש הכי החי שהוא האמצעי
 הוא מקדש שני הקצוות באמצעי נכחו מקדים
 יורגם להתחבר כדרך הדרך של מקדים
 המתקדמים להתקדמה ואל זה נחמה ירו
 אחת מה בעדן האחד וידו הלעת בעדן
 מתקדמו ומקרב נלקחם / אכל פלוג
 התמונה אף כי הוא אמצעי לעני החבור
 יורגם אמצעי בתכב כי בלעת ירשו בלעתן
 ובשלישם נולדו נחמה מצד אף יך היוולדה
 בעלת השוה על השוה

נקל במחנה הראשונה ככה אין אדם אחד מאור
 כל מאור חי אך אין אדם אחד חי העק האיש
 שהקדמות מדקות והחולה כוננת וזה הכל
 בעצמו ילמד במחנה השלישית בכל האופע כאלו
 נוכייע

הכולל הגעני הוא זה בפניו הקבולה חלית
 סמיות או אושית במחנה הראשונה בארבע אופעם
 הראשונים לא יולד האופעל והטעם הוא כאלו
 אחרת בכלל הראשון לאדם יולד מצדקות כוננת
 דרך אל בקוילן ככה קצת המי הוא אדם כל
 חומר אך כל מאור הוא אדם וזה הכל ילמד
 גם במחנה השני בכל האופעם ואל תמה
 כאלו אחרת בשני הכלל שילד ^{הטעם מצדקות} ~~הצדק והחכמה~~
 אינו רוצה לומר שילד בהכרח אלא אפע ליש
 לו קצת הראור שנוכל לעצום לערבין
 ויש אומרים בכללם במקום לו יולד עולה
 אופעל לו יולד כלם והוא יודע נכון
 ובכיון שלם דמק השני ואלו אחרת
 דמק השלישי בשני הכללם בארבע
 אופעם אהרמנה הראשונה ישן כי במאור אופעל
 אין בהכרח לומר אלה הכללם כי הם נמצאו בהם
 ב הקטנה שילד באופן השני והקבולה חלית
 באופן השלישי

אלהיך אשר שלח את משה ואלהיך אשר שלח את
אמר כי ה' יושב על העמוד ויחזק את ישראל ויבא

כל אשר הוועבם והתעוה השער והשליח
אז שור הוועבם והתעוה השער והשליח

חוז אולם הוועבם כל יחזקאל אלו

הוועבם כאל נודיע בקומו

נהנה אף אל אלו הצדיק אבואה הוועב

התעוה הוועבם וכל השלוח הוועב

ולק את הוועבם לקומו הוועבם ובכח

שלם החלק הוועבם

החלק הוועבם דע כי ש

כללם חייך

לשמה סביב התעוה הוועבם הוועבם

הוועבם הוועבם הוועבם על יוש

הכלל הוועבם הוועבם התעוה

הוועבם בהיה הקטנה שלל אלו יוש

הוועבם הוועבם והטעם לה הוועבם

יום הוועבם שלל יורה למען הוועבם

הוועבם הוועבם הוועבם הוועבם

סדר הוועבם הוועבם הוועבם הוועבם

סדר הוועבם הוועבם הוועבם הוועבם

הוועבם

ואל תחמה לבטוח המלך הוא כי אין להם שום
 אמצעות בלשון - הן שיש בהם יחס החזק על
 פי דיכום הנקרא בלשונם ויקראו
 אכן במ תמצאו סוד כל האופנים באשר אודיע
 וטורם כל דע כי חלקים חלקים
 ישן כי החלק הראשון הם האופנים מהתמונה
 הראשונה - והחלק השני האופנים מהתמונה
 השנייה - והחלק השלישי האופנים מהתמונה
 השלישית - החלק הראשון חלקוהו גם הוא
 לשנים הייח הארבעה חבובת הראשונה
 חלק אחד (החמשה האחרונה חלק שני ישן
 כי הארבעה הראשונה נמצאת אל הארבעה
 אופנים הראשונים מהתמונה הראשונה אולם
 בהם נמצאו אעלם השלמות כולם ביורה
 והחמשה האחרות נמצאת על החמשה האופנים
 מהתמונה הראשונה האנלידים על כלל יורה
 ולכן יש אההקונים שלו זכרון
 ואחרי אלה הודעתך זה דע כי בכל זאת
 אהתיבות הקצרות נמצאו במ אינו תמצית
 אהארבעה אוקאפליס שכבר זכרם למעלה הייח
 אה ייני ייני א. א. ע. ו. ס. א / אה
 מורה על הקדמה כללית אהתיבת ע ייני על
 כללית נוללת ו ייני חלקית אהתיבת ס אה
 חלקית נוללת

הארכטם לאלקל האופנים א נקרא פיר
קונקורנציות שייפלטייה הייט בהתפטר
פשוט ב פיר קונקורנציות פיר אקזידיט
הייט בהתפטר אקזידיט פיר בלבטפונטיזאציות
פיינליזאציות הייט בהתפטר הקדמות כל
שקדולה תעשה קטנה וקטנה שקדולה כאלה עבדי
ל פיר אייפונטיביל נשמו האיוחד קונקורנציות
הייט בדרך הקל החלקי אטרי עבוד עבדי
באקומו / ולמען ירע בכל אופן ואופן אולי
אחרי שיתקבלו לארבעה האולנים כל אחד
כפי הוראות האור האולונה כאלה אחר
באיזה דרך יתקבל אולי מהארבעה דרכים
הנכונים / תמצא בכל אופן ואופן מהתקבל
אחרי הארבעה אופנים אלה כ . מ . מ . מ .
הייט ש . כ . מ . מ . מ . מ . מ . מ . מ . מ .
כ . כוצה לעד שוות האופן יתקבל בדרך
התפטר שייפלטייה / ובאופן תמצא פ . כ
רוצה שוות האופן יתקבל פ בדרך התפטר
פיר אקזידיט / ובאופן תמצא מ . מ . מ . מ .
שוות האופן יתקבל בדרך טכאולוגיזאציות
והא קוצה לומר מניאופונטים הייט השתת
אכן טכאולוגיזאציות הוא לשון זמ / ובאופן

צויל נאמי בספי המופת בעלי
 בדיקה בן שלשה פתיים לראובן על שהקבול
 כללי אחייבם והלנה קב והמלדה כאנה
 וזה מוכה בך - כל חי עצם
 ב כל אדם חי
 דה יוז כל אדם עצם

לט הקצוות אדם ועצם קבול האמצע חי נלאו
 בקבולה נשאו בקטנה

האופן השל מהמורה האלונה
 אשה בן יולד כללי שולל

חי — אין חי אחד אכן
 לא — כל אדם חי

קינט — אין אדם אחד אכן

ככה אמרם שהקניו וזו הסקול רומנים על כללי אחייבם
 הקבולה והמלדה כללי שולל וקטנה כללי אחייבם

האופן השל מהמורה האלונה
 אשה בן יולד חלקי אחייבם

ב — כל אדם אדבר
 ד — סוקראט הוא אדם
 ו — אף סוקראט אדבר

ככה אמרם שהקניו רומני על חלקי אחייבם הקבולה
 כללי אחייבם קטנה והמלדה חלקי אחייבם

להוציאם רוחם שומר האופן החקלאי פיר
 קונסורטיונים / conversions / שהיו בחלקן
 דרך גשן באינדיאן פטון בהיות החלק אור
 ב מוכה שהחלק אל האופן החקלאי שהיו
 בקבוצה ובהיות בו הפ מורכב האונות
 שזכרנו הוציא שהחלק יעלה על דרך התפטר
 מקיים / היית פיר וקצויות / כי בקבוצה
 הוא דג / כל חי עצם / כל אדם חי
 אף וצד עצם אדם / בקבוצה הוא ככה
 כל חי עצם / כל אדם חי / אף כל אדם עצם
 וככה ידעת כי בהתפטר מקיים תפסן הללי
 מחייבת בחלקת מחייבת אף החוליה של
 בקבוצה שהיו כל אדם עצם בהתפטר מקיים
 יעלה קצת עצם על ^{אדם} ונמצא שהולדת בקבוצה
 שלל ראוב אל חולדת בקבוצה כי היו שלל
 תחפה / וספן החלה הנה נעדין בקבוצה
 בבחי החלק
 עתה רבו בעלי לפני ופני התמונה
 החוליה נעדין כי האופן החקלאי
 והתמונה החוליה הוא העוז בחלק בקבוצה
 והוא צול המעלה אל אשר אחריו יען כי היו
 לבין היו החוליה כלליה מחייבת החסון לידיע

הזוּפֵן הַחַוֵּץ מִתְמוּנָה הַכּוֹסוּנָה
הַחוּלָה עַל בְּלֵי יוֹשֵׁב הַחֲלוּקִים
מִחַיִּיבֵי

ג — כֵּל חַי עֵצִים

ב — כֵּל אֶדָם חַי

בְּלִפְטוֹן — אִזְכּוּ נִזְכְּרֵי עֵצִים אֶדָם

זֶה הַזּוּפֵן יִתְקַלֵּץ אִלּוּ הַזּוּפֵן מִזְמוּנָה הַתְמוּנָה בְּהַתְפַּסְרוֹת
הַחוּלָה הַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי כִּי כִפּוּר הַנִּזְכָּר לְבִנְיָמִן
שִׁמְשׁוֹן אֶת פֶּתַח הַבַּיִת וְלֹא הַתְפַּסְרוֹת פִּי אֶדָם חַי וְכִפּוּר
וְדַע שֶׁבְּהַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי תִּהְיֶה הַחֲלוּקִים מִחַיִּיבֵי הַחֲלוּקִים
מִחַיִּיבֵי אִזְכּוּ אֶת הַחֲלוּקִים תִּהְיֶה כֵּל חַי עֵצִים כֵּל
אֶדָם חַי אִזְכּוּ כֵּל אֶדָם עֵצִים אֲכָן דַּע כִּי כִּיפּוּר
אֶת הַזּוּפֵן יִתְקַלֵּץ אִלּוּ הַזּוּפֵן בְּהַתְפַּסְרוֹת הַחוּלָה
הַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי יִבְטָח עַל שֶׁתִּהְיֶה כִּיפּוּר הַזּוּפֵן
בְּלִפְטוֹן שֶׁתִּהְיֶה בְּלִפְטוֹן תִּהְיֶה הַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי
לְבִנְיָמִן מִחַיִּיבֵי זְמוּנָה הַכּוֹסוּנָה כִּיפּוּר יִשָּׁן כִּי בְּיָמֵינוּ
הַזֵּה בְּלִפְטוֹן חֲלוּקִים מִחַיִּיבֵי לֹא תִהְיֶה כִּיפּוּר יִשָּׁן —
בְּהַתְפַּסְרוֹת שִׁמְשׁוֹן שִׁמְשׁוֹן לֹא הָיוּ לְחֲלוּקִים מִחַיִּיבֵי
וְהַכּוֹסוּנָה הַזֵּה שֶׁתִּהְיֶה בְּלִפְטוֹן תִּהְיֶה כֵּל חַי עֵצִים מִחַיִּיבֵי
בְּהַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי זְמוּנָה הַכּוֹסוּנָה יִשָּׁן כִּי הַחֲלוּקִים
מִחַיִּיבֵי בְּהַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי תִּהְיֶה לְחֲלוּקִים מִחַיִּיבֵי
בְּזוּפֵן כִּי הַחֲלוּקִים מִחַיִּיבֵי נִתְחַלְקוּ מִחַיִּיבֵי
וְאִזְכּוּ מִשְׁעַר הַחֲלוּקִים הַזֵּה כִּי לְבִנְיָמִן יִתְקַלֵּץ
אִלּוּ בְּכִפּוּר בְּהַתְפַּסְרוֹת הַחוּלָה פִּי אֶדָם חַי וְכִפּוּר
כִּי אִן לֹא תִהְיֶה לְבִנְיָמִן מִחַיִּיבֵי תִהְיֶה אֶת הַזּוּפֵן
הַתְפַּסְרוֹת אֶדָם חַי כִּי אֶת הַזּוּפֵן

האופן הרביעי והעונה הארבע
יורה כי יורה חלקיה השלשה

ד. — וין שחור ויזה לבן

ה. — קצר אדם שחור

ו. — יזב אדם אדם אדם

כבר אודות שהחולמ הוזה על חלקיה שלשה הקבולה
שלשה שלשה הקטנה חלקיה אחיבה והתולדה חלקיה

אורה הם ארבעה האופנים הראשונים והרשונה הראשונה
האחרים על יורה אלה עליהם אודות היונתם בתורה
השלישית על אור האופנים בין אור אופני התורה
הזאת האחרים על בלתי יורה בין אור אופני אור
התאורה והסבה לזה כבר וכי בתוך האופן
אזה הפוך וכבר ידעתי כי זה הנדחה ביניהם
ובלתי יורה כי ההולדה על יורה הוא כולם הקצה
הקבול יראו על הקטן בתולדה כולם וקה רשום בארבעה
אופנים אלה זכירתי אדם ועצם אלה הוא לט
קצרות האופן האופנים עצם ביחס אור האדם הוא יורה
כולם ועב מקווי הקבול והוא בתולדה יראו על האדם
אכן ההולדה על בלתי יורה הדבר בהם טויל רשום
במאזה היופנים האחרים אודות הראשונה אלה לזה
הפעמים רבים השמיטום ומה אופני התאורה
ארבעה על

האופן השלישי מהחזונה האלונה
החוליה של בלתי יושב חלקיה
שילוב

פ. — כל חי עצם
פ. — אין אופן אחד חי
פ. — אף קצת עצם אינו אופן

הקולא אול פ. דיאון כוולר תרפסן הקדולה התפסרת
מקריי הייט שלוב אול חלקיה מחייבת קצת עצם חי
וקרטה תרפסן התפסרת שומפ. ציטיד ותרפסן אין חי
אמר אופן ואחד ההתפסרת השלמה הקדחונה הייט
ש. הקרטה נהפסרת שלוב קדולה והקדולה נהפסרת שלוב
קריטה וואו הקרטה יהיה פ. דיאון כן אין חי אחד אופן
קצת עצם חי אף קצת עצם אינו אופן
הדיאונה חוזה תוך התרבה נדחויים שלילי הסבולות
הפ. להתפסרת מקריי השל לשומפ. ציטיד הח
להפסרת הקדחונה

האופן הרביעי מהחזונה האלונה
החוליה של בלתי יושב חלקיה
שילוב

פ. — קצת חי עצם
פ. — אין אופן אחד חי
פ. — קצת עצם אינו אופן

הקולא אול פ. דיאון בהתפסרת הקדולה שומפ. ציטיד
ותרפסן קצת עצם אופן נהקרטה שומפ. ציטיד קצת
ותרפסן אין שמו אחד אופן ובהלפסרת הקדחונה
ותרפסן כן אין חי אחד אופן קצת עצם חי אופן
קצת עצם אינו אופן

ארמיו שלמה בבל פסחן נחלל תחת
 תולדת בבל כי כאלו הוא בבל
 כל מי עמם כל אדם מי יזכר כל אדם עמם
 עם הקדוה הם בעצומם תולד קצת
 עמם אדם הזויל לכל אדם עמם בהתעסק
 מקרי ילוב לקצת עמם אדם עב כין
 הרבה הספג אולי זכרה להעלה
 הזופן הנה אהמונה הולונה
 האנלי על בלתי יול כללי
 שאלה

פני — אין מי אחד אכן
 לך — כל אדם מי
 פיל — יזכר אין אכן אחד אדם

יהלל את יי אקני כולו תעסק הגולדה
 התעסקת שיהללתי כולו יורה הולו בדחוי
 ש לבר והתעסקת שיהללתי אין אכן אחד
 אדם ילוב אין אדם אחד אכן

הזופן השביע אהמונה הולונה
 האנלי על בלתי יול חלקי
 בחיבת

ב — כל מי עמם
 ב — קצת אדם מי
 פיל — יזכר עמם אדם

יב זה יהלל את דחוי בהתעסקת הגולדה
 התעסקת שיהללתי

ויהי היום נשנו ופול במעלה והיום נשנו ויש
 כי נשנו לו מלפני המורה וללוא מלפני
 החומר כולו ותבוא כמעשה בני נחמה ופני
 על החומר יזכ היום נשנו כב והיום נשנו זכ
 ויש הנה יב השנה שפלה האמצעי ויש הוא סבר
 המעלה נשנו רכב השנה על השנה היין
 היום ומצבי שפך

דחלק

הלאן שלה הנה הללים הנשנים
 בזמן המורה השנה אלו ופול
 כלל היושן במורה השנה לן היה
 שפך - כלל הלאן לוחמינה שנת הקדמונה
 הקבול חלקי - כלל האים לשלם היה המעלה אלל
 מחייבת - סבר הללים הנה היו כי יקרה למעלה הנה הקדמור
 סבר הללים והמורה כוונתו וכוונתו כוונתו למעלה כל נשנו
 מעדוק והמורה כוונתו וכוונתו כוונתו למעלה כל נשנו
 הקדמור - לנה איה דרך וזמן איה לנה כל דרך
 הילך היו למעלה לנה הילך דך מעדוק
 ונה כהיום הקבול חלקי חולה הטב מעדוק כולל
 הנה כהיום האדם היו לן
 אין כולו אחד לן
 זכ אין כולו אחד אדם

ובהיום לפי הקדמור מחייבת יקרה כנה יב דך
 מעדוק כל אדם מי
 כל חמור מי
 זכ כל חמור אדם

ובהיום המעלה אלל יב כבול במעלה האומר
 ובהיום מעלה למעלה למעלה ובהיום מעלה למעלה
 כוונתו איה כהן ההיו

כרך שלישי
אחרונה השנה ונופעה / דע

כ זה הכרך יתכן לשלש
חלקים - בחלק הראשון נבא מבק גלגול זוג
המזונה השנה אול המזונה והשלישית / בחלק
השני נבא הכללים אשר צריך לשאול בזאת המזונה
למען לא יפול הטעות בהקנייה / בחלק השלישי
נבא פרטי ונופעה וקצוליהם אול המזונה /

החלק

הראשון דע כי גלגול ומעלה
זאת המזונה השנה הוא אמצע
בערך אול המזונה והשלישית כי גלגול בערך אול

המזונה פחות ובערך השלישית יותר /
המזונה היא פחות במעלה ושלמה על זן המזונה יען
כי במזונה תולד הכלות מחייבת להיא מסוקלת ליע
כאשר יודעת ולא כן בשנה שלא תולד ין המזונה
זעיר הקצול הוא אמצע במזונה וזאת שנת הקצוות
כאשר ביאר בחלק השני חלק המזון ולא כן בשנה
שהוא עליו פחות / ועוד אול השנה יתקבל
אול המזונה כאשר נבא ולא אובד המזונה אול
כאשר הוא זמן הולד שלם להשגב אול השנה /

נוזק הוא במעלה השלמות פחותה מהמזונה / וזאת
הזעיר על השלישית יען כי בשנה תולד הכלות
שלמה והחלקים שלמה / ובשלישית לא יולד כן
החלקים שלמה ומחייבת ופחות ידע שהכלות יזע
מסוקלת להישה מהחלקים כאשר נבא במזונה בעדי
זוהי הנה זכר יולד השלמות / ועוד בשנה
הקצול הוא אמצע יולד פחותה ובשלישית יהא מלא

האוסף הא.ש. והתמונה השנה
המוסדי חלקיה שוללה

פ.י. אין אבן אחד חי
שני וזכר אדם חי
נ. אבן וזכר אדם אינה אבן

יתקבלו אין פני יאיון בהרבה הקדושה שיתפ. ציני י.ר
הייתה בכללית חזקה ונעוצה כן אין חי אחד אבן
זכר אדם חי אבן וזכר אדם אינה אבן

האוסף הרביעי והתמונה השנה
המוסדי חלקיה שוללה

כל אדם חי
כ.ו. זכר אבן אינה חי
ק.ו. אבן וזכר אדם אינה אדם

יתקבלו אבן בקבוצה פיר ונ. ויהי. שאוננים שהוא כחלק
הקבוצה בחלקו הוא בלעם הקבוצה הסותר מההולדה
נאמר הקבוצות נעולה סותר הקבוצה האחרת
דרך משל בחלקה הדולדה שהיו זכר אבן אינה
אדם נחם סותרו שהוא כל אבן אדם ונחם
הקבוצה האחר שהיו כל אדם חי נעולה סותר
הקבוצה השניה שהוא כל אבן חי ויהיה הקבוצה
בבקבוצה כל אדם חי כל אבן אדם אבן כל אבן חי

החלק

השם: דע כי זאת הפעולה
השנית לבד זוכה אופנים

החול על יושב אצל זכר השם הראשון יולדו
כלל שולל ושלם האחרים חלקי שולל

האופן הראשון והפעולה השני
החולה כלל שולל

כי אין אב אחד חי

כל אדם חי

כי אב אין אדם אחד אב

יחלק אל האופן אל השם והפעולה השני
בהתבסס הקבולה שיחפזיטיה ונאחד אין חי אחד אב
כל אדם חי אב אין אדם אחד אב

האופן השני והפעולה השני
החולה על יושב כלל שולל

כי ————— כל אדם חי

אין ————— אין אב אחד חי

אין אב אחד אדם

יחלק אל חילופי השם בהתבסס הקבולה שיחפזיטיה
אדם החולה שיחפזיטיה ובהשפעת הקבולה
נאחד ככה אין חי אחד אב כל אדם חי
אב אין אדם אחד אב

הקטנה של חתונה של חתונה
הקטנה של חתונה של חתונה
חלקיה של חתונה

כ. — אין אדם אחד אכן
ל. — כל אדם חי
פסוק — אף ואת חיי אית אכן

יחלקו את פדיונו בהתפטרות הקטנה פיר אוקצדיונל ואת
חי אדם / אין אדם אחד אכן ואת חי אדם / אף ואת חי

האופן של חתונה של חתונה
קטנה של חתונה של חתונה
חתונה

ד. — ואת אדם עצם
ה. — כל אדם חי
ז. — אף ואת חי עצם

יחלקו את פדיונו בהתפטרות של חתונה של חתונה
והחלוקה / ובהתפטרות הקטנה ונאמר כל אדם חי /
את עצם אדם / אף ואת עצם חי /
האופן הדביעו הקטנה של חתונה של חתונה
קטנה של חתונה של חתונה
חתונה

ז. — כל אדם עצם
ח. — ואת אדם חי
ט. — אף ואת חי עצם

יחלקו את פדיונו בהתפטרות הקטנה של חתונה של חתונה
ונאמר כל אדם עצם / ואת חי אדם / אף ואת חי עצם /

כך רביע במחנה השנית וואופנה
 כבד הנדע פמיחה המחנה
 הזאת בעק אקדויות על כן יתחיל הפיר
 לעת חלקים לבד / במלך היושן נודיע -
 הכללים הש"ס אלה / במלך הילע נפרט -
 אוכנה נקלעם

החלק הראשון דע כי לעם הם
 הכללים הלוארים

בזאת המחנה / הכלל היושן הקטנה לא -
 תביה שלל / הכלל הילע התולדה לו תביה
 כוללת / סבר הכללים טווחו לתעלה כי לו -
 יולידו דבר או כי יולידו הכוב והצדק
 ושלל היושן כל אדם חי / אין אדם אחד
 חתוכ / וזכר החתוכ יויה חי / ושלל הילע
 כל אדם חי / כל אדם עצם / וזכר כל עצם חי
 אכ במחנה הלואית לעולם תביה הקטנה אחייבת
 והתולדה חלקית

החלק
 השני

בזאת המחנה שלה וואופעם הנדעוים זשא
 תחת אחדות מהחכונה קאכפטי / פילאפיון
 דיטאטיוס / דיוטיוס / ב'זקוקודין / פ'הילאון

האופן היושן הקטנה שלל
 אחייבת והקטנה כחונה יולידו
 חלקית אחייבת

7
 2
 פ'טי / כל אדם עצם
 פ'טי / כל אדם חי
 פ'טי / אכ וזכר חי עצם

והחלק אל ד'קיווי בב'תפבת הקטנה בתורה וצ'רמי אדם
 כל אדם עצם וק'צ'ר חי אדם אכ וצ'רמי עצם

כך אמר ביהוה כונתו להחיות
בבואו צדק הקים

הקדמות בעליו צדקו וכן היוו לביצ
בתלה עמך התפטרם ולחלוות כן אש
מסדה בספ האלה במקום אשר בארץ
התפטר הקדמות ליהוה וכו' על
המשן וזכר הדבור בהתפטר קצת
שנה ונסתפג בהתפטר הפלות
בהשגת אלהים השן במקום הזה
אנא תמלה אהתפטר הקדמות הכדמיוק
ההקדמות מצד הכרח התפטר כחו
הפלות היות שהללה שללה
בעצמה אהתפטר והחלקית אחייב
כחוה הללה אחיבת בתאיה אחייב
והחלקית שללה איה אהתפטר
והנה כפי נהג רוב הקדמים להוכיח כל הא
כנה הדק ראשונה להוכיח שהללה שללה
ביצמה אהתפטר דיק ושל אס לו היות
אדם אחד אחד אחייב אם לא היות אחד
אדם אחד אחייב שום ראיה שללו היות אחד
אדם אחד איה אחייב יאז היות אחד אחד
אדם פולטת על פי הללה שמה בספי
הקודם כדן ה נעם אכ שללה אחד

החנן החיים הקבולה חלקי שולל
נהקטלה כלל החייב יולדו
חלקי שולל

בבן — זכר אדם אייט און
בן — כל אדם חי
הדון — זכר זכר חי אייט און

חלקי אל בכפדי בחלקי נקח חקביל הסומר
מהחולה שהוא כל חי און / נקח חקביל
באך שהיו הייט כל אדם חי / נולד סומר
הקבולה כל אדם און /

האופן השל הקבולה כלל החייב
קטנה חלקי החייב יולדו חלקי
שולל

די — אין אדם אחד און
חי — זכר אדם חי
ציון — זכר זכר חי אייט און

חלקי אל פניאון בהתפטר הקטנה שיהיה ציט
חי אין אדם אחד און / זכר חי אדם / זכר זכר חי
אייט און /

וכפון שלמו פריי אומני החומר ושלם
הסגן הדפיע בעהו

אולי אינה מחוייב היום וכת מי אדם / אכ פולסין
היו לו היום אדם אחד אדם / ונניח ליה כן
אין מי אחד אדם אכ אדם אין אדם אחד מי
נהווי כמדק המונח כל אדם מי

המלכות שלל אינה מתפסק / אכואר בעצמו
שהי לו תפסק במחייב כי השלל נהווי
מתקבול / נכ לא בשלל אין אדם כן השל
נניח למחייב הווי נכ לא הווי נכ אדם לא מחוייב
בשכל כן לא הווי אדם אחד אדם וו לו הווי
נכ אדם נכמי / הווי נכ אדם אחד
המחייב /

נעתי נכ אדם / אדם אחד אדם אחד
הנה כבי ידע לשלל
האפיל הווי אדם וכל ליהווי נכמי אלו ליהווי
נאיה נניח לאחד הנחות / נעל כן על פי
המשפט הזה נניח ונניח כי הקדמה
כללית מחייבת אפליית מתפסק על דרך המשפט
בשלל שלל ונניח על דרך המשפט
כוננה לכן האחת תאל האחדת בהכרח
כאו שדך אדם בהצו שליית הלש ימצו היום
בהכרח / וכאו שווי אומרים שהכלית מחייבת
מתפסק בשלל שלל כן הכללית שלל מתפסק
בשלל מחייבת כי המשפט בשלל אדם

קצת חמוד אדם שהי לא תפול הנחה ביומ
פושטת ופושטת יחל להיות יום יום חמוד
אדם לע הנחה יח עם נצח אדם חמוד על
כ כלל התפטר הפשוטות אבל בנחה
הנחה אין אדם אחד חמוד באדם לא היו
אדם אחד חמוד ומחוייב אף הסודות
מכדוק יחד ^{החוקק} אדם אחד חמוד נצח אדם
חמוד ^{החוקק} אף אדם אחד לא היו
אדם אחד חמוד בהכרח עם לא היו
חמוד אחד אדם מחוייב והוכחה מן היש
ביומחה שללם כעצמה מתפטר
החוקק מחוייב כחוק אדם מחוייב הוא
היו נצח חוי אדם עם מחוייב היו נצח אדם
אדם חמוד לא אלו כיון מחוייב היו נצח אדם
חוי אף פושטת הוא לא היו אדם חוי עם
כלל הע נצח ה אין חוקק נצח אף
אדם אחד חוי אף עם אין חוי אחד אדם אף
ההתפטר נצח הנחה אף אדם חוי
אף אין אדם אחד חוי וקצת אדם חוי
יחד תפטר שהיו נצח אף בהנחה אף
אדם חוי בהכרח נצח היו נצח אדם מחוייב
והוכחה כלל השל
הכלל מחוייב כללם בחוקק מחוייב
אדם מחוייב היו חוקק כל אדם חוי עם
מחוייב היו נצח חוי היו אדם אף אף

אין

אין

הן דגה חלקיה מחייבת בעצמה מחפכה
 אצל אפסל היונה קצת אדם לבן יב אפסל היונה
 קצת לבן אדם / שאם לא יהיה אפסל זה הייתה
 אפסל היונה קצת לבן אדם יהיה זה לסבה או כי מחייבת
 הנה לא היונה לבן אדם או כי מחייבת הנה היונה
 כל לבן אדם / אבל שומר אחד מאלו לא יוכל לעצור
 עם האונם וקצת אדם לבן / יען שאם נודעה הדאשן
 הייתה מחייבת לא היונה לבן אדם יב מחייבת יהיה
 לא היונה האדם לבן יב כלל. המחייבת אבל זה
 הנה כענין האונם / ואם נודעה הלשן הייתה מחייבת
 היונה כל לבן אדם יב יהיה מחייבת היונה האדם
 לבן יב כלל המחייבת ונה הנה יב כענין האונם
 שהנה אפסל היונה קצת אדם לבן / אך כהכרח בהנחה
 קצת אדם לבן נעשה יב קצת לבן אדם /
 מכללית מחייבת אפסליו בעצמה מחייבת יב
 כפיכך כי אם אפסל הוא היונה כל
 אדם לבן / אם אפסל הנה היונה קצת לבן אדם
 ונכחה באופן זה שאם הוא אינו אפסל היונה קצת לבן
 אדם והוא לסבה או כי מחייבת הנה היונה כל לבן אדם
 או כי מחייבת הנה לא היונה לבן אדם אדם
 אבל אם נודעה הדאשן היונה מחייבת כל לבן אדם
 אם יהיה מחייבת קצת אדם היונה לבן יב כלל
 המחייבת שהכללית מחייבת מחפכה חלקיה מחייבת

ודבר אצל אדם אפילו היות כל אדם לבן זך
אפילו היות אדם אחד לבן ביות האפילו
באדם אחד שנה ליות וללא היות זך ויש
אחרים וליו טעם באופן שכלל את העמים
האפילו לדבר כמו בשל האומר הלבנת
לכל אדם תן טעם זך האפילו אתה
הדבר הזה חלקית אחיבה אפילו זך תהיה
על דרך התעשרת בתליות שלל נטן להפך
יש אדם אפילו הוה היות קצת אדם לבן זך אפילו
הוה קצת אדם היות לבן נטן להפך אסב

הטעם הכללות
הכללות שלל אפילו היות לבן תהיה כמו שלל
הכללות אחיבה יש שלל יתן קצת אפילו
היות אדם אחד לבן יהיה אפילו זך היות
לבן אחד אדם / שהו אדם יתן זה יהיה אפילו
זך היות כל אדם לבן אסב כלל הכללות הוה
זך היות כי כבד הוה אפילו לבן הוה אדם אחד לבן
זך והיה אפילו כל אדם היות לבן זך נטן
להודות אדם תהיה הכללות שלל טעם ה
שגרה זך הכללות אחיבה כי מהלכות הוה
אפילו לבן היות לבן אחד אדם נטן היות כל לבן
נטן הוה אפילו לבן הוה אדם אחד לבן
נטן היות כל אדם לבן זך בהפך בעצמם
הכללות יתן הטעם האחיבה לבן זך לבן
אדם אפילו הוה היות כל אדם לבן לבן היות
לבן אדם

אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו
אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו
אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו
אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו

עוד רעה נחמנו לבוא אנחנו ציוד הקול
נעבדנו נעבדנו כן כגון שהקדמות של נעבדנו
על פנינו והפליטה נבדלו בדונתם

כן הקולם הנעלים מהקדמות של נעבדנו
או פנינו או פשוטו בעצמם נבדלם
נזה כי ההבדל שבין שלש הקדמות הוא כי

באותה הקדמה פליטה דרך השל האדם
לבן הכונה היא מציונות הלבנה באדם בפועל
אכן אינו הכרחי לו וכאלו נוסף אליו

ההכרח נרצה בו היות הלבנה באדם בהכרח
אכן כאלו נאמר האדם לבן פנינו לו נרצה
בזה היות הלבנה נמצא בו בפועל דין

כי בזה יוכל להצטוו בו יוכל להיות נפיל
אמר וכן על פי הדרך הזאת כאלו אמר
מהקדמות פשוטות יולדו הקדמות (מהכרחיות)

הכרחיים ונופליהם אפליהם (אחר)
הקדוץ הקדמה הזאת דם כי כאלו תהיה

והיו כנגד הזונות שהנחת האפסדות לכל אדם
ועם אדם נודה השני שהיו מחוייב לא היו
לבן אחד אדם / נחמדך להודות עם כל מחוייב
היו לו היות אדם אחד לבן עם הכלל המחוייב
שהכלל שולל בעצמה מתקפס נזה הוא
כנגד הזונות עכ להנחת אפסדות הלכות לכל אדם
החלוקה שולל עכ בעצמה מתקפס / אדם
אפסדות היו נכב לבן לו היו אדם
עם אפסדות הוא נכב אדם לו היות לבן עם
שום אפסדות הוא נכב לבן לו היות אדם עם
אפסדות היו נכב לבן היות אדם על כל החלוקה
מחוייבת אפסדות אדם שמהפכת בחלוקה
שולל על דרך התקפס / אכ היו אפסדות עכ
נכב אדם היות לבן על כל החלוקה
חלוקה מחוייבת בעצמה מתקפס / אכ עם הוא
אפסדות נכב אדם לו היות לבן אכ הענין צדק
הכלל שולל בחלוקה מתקפס שום אפסדות
היו לו היות אדם אחד לבן עם אפסדות הוא נכב
אדם לו היות לבן עם שום החלוקה חלוקה
עם החלוקה צדק כאלו הוכחה נכב
החלוקה עם אפסדות היו עכ לבן לו היות
אדם עכ הכלל היות שולל בעצמה

במלך במקום הזה וכדי שיקל לעינין נשייך
שאלו של האופנים הנז' נאמר נבוא
יוסף אחתים בראיין

ב מחוייב הוא היות כל אדם חי
כז מחוייב הוא לא היות נכראובן חי
זכ קז מחוייב הוא לא היות נכראובן אדם

בזק אודין

בו מחוייב הוא נכראובן לא היות אובן
ב מחוייב הוא כל אדם היות חי
זכ דז מחוייב הוא נכראובן לא היות אובן

נבואה נאמר לא יעלה אדם נשחטל בקל
המלך במקום הזה / כע כ דרך האמת / או האפס
כענין הוועהם להרחיק כל חושי כחם חכמות
דאיה מהלכה נודע ללא און לקודא אן / כ סופ
לכודים / נה יפלו טעם ימנע להם דרך הדאיות הנושע
אכן טעם לא יוכלק לוא דאיה נודע / כענין הלו
נכרם כנספם דמחמ דבאונ לעני / וכן אמ
היו משמשים בקל אחתה שני האופנים הנז' -
כענין המלך / שמשל ככאיה / עונה באר לא יודעה

לפי הקדמות הקטן מצד החיוב יעלה ההקדמה
בשאלה התמונה באופן ההיו בעצמו העלוי
בבקורות הפשוטות ולא יוצא הכלל כפי
הן שאלה יוכלו פשוטות ויולדו אחיבה
וכמו שזכרנו בפשוטות שלמות
התמונה החשובה על פי התמונה הכללית
ועל פי שאלות השנים בהתאמה אל החשובה
על דרך התפנית כולל ביאור בפשוטות
כל אחד במקומו כן מצד החיוב יעלה
זה בבית כי הקדמות אן החיוב התפנית
באותו האופן בעצמו כולל התפנית
הפשוטות כולל ביאור בפשוטות התפנית
ועל פי אן נחמד להדגיש בשאלה הנושא
על זכות בפשוטות הקדמות שלפי אן עם
תוספת צד הכרח בקדמות וכלליה
כך זאת היות אן שיצאו אן הכלל של אופן
היות הרבה מהלכה והחיים והשאלה
לפי בקורות ובקורות שזכרנו בפשוטות
שיחיהו מתחם תלולת האופן ובעיקר
הנה וזאת אמת על דרך הביאור
כולל נוכח ואם נוכח הסבה אנה לפי

ואחרי

דרך הביאור נקצטם נודאים אורה היוקל הביאור
 הוא בנפש זה דרך השלש בבידוקו אור כוונתם
 לבני אמת ובה השלש כחכמה חכמה ורעים אונות
 האבק אשכ אורה בו לון היורה מי יהיה שלם
 אך לפי ההנחה אמתיות הנון לא היוקל שלם מי /
 ובה אם הקל הדואלסן אורה טוב יורה האמת
 סודת הגולה שהנון לא עמנויים הווא היוקל קצה
 יובן אדם אור פושטיות הווא היוקל כל אופן אדם על
 פי חכמה כלל הגוונת הצדדינות אשכ באורה חכמות
 אכל כבד הונח היוקל הקלם אופן יעץ לקחת להאמן
 האורק לא היוקל מי הווא שלם נאכ אפילו הווא שלם
 היוקל אדם / נה הקדמה הדואלסנה אונורה אמתיות
 הווא היוקל כל אדם מי אור פושטיות יהיה שלם היוקל
 מי חכם ויחל להיות אדם / אכל הונח היוקל
 אמתיות לון היוקל קצט שלם מי אכ לז קרובות
 חכמות יחד יעץ אדם אמתיות הווא שלם לא היוקל
 מי אינפוטיות הווא שלם היוקל מי / אכ יודעו
 שפוטיות הווא היוקל שלם מי / שלם אינפוטיות
 הווא היוקל מי / אכ כולם רכמות הקל -
 יולק יעקן הסודות שהנון כבד כקב האמתיות
 אכ בכבד הקל אמתיות נה הווא
 דרך הביאור בבידוקו

אדם

אדם
אדם

כִּי הַקָּלִים הַנְעִלִים זֶה הַעֲבוֹב אַסְפְּרִים
 כֹּה אַסְפְּרִים הַקָּלִים הַנְעִלִים בְּבִלְתֵּי אַעֲזִיב
 יַעַן כִּי לֹא אֶנּוּס וְאֶנּוּס זֶה יַעֲלֶה בְּאוֹפְנֵי
 הַאֲנָס הַאֲחֵר בְּיַד הַקְּבוּלָה הַכַּחֲשִׁית וְהַקְּטָנָה
 פְּלִטָה - וְהַאֲנָס הַלֵּל בְּיַד הַקְּטָנָה הַכַּחֲשִׁית
 (הַקְּבוּלָה פְּלִטָה כְּמוֹ דֶקֶד וְהַלֵּל בְּאוֹפְנֵי הַקְּבוּלָה)
 אֶהְיֶה אֲנִי הַאֲנָס כֹּה הִי עַצְמִי
 כֹּה אֲדַם חִי
 אֵל כֹּה אֲדַם עַצְמִי

כֹּה יִבְאוּ בְּכֹחַ הַעֲבוֹב וְכֹחַ הַלֵּל בְּאוֹפְנֵי
 הַאֲחֵר בְּלִטְוֹת כֹּה הִי עַצְמִי בְּהַכְרָח
 כֹּה אֲדַם חִי
 אֵל כֹּה אֲדַם עַצְמִי בְּהַכְרָח

הַלֵּל בְּלִטְוֹת כֹּה הִי עַצְמִי
 כֹּה אֲדַם חִי בְּהַכְרָח
 אֵל כֹּה אֲדַם חִי

זֶה הוּא כֹחַ הַכֹּחַ אֲפֵי הַשֵּׁלֶת הַאֲחֵר
 וְעַתָּה נָכַח לְבַאֵר פְּרִיָּהִם אֵיךְ יוֹלְדֵי הַכַּחֲשִׁית
 נִחַיָּה לֹא וְנִחַיָּה לְבַאֵר כֹּחַ הַלֵּל בְּאוֹפְנֵי הַקְּבוּלָה

דרכי הכבוד בברוך אלקינו באופן זה
זה משלנו זממנויב הוא וזכר אדם לו היות אדם
ק ממנויב הוא כל אדם היות מי
אזכר כל זממנויב הוא וזכר מי לו היות אדם

ענה להונדמ העותק עליו ממנויב לו היות אדם
יהיה קדם אזכר ההנחה רהיה לממנויב הוא הקדם לו
היות אדם ונהנה אדם הקדם החונם אינו כונן ונהנה
החונם סנהה התולדה שהנו לו ממנויב הוא וזכר מי
לו היות אדם אזכר פנימית הוא ~~לו~~ מי היות אדם
הנויב ושלל המיונה אכל כבד עותק ממנויב הוא
היות כל אדם מי קדם ממנויב הוא היות כל אדם
מי ~~היות~~ קדם פנימית היות אדם בודאי קדם
אפשר יהיה ~~קדם~~ אזכר היות אדם אכל כבד
הנחה הונדמ היות קדם אזכר פנימית הוא קדם קדם
היות אדם ונהנו כבד החונם שאמר ממנויב
הוא הקדם לו היות אדם אזכר הקדם החונם
מנהן ונהנה כבד ידעב יוסף ציור הקדם
אבי הונדמ של קדם ושלם הפקד החונם.

ככך של
בציונה קדם מעבד
הקדמות של קדם ושלם
נהוילונה דרך ~~היות~~ נאמר

חובל לקחת דבר אשר הכלל בשרו של ישראל אחי
 הנשוא נכבדו של זה ביוקר בעקבותיו לו נודין הע
 ונשוא עבד בדור הכלל הדולקין נאשה האל בלע
 האופנים האלונים חשיל כל האופנים הכללים
 מהמאנה האלוני היי בייאופייל עב
 כי באלה הואר אין חי אחד אכן בהכרח
 כל אדם חי

ואלך — אין וקם אחד אכן בהכרח
 להיו תולדת בייארבייל בהתפטר ליאמלציה
 שהיו כבד ידעו שיקדמו הכרחיות תמפנה
 על דין הירפעת הפלוטור

הכלל השל בביור ההקדמות כלליות אם הקדוה
 פשוטה והקדמה הכרחית לו יולד תולדה הכרחית
 ונה גבולת עב האלוני אל באמור באמור
 האופנים להקדמות כלליות בביורה אם תאמר
 כל חי עבם

כל אדם חי בהכרח
 כל אדם עבם
 אכן לו תוכל להכריח העבם
 לאדם להניח הכרחות לו שכל עבם לו כלל
 הניאמר אל ויקן אם הכרחות החיות האלוני
 וביוק הכרחות לו העבם נכד תולדת בלע
 ותמצאו אחד נכון הכלל האמור

כלל המונה השנה

הכלל הראשון באופנים הכלליים במונה השנה
בהיות השנה הכרחית והאחייבת פשוטה וכל
תולדה הכרחית - דרך השל בתיאור

בהכרח אין אובן אחד חי

כל אדם חי

נולד וזכ בהכרח אין אדם אחד אובן

הקבולה שיגפליטיד כאלו בוכה במקומו נשוא
כחיון חי אחד אובן - וכל אדם חי על פי כל העומד

אין אחד לא תמצאו דבר בכל הנכלל בתי שלו. שולל
אדם האובן בהכרח אף בהענין היות כל אדם חי -

תחייב לשלל האובן אן האדם בהכרח / וכה
הואשן בקונקרטיות - שהענין הקטנה והגולה

שיגפליטיד

הכלל השני באופנים הכלליים בהיות האחייבת
הכרחית והשולל פשוטה לן יולד תולדה הכרחית וזה

אבנוד בגלל האגוד כי דל כאלו יניק האובן
שלל האובן אן החי בהכרח אין כי תומך אהכ היות

כל אדם חי לא תמצאו תולדה לשלל האובן אן האדם
בהכרח

הכלל השלישי באופנים החלקיים בהיות הכללית
הכרחית והחלקית פשוטה יולד תולדה הכרחית

הכלל השלישי. ביופנים החלקיים בבית
הקדשה הכמות והקנינה שלמה יושק הולכה
הכמות אופנים החלקיים הם האולטימטי
חלקים שלם או אחיזב נסבר זה הוא האמור
בכלל החלקים כי כל זה שחייב או שלם וכן
הכל בהכרח חייב או שלם וקצת ודרך
אשר בקיומו כל אדם מדבר בהכרח
סוקראט הוא אדם

אם סוקראט מדבר בהכרח

היוונים והכמות הדבר אדם עם כלל הנאות אצל
או תוכל לקחת עם דבר שלם בודם שלו חכמים
ל הדבר נארה אנה היות סוקראט אדם אם
תחייב להכרח ל הדבר נכח תחייב הכלל
מדבר בכל האופנים החלקיים אצדן אלה הפנים
לחלקים כדו בקיומו כל חו עצם בהכרח
קצת אדם חו

היו תולדת דכיו. בכתובות אדם עצם בהכרח

הכלל השלישי. ביופנים החלקיים

בבית הקדשה הכמות והקנינה שלמה יושק הולכה
הכמות אופנים החלקיים הם האולטימטי
חלקים שלם או אחיזב נסבר זה הוא האמור
בכלל החלקים כי כל זה שחייב או שלם וכן
הכל בהכרח חייב או שלם וקצת ודרך
אשר בקיומו כל אדם מדבר בהכרח

סוקראט הוא אדם סוקראט מדבר

אם סוקראט מדבר בהכרח
לוי תוכל לקחת עם דבר שלם בודם שלו חכמים
כי אין להכרח ל האדם חו ובאוק להכרח הדבר
וכפיין נלמדו אכבעה כללים סבב
התחנה הכאונה

ואם תחפזן קצת לך זה הכל הכתוב בגמורה
השנה בבבלינון או יולד תולדה הכרחית
ורשמו לאל הגמורה השנה

כלל הגמורה השלישית
הכלל הראשון בגמורה השלישית בבית שש הקדמות
כוללות אחיבות אם אחת מהנה הכרחית יולד תולדה
הכרחית / כדך אשל בבבלינון

כל אדם עצם
כל אדם חי
אז קצת חי עצם

כאשר תשים ההכרח בקבולה / ותאמר כל אדם עצם בהכרח
תוצאות אכרית העצם לכל אדם / אחד באורך כל אדם חי
על דרך התפטרות אקריי תחייב לומר אז קצת חי אדם
תוצאו שהיו נכלל תחת האדם וכב הכרח העצם
לכל אדם אז תחייב להסירה העצם מן קצת חי על
כל הנוצר ואלו נרצוק אז תולדה קצת חי עצם בהכרח
וכן אם תשים ההכרח בקטנה ותאמר כל אדם חי בהכרח
אז הכרח החיוב לכל אדם קנה על דרך התפטרות
אקריי תחייב לומר קצת חי אדם בהכרח / וטאלי
אזכרה בקבולה כל אדם עצם על דרך התפטרות
תחייב עם עצם אדם ואם לא עצם
אדם וכב אחרת היות כל אדם חי בהכרח קצת כל
הנוצר ואלו תחייב להסירה החיוב עם עצם הנוצר והוא
אדם אז לא עצם חי בהכרח ואם לא עצם חי בהכרח
אז לא חי עצם בהכרח ואם לא חי עצם בהכרח
אז לא קצת בהכרח עצם לא

עַל־כֵּן בְּהַכְרִיתָ עַל־פִּי כָל־הַשְּׂוֹאֵר אֶת־כָּל־תְּרֵיבֵי
 אֱלֹהֵי־הַעַמִּים לְכֹל־מִה שֶׁהָיוּ אֲדָמָה / (כִּי־אֵלֵךְ תֵּעָז
 בְּקִטְנָה וְזָרֵךְ אֲדָמָה מִי עַל־דֶּךָ הַהִרְפֵּסֶת שֶׁאֶת־לִבִּי
 תְּרֵיבֵי לִמְדָה יָבִיב וְזָרֵךְ מִי אֲדָמָה / נְיוֹם וְזָרֵךְ מִי
 אֲדָמָה תְּרֵיבֵי לִמְדָה יָבִיב וְזָרֵךְ מִי עַל־כֵּן לִהְיוֹת הַכְרִיתָ
 הַעַמִּים בְּתוֹלְדָה לְכֹל־אֲדָמָה וְהָיוּ אֲדָמָה יָבִיב וְזָרֵךְ מִי
 תְּרֵיבֵי אֱלֹהֵי־הַעַמִּים וְיִלְךְ תוֹלְדֵי־בְּיָוֵיבֵי הַכְרִיתָ
 וְזָרֵךְ מִי עַל־כֵּן בְּהַכְרִיתָ / אֲזַכֵּן אִם־תִּלְשִׁם הַכְרִיתָ
 בְּתוֹלְדֵי וְשׂוֹאֵר וְזָרֵךְ אֲדָמָה מִי בְּהַכְרִיתָ אֶת־הַכְרִיתָ
 הַתְּרֵיבֵי לְאֲדָמָה וְעַל־הַהִרְפֵּסֶת תְּכַרְכֵּיךְ יָבִיב הַאֲדָמָה
 לְמִי אֶת־לִי תְּרֵיבֵי אֱלֹהֵי־הַעַמִּים לְשֵׁם־יְהוָה
 לְמִי הַכְרִיתָ לְאֲדָמָה / וְכִנְיָ הַתְּרֵיבֵי בְּלֹא־אֲוֹפְנִים
 מִלְּקִיָּם אֲחֵיבִים הִיָּה הַאֲוֹפְנִים הַתְּרֵיבֵי תוֹלְדֵי
 הַתְּרֵיבֵי אֲחֵיבִים /
 נִדְבֵי כִי אֶת־שׂוֹאֵרֵי לְכֹל־הַעַמִּים לְשֵׁם־יְהוָה בְּתוֹלְדֵי
 לְמִי תְּרֵיבֵי אֱלֹהֵי־הַתְּרֵיבֵי זֶה מִדֶּךָ בְּיָוֵיבֵי אֶת־כָּל־
 לְמִי בְּיָוֵיבֵי כִי בְּכָן אֶת־כִּי תִלְשִׁם הַכְרִיתָ בְּתוֹלְדֵי
 יוֹלְדֵי תוֹלְדֵי הַכְרִיתָ דֶּךָ אֶת־קִצְרֵי אֲדָמָה עַל־כֵּן
 כֹּל־אֲדָמָה מִי
 יָבִיב וְזָרֵךְ מִי עַל־כֵּן
 כִּי־לִי תוֹלְדֵי וְזָרֵךְ אֲדָמָה עַל־כֵּן בְּהַכְרִיתָ הַכְרִיתָ
 הַעַמִּים לְקִצְרֵי אֲדָמָה (כִּי־אֵלֵךְ תֵּעָז אֶת־כָּל־אֲדָמָה מִי
 עַל־פִּי הַהִרְפֵּסֶת אֲקִיבִי תוֹלְדֵי אֶת־קִצְרֵי מִי אֲדָמָה
 נְיוֹם וְזָרֵךְ מִי אֲדָמָה אֶת־קִצְרֵי מִי עַל־כֵּן בְּהַכְרִיתָ
 כִּי־כִּי אֲקִיבִי הִיָּה הַאֲוֹפְנִים עַל־כֵּן בְּהַכְרִיתָ /

הכלל העני בביות שתי ההקדמות כוללות
הזכות החיובית ואחרת שלילית אם השלילית הכרחית
עם התולדה הכרחית / אך אם החיובית הכרחית
השלילית פירושה ללא יולדת תולדה הכרחית
דיק גישל בגילוי אפסיון

אין אדם אחד אכן
כל אדם חי
אכן קצת חי. ויית אכן

כעל תלמי ההכרח בשלילית נמצאת בהכרח אין אדם
אחד אכן אכן שלילית האכן ועל האדם בהכרח נכונות
תאמר אחר כל אדם חי עפ"י התפשטות וקצת תאמר
אכן קצת חי אדם נכבד שלילית האכן בהכרח תכלית
שהוא אדם אכן בביות קצת חי אדם עפ"י כל העומד
החיובית ^{אחר} שלילית האכן בהכרח תנצח החי נמצאת
בהכרח קצת חי ויית אכן שהיו תולדות בגילוי אפסיון
אכן אם תכריח החיובית נמצאת כל אדם חי בהכרח
אין כי הכרח החיובית אדם אין דרך לנצח יודין
או שאין שלילית האכן אין החי בהכרח

הכלל השלישי בגופנים החלקיים החיוביים
בביות השלילית הכרחית יולדת תולדה הכרחית
דיק גישל בגילוי אפסיון

כל אדם עצם
קצת אדם חי
אכן קצת חי עצם

כעל תלמי ההכרח בשלילית נמצאת כל אדם

דיק גישל

כרך תביע

בזה הספר עליו לבוא
אופן ציור הקלימ הקדמון

אפסיות ונעדרוב ופסיות ופסיות ונעדרוב ופסיות
והכחיות במחנה החולונה הייטש ענין כללית

אחרי יקלנו תולדה אפסיות נחיה לו נחמיה
לחבר כללית כוללית תהינה לוח הקדמון אפסיות

הכללית אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות
אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות אפסיות

אפילו העצם לכל הן עב כלל העונות וכל
כל אלה העצם היו לר אפילו החיות תמסוך
להנה לר אפילו העצם אך באורך אלה
אפילו היו כל אדם חו כבד הנחת אפילו
החיות לכל אדם אך בהכרח עני אפילו
העצם לכל אדם וכל אפילו היו כל אדם
עצם נכד אך הכלל הישן

מ דכלל הן בפיו הקבולה כולל אלה
נהינה כולל ומייבד ירלי גולה אפילו
כולל שולל דין משל בייאודי

אפילו לא היו חו אחד אכן
אפילו היו כל אדם חו

אפילו לא היו אדם אחד אכן

כי כולם שלל האכן הכלל באפילו עב כלל
העונות ענין אחד תמייבד לכלל האכן הכלל זה
להנה חו נכד אלה אפילו היו כל אדם חו
כבד הכנסת האדם חמת חמי נאכ תמייבד לכלל
חמת האכן כמו שלל חן חמי נכד שלל אחר
חן חמי באפילו עב חן האדם תמייבד אפילו
נכד אלה לא היו אדם אחד אכן נכד

מ הכלל הן דכלל דכלל
מחייב נהינה שולל לא יעלה חן שלל
כן בהתמק חן בהינה האחר

אמן אמן הקטנה הדיה שללר ללו יעלה הקל כח
 אמן בהתפארה באיכות הוהתקב כוהתקוב הכלל
 השלם. וכחון שלמו כללם הוהיעף בדיור
 של קדוה אופלריות ועדה נבוא צונסם בעידיה
 של פלוה וקוהיעדיה

הכלל הדיאנן בהיות הקבולה כולל
 אפליה והקטנה פלוה יעלה הקל סלם הוהיעדי
 סרולדה אפליה דיק גלל בדידיה סלם
 נאור כל חי אפלי הוהיעדי
 כל אדם — חי

הוהיעדי סרולדה הנחת אפליה העצם סלם חי עפכלל
 העוהר סלם תחיה להטו סלם הנכלל בחי וכיחיק
 יוהר סלם אדם חי כבב הכנסת תחמו אכ תחיק
 להוהיעדי הוהיעדי סלם אדם חלצם באפליה
 וכן תבאה בדיאנרית עפ כלל העוהר און אחד
 אין חי אחד אכן באפליה
 כל אדם חי

אכ וין אדם אחד אכן באפליה

הכלל הדינן בהיות הקטנה אפליה
 והקבולה פלוה יעלה הקל סלם כח כח כח
 קנה האפליה הכלל הוהיעדי
 לזען תבין זה הכלל זכר חכר אור אשכ בוהר
 כפרים הוהיעדי אפליה כוהיעדי
 אפליה ילקח של לפ כוהיעדי האות כוהיעדי נקח האפליה

שכונתן ישרה להיות ישרה שלם להיות ישרה
נראה לאחד הקצוות וזה הוא משפט האינזון
לפניו וכן לפשטים לקח גופה על הצורה
הנחה לישר ישר להיות ועל פני גוף הצורה
המתווכת ישר ישר לקדו אפס נחפשי אפס
כי הדבר שהיו וזה הוא גמנויב להיות ישר
לחיות וזה הוא משפט האפסיות הכללית
גיונה ועל פניו אחר כלל אין כי אם
נקח האפסיות האינזון בהיות הקבלה פשוטה
והקצוה אפסיות לו ישר תולדה אפסיות כי
לוי נחל להצד גוף אחד מהכללם אפסיות
אחד הוזה באפס כדבר וכלייתו שואם גיונה
כל הו עשם נחל אדם אפסיות היותו ישר כי
הנחת אפסיות היותו לומר הו ישר להנח לר
אפסיות העשם הו לו חייבת העשם לכל הו
על דרך האפסיות אכל גוף כולו נקח
האפסיות הכללית גיונה ישר תולדה אפסיות
ויהיה הקו כלל שלם ש גמנויב ישרה ישרה
על דרך אחת שוניה דרך הכללם
ועשה נחל גמנויב כדבר ונרדף היוק ישרה
זה - דרך אפס אדם תאחד כל הו עשם

כל אדם הו באפסיות
כל אדם עשם באפסיות
נחמה האמת על זה האופן ליהיה על דרך הקו האפסיות
אם תאחד איתו אפסיות היותו אדם עשם נקח
סנדנו שהו גמנויב בעד לא הו קצו אדם עשם

תעלה אפסידה הלו לבת בנת ממש ווס
תעלה אפסידה הלו לבת בנת האדם והאפסידה
נתנה למד איש חברה וכן אחר קצת אדם איש
לכן ביופסידה

נתנה עם האתקד וכוונת העולה יותר הכרח הוא
היותם לומר לכן אב לפי דבריו כל אדם לכן
נתקבלה וזהו לכן

אב נתנה הקד ישיבה ונאמר וכן שחור אחד לכן
כל אדם לכן
אב וכן אדם אחד שחור

נהל סודי הקנה שוונת קצר אדם שחור אב ווכדו
האתקד להודיע העולה האלונה קצר אדם איש לכן

דכלל דכרביע
כללל אחייב או שללל וקונה כללל שללל אפסידה

יעלה הקד כללל שללל
כי כוונת עמוד דרך שללל - כללל חי עצם

יולל על דרך התעלה
דאנו שרדע כי זה הכלל שוונת שילל תקלה אפסידה
איש כוננה לומר שילל אבח ההקדמות כוונת העלה

כללל אדם קצתם
כללל אדם קצתם

בשאר הכלל לכן הכונה שילל אבח ההקדמות
הקטנה כוונתה ההתקד וכן שילל תולדה

אפסידה לכן כיון להודיע כי אין כללל שבפסידה
לנו אצות בשום יופן לבחינת הקדולה כללל

אחייב או שללל וקונה כללל שללל שיעה
הקד כונה כוונת חלימ היופסידה בנת
על הוונת הנה יעלה הקד כי כוונת אב אחד

דכלל הניש בהיות הקבולה כולל אחיבת
או יולל אפליית והקטנה חלקי אחיבת פלוטה
יפלה הקט שלם דרך משל כפי אריות כל אדם מדבר באפליית

קצת חי אדם

על פי כלל הנומד הכל תניח אפליית הדבור לכל מה
להיות אדם אך כאלו הנומד קצת חי אדם תכנין להניח
אפליית הדבור לקצת חי והנומד קצת חי מדבר באפליית
וכן בפנימיו אין למוד אומר לכן באפליית

קצת אדם למוד

על פי כלל הנומד חסין אחד תניח לכלל הלכות הכל
מה להניח למוד באפליית אך כאלו אורה אומר קצת אדם למוד
תכנין להניח קצת אדם חסין לכל באפליית
וכיון נלמד הכלל משבוב הפלטה באפליית

ולתת רבוא כלל בעיני הייך יפלו הייך
מעבוב פלטה דונית קייטת ופיקיטת בגדונה הכוונות

דכלל הרישון בהיות הקבולה כולל אחיבת אפליית
והקטנה כולל אחיבת הכחית יפלה הקט שלם חולד תולדה
אפליית דרך משל כפי אריות הווד כל חי עצם באפליית
כל אדם חי בכחה

על פי כלל הנומד הכל הנומד והייבת העצם לכל באפליית
נומד בקטנה הכנסת האדם עמק החי אך תניח לחייב
העצם באפליית והווד אך כל אדם עצם באפליית

דכלל הניש בהיות הקבולה כולל אחיבת הכחית
והקטנה כולל אחיבת אפליית יפלה הקט שלם חולד תולדה
הולדה אפליית אפליית חולדה חולדה בהיות זה
הכל חסוד חסוד הכלל הניש של עצוב אפליית
ופלוטה קמו עויין הנה כי הדוכחות לאובחול הווד
בהיות הקבולה פלוטה חסוד יפלה בהיות הכחית
כאבנווד לחסין שום חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד

בנינו יאוי אדם אחד חיי פאפא דור בבד הדור
לך שהכלל שלל תרבה בכלל דמיך
על דרך התולדות אב תכל לומר דב כל אדם
חי ופאלי תאחד כל אדם חי בקטנה ובגולה
אחדת כל חי עבם על כלל תאחד אל תחייב
לומר כל אדם עבם שהוה הקל בקטנה ולכן בא
להשיבם חדול למעשה בהיות הקטנה אפליה
מה שלו שלל יהיה כן בהיות פשוטה זו הכונה
וכן תשיל כולם תהיה הקבולה שלל באופן
דרך השל אין חי אחד עבם

אין אדם אחד חי באפליה

כאשר תהפוך הקטנה באיחוד תאחד
כל אדם חי ונעשה למעשה הקל בלידיני אין אדם חי

אין אדם חי ונעשה למעשה הקל בלידיני אין אדם חי
אין אדם חי ונעשה למעשה הקל בלידיני אין אדם חי

הכלל החמש בהיות הקבולה חלקית זו שתי
חלקיות לא יעלה הקל בלתי שלם
כי אם תאחד דרך השל קצר חי עבם

אין אדם אחד חי באפליה

הקטנה תרבה בכל אדם חי באפליה אב נעלי
הקל קצר חי עבם
כל אדם חי

אב קצר אדם עבם
קנה לו יעלה בפאליה כולם הוכחה בכלל הם

קצר חי עבם קצר חי עבם
קצר חי עבם קצר חי עבם

אב קצר אדם עבם
אב קצר אדם עבם

הכלל השני בהיות הקדוה כולל גולל
 אפסיות והקדוה חלקית מחייבת הכרחית ועל הקדוה
 מוליד מולדה אפסיות וזה מסודר בקיימיו על הכלל
 הנאות מן אופן אחד / ודכן כלל מאד כפי
 היו אפסיות המולדים בהיות עבוד פלויה ונחמה והכלל
 מולדים / מולדים וכלל מולדים בעבוד הכוח
 נוספיות ובכח שלם הפך הכיוולק ונחמה
 לפי הקלם האפסיות והמערכים בתמונה השני
 בעיה

כך שגור יצירי הקלם בתמונה השני
 גשף הקדוה של קונטיקטיל ועיבור

קונטיקטיל ופלויה וקונטיקטיל ונחמה /
 והוא שגור כולל תהייה של הקדוה אפסיות /
 הכלל הראשון בהיות של הקדוה
 אפסיות בתמונה השני לא יעלה נום הקל /
 סבר ובאור הכלל הנה הוא כי כפי ידעת שיופני
 התמונה השני יתבאר אחרתם בהתקלם אל התמונה
 על התפסות הקדוה ובפני התפסות הכלל
 שלל שיחפזיה וכפי ביאור בתמונה התפסות
 האפסיות שהכלל שלל לא בעצמה התפסות ויוד
 כן או אפס העבור הקל בתמונה השני והוא אפסיות
 בהיות במ חסדן אחרתם / ודכן הכלל בתפסות

אין אכן אחד חי באפסיות
 כל אדם חי באפסיות
 לא תוכל להוליד אין אדם אחד אכן כולל יעשה פלויה
 יעשה כולל אחרתם הקל יתבאר בהתפסות הקדוה בעצמה
 וכלל הכלל חי אכן כל אדם חי אכן אדם אחד וזה יאפס
 באפסיות באחרתם / נחמה ונחמה בתפסות הקדוה ופלויה

הכלל השלישי בהיות הקבולה כוללת
שלל אפסיות והקטנה שלל אחיבת הכרחית

ישנה הקטנה שלל גדולה ושלל
היה שלל בי-לוקיטי אס פואזי אין חי-אומדאן באפסיה

שלל שלל הנוצר אוקן אחד הנוויל שלל האן אכלחו
באפסיות אלה מייבד החיות לודם בכרח הצטייר
למען שלל האן אן הודם באפסיות

הכלל הרביעי בהיות הקבולה כוללת שלל
הכרחית והקטנה שלל אחיבת אפסיות ושלל

שלל אפסיות של כונת איות הכרח
אם זה שלל ישן ביוודת קלילי אשיות פלוגה
וואפסיות כי הנוכחיות אחת הנה

הכלל החמישי בהיות הקבולה כוללת
שלל אפסיות והקטנה שלל הכרחית ושלל

הקטנה שלל יוכן על הווסן ושלל ביוודת ככלל
הכרחית אפסיות וואפסיות וכל הדבר כן באוקם
פלוגה הכרחית

הכלל הששי בהיות הקבולה כוללת שלל
הכרחית והקטנה שלל אחיבת אפסיות ושלל

כדין שלל הכרחית
שלל אפסיות והקטנה שלל אחיבת הכרחית

ישנה הקטנה שלל גדולה ושלל
היה שלל בי-לוקיטי אס פואזי אין חי-אומדאן באפסיה

שלל שלל הנוצר אוקן אחד הנוויל שלל האן אכלחו
באפסיות אלה מייבד החיות לודם בכרח הצטייר
למען שלל האן אן הודם באפסיות

דכלל

המללם בהינה האחיבת פשוטה והשלל אפסיות לו
 יעשה קץ / דך ושלל ביישאי אין אכן אמר ח. באפסיות
 כל אדם חי

לג הובל להולד אין אדם אחד אכן באפסיות באפסיות
 בפשוטה יען כי בפשוטה היה מועיל הקץ מפני הקל
 שהקל אל התמונה האנונה על דרך ההפכיות הקבולה
 שיגמל צדק וכמקום לעמוד אין אכן וחד חי / ואחר
 אין חי וחד אכן / והנה זה ההפכיות
 יעשה באפסיות טוה ידעם אכ אי אפסיות הקל
 נלגו ינעם הקץ נכ חגיל בן אפסיות

דכלל דיליטי

באופסיות הנכרים בהיות
 השלל פשוטה והאחיבת אפסיות יעשה הקץ /
 כי טוה האחר ביישאי הם אין אכן אמר חי
 כל אדם חי באפסיות

ינלד זכ
 יען שהשלל שהוא פשוטה מתקן שיתפלא צדק
 כדאני לה נואמר אין חי אחד אכן כל אדם חי
 זכ אין אדם וחד אכן שהוא הקץ ביישאי

דכלל דכביע

בתמונה הלעת בהיות
 האחר פשוטה והשלל אפסיות
 שג הקדמות שלל
 יעשה הקץ בלג שלם

לבואה תפסק הקטנה והתולדה שיהפליטי. —
אבלן הקדושה שיהפליטי. זה שלא יעלה בהיומן
אופלינות / עם בכדוקו לון יעלה הקטן
אין כי אמתו לון יתבואה בהתפטר שיהפליטי.
כן בקטן החלקי / יש כי הקטן החלקי לון יעלה
באופלינות כי דרך השל בכדוקו ק כל אדם חי אופלי

אם תבנה להעבד הקטן החלקי כאלו עשיתם בפליטה
נתקד סומך התולדה כל אכן אדם באופלינות
והקדושה האמת שיהיו כל אדם חי ונולדו הקדושה
היוול נעלה הקטן כל אדם חי באופלינות
אם אכן יודם באופלינות
אם אכן חי באופלינות

והנה התולדה הזאת שיהיו כל אכן חי אין כי —
בפליטה יהיו סומך הקדושה השנית שיהיו אכן
איתם חי ולכן יתבואה אמת הקטן החלקי / חכל
תקום באופלינות איתם סומך הקדושה השנית כי
באופלינות שתי אלו יחדיו כל אכן חי נקטר אכן איתם
חי אלה באופלינות על דרך התפטר אכן חלואם
חי עם אין אכן אחד חי ויום אין אכן אחד חי
עם נקטר אכן איתם חי ולכן לון יתבואה דרך
בתמונה השנית ללמוד הקטן חלואם אחד הוא הפליטה

בהיות שתי הקדושה אופלינות ונלאוד בידו
הכלל החולשין נעשין עוד חלפדו בהיות שתי
אופלינות נעשה נבוא לעתידות

הכלל המעלה

באותה האופן יעשה הקל במלכות
טובה יעשה בכללם

שיום המחויבת פלוגה והשלל אפליית לו יעשה
הקל / ובהיות הדבר להפך יעשה והבטוח לעשה
בכללם יעשה כזה ולא עושה במקום שאין צורך

הכלל השני

כהיות שם הקדמות
חלקיות לו יעשה הקל אם זה אין צורך בטוח

ועתה נחם כללם בהיות העידוק חקוניקיינה
ועתה נחם במחנה זור השער

הכלל השלישי

באופנים הכללם בהיות האולל
הכמות יעשה הקל להולד תולדה אפליית ופלוטה
דרך משל ביישוריו אין אכן אחד חי בהכרח

כל אדם חי באפליית
כבר בוודאי כהכרח תהפך השלל כללם בעצמה

אלכ במקום אין אכן אחד חי עומד אין חי אחד אכן
ועל פי כלל העומד ואין אחד כל אלה הם חי יעלה

מאת האכן / וכאשר עומד אלה כל אדם חי
התולדה אין אדם אחד אכן הקל עילאית

הקל אפליית אכן כל אדם חי ^{אפליית} אין אכן אחד חי בהכרח

כאשר תהפך השלל שיחפציית תאמר אין חי
אחד אכן וכל אדם חי האומד אכן אין אדם אחד

אכן שהיו תולדת קואליטיות בהתפתח שיחפציית
והוא הקל עילאית אכן

לא יעלה הקול אצלם ההקדמות כן בהתחבר
האופלית באיחור המעמד קיימת לעלה
אחייבת טול ביזורה דרך תשלום אם נותר
אין אכן אחד חי באופליות
אין אדם אחד חי

כאלה תהפך הדולסונה באיחור המעמד מאחר
כל אכן חי באופליות ועלה הקול ^{הוא}
ככה אין אדם אחד חי

אזכ
כל אכן חין באופליות
אין אכן אחד אדם נזה ותקלל אל ילידי
כידוע / נכזה תושלם בהיות הלנת אפליה
נהדולסונה פלטה כן למרלם האופליות תהפך
באיחור המעמד נעלה היקף ילידי ונוקא
מה שלו ישה בפלנטות כאחזיק בחקונ

דכלל דהתעלה

בהיות לתי ההקדמות
אחייבת האחת פלטה
נותר אופליות לא יעלה הקול דרך תשלום
אם נותר כל אדם חי באופליות
סוקרט חי
לא תופל לאלה סוקרט אדם אצלם ההקדמות
ולו אצלם התעפפת כאלה עליה בתעלה
דולסונה פלטה 2 פלטה הנכחה העלות הקול
אחייבת אחת אופליות נותר פלטה
נזה אין חרין באור כן נכחה למשל היו
בפון אדם דרך להוליד

זה שכתבם / וכבדונוה עמן כללם בהיותם
הקדמות אפילו

זה כלל הדיונים במחנה השלישי בהיות
שתי הקדמות אפילו ועל הקדמות הכל
אופנה

סבת זה הכלל הנו כי כאלו תעלה חפץ כלל -
היו שנים והחמנה שלש מחצו לכבוד שתי

הקדמות אפילו יתקבל אל המחנה הראשונה
על דרך התפטר מקריי או שיחפשי יגיע חלקית
או על דרך השלשה וכבר ידע היות הקד
חושב כולם יוכל להתקבל אל החמנה באיזה אופן יהיה
והחמנה באופן הישן יבטיח כל אדם עיני אפילו
אל אדם חי אפילו

כאלו תהפך הקדמה במקרה ופועל וקר חי אדם
על הקד דיוני וכבר ידע שהכללית מחייבת אפילו
תהפך בחלקית מחייבת להיו התפטר חודיי

בגיל אפילו זה אין אדם אחד אכן אפילו
אל אדם חי אפילו
אל וקר חי ויתאונן אפילו

הקדמה תהפך במקרה ויעלה הקד יפדיון /
דיונותיו

אדם שכתב אפילו
אדם חי אפילו
אדם חי שכתב אפילו

תהפך הקדמה ליתפטר וקר ויעל וקר זה
באפילו וקר בהיות חלקית וקר החלדה וקר החלדה
הקדמות ועל הקד דיוני

דכלל הצימן כהיות את ההקדמות לאלה
יעשה הקד בלתי שלם שישלם בהתפכרת האופליות

באימת המעמד / דרך משל יאמר הוא

אין יאמר אחד חי בהכרח

אין יעצם אחד חי באופליות

התחבט האופליות לית ביומרת המתקד ועומד

כל עצם חי יעשה הקד חי יאמר יאמר אחד חי

כל עצם חי

אם אין יעצם אחד יאמר

דכלל הצימן בהיות האופליות הכרחית

בהחזונה השנית לעולם לא יועיל הקד

שום תאריך דרך משל אין יאמר אחד חי באופליות

כל אדם חי בהכרח

בהיות האופליות לית בעצמה מתהפכת אין דרך

לרעות יאמר ושמו לקבל אל החזונה האופליות

ולא לית יועיל הקד

דכלל הצימן באומר האופן יעשה

הקד באומרים החלוקים כמו בפללים

נזה אחר בעצמו וכבאן שלם הפק

השנית

כדק תליעה

הקדים בהחזונה שלילית משל האדמות האופליות

נהגת באפי

הכלל הגלגל כהיותו של הקדמות אלל ורביעונה
שלישית וישל הקל /
לא למה אמת הקדמות דן בהקדמות בוויכוח

החוקק הוותח חקנה כולל באור מעשים
לום תועד דרך אלל אין אדם אחד אכן אפל
אין אדם אחד סוס אפל

כאול תתקן הלנת על דרך העולמות תועד לאוסוס
ויעלה הקל פילאפיון אין אדם אחד אכן
כל אדם סוס

אז קצר סוס אינו אכן
קנטנה אהכ תתקן בתורה ויעלה הקל פילאפיון

הכלל הגלגל כהיותו של הקדמות חלקונה
לעולמות וישל הקל /

זה המכונה לאדם גמור
קצר אדם חי אפל
קצר אדם אדבר אפל

ליו תמצאו למד דרך ישל להוליד הולידה
וזה יוספין הכלל של הקדמות אפלידוק

עצרה נבואה הכללים בהיות אחת הקדמות
פלוסוף והלנת אפלידוק

הכלל גדול דכביע בכל אופנת המעונה
השלישית כהיות הוותח פלוסוף וחדת אפלידוק
ישל הקל /

זה הכלל יתפאר אומנותו דכדמפס האופנים
וזה כוונת הדואלן אמת הדולה פלוסוף והקטנה
אפלידוק תתקן הקטנה כמורה ועלה הקל דכדיו
כאמור הכלל הדואלן וזה אומן הלן כמורה ועלה
הקל פילאפיון וזה יוספין וזה כמורה כמורה

ד ארטיטל
כל אדם שפגם אפלה
קצת אדם חי אפלה
אזל קצת חי שפגם אפלה

תתחבב הקטנה שיחפצוהו וישלה הקל בדיוויו

בדיוויו
קצת אדם אינו אבן אפלה
כל אדם חי אפלה
קצת חי אינו אבן אפלה

באפלות לא יעשה החלוק / טובה באדם במאונה האנה
אבן יחפצוהו החולונה על דרך אחת והיו כאלה
תתחבב הקטנה על דרך החלוקה ונאמר קצת אדם אבן
~~וישלה הקטנות ונסדרה כל אדם חי~~

הקטנה על דרך החלוקה ונאמר אין אדם יחיד חי
וישלה הקטנות ונסדרה ככה אין אדם יחיד חי

אזל תתחבב החלוקה בעצמה — ונאמר קצת אבן אדם

וישלה את הקטנות פידיוויו אין אדם יחיד חי

קצת אבן אדם

קצת אבן אינו חי

אבן
היו תולדות באוקדו בהפצתה שיחפצוהו

בדיוויו
אין אדם יחיד אבן אפלה

קצת אדם חי אפלה
אזל קצת חי אינו אבן אפלה

תתחבב הקטנה שיחפצוהו וישלה הקל פידיוויו
הנה לק אבן כדוק הכלל הדאטון שכל האופנים ישיגה
הקל

הכלל הראשון בהיות שתי הקדמות
מקוונות לא יושל הקנה זה אבואר / וזה יספן
על כבוד העירוב אפלויה וואפלויה /

אע"פ ה רבואה הכללים אע"פ אחרניתי.
אנחה אפלויה /

הכלל השני באופןם המחייבים אהתונה
ש.ש.ג. לעולם יעלה קל גוליה תולדה אפלויה /

הרשמי כל אדם עבם
כל אדם חי
אזכרתי חי עבם

ואם תשים ההכרח בגדולה ית' אכן אע"פ
להרשק הקטנה שאלתה כראוי לה וכן תראה
בכל האופנים המחייבים /

הכלל השני באופןם השולל בהיות
המחייב הכרחי יתקן תולדה אפלויה /
ואם השולל הכרחי יתקן תולדה פלויה וואפלויה /

השלישי אין אדם אחד אכן
כל אדם חי
אזכרתי חי איש אכן

כאשר תשים האפלויות בשולל והכרח במחייב
והוא זה אין אדם אחד אכן באפלויה
כל אדם חי בהכרח

הקטנה הרשמי שיתבאר ותראה ויתקן חי אדם בהכרח
ש.ש.ג. הנוצר תוין אחד כל אלה הנוו אדם
ש.ש.ג. אמת האכן באפלויה / ובהיות ויתקן חי אדם
ש.ש.ג. אמת האכן באפלויה ויתקן חי אדם
ש.ש.ג. אמת האכן באפלויה ויתקן חי אדם

והחמש בקנה החלק הנוול והקבולה פשוטה

כ. כוולה נומד קבר וודם אינה אכס

כל וודם חיו אפלה
ואז קבר אכס אינה אכס אפלה

נקח מקבל הסומד מהחלקה שהנו כל חיו אכס כפי

נהקטנה בחוק שהיו כל וודם חיו אפלה

נולה סומד הקבולה שהנו כל וודם אכס

נהש. וכל פיידינו בהתפחת הקטנה שיהיה חיו

אם וודם חיו האפלה בקבולה והקטנה פשוטה

יעלה הקטנה כל היופנם שיחיה וודם חיו אכס

בפשוטה אלה החמש שיחיה בקבולה כוולה

ביונה לפי חיו אכס לחברת החוזה

דכל החמש בהיותם הקבולה שרללוג

אם הקטנה אפלה ישלה הקטנה

ליום תאמר דכל אין וודם אחד אכס

אין וודם אחד סוף אפלה

תהיה הקטנה ביונה החמש ותאמר

אין וודם אחד אכס כל וודם סוף

ואז קבר סוף אינה אכס כאלה השן אכס

בהיות הקבולה אפלה והקטנה פשוטה ליו יעלה

הקטנה אפלה ליום תהיה הקבולה ביונה החמש

ותאמר כל וודם אכס והקטנה חיו חיו חיו

ותאמר אין וודם אחד סוף ליו יעלה הקטנה חיו

ותאמר כאלה החמש שלישית אפלה ליו יעלה

הקטנה שרללוג

אין אם תלימ הכבד בשלל ותאמר

אין אדם אחד אין בהכרח

כל אדם חי באפסלות

תתקן קטנה במקרה ותאמר קצת מן אדם אפסל

אין אדם אחד אין בהכרח

קצת מן אדם באפסלות

על פי כלל הנאות אין אחד כל אלה הוא אדם

תשלים אותה הוואן בהכרח נוסם היית תכריח

האדם החינת הייח נאותים הנונים נהתי הוא

אדם ^{באונתו אפסל} אדם ישלל אותה הוואן שהנו על

נה ההכרח עם מן החי ישלל הוואן בהכרח

אין בהיות החי ההנו שונה אחייב האדם

על נוסם הקפסלי באות האופן שהנו אדם באונת

האונת השלל אותה הוואן נהנו אדם על דרך

האפסלות אך עם ישלל אותה הוואן על דרך

האפסלות עם בהיות אפסל נוסם להנה שם

הנו נהנו כאלו קטנה פלטה של פ הדך הזוג

ינג פלטה - היל כונטה לו נכזה להנה שלל

הוואן מן החי כן באונתו האופן שונה חנימים

חייב האדם לחי - אדם כע כה זה הדע

כונת על פ הכוח וכתבתי אן כי הנו דברי

יחיד למען לו תטעה כן אדם הייח דוברים

ללכת על הדך הזוג נכתיב ללכת

כונת השלל אולי שמה / דין היוצא

כן הנו לכביות הקבולה בשלל שלל

הכחית נהקטנה אפסלית יולי עליה על דין

שללה כתבונה החאשונה כנה הברובה

והנה בזה הקול באשר אתה אומר אם האדם
נמצא הוא קודם הדבר נמצא הנמשך
כשחיות הנמשך והנניח היות הדבר בלתי נמצא
ולחם עם קודם היות האדם בלתי נמצא
וזה הקול נכרך ביאור חסדן שניטח אבואר העצמו
ונכוחת על זה האופן להונו על דרך הקול התלמן
נודת הקול אם האדם נמצא הדבר נמצא
ואבל הדבר לוי נמצא
אם האדם לוי נמצא

ואם תאמר שאין יצדק אחרת האדם לוי נמצא נקח אתמקדו
להונו האדם נמצא ואם האדם נמצא כבר הנח
שהדבר נמצא שהונו אחרת לוי נמצא אבל הדבר
לוי נמצא אף תחניב להודו החולדה האולונה
האדם לוי נמצא שום לוי תודה אביאק להודות
הדבר נמצא והדבור בלתי נמצא שהונו נמשך

כלל
הנחת קודם בהתחלת ההקדמות

דרך המשל אם נאמר אם האדם נמצא החי נמצא
לוי נמשך החי נמצא אף האדם נמצא / ישן
כי יחול להיות החי נמצא ולוי נמצא האדם אכח
ההקדמות / ואשר ואמר בהתחלת ההקדמות
ישן כי נמצאים יעשה זה בלבד שבע הנמצא /
וזה כי בהקדמות אשר הקדמות נמצא האולונה

כִּלְלֵי יוֹ אִם בִּנְחִית קוֹדֶם וְעַל־
הַנְּעִיף שֶׁלֹּם יִהְיֶה הַקֵּץ /

דִּיךְ מִשָּׁן אִם תִּזְוֹר בְּעֵין הַחֹשֶׁן אִם
הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצָא וְהַאֹרֶךְ נִמְצָא / הַקוֹדֶם נִקְרָא

אִם הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצָא / הַנְּעִיף הַאֹרֶךְ נִמְצָא /

וְהִנֵּה אִם תִּנְחַת הַקוֹדֶם הַיְיָ שֶׁתֵּנֵחַ הַיּוֹם

הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצָא / אִם הַאֹרֶךְ נִמְצָא שֶׁהוּא הַנְּעִיף /

וְנִקְרָא הַקֵּץ שֶׁלֹּם שֶׁאֵין לוֹ עֵינֶיךָ הַיּוֹם אֲחֵרָה

לְבֹרֵךְ אֲחֵרָה שֶׁהִי כֹּאֵל הַנְּחַת בְּרֹאשׁוֹנָה

אִם הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצָא הַאֹרֶךְ נִמְצָא וְאִתְּכֶם מִשִּׁיב

הַיּוֹם הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצָא מִכֹּהֵן בְּעֵצְמוֹ הַיּוֹם הַאֹרֶךְ

נִמְצָא / וְכֵן תִּבֵּן בְּשׂוֹר מִיֵּן הַקוֹדֶם וְכֵן

בְּשִׁנֵּי אִם הַחִיּוֹת לֹא נִמְצָאוּ הַקוֹדֶם / הַדִּיף

לֹא נִמְצָא הַנְּעִיף / אִם תֵּנֵחַ הַיּוֹם כִּי

שֶׁהַחִיּוֹת לֹא נִמְצָאוּ יִנְלֵךְ בְּכֹחַ הַיּוֹם

הַדִּיף בְּלֵב נִמְצָא שֶׁהוּא הַנְּעִיף /

נִמְצָא הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֵׁן הַיְיָ הַיּוֹם הַיּוֹם

כִּלְלֵי יוֹ אִם בִּנְחִית הַנְּעִיף יִנְלֵךְ

הַשֶּׁמֶשׁ הַקוֹדֶם יִהְיֶה הַקֵּץ שֶׁלֹּם /

דִּיךְ מִשָּׁן כֹּאֵל תִּזְוֹר אִם הַאֹרֶךְ נִמְצָא / הַדִּיף

נִמְצָא / אִם אֵין הַדִּיף נִמְצָא / אִם הַאֹרֶךְ לֹא נִמְצָא

כִּבְּ יִדְעַם שֶׁהוּא בְּלֵב שֶׁלֹּם נִקְרָא הַדִּיף שֶׁאֵין מִכֹּהֵן

וְאֲחֵרָה מִנְּחֵמוֹ הֵן עֵינֶיךָ הַיּוֹם לְבֹרֵךְ אֲחֵרָה

הנהגה

צדקה וחסד ושלום ושלום
בטבע הדברים כן הוא בחומריו
ישן כן אין התענויות הלזה לא
לעולם רק בהפכים שיון וזמנתי במ/כחו -

שמואל אמר חמי איתר בדין/הונו חולה -
ימשך אכל הונו חולה זכ איתר בדין -
וזה הונו בלכל טבע הדבר שאם נלמד

מצוינות ההפך הואר על חיות השלע / ולכן
אזכה ככלל שאי ימשך הקודם מצד הקודם
היות המעשה הקדמי כאלו נמשך

הנחת הנמשך בהנחת הקודם

ככלל ה' השחתת הקודם לשתת
הנמשך רק ליו יעלה היות שאם לא
בלכל טבע הדברים

דרך מלא אמר נאמר אמר האדם נמצא

המי נמצא ליו יעלה נאמר אכל הזורם

ליו נמצא זכ המי ליו נמצא יען ליכנס

לחיות הזורם בלע נמצא נחמית ומצא

זוכן בהפכים חסדי הזמנתי ואלה בהם

לכד יעלה הקדמה תענוית חזק הוושק לאל

נהלתי אחייב אז בלכל טבע ההפכים

ינשם הנמשך ולא זכ המי הקודם כדן אמ

74
א השמרת העסק הוארך להשמרת הקודם
היושק יעשה הקס

שומר נאמר דרך גשם אם האדם נמצא החי נמצא /
נאם החי נמצא ההדק נמצא /

נרעה השמרת העסק הוארך ונאמר אכל אין ההדק נמצא

יולד אם כן אין האדם נמצא שהיו השמרת
היושק / שומר נאמר האדם נמצא בבית ההדק

כלת נמצא / בודאי החי נמצא ושן שבע העת

אם האדם נמצא החי נמצא / וכבית החי נמצא

כבית הונח היות ההדק נמצא קב / אם כן

בבית האדם נמצא ימצא ההדק ולא ימצא / שהיו

נמצא / והוא שומר בבית הקודמה חנה

להגשן כל שנה חנה הקודמת /

א השמרת הקודם היושק להשמרת העסק הוארך

אם השמרת העסק הוארך להשמרת הקודם היושק /

אם יעשה הקס

כי לא יולד אם האדם נמצא החי נמצא אם החי

נמצא ההדק נמצא / אכל אין האדם נמצא אם כן

אין ההדק נמצא / שהיו ימצא ההדק כלת האדם /

אם לא יולד ההדק נמצא / אכל האדם נמצא /

אם לא יאדם זה בשלל שבע ההדק כגון אם

נאמר אם האדם נמצא אדבר נמצא נאמר אדבר

נמצא מנחם נמצא כי אם נאמר אכל אין האדם

נמצא העסק אם אין השמרת נמצא /

באר לך הקדמות נחל ליידי הקלם הדמיונים
לשאר הדמיונים

היינו כדעת נחל קודים וידים לנחל
קודים ^{הקלם} ~~הקלם~~ ^{הקלם} ~~הקלם~~
הקלם ^{הקלם} ~~הקלם~~ ^{הקלם} ~~הקלם~~

שע וקודים נחל נחלם כחל האור
אם האדם נחל החי נחל / אם החי נחל

החיל נחל / החי נחל החי נחל החי נחל
נחל החי נחל / וקודם האדם נחל החי נחל החי נחל

נחל החי נחל / החי נחל החי נחל החי נחל
קודם אם החי נחל החי נחל החי נחל

נחל החי נחל / החי נחל החי נחל החי נחל
הקודם נחל קודם לחי החי נחל החי נחל החי נחל

אכה כחלם יעלה הקלם החי נחל החי נחל החי נחל
הנחל החי נחל / החי נחל החי נחל החי נחל

החיל החי נחל / החי נחל החי נחל החי נחל
אם החי נחל החי נחל החי נחל החי נחל

אם החי נחל החי נחל החי נחל החי נחל
אם החי נחל החי נחל החי נחל החי נחל

אם החי נחל החי נחל החי נחל החי נחל
אם החי נחל החי נחל החי נחל החי נחל

ההשקפה העמיקה השנה להנחת העמיק
ההישק יושל הקול

הדרך כלעמוד אום האדם נמצאו החי נמצאו
נאום אין האדם נמצאו האדם כלל נמצאו
אבל אין האדם כלל נמצאו אדם החי
נמצאו / להי אום אין האדם כלל נמצאו
האדם נמצאו אדם הכלל כי בהשקפה העמיק
ינלי השקפה הקודם / אום האדם נמצאו
כבר הונח להחי נמצאו / אום בהנחת שאין
האדם כלל נמצאו ינלי בהכרח להחי נמצאו

בהנחת העמיק ההישק לא ינלי העמיק השנה
נאום לא בהנחת השנה ההישק

ההישק אום האדם האדם החי
נמצאו לא ינלי אום האדם כלל נמצאו נאום
לא להשק שאין אדם תלוי בחבירו
נזה אכח הקדמות באשד אומה פועלים
כי אכח סדר העמיק ינלי להיות כח
בהשק האדם נמצאו וצונק להשקפה החי
ינלי אום נמצאו ינלי אכח בהכרח

ההישק ההישק החי כולם
נאום הקודם אדם העמיק העמיק

אור לעולם אכל המנוח נמצאו אצל האדם נמצאו
לא זה אינו זכור הקדמות בן בלבל חומר
הדברים /

ההפונה הלנית היו כאלו קודם הקודם משהו
לקודם העשק / ואם ישנה הקו עתה העשק
היונמן להעמק העשק יושב הקו /
דין אצל נאום אדם נמצאו החי נמצאו
נאום אין היודם נמצאו החודש בלתי נמצאו /
אכל אין החי נמצאו אצל החודש בלתי נמצאו

נכונה אומרת זה על זה האופן אדם אין
החי נמצאו אצל אין האדם נמצאו נזה הנכונה
לשמה כגון דבר בקודמות ויפועה
פשוטה בלתי גלגל אצל נאום אצל
העשק יולד העמק הקודם אצל נאום אצל
האדם נמצאו החי נמצאו אצל אין החי
נמצאו אצל אין היודם נמצאו / הנזה אצל —
בשלה השוכה אצל נאום האדם נמצאו
החי נמצאו כעבור נודה אצל אין החי נמצאו
אצל אין האדם נמצאו אצל אצל אצל אצל
בין אצל בקודמות אצל אין החי
נמצאו אצל להודם נמצאו אצל אצל אין
החי נמצאו אצל אין האדם נמצאו / ואם אין היודם
נמצאו כבר הנחה להודם בלתי נמצאו —
בדן אצל אצל אצל אין החי נמצאו אצל אצל

אמתך הכלל הנה איתך פנים אלה בכבוד
 בבינתך עוד איתך פנים הנושלים ואם אהיה
 עוד איתך ריבוי פנים איתך ריבוי איתך פנים
 כלל
 מהלכות קודם פנינו מנהגות
 שפירשנו וכן מהלכות הענין מהם לנו ועל
 היות אמת הקדמות
 ציון פועל אלה הודם נמצא החו נמצאו
 ואם העץ נמצא החו לנו נמצאו

כיון שרשמים קודם הכאן נראה אין האדם
 נמצא לנו יולד הנחם השע נלא השחמת לנו
 מציון העץ וכן לנו מהלכות מציון העץ
 השחמת או מציון האדם וכן יום העם
 הענין האמת לנו יושק ענין השע וכן הענין
 לקודם נקודם לענין ציון העם חיה אמת
 שפירשנו לנו יולד פן וולד לנו קודם חביו
 ואם השחמת וזוהי ~~החיה~~ חקונותים שפירשנו
 לנו יולד העם ענין חביו ואלו ענין
 וזה הונו יוכח הקדמות וכל פועל וכל אמת
 חו כששלו עוד ופנים שפירשנו קודם
 הוודע יושק הודם השע וכן וכן הודע
 חו הוודע יושק הודם השע וכן וכן הודע

וככלל הדואר בדנמר הן אדם הדואר
יגשך יתנדב הן אדם השן וכן
בדנמר הן אדם השן יגשך יתנדב

הן אדם הדואר
דין אדם ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~
ואדם ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~

אדם אדם פקח אדם דואר
ואדם אדם ענין אין אדם דואר
אדם אדם פקח אדם אין אדם אדם

העין אדם אדם פקח אדם דואר כואר
ככל דואר אדם אדם דואר אין
ענין אדם הכלל הן הנכר פעמיים
כהלכה הענין ילמד הקודם אדם כואר
הלכות פקח הוא פשוטיה לעת שהיו אין
אדם דואר ועוד אדם דואר יולד הן אדם

אדם דואר אדם אדם ועוד אין אדם
אדם אדם בהכרח אדם אדם אין
אדם אדם אדם אדם אדם דואר

אדם אדם דואר אין אדם
אדם אדם אדם אדם אדם דואר
הן אדם השן יגשך יתנדב הן אדם הדואר
שהיו אין אדם פקח יגשך אדם אדם אדם
אין דואר כואר אדם אדם אין דואר

אדם

כבוד ושלום הרחמן ביאלונה ובלעזר העליון
וענייב בלעזר דרך מלל או אין האדם

ועצו או החי נמצא

אזכרה בהשגחה האלהית יונת הלע בלעזר אובל האדם
נמצא אזכרה החי נמצא וכן להפך אבל אין החי

נמצא אזכרה אין האדם נמצא אבל בענינה להשגחה
לפי האזכרה אין האדם נמצא אזכרה החי נמצא וכן

להפך וכן נלמך היסודות והשגחה
אזכרה היסודות והשגחה האלהית

היורה כי על האזכרה
היורה לקראת האזכרה דין וישיב

לפי האזכרה היורה או לא היורה כפי דין היורה
והיורה היורה לעולם לא היורה היורה היורה

ואזכרה ויעלה זה היורה לעולם כי היורה
לפי האזכרה היורה ויורה ויורה ויורה

והיורה ויורה לומר בלעזר קראת היורה ויורה
לפי האזכרה היורה ויורה ויורה ויורה

היורה ויורה ויורה ויורה ויורה ויורה
לפי האזכרה היורה ויורה ויורה ויורה

כפי האזכרה ויורה ויורה ויורה ויורה
לפי האזכרה היורה ויורה ויורה ויורה

לפי האזכרה היורה ויורה ויורה ויורה

כמו שראוי לך משה או החי נמצאו
או אין האדם נמצאו ואם יעלה
היין או החי נמצאו אין אין האדם נמצאו
אבל אין החי נמצאו אף אין האדם נמצאו
או שראוי אבל האדם נמצאו ויתר
החי נמצאו בפניו כי באלה החיים
אבלם בשלילה העליון תצטרך לשלול
החיים ובהנחה החיים תצטרך להניח
זה העליון ולאו יעלה הביקוש להפך
לואי אפילו אין האדם נמצאו אף אין
החי נמצאו או שראוי אבל החי נמצאו
אף האדם נמצאו לראו תצטרך להשחרר
ומהתחלה להנחה ומהתחלה להשחרר אין
צריך להניח ולאו יעלה לשום האדם לחי
נמצאו שהיאך האדם אף אין האדם נמצאו או
לפך וכן אם תראה אבל אין החי נמצאו
היאך האדם אף האדם נמצאו או לפך
כך דף אלוהים שורש
והפך שורש שורש שורש
היוון שורש שורש שורש
שורש שורש שורש שורש
שורש שורש שורש שורש

הרץ אחד עשר רגה הפך וכו'
 החברה העולה והבאה גלגלית
 הקולות וכלום הנשמים אצל

מול במ העשר / וראשונה אודיע
 מה העצם במידה חושלת או בלתי חושלת

והיא נקראת בחלק חברה כונת סדר והכנה
 שלת קבלת היתר קצול וקצין והאודיע
 נשט הקדמות אלוה בולדה ועדו זה הסדר

חברה היתר לעולם חדר ויולפון יחדיו
 לבולדה בולדה כחברי הארכוסים ומה נאסדה
 יעני עקרי לבדי האחד חן הדיו והנה

אור החברה העולה על שכן אופעם האחד
 חושלת והשם בלתי האופן החושלת הוא
 באלה חסידים שלת קבלתים קצת קדמות האסודיו

כדיו לעולם יולד בולדה אחידות בלתי צורת
 היתר חושלת בולדה הקדמות צדקות לוי חסיד לעולם
 חושלת חושלת ואם יולד בולדה חושלת זה

היה אסוד חושלת הקדמות חושלת או חושלת
 חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת
 חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת

חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת
 חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת
 חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת חושלת

אכבר ידעת מה הנדמה במלכותי וכמו שאני על

דרך קדוה ואיחור כי האלוהים הוא כמו שם
כלל העוהר על הכח ועל הכלל השמימי

נחם אלוהים בלם לבן / אולם על דרך קדוה

ואיחור הוא בלם אורח לם לבן ואחר כך האלוהים

לבן אחר אכן בלם וראשונה נאמר השם הוא

על הכבד קודם נאמר על האמת במורה

שקרה לר שכן נדמה לבלם / כמו גם בריאות

שפואת בעצם וראשונה על האדם הבטח ואחר

הוא לרשע ולרופה כקרה שקרה לרשע דאורה

על בריאות האדם וקרה לרופה האמת לרשע

ורמזה לענין ונאמר כי טעם הקבל האמת

אזכור האלוהים יסוד שער בקולה / דרך אל אדם

נקי ככה כל כל נדמה ככה שמימידיהו כלל

אזכור הכח השמימי נחמה הטעם הטעם

איתן דין לסיבת זה השם האלוהים כלל

ובן אדם נקי כל בדין הוא כן הטעם בדין

אזכור הטעם כן הטעם כן כלל אל

האלוהים קדוה ואיחור / דרך אדם הטעם

האלוהים נראה אור / כי דבר הטעם

יסוד כל הכלל הכי שלם כהנה אחר ההודיות איפסי

די שנין וימידיהו

להרי גיור צדקות אין אדם אחד חוזר / נאמר חזרה
היות גם גיור צדקות נצח אדם חוזר ועל שכליה
משל מלקיות צדקות אשר החסרה ההיא החזקה לעולם
אכל אלה הן סותרות אין אדם אחד חוזר / נצח אדם חוזר
אז ארה חזרה היות שלי סותרות צדקות יחד שהיו נעשה
נזה היו נהנה ובלום לבם אין אחד כל שעה
כדין הקדוה אין אחד שהיא ~~היא~~ שללה
נחנה ובלום לבם כל היו נהנה ובלום שעה
כעשה שם הקדוה צדקות שעה חסוד הכללי
אחייב צדקות / כן אם תקו כלליה ובלום כהן
נסו ובלו נכדי כדו אדם חי וכן נחנה האם יום
חי / אין אדם אחד אכן יתקן אכ אין אדם אחד חי
ברפוי היו שם אלן שם הקדוה צדקות ~~שם~~ הכללי
הכללי אחייב צדקות היי כל אדם חי ונעשה זה
בכך כנש החסרה להרי אתה חזרה שלי הקדוה הפיו
היינו כל אדם חי / אין אדם אחד חי / נצח כנה
הקדוה שם סותרות צדקות יחד נען לעולם אין
אדם אחד חי נעלק גור נצח אדם איי חי ונה כל אדם
חי ונצח אדם איי חי הן סותרות / נכנה רב על קטכור
החסרה כלל מעלה
נצח נכח לכלים הנצחים אשר באידיהם
ליו פול נעשה באחד האופנים זהו חסוד
הנכרות ולבום יולד הדין נעמן / או
כנש אסוד / וליו לעלם כנש אסוד
כלל / לעלם ליו היה הקדוה האופנים
וביו מנעין וליו מנעין חסוד

